

சிவசண்முகன் ஹணை.
புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்
என்னும்
வயித்திகரன்கோயிற் புராணம்

காத்தியாயனரிருப்பு
வடுகநாததேசிகர்
அருளிச்செய்தது.

இஃது,
திருக்கைலாசபரமபரைப
பொம்மையபானையம்
சிவஞானபாலையதேசிகராதீனத்து
சிதம்பரம்

இராமலிங்கசுவாமிகளால்
பரிசோதிக்கப்பட்டு,

ஷைசுவாமிகள்மாணுக்கர்களிலொருவரும்
சிதம்பர சைவப் பிரகாச வித்தியா சாலை
உபாத்தியாயருமாகிய
சு - சொக்கலிங்கமுதலியாரால்

சென்னை:
ஜீவரக்ஷாமிர்த அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1886

Registered Copy-right.

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

தீகழ்சிவ ஞான தேசிக னருளாம் றெளிந்துளஞ் சகல
காத் திரமும், புகழ்பெற வுணர்ந்தோ னடசய லிங்கப் புண்
ணிய முனிவரன் புகல, வகழ்கட லுலகில் வடமொழி வே
ளூர்ப் புராணந்தென் மொழியினி லருளி, மகிழ்பெற வ்ரந்
கேற் றினனெழில் வடுக நாதன்வாழ் வள்ளிநா யகன்முன்

சிவசண்முகன் றுணை.

சருக்கவகராதி.

பச்சம்.	சருக்கம்.	பாடற் றொகை.
கநச	அங்கசத்தானச்சருக்கம்.	கந
கஅரு	அங்காரணருச்சனைசெய்சருக்கம்.	உரு
ககரு	அசரீரிவாக்களித்தச்சருக்கம்.	கக
ககக	ஆதிநாவிரிச்சருக்கம்.	எ
ககக	ஆதித்தனருச்சனைசெய்சருக்கம்.	உ0
ககக	இந்திரன்சாபந்ருச்சருக்கம்.	க
எஉ	இரணியவன்மச்சருக்கம்.	கஉ
க0க	இராமதீர்த்தச்சருக்கம்.	கஅ
ருரு	இருடியர்முறைமைகூறியசருக்கம்.	கக
உஉச	உத்தரச்சருக்கம்.	கக
கஉக	எண்டிசைமடுமைகூறியசருக்கம்.	க0
ருஅ	சங்கைபாவந்திராதசருக்கம்.	க
க	கடவுள்வணக்கம்.	கஅ
ககஅ	கத்தருவாச்சாபந்ருச்சருக்கம்.	கஉ
க0ரு	கபிலதீர்த்தச்சருக்கம்.	ரு
உ0க	காலவச்சருக்கம்.	உஅ
கஎஎ	குமரநாயகனருச்சனைசெய்சருக்கம்.	கஉ
க0ச	கௌதமதீர்த்தச்சருக்கம்.	ரு
ககஉ	சடாயுவருச்சனைசெய்சருக்கம்.	ரு0
எச	சதானந்தச்சருக்கம்.	கஉ
அரு	சத்தியசன்மச்சருக்கம்.	உஉ
கக0	சந்திரனருச்சனைசெய்சருக்கம்.	க0
கஉஉ	சனாதத்தனிச்சருக்கம்.	கஅ

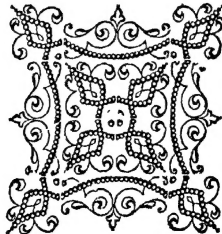

சருக்தவகராதி.

பக்கம்.	சருக்தம்.	பாடற றொகை.
௫௨	சித்தாமுத்திர்த்தச்சருக்தம்.	க௬
௨௦௮	சித்திரகேதுச்சருக்தம்.	க௩
௧௩௭	சிவதன்மன்பிரமரட்சௌங்குச்சருக்தம்.	௧௪
௨௧௬	சீலவிருத்தச்சருக்தம்.	௧௭
௬௬	சுதரிசனன்சாபரிங்குச்சருக்தம்.	௧௨
௨௧௬	சுவாசினிச்சருக்தம்.	௧௩
௬௫	சூரியதீர்த்தச்சருக்தம்.	௮
௧௨௬	சூலதீர்த்தச்சருக்தம்.	௫
௧௨௭	சேடதீர்த்தச்சருக்தம்.	௧௦
௧௦௬	சோமதீர்த்தச்சருக்தம்.	௬
௬௬	தக்கதீர்த்தச்சருக்தம்.	௭
௬௬	தக்கனருள்பெறுச்சருக்தம்.	௩௬
௧௫௬	தாரகாசுரங்காரச்சருக்தம்.	௨௧
௬௪	தருப்பணபலன் கூறியச்சருக்தம்.	௬
௩௦	தலச்சருக்தம்.	௧௦௪
௧௪௬	தலமகிமைகாட்டியச்சருக்தம்.	௧௭
௧௪௦	திருச்சார்துண்டைசெய்முறைமைகூறியச்சருக்தம்.	௭
௧௬	திருநகரச்சிறப்பு.	௧௪
௧௦	திருநாட்டுச்சிறப்பு.	௩௨
௧௪௧	திருவவதாரச்சருக்தம்.	௨௫
௧௭௦	திருவிழாச்சருக்தம்.	௩௧
௧௧௨	துசீலச்சருக்தம்.	௨௨
௨௨௧	துச்சீலச்சருக்தம்.	௫
௧௩௩	துருவாசர்பிராந்தீர்த்தச்சருக்தம்.	௧௦
௧௬௪	தேவரருச்சனைசெய்சருக்தம்.	௧௦
௧௮	நைமிசாரணியச்சருக்தம்.	௬௭
௧௦௮	பராசரதீர்த்தச்சருக்தம்.	௬
௬	பாயிரம்.	௬௬

சருக்கவகராதி.

பக்கம்.	சருக்கம்.	பாடற் றெகை
அக	பாரியைக்கொன்றபாவந்தீர்த்தசருக்கம்.	உச
கூங	பிரமதீர்த்தச்சருக்கம்.	கக
௭௭	புருடனைக்கொன்றபாவந்தீர்த்தசருக்கம்.	உங
கருஉ	பேர்புரிசருக்கம்.	கஅ
௭௦	காதபலன்கூறியசருக்கம்.	உ௦
கஉ௦	மிருதசூஞ்சிவனச்சருக்கம்.	கக
அக	முனிவாதீர்த்தச்சருக்கம்.	அ
கச௭	வரம்பெறுசருக்கம்.	க௭
க௭௫	வாலாம்பிகையருச்சனைசெய்சருக்கம்.	உஉ
௭௭	வித்தியாதரதீர்த்தச்சருக்கம்.	௭
க௦உ	வில்வதீர்த்தச்சருக்கம்.	கஉ
கீக	வீரகந்திதீர்த்தச்சருக்கம்.	௭
உகக	வீரசேனச்சருக்கம்.	உ௭
கஅ௭	வேதமருச்சனைசெய்சருக்கம்.	௭

பரிசோதனபத்திரம்

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	க	ச	துரைக்கும்	துரைத்த
எ	எ	க	பாரயி	பாயிர
கந	உஉ	க	வெள்ளி	வெள்ள
”	”	உ	மருதனன	மருதநன்
கச	உச	ச	கையற்	கயற்
கசு	உ	ச	சாரள	சாளர
கந	கசு	உ	பாடன்றிரீ	பாட்டினின
”	கக	உ	நற்	நற்
கச	உரு	உ	வரையுமி	வரையும்
கசு	சஉ	க	வுளரன்	வுளர்க்கன்
சௌ	ருஉ	க	நற்	நற்
சச	எக	க	நற்	நற்
சரு	எஉ	ச	தத்ததை	தரவதை
”	எசு	ச	நந்தினீர்	நந்திரீர்
சசு	சுந	க	நற்	நற்
ருௌ	கசு	ரு	செய்யூர்	செயூர்
ருஉ	உ	உ	கண்ணி	கண்ணி
”	”	ச	கூறி	கூற
ருரு	க	ரு	ரென்றே	ரென்றார்
சுௌ	க	க	செங்கான்	செங்கோன்

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கூக	சு	உ	முதற்	முதச்
கூஉ	கூஉ	கூ	மிக்பர	மிகம்பர
கூகூ	கூகூ	க	தினையும்	தினையும்
எ௦	உகூ	க	டொழிந்த	டொழிய
எகூ	கூ	கூ	நிறையும்	நிறையவ
எகூ	உ	க	முதனீர்	முதனீர்
எகூ	கூ	கூ	விரவி	விரவி
அ௦	உ௦	சு	புயுட	புயுட
அகூ	அ	சு	பங்கை	பங்க
அகூ	உ	க	துடன்	துட
அகூ	அ	க	ன்று	நறு
கூஉ	,	சு	பிரம	வீர
கூசு	எ	உ	னற்	நற
கூகூ	கூ	கூ	புனற்	புனல்
கூகூ	கூ	உ	புகழுக்	புகழும்
கூகூ	க	உ	புயன்	பபன்
கூகூ	கூகூ	சு	செய்	செங்
கூஉ௦	சு	உ	பம்வித்துருவ	பமொத்துருவ
கூஉகூ	கூ	உ	சுலந்தி	சுலந்தி
கூஉகூ	அ	க	கர்	கண
கூகூ	க	உ	மன்னு	மென்னு
கூகூ	அ	உ	மமவாய்	மமாய்
கூகூ	அ	கூ	கின	கிமி
கூசு	கூ	சு	முலைப்	முலை
கூசு	கூ	கூ	பெணையு	பெணை
கூகூ	கூ	உ	நந்தும்	ருதுப்

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
கருசு	அ	௩	கவி	கையி
கருநு	கசு	௨	ஊருஞ்	ஊரிஞ்
கருள	கூ	௨	நேர்	நேர்
கருஅ	கஉ	௩	சிர	சர
கருகூ	கஅ	௪	டுபிர்	டுயர்
கசுஉ	கரு	௪	பெரு	பெறு
கசுள	கூ	௩	வமா	வம்வா
கசுகூ	ககூ	௨	தென	தன
கஎரு	உரு	௨	லுமிழ்ப்	லுமிழ்
கஎசு	௩௦	௨	வழாய்	வழா
கஅ( )	ரு	௩	ளென்னு	ளோனு
”	கூ	௩	றவள்	றனள்
கஅரு	௩	௨	கொதி	கொழி
ககூ( )	உகூ	௪	பன்னாள்	மன்னோ
ககூசு	கஉ	௨	பெரு	தரு
ககூரு	க௩	௧	தவர்	யவர்
ககூள	உ௩	௪	புகுவன்	புகுன்
”	உகூ	௩	முறை	முமை
உ௦௩	க	௪	வரற்	வரர்க்
”	௪	௧	நற்	னற்
உ௦௪	ரு	௪	நீங்கு	நீங்கி
உ௧௩	+த	௪	தியைப்	தையைப்
உ௧௪	+அ	௧	குநன்	குமந்
உ௧௬	+	௩	பனை	பனை
”	௨	௪	னனை	னனை
”	௩	௨	டனைய	டனையன்

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புள்ளிருக்கு வேளூர்ப் புராணம்

என்னும்

வழித்தீசரன்கோயிற் புராணம்.

காப்பு.

திருகளுட னெழில் கொழிகருங் கொன்றையுந்தார் தரித்திலகு
சிவனென் றேரமான், மங்களசின் மயமான வைத்யலிங்கம் விளங்கு
தல மகாலிங்கபுரந்தர். இவ்வுத்திறப் பினைமதூரம் பொழிந்திடுசெந்
தமிழிடை புகல வாய்த்த, வண்ணவண்ணிக்குஞ்சொரியுங் கற்பகக்குந்
சரத்தருதாள கருத்துள் வைப்பாம்.

கடவுள்வணக்கம்.

வைத்திய நாதர்.

திருமூலம் பதமம்வன ராயன்முதலாங் கடவுளருந் திகழு மே
ன்கை. தருமாவ ண்மலையுந் சனகாதி யருமவேளூர் தன்னிற்
போற்றிக. கருமாண வராடாபகர்ப் பதவந்தர மருந்தளித்துத்
தருண செய்யும், கருமால விளம்பிறைசேர் வைத்தியலிங்கம் பொ
ன்னடியை வணக்கஞ் செய்வாம். (ச)

தைய யைகி.

பன்னரிய மகிமைங்ன்ற யானந்தப பெருகொளியே படிவ மாகி
யுன்னருமங் களாறிறைந்து விளங்கியிருந் தெழில்கொழிப்பு வுலருக்
கெல்லா, மன்னையா யைந்தொழிற்கும் வித்தாகிப் புவணங்க ளினை
த்து மும்ப, மன்னுபெருங் கருணைபொழி னையனா யகிமலர்த்தாள்
வணக்கஞ் செய்வாம். (உ)

கரும்புருவச் சிலையும்வரிக் கயல்விழியும் வள்ளைவாரா காது முல
லை, யரும்புயிள நணகயுஞ்செங் கனிவாயும் பிறைறுத்து மழுத வாந்
கும், பொருந்தியமங் கலநாணு மலர்க்குமுலும் விளங்கவெழிற் புள்
னாந் மேவுந், திருந்துமணங் கமழ்சாந்து கழுத்துமைவா லாம்பினை
தாள் சிரமேற் கொள்வாம். (க.)

விநாயகக் கடவுள்.

ஏராரும் பிறைமருப்புஞ் சிந்துரசுந் தாமுகமு. யிலகச் செம
பொன், வாராநுங் களபமுண் மாதுதைய துமைபளித்த மைந்த
னாகிக், காராரும் பொழில்புடைசூழ் புள்ளூறிற் கருணைமதஞ் சொ
ரிந்தெந் நாளுந், திராத கொடும்பாச வினைதீர்த்த பிள்ளைபதஞ் சிர
புற்கொள்வாம். (ச)

முத்திவிநா. யகன்மகிமு மன்பனுக்கிவ் வுலகினிருண் முழுது
நிக்கு, மத்திவிநா யகனெனவே யகத்திருநா நீக்குவா மளித்து மன்ன
மெத்திவிநா யகன்மேலாஞ் சிவஞானச் செங்குவிவ் வொன்னவே செ
யுஞ், சித்திவிநா யகன்மேலாந் குடவழைவிநா யகன்மேலாந் சித்தி
கொள்வாம்.

சுப்பிர மணியக கடவுள்.

தாங்குபெருட புவனமெலாம் புணியுமிரு திருவடித்தா மரையு
நீங்காதி, தேவனுபெருங்கருணைவழிற் தொழுகுதிரு முகங்களோ ரா
றுந் தெய்வத். தேங்கமழும் கடம்பீணியும் பன்னிரண்டு தடம்புய
மும் திகழ மன்னுங், கரங்கெயனைப் பரிதிபுரி வளர்குமர குருபர
னைக் கருத்துள் வைப்பாம். (க)

அளிதருசிங் தையரான வமரர்பெருஞ் சிறைமீள வகிலம் வா
ழப், பூரிதுமயி ராவதமும பொன்னுலகும் விண்ணவர்கோன் பெற
மே வண்டி, ஓவளிருமுகி மதிரவெறிர் வருகூர னுளங்கலங்க விளங்கு
செங்கை, யோளிகழுவே லெடுததமுத்துக் குமரநா யகன்மலர்த்
தா னுளத்துள் வைப்பாம் (எ)

திருநந்தி தேவா.

பொடியணியு மேனியுமப் புரிதூல்கூழ் மணிமார்பும் புனையு
வின்னந், கெழுதிகமுஞ் செஞ்சடையும் விழிமூன்றுங் கரநான்குங்
குலவு மாணம், வடிமழுவஞ் சுடர்வாளு மணிப்பிரம்பும் விளங்கவெ
ள்ளி. கரநாகத் தையன், முடிவரிய் திருவாய்மை செலுத்துந்நி நா
யகன்ருள் முடிமேற் கொள்வாம். (அ)

திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனா.

பூழியன்வெஞ் சுரநீங்கக் கூனியிரச் சமனெழியப் புனித வெ
ண்ணி. ரேமலகைத் தொமதேத்த வெடுத்தளித்துச் சிவசமய மிஷ
கைவசியுத்த, பூழிகடற் கொண்டிடினு மூரினாள்வந் தணுகர்தென்
தணுகுஞ் செல்குத், கரநாகர். விளங்கவளர் கவுணியர்தங் குல
மணையக கருத்துள் வைப்பாம். (க)

கரங்கெயன் என்பது குறுக்கல் விகாரம்.

திருநாவுக் கரசு நாயனா.

அருகாமை த இடுநீற்றி னறைமுதலார் தீவகடியூராக கண்கா
தென்னும், பெருமையெடுத்த துலகநியக கரட்டிமக ரஞ்சமுதும் பெ
ருநீர் மலகுங், கருநிறத்தெண டுரைசுடலிற் கன்மிப்ப வருநாவுக்
கரசின் செம்பொற, திருவடிததா மறைமலரைப் பவக்தடலின் கரை
யேறச் சிந்தை செயவாம் (க0)

சுந்தர மூர்த்தி நாயனா.

அரவையார் மணியல்குற் றடமிலக வளருமிள வன்னி-போ
லும், பரவையார் திருமனைககெம் பெருமான் னிரண்மிதூப் பாத
நோவ, விரவையார் நடுயாமத தேவலா ளாய்த்துதுக் கேவுநல
லொப, புரவையார் தோழனெனுஞ் சுந்தரன்பான் னடிப்பணிந்து
போற்று வோமே. (கக)

மாணிக்க வாசக சுவாமிகள்.

வழுதிருநா நெறிசெய்தது மந்திரியாய்ப் புரவிகொள்ள வந்த
சிசம்பொன், முழுதும்வளர் திருப்பணிசெய திலகுதிரு வாசகரு
மொழிந்த பாரோர், தொழுதுசொ மேற்கொண்டு துதிப்பிழை கோ
வையார்த் துறைகள் யாவும், புழுதுப்டீர் தெடுத்தரைத்த வாத்தனா
ன்பர்ப்பதம் பணிதல் செயவமே. (கஉ)

சண்டேசுர நாயனா

மணிபுனல பரந்தவரு மணனீரதி வெணமணலின் மாமுக கா
தல், கொண்டிறைவன் முடியிது குடத்துநீர் உலவொளிந்து கோ
லலங்கு, மின்னெசெயுந்தரதைதா டுடந்துமே திணிவினயிஞ் செல்
மைபெற்ற, சண்டியிரு தாள்வணங்கிச் செவ்வடியிற் மணிப்பாதம்
தலைமேற் கொள்வாம்.

கடவுள்வணக்கம்.

திருத்தோண்டர்.

வெள்ளெருக்கின் வனப்பாங்கிர் விளரியன் யனமுரவ வண்
ண ளாவிக, நள்ளிருக்கு மலர்ச்சோலை கவினவருத் தெண்ணரிய
கற்ப காலம், தெள்ளிருக்கு முதனான்கு வேதரித மருச்சனைசெய்
திருச்சு மேலாம், புள்ளிருக்கு வேளுரை நினைக்குமன்பா தாள்
பணிந்து போறது வாமே. (கச)

வாழ்த்து. வேறு.

வான்வளஞ் சூர்த்து பெய்க மன்னவன் செங்கோல் வாழ்க
நாண்மறை யவர்கள் வேள்வி நன்னெறி வழாது செய்க
நூன்முறை யுணர்ந்த கல்வி நுண்ணறி வுடையோர் சூழ்க
மேனிமையாந் சைவ மோங்கி விளங்குக வுலக மெல்லாம். (கச)

பயன். வேறு.

திருவிளங் கியமா நிலந்தனிற் புகழ்சீர் செழித்திடு வயித்திய
நாத, நருமையாக தவநன் மகிழ்வையக் கேட்போ டளவருஞ் செ
வ்வராசு வர்மேல், வருபெரும் பகையை வெல்குவர். கல்வி முகப்பெ
று சூவர்பினி யெய்தார், திருமல னுன சிவன்மலர்ப் பாத நிலைமை
பெற் நினைதுவாழ்ந் திருப்பரர். (கச)

அவை யடக்கம். வேறு.

எண்ணாண்டு கலைகளு மெய்திய
தன்ம திக்குமுன் ஞானை தானொளிர்,
வண்மை வாய்வ யோர்முன் வருத்தியற்
பண்ண மைத்தெழு மென்றமிழ்ப் பாடலே. (கச)

வளங்கொண் மால்விடை யுண்ணன் மசிமைதான்
விளங்கு மாதலின் மேவுமென் சொறகுறுங்
களங்க மெண்ணிலர் கைக்கொள்வ ரென்றெண்
துளங்கொ ளாசை தூர்ப்ப வுரைசெய்வென். (௧௮)

கடவுள் வணக்க முற்றிற்று

ஆகத திருவிருத்தம்-௧௬.

பா யி ர ம்.

நதிபொதியுங் கயிலைவரை நாதனநதி நாயகற்கு நல்ல வன்
னென், சதுமறையு முணர்நதிலகு சனற்குமரற் குதவவவன நலைமை
சான்ற, மதிக்கொள்வியா சனுககளிக்க வவன்சூத முனிச்சருள்; மதி
ழ்நது சூதன், பதவிபெற வகுததுரைக்கும் பதினெட்டிப் புராணவ
கை பகருங் காலே. (௧)

வேறு.

தருமீரமம் பதுமம்வின்டி சைவம்பா கவதந் தயங்குபவி, டிய
முசிமை தருமார்க்கண் டேயங், கருதருந் தருமார்க்கி னேயமே பிரம
சைவர்த்த மிலிங்கஞ்சீர் வுராகமே கார்த்தம், வருபெருவா மணங்
தமிழ் மச்சங்கா ருடமே மன்னுபிர மாண்டயிலை வளர்பதினெண்
புராணம், தெரிசிராதத் தொகைபகரிற் சிவகதைமன் நிலக்கர்
திகழ்நெடுமா லயன்பரிதி செங்கனற்கோ நிலக்கம். (௨)

வேறு

குதியினர் திங்கட் கொழுந்தணி முகத்தி ஞானவன பதமு
பிறை பாராணம். கவினன் சைவம் பவியயம் வளர்மார்க் கண்டே

கருதுபிறு டியர்முறைமை கன்கைபா வந்தீர்ந்த சருக்க மாந்,
வருபவன் கூ டியசருக்கம் தருப்பணஞ்செய் புலச்சருக்கம் வந்து
தக்க, னுநுள்பெறுமான் மியமதன்மே லிரணியவன் மச்சருக்க மரி
ய தான, தருமநிறை தவம்புரியுஞ் சதானந்தச் சருத்தமினிப் புருடன்
றன்னை. (௮)

கொலைபுரியும் பவந்தீர்ந்த சருக்கமுடன் பரிதனைக் கொன்ற
பாவந், தொலையுநெறி பகர்சருக்கஞ் சத்தியசன் மச்சருக்கஞ் சுருதி
யாய்ந்த, நிலைமைமுனி வராதீர்த்தச் சருக்கம்வரு வகத்தி நீங்கும
வண்மை, மலரினுறைந் திடுபிரம தீர்த்தஞ்சூ ரியதீர்த்தச் சருக்கமன்

தக்கனியற் றியதீர்த்தச் சருக்கம்வித்தி யாதாதீர்த் தச்சருக்க
மிக்கசுத ரிசனன்சா பத்துரிசு விசருக்கம் வில்வ தீர்த்தந்
தொக்ககவு தமன்கபிலன் சோமனெடு பராசரன்குழ் புகழி ராம
னக்கிரம மகற்றுதுலி லன்சருக்க மாதிகா வேரி யாமால். (௧௦)

கந்தருவருதுசாபத் தவிர்சருக்க மிருதசஞ்சி வனங்க னிந்த
கின்றையுள் சருத்தனன்மன் சருக்கம்வளர் குலதீர்த் தத்தின் மேன்
மை, வந்திடுநெற் றேடதீர்த் தச்சருக்க மென்முகையின் மகிமை வா
ய்த்தம் வித்திரன்சா பந்தவிர்ந்த சருக்கமேந் தருவாசச் சருக்க மெ
(௧௧)

அருஹபெறு மங்கசந்தா னச்சருக்கஞ் சிவதன்மச் சருக்க மப்
பால், வருதிருச்சார் துண்டைசெயு முறைமைவருத் திடுசருத்தம்
வள்ளி நாதன், நிருவவதா ஈச்சருக்கம் வரம்பெறுதற் சருக்கஞ்சி
வேறு நாதன். மருமதல் மகிமைகூட் டியசருக்கம் பெர்புரியுஞ் சரு
க்க மாமால்

தாரகா கரன்றன்வதைச் சருக்குமச ரீரிவாக் கனித்த தன்மா
யாருமெழிற் சருக்கமுயர் தேவரருச் சனைசெய்யுஞ் சருக்க, வன்பாற்
சீருமவா லாம்பிகைவந் கருச்சனைசேய் சருக்கமேற் நிருவிழ்ச்செய்
பேருவகைச் சருக்கம்பாற் குமரநாயகன் பூசைச் சருக்கம் பின்னர்

உருளபெறுமா தித்தனூல் வேதமங்கா ரகன்சருக்கஞ் சந்தி ரன்
சீர்ச, தெருளுமெழிற் சடாயுமகி முருச்சனைகா லவச்சருக்கஞ் சித்த
ரகேது, வெருளகலும் வீரசே நசசருக்கம் புகழ்சில விருத்தன் மே
ன்னை, சுருளளக மிலகுசவா சினிச்சருக்கந் துச்சிலச் சருக்கந்
துன்னும (கச)

உண்மைபெறு முதற்கனெழிற் சருக்கமுடன் ரெகையறுபத
தொன்றும் லாயந்த, வெண்மதியு நதியுமணி வேணிவயித் தியநா
தன புராண மேவும், வண்மைபெறு மாணமியுமிங் வரன்முறைமை
வழாதுபுவி யதனின் வாழ்வோர், கண்மணியாஞ் சூதமுனி வரனு
ரைத்த படி கருத்தி லமையச் சொல்வேன். (கரு)

ஒல்லியந்தா மசரயிலுங் குறிஞ்சியண்ணல் பூசைசெய்மா நக
ராமாகும், பல்லியந்தா மரையிருளின் கண்ணுமுறந் காததிரும் பசந்
தேன் பில்கு, மல்லியந்தா மரைப்பழனப் புள்ளுரின் மாண்டியப்பா
யிரமா ராய்ந்து, சொல்லியந்தா மரைச்சேரா நல்வினஞ்சே திரு
நாட்டுச் சிறப்புச் சொல்வேன். (கசு)

பாயிர முற்றிற்று.

திருவிருத்தம் கரு.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

எல்லை சூணரு மினறவனை யிமயமீன் மெடுத்த
வல்லியக்குழ லுமைமகிழ் தலந்தோலு மன்பாற
புல்லி மெபுது மலரினாற் பூசைதான் புரிய
நல்ல மாதவந் செயதது சோழநன் னாடு.

(க)

கலைவ ளர்ந்திடு மதிக்குமோர கற்பபுவந் திருக்கு
மூலைய நாடினு மவருளத தொருகழப் பின்றித்
தலைமை பெற்றநல் லொழுக்கமுந் தக்கபே ரறிவு
நிலைமை பெற்றவர் நிறைவது சோழனீர் நாடு.

(உ)

இன்மைபெற்றிரப் பவர்க்கெலா யிருநிதி யளித்துத்
தொன்மை பெற்றநீள் புகழையே பொருளெனத் தொருகரு
தன்மை பெற்றபல் பெருங்குடி தழைக்குமென் றுரைக்கு
நன்மை பெற்றது நாட்டினிற் சோழநன் னாடு.

(ஈ)

கற்பு மேவிய மனைவியைக் கலந்துறு காத்தற்
பொற்பி னின்வழா தில்லறம் புரிந்துதான் புகன்ற
சொற்றி தம்பிடா தரிந்துடற் றசைதுலை நிறைக்கப்
பெற்ற மேன்மையும் படைத்தது பெருகுநீர் நாடு.

(ஐ)

வேறு.

மறுபு லப்பகை வேந்தர்கள் வந்துதான் வணங்கிட மனுநீதி
பெற்ற டத்துசேவ் கோன்முறை பிறழ்ந்திடாப் பெற்றியி னரசா
ட்சி, முறைசெ லுத்தலாற் திங்கண்மும் மாரிழு துலகணிற் பொழி
தோங்கக், குறைவில் பல்வனங் கொடுத்தக லியுபுகழ் கொண்டு
தின் மிகுமாதோ.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

வேறு.

குவிம ணங்கொழிந் தருவிசூழ்ந் திருமுயர் குறிஞ்சி
கவியுமாத்திரள் சார்ந்திடுந் கலுழிசேர் முல்லை
* விவித மீன்குவை மேவடுந் கழியிகு நெய்தல்
புல்தொ மூம்பதுப புனல்பரந் திழீம்புகழ் மருதம்.

(சு)

நீழீ காதல்கூழ் புணர்ச்சியி னெறிமிகுந் குறிஞ்சி
வாடி யேபிரிந் திருப்பது மல்கிடு முல்லை
யாட வாத்தடை நினைநதிரந் கிடுமடர் நெய்த
லுடைய நெய்குத னிகழ்ந்திடு மொளிப்புனன் மருதம்.

(எ)

பசுநதி லீக்கிளி சுழுகுவர் கொடிச்சியர் பதலை
புசுநத வெண்டயி ராய்ச்சியர் கடைகுவ ரொளிநீ
ரிணைந்த நித்திலம் பரததியர் குவியலசெய் திடுவா
ரணைந்து நெற்பொலி கடைச்சிய ராற்றுவா கொழிப்பார்.

(அ)

மேவி நலவெறு யாடுதன் மிகுந்திடுந் குறிஞ்சி
பாவு பாளிதம் பிரப்புமல் கிடும்பனி முல்லை
யாவ லிற்சுற முள்ளணங் கயர்வன செய்த
மேவ வள்ளைபாடு துணைநைந் திடுந்செழு மருதம்

(க)

கரக கிறசெழுந் குங்குமந் தடிந்துமேற் கமழு
மாதம் வேரகழ்ந் தெறித்தெறிந் தவிர்ரொளி மணிநற்
பேர்கு வித்துழு திழித்திறந் காணவர் புதிப
வார்தி னைவிதைத் திடுவன மிகுமலைச் சாரல்.

(க0)

தென்று கம்பலக் கொடுமடிப் பேர்வைவ ருதங்
கொணரை வேய்க்குழ லரயர்தம் பாழயிற் குழைந்து

விவிதம்-புலினைக.

கூட   ௧௮.   புள்ளிருக்குவேனென்ப புராணம்.

துன்று கடிதலகூர் தாய்வருஞ் சுரநெறி பார்த்து
முன்றி ஷான்முழக் கன்றுநின் நிரங்கிடு முல்லை.

(கக)

வெண்ம ணற்பரந் திளநிலா வெறிப்பமே வியகீள்
வண்ண வார்த்தட லிருள்பரந் தெனவதி தரமே
வண்ணு பைந்தளிர்ந் துவர்ப்பின்ன னெடுங்கொடி நாப்பட
கண்ண லைப்பொருங் கவியல்சூழ்ந் திடுகமழிக் கானல்.

(கஉ)

பின்னை வண்மிசூழ்ந் தெழுந்துபாண் மிழற்றிடப் பெருகுங்
கள்ள விழ்ந்தசெந் தாமரைக் கிடங்கினுக் கயல்கூழ்
பள்ள கொடையின் மறிபட்டா தகன்றுநீள் பசிய
வள்ளை தின்றுகார் மேதிகண் ணுறங்குநீண் மருதம்

(கக)

யிண்சவி ளங்கிய குறிஞ்சியு முல்லையும் விரவிப்
பசிய மெல்லிலைக் காந்தளங் கொடிபடர்ந் திடநின்
தசையு நீனிற் மலர்கொள்கா யாவின்மே லழர்ந்தே
யிணசய நல்லெழின் மயிற்சிற் கிணைவிரித் திருக்கும்.

(கச)

கருகி நக்கட னெய்தலு மருதமுந கலந்து
விரவு வெண்மடற் கைனத்தின் ருதுமேற் றியிரந்தே
நீருவுத் தாமரை மலரினல் விளரிவண் கணங்கு
ஒருகு மன்பர்போற் செவ்வழி பாடியேயுடையும.

(க௪)

புணர்கு றிஞ்சிநன் முல்லைபொற் புறமுடியதன் மருத
திணைம யக்குடி நிலங்கொஞ் செழியுநர் னிலத்தி
லணையு கண்பகற் பொழுதுசேர் பாகியு மெதித்தே
பிணையில் காளிகோட் டங்கொஞ் சிதிலை விருக்கும்

க௫.

ஆற லைத்திமும் வேடரு மலைக்குற வருமா
 னேறு வேய்த்திமும் பொதுவரும் பாசரு யினரு
 சேறு செப்திடு முழுவருள் செறியுநர் நிலத்தில்
 வேறு வேறுதா மிகுதியாய் விளங்குவ ரம்மா. (க௭)

மல்கும் வெண்முகி னீனிறக் கடலினை மறித்துப்
 பல்ஈ மும்பசும் பொன்னென மின்னிமேற் பசந்து
 நல்வ ளங்கொழித் திருந்திடு சையநல் வரைமேற்
 புல்கும் வெள்ளீவீ மெனமிகப் பொழிந்தது மாதோ. (க௮)

வளங்கொண் மாமணி யலைகெடுங் கரத்தினால் வாரித்
 துளங்கி வீழும்வெள் ளருவிமேற் பரந்துகுழற் தோடிப்
 பிளந்து சாரல்சேர் குறிஞ்சியைப் பெருமலைக் குறவர்
 தளர்ந்தி ரைந்திட முல்லையிற் சார்ந்தது ககவே. (க௯)

குங்கு மச்சடர் சினைமுறித் தெழுந்துகோ ழுரைநற்
 அங்க வாரம்புவர் கிழிந்திடப் பிடுங்கியே சுழித்துத்
 தங்கு காரகிற் குறடெறிந் தாகினி தகர்த்துப்
 பொங்கி வெண்டிரை கொழித்துமேற் போந்தது மருதம். (௨௦)

இடைசெ றிந்திடு பாலையி னீணிலத் தெய்தும்
 வடவை வெந்தழ லாமெனப் பரன்மடித் திருந்த
 விடர்பு குந்துபா தலமுத் லாழ்ந்துமே லெழுந்து
 புண்பு ரந்துகுழற் தாயிடை வெம்மையும் போக்கி, (௨௧)

வேக மோடெழுந் பொன்னியின் வெள்ளந் பரந்து
 னீக னாழல்குழ் கழித்தன மருதனின் னிலம்
 தாக வேயுவர் முழுந்து நகற்றியாழ் கடலின்
 கைக் கோபுலா னுற்றமுங் கடியமே லியதே. (௨௨)

ஓழுக்கு தீழ்புனற பொன்னிமா நதிசுழித் தோடி
முழுதும் வெண்சுதை தீற்றிய மதகெண் தீமாதிக
கழனி சீமவுகால் லாயிரு கரைதொடும் வழிந்து
செழிய வவ்விசை யம்பினும் விரைந்துசென் றதுவே. (உக)

அங்கண் மாநிலத் தழுதெனப் பரந்திடும் பொன்னிப்,
பொங்கு நீளபுதுப் புனலசெழுந் தாமரைப் பொயனை
அங்க வர்கரைக குளம்பல நிரம்பிடச் சூழ்தே
செங்கை யறபழ னந்தொறுஞ் செழித்திட நிறையும் (உச)

துள்ளி வானசெங் கயலபிறழ்ந் திடச்சுழித் தோடிப்
பள்ள நீண்மடை யுடைந்திடப் பரந்திடும் பொன்னி
வெள்ள நீர்ச்சிறை செய்குவர் விரைந்தெழுந் தனேக
மள்ளா மைம்முகிற் குழாமெனப் பரவினா மகிழ்ந்தே (உரு)

உழுவ ரெங்கனும் பரந்தூநின் றுழுதிடு கருஞ்சேற
றிழுதின் வான்முனை வித்துவ ரிரநிர தெயவுந்
தொழுது நாற்றினை யெடுத்தநீள் கோட்டகந் தோறும்
கழனி வாழ்கெனக் களிப்பொடு கடைச்சியர் நடுவார். (உசு)

கள்ள நீள்விழிக் கடைச்சியர் களிமது வாரக்க
மள்ளார் தாமகிழ்ந் துண்ணுமல் வழிமதுப் பெருகும்
புள்ள லம்புதண் பண்தொறும் புதுமது துகர்த்தே
துள்ளி வானை யேசெங் கமலமே லுறங்கும். (உஎ)

உறுப தம்மறிந் துழவர்கள் காட்டவொண் புருங்
மறுது தற்கடைச் சியர்சனின் கழனிப் பள்ளி
மிறையுந் தந்திரு முகத்தினை பெருதெனப் பிழிவி
யெறிவ ராம்பல்வா யினைபெரு தெனத்தித் திடுவார்.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

௫

தழைநது நென்முதற பசேவெனச் செறிந்தசெஞ் சால்
யெழுந்துவெள்ளாதி வினொனச் சூன்முதிர் திலகு
செழுங்க கீததலை நிமிர்ந்துமேன் மீதாச்செய திறைஞ்சு
கொழும்ப யனமிகு மன்பாபோற் குலவிய தன்றே. (௨௯)

பரலி நின்றசெஞ் சாலியைத் தடிவர்பற் பலநல
வரையெ னப்பல போகள்கட் டிடுவாவண பகடு
நிரைநி லீரமிகப் பூட்டிடுநற சூடடித திடுவ
ராசு கொள்கட னளித்துமேன் மிகுதிக்கொண் டம்மா. (௩௦)

எண்ண ரும்பல தானங்க டருமங்க ளியற்றி
வண்மை சேர்மலை யெனமிகக் குவிந்தநெல் வாரி
நன்னு பண்டியி லேற்றுவா நன்னெறி யொழுக்க
முண்மை யோங்குநீ றோதோறு மூாதோறு முவந்தே (௩௧)
வேறு.

அம்பியனல விழிமாத ரணிகலவை கமற்பொன்னித் துறைவ
னூன், செம்பியன்செங் கோன்முறைமை செலுத்துதிரு நாடடி லகு
சிறப்புச் சொன்னேன், பம்பியன்மா வலிமெலிய வெயிலுமிழ்பன்
மணிமாடம் பலகுழற் தென்று, * நம்பியநல் லெழில்கொழிக்குல
ங்கொழி நகர்ச்சிறப்பு நவில்வன் மாதோ. (௩௨)

திருநாட்டுச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் - ௯௭.

செவ்வாய்நாள் பகல் நேரம் ௧௧.௩௦ மணிக்கு

நம்பு-விருப்பம்.

திருநகரச்சிறப்பு.

இன்ன புண்புகழ் நரட்டினி லின்பிய மகிமை
மன்னுபுண்ணிய வளநகர் வயித்திய நாதர்
தன்னை நேரநு மாடமா ளிகைபல் தழைத்துப்
பொன்னி லறுகுவா னுலகினும் பொறபுறு மன்றே.

(க)

தயங்கு சந்திர காரதநன் மேடைபொற் றசம்பு
நயங்க னிந்தெழில் கொழிக்கும்வே திகைநவ மணிநீள்
வயங்கு சித்திரத் தூணெடு மண்டப மன்னி
யியங்கு நீணிலைச் சாறுள் மெங்கணு மிலகும்

உ)

அன்ன சத்திர நான்மறை வேதிய ரகரம்
பன்ன ருஞ்சிவா கமம்பயின் றிடுமடம் பலவே
முன்னு நால்வகை யாச்சிர மம்பயி லுறையுள்
மன்னு வீதியி னிருபுற நெருங்கியே மக்கும்.

(ங)

மந்தி ரத்துறை வழாதுவே தியர்மனை தோறுஞ்
சிந்தை கூர்தரும் வேள்விசெய் செழும்புகை கமழும்
பிந்து மூவர்தம் மனைதோறு ம் பிறங்குநற் சடங்கு
தந்த மக்கியல் பாம்புதி முறைதழைந் திடுமே.

(ச)

பென்னும் வெள்ளிய நவமணிக் குவியலும் பொருந்து
மந்ந லாரணி கலன்களும் வெழில்கொழித் தம்மா
தன்னு தாங்கிருள் கிழித்திடுஞ் சுழைசெய்நன் மாட
மன்னு ரீடெழின் மனைதெற்று மனைசொங் மந்தோ

(ந)

வேறு

திரைதவழ் தவினாற் செழுநீர்வ வளங்கள் செழித்தினை திருநகர
லால் வெண்மச். திரையுழுவெண் சங்கு பிஞ்சுதிடு மகை வலையி

வாச்நன னுதலா, ஹரைசெய்தெண் ணரிய கலன்புப் பிடுஞ்சி
ரொளிர்தலா லோங்குமாக் கடல்போல், விரைகமழ் ஷோடிய வா
வணவீதி விளங்கியே தழைந்திடு மாதோ. (க)

வேறு.

அளகை மாநகர் வளமெலா மாவண வீதி
யுளதெ ருத்தனி லொன்றினுக் கிணைபெறு தொளிசேர்
நளின மங்கையு நற்கலை மடந்தையு நகர்வா
ழிளகு மன்பிணர் மனைதொறு மினிதுவீர நிருப்பார். (எ)

மகர ஷாரணம் வான்முக மிரிஞ்சியே மல்கு
நிகரில் வீதியி னெகிழ்செழுஞ் சந்தனக கலவைப்
பகர ரும்பனி நீர்பார் தெழுத்துகள படியத்
தகடி வார்குமுற ஹையலார் தார்தெளித திடுவார். (அ)

கற்பி னின்வழாக் கணங்குழை மாதாகள கவின்குழ்
சிற்ப தூன்முறை மணிக்ளைப் பரப்பிவே நிகைமே
னற்ப சும்பெனும் வெள்ளியு நஞ்சுட ரெறிக்கும்
பெரதப மைந்திடு பூரண குமபமவைத் திடுவார். (க)

புனையும பொன்மதி லெடுத்தபுள ளிருக்குவே னூரின்
மணய டந்தொறு மங்கல மணவணி மன்னுஞ்
செய்து கட்டப்பிரான் சிவகண மாவரந நகரி
செய்தவ ருமமுதித் திடுகிஞ்சு மியஞ்சிய கண்மாம. (க0)

செருந்தி ஷண்பகம் பாடலங் கூவிளந் தேமாக்
குழந்து தந்தி வகுளமந் தாரநந் கோங்கம்
செய்து ஷண்சரி திகழதரு தாடிய வெள்ளி
புனையு பொன்மலர்ப் புண்ணைந் துணவுண மனைகம். (கக)

முட்பு றக்ஷனி வருக்கையின் முதிர்ச்சை கனிந்து
விட்பு லக்ஷினின் ரெழுக்குசெந் தேனுமென் முறைகள்
பெட்பு வெண்ணமுறுக் கவிழ்ந்திடப் பெருகுசெந் தேனுங்
கட்பு லன்மகிழ் தாமலர்ச் சோலையிற் கவினும். (கஉ)

கறைவி ளங்கிய கந்தரக் கடவுள்வாழ் வேனூர்
நிறைவ ளஞ்சொல ரெட்டிதழ்த் தாமரை மலர்மே
ஹையு நான்முக னொளிருமா மணிமுடி யனநத
னறையி னெண்ணரும் பிறப்பின வேண்டிவ ரம்மா. (கங)

இன்ன தொன்னகர் வளமுழு வதுமினி தெடுத்ததே
யுன்னி யோதுதற் கரியதா லுலகெலார் துதிக்கு
மன்ன மான்மிய மறிந்தவா றுரைத்தன னளந்து
பன்ன ருந்தவர் னைமிசா ரணியமேற் பகர்வேன் (கச)

திருநகரச்சிறப்புமுறறிந்து

ஆஹ திருவிருத்தம்-அக.

தையிசாரணியச்சருக்கம்.

திருக்கிள ரிதழ்முறுக் கவிழ்ந்து தேன்றுளித்
துருக்கிய பசம்பொனி னொளித் ஷைந்திடு
மருக்கமழ் தாமரை மலரின் மேலினி
திருக்குநான் முகனெழிற் காஞ்சி யெய்தினான் (க)

எய்திய விரணிய கருப்ப னெர்மிரு
செய்திகழ் கருங்குழ னிமலி பாசனைப்
பெய்திடு மதுமலர்ப் பெரித ருச்சனை
செய்திருந் தனனுளந் தெளிவு கூர்வே

குணதிசைத் தனிலெழுந்து குடதிசைச் சாரும் வெய்யோன்
வணமலி யிம்பம் போன்று வளைந்தெழில் கொழிக்கு நேழி-
கணமதினேகங் காதுங் கடுகியோ முயது கண்டே
யுணர்வுகூர் விடைகொண் டன்னோ ருளமகிழ்ந் ததன்பன ஸசனறு.

சாருமா தவர்பின் செல்லத் தன்மதி தபன னாதி
டாரும வுலகி ளுள்ள வளைவரும் வலஞ்செய் தோங்கு
மேருமால் வரையின் றென்பான மிக்கநல் வளங்கள் வாய்ந்து
சேருமா ரணியந் தன்னிற் செழிப்புற நின்ற தன்மே. (க)

நிலங்கொள்சீர் நேமி யோடி நின்றகா ரணத்தால் வாய்ப்பை
யிலககுமா தவர்புன் னுள்ள விடுகுறிப் பெயரை மாறத்
நலங்கிளர் வனத்தி னும னையிசா ரணிய மென்றே
வலங்கொள்கா ரணப்பேர் கூறி மகிழ்ச்சிபூத் திருந்தார் மாதோ. (க0)
வேறு.

வள்ளி தழ்ச்செழும் புன்னையின் செருந்தியின் மலரு
மெள்ளி டறநிட மின்றிவீழ்ந் திருந்திடுங் காட்சி
யள்ளி யப்பொழின் மாதருந் தவாவரு மகிழ்வால்
வெள்ளி நறபசும் பொன்மல ரிறைத்தென விளங்கும். (கக)

புனைத ருக்களின் கோடுவண் புவிமிசை வளைந்து
துனைவின் மேலெழுந் தெழுதுதாழ்ந் திமெப்பொழிந் றோற்ற
நீளம் லர்வன மாதாண் பொடிதனித் தனியே
யனைய மாதவ ரடிபணிக் தெழுதுது போலும். (கஉ)

திருந்த லிக்குரன் முரல்வனத் தினிற்செழுஞ் சூளைகள்
பொருந்த வெண்ணிறம் டொறப்புறப் புணர்ந்திருந் திடன்.
பெருந்த வத தினா வழிநடைப் பேரினைப் பாராதி
யருந்த வைததியி யின்சுன்ன லுருதென் னாமான்.

வழங்கு மாதவர் தமையுயர் வருக்கைமா வானைப்
பழங்கு ஸீர்த்தசெந் தேன்படர் பசுனகொடி வளனித்
கிழங்கு காயுள தருந்தமிழ் னெண்க்கிளர்ந் தெழுந்த
முழங்கு பாட்டனி முரவகூப் பிடுமறை யாமால். (கச)

புள்ளை முச்சிற கடிததுநீர் பூவகனி யுடைந்த
கள்ளை திர்த்துநீள் காலகரைத தோடுமக் கானின்
முள்ளை யிற்றரா முடிக்கொளஞட் டணிமயின் முறைகொண்
டுள்ளை முச்சியோ நிறவுசெய் மகிழ்ச்சியுண் டாமால். (கரு)

தேனி னும்முரன் றுடுமவ் வனநதனிற் சிறுகன்
றுனி னம்புவி சேர்ந்தொரு சுணையினி ரருந்தும்
வானி டிக்குரன் மதகரி வாலுனை மடங்க
றுனி னைந்துவந தோரிடந் தன்னினின் நிடுமே. (கசு)

அசுமப் கழ்ந்துகூழ் பொழிஸினிற் கோங்கரும் பவிழ்தேன்
நூம்பி னின்வழி மதுவெனப் பெருகிடுந் தழைந்த
* பசும்பி டிக்கயல் வளர்ந்திடு பாளைவாய்க் கழுக்கு
நீசும்பி னைக்கடி தளவிட வெழுந்தென விளங்கும். (கஎ)

குளவிகண்மது மலரையின் நிடுங்கொடு வரிப்போர்
வளர்த ருப்பொலிக் குருளையை மகிழ்த்துபூத் தளிக்கு
மிளகி ணர்க்குற வெழின்மிகு பாவையை யீனு
மளவில் பொற்பினுக் ககமதா நைமிசா ரணியம்.

வள்ளை நல்குநல் வரநல்கு நரைநிறை வாரா
திளமை நல்குமெண் சித்தியு நல்குமெண் ணரிதா
புளபி நப்பினை யெழுந்திட வுபாயமு நல்கு
மளவி லத்திதம் படைத்தது நைமிசா ரணியம். (கசு)

பசும்பிடி * பச்சிலைமரம்.

உக

புள்ளிருக்குவேளுர்ப்புராணடி.

அனந்த லேவிடுத் தருந்தவம் புரிமுனி வாரவம்
உனந்த லேத்தலை யளிமுரன் றிடப்பனி மலர்சேர்
நனந்த லையொருங் கெய்தினர் நயப்புறு தோற்றஞ்
கினந்த லையொழித் தனந்தமென் அதித்தெனத் திகழும். (உ௦)

வேறு.

போது கொண்ட பொழில்வளம் யாவையு
முது ணர்ந்த முனிவரர் நோக்கியே
யீது நன்மகஞ் செய்தற கிடமென
வோது நன்மொழி யோசை பரந்ததால். (உ௧)

எண்ணி லாமகிழ் வெய்திய மாதவர்
விண்ணில் வாழும் விசுவகன் மாவீனத்
தண்ணி தாமனந் தன்னி னினைந்தனர்
கண்ணி மைப்பொழு திற்கடி துற்றனன். (உ௨)

முனிவர் கண்டு முறுவலித் திவ்வனந்
தனிம கஞ்செய திடத்தரு சாலே
யினிது செய்யென வேலின ரனனவன்
கனிவு கொண்டு கருத்தி னினைந்தனன். (உ௩)

வேறு

உலப்பை வந்தடை யாமுன முயந்தவம் புரியு
நலப்பை வாளராத் தாங்குமம் புவிதனி னுழத்
தலப்பை யின்னதென் தறிவரு மகிழைமா தவர்க்கு
* உலப்பை சூழ்ந்தொளிர் சுபதலங் களிப்புறக் கண் புரன்

உலப்பை உலக்கதனம்

என்னு றும்பதி னாயிர யோசனை யிலகி
நன்னு ளேனா வாயிரம் யோசனை நலஞ்சேர்
திண்ணி தாயுயர் செழுமதி னாறியை சூழ
உண்மை யானதை வளர்விலங் கிடவருத தமைத்தான் (௨௮)

ஏயு மூவிரண் டாயிரம் யோசனை யேழுசரி
யாயுங் கோபுரத் தமைந்தனி பெறுமுரு விளங்க
வாயி னுன்னு நின்றிடு மரகதக் கதவிற்
பாயும் வீச்சிரத் தாளலாற் பகரரி தாமால். (௨௯)

பகடு பண்டிதா தொளிர்மணித் தூண்பல நிறுத்தித்
தகடு அமபயம் பொன்னெளி தளும்புமண் டபழு
முகடு வேயீந்திடும் விமானமு முழுநிலாத் தவழ்ந்து
குகடு லக்கிவீழ்த் திலகுமே டையுமகத் துளதால். (௩௦)

வேறு.

சிற்ப னால்விதி யிற்சிறி தாயினு
முற்ப கந்த முறைபிற ழாமனற்
பொற்பு யாந்து புனையுஞ் சினகரம்
புற்ப லப்டண் பமைந்து பரந்ததால். (௩௧)

குண்ட மேகலை தண்டில மன்றியே
யண்டர் வந்தவி யுன்னு மிடமரும்
பண்டம் வைக்கும் பயிலிடம் பற்பல
கண்ட மைத்தகண் காட்சி மலியுமால். (௩௨)

விருக்க ஷுத்தமங் கண்டு விதித்திடுஞ்
சுருக்குந் தாயு சுருவழுஞ் செந்தழ
சுருக்க னன்றிக் கண்டயு மரணியு
மிருக்குந் தாயு ஷுட்டமு மமைத்தான் (௩௩)

புள்ளிருக்குவேனாற்புராணம்.

கோழ் மாழக் குணமிரு மந்தணர்
தரடகலான்கணல் வேள்விசெய்சாலைமி
வாட தாரு வுயர்நல் லிடத்தூட
னாப சுப்பந்த னத்தல மாக்கினுன். (௩௩)

மணங்க மழ்ந்த மலர்புனை மாலையுங்
குணங்கொ ளும்பனி நீர்குளிர் சார்தமு
மிணங்கு பைங்கருப் பூரமு மெய்திடங்
கணங்கண் கண்டு களிப்ப வமைத்ததால். (௩௪)

அன்ன சாலையு மந்தணர் சூழ்ந்திடும்
பன்ன சாலையும் பாகிலைச் சாலையுஞ்
சொன்ன சாலையுந் தூய்மணிச் சாலையு
மின்ன சாலையென் றெண்ணரி தாகுமே. (௩௫)

வேறு.

வழிமதத் துளிக்குந் தூய மடலவிழ் மலர்மி டைந்த
பொழிலகத் தமைநத சாலை பொற்புற முகிறை யேன்
லெழின்மிகும் பவைநீர் வார மெட்கனிக்குவியன் மற்று
மொழிவது முழுதும் வைக்கு முறைதெரிந் தமைத்தான் மாடுதோ (1)
மருப்பயில் பதம மேவு மறையவன் வகுத்த வேத
வினப்பறு பலன்க ணல்கும் வேள்விசெய் சாலைச் சூழற்
றருப்பையும் பொரியுந் தேமார் தழையொடு சமித்தி நெய்யு
மிருப்பதற் கியனூல் சொல்லு மிடம்பிற ழாத மைத்தான். (௩௬)

உந்தியங் கமலப் போதி னுதித்தநீன் முகன்சூ மேவுஞ்
செந்திரு மார்பன் மேலாஞ் செம்பொன் னர் னுலக ளிக்கு
மிந்திரன் முதலா யுள்ள வினையவர் யாக சாலை
வந்தினி திருக்கும் பீட மனைப்பதும் வகுத்தல் செய்தான். (௩௭)

இனையன் பலவுஞ் சூழ வியல்புனி வழாது மேன்மை
தனையறி வரிய யாக சாலைன் கமைத்துத் தாமா
ஈனையழா தவர்ம லர்ப்பொன் னடியினை யிறைஞ்சி னானகற
பனையதோ படைப்பெ முச்சிப் பாண்மையோ வெனம கிழந்தார். (1)

விண்டுதே னொழுக வொங்கி வின்முக டளந்து லாவும்
வண்மீளர் மலர்ப்பூங் கானின் வளங்கெழும் யாக சாலை
கண்டிள முகிழ்ந்த னாய கடவுண்மா தவர்கள் சூழ்ந்து
பண்டுசெய் விதழம் வந்து பலிததெனுஞ் சாலை சார்ந்தார். (கஅ)

சுகத்திருண் மயக்கந் தீர்ந்த சவுனகன் சனகன் கற்க
னகத்தியன் லீயாக்ர பாத னத்திரி விசவா மித்திர
னுகத்தினை யனேகங் கண்ட வுரோமமா முனிவன் குச்சன்
சுகத்திரு முனிதார் வாசன் குணிபரத் துவாச னென்போன். (கக)

காசிபன் வசிட்டன் சாந்தன் கார்த்தியா யனன்ம ரீசி
யாசிகர்த் தாபுலத்திய னுணர்மாண் டவியன் றுற்பிய
னாகே தாத்தி ரேய னாதன் பருவ தாஃனி
கேசில கியத தீசி சிலாதான் வாம தேவன். (க௦)

கிருதிலி கிதன்ம தங்கன் கிளர்சுனச் சேபன் மேன்மை
தருசனந் தனன்சி றந்த சனாதிபன் றருசான் டில்யன்
பிருகினை வுதன்பிறந்து மாதேசன் பினுகி சீர்த்தி
வருயிரு கண்டாங் தீரன் வைச்சிர வணன்சம் வர்த்தன். (க௧)

பணகத்தெழு புலத்தை வென்ற பார்க்கவ முனிவன் பாரின்
பிடிப்பெரு டியக்க முறதும் வெறுத்திடும் கபிலன் வேத
ஈண்டிற் னங்கம் யாவும் வகுத்தறி நாத சன்மா
தினதப்பணு நாது வாய்மை திகழ்கழ தக்னி மேலோன். (க௨)

புராதன மறைக்கு மெட்டாய் புனிதன்பொற் புறுமணிசூட்
டராவளி பரணம லாத்தா ளகத்தனு திணமு நீங்காப்
பராசரன நகுமராக் கண்டப் பண்ணவன் கண்ணு வன்சீர்த்
தராதலந தனின்மே லாமுத் தாலக முனிவன் சாந்தியன். (ச௩)

கேழ்கிளர் குசிக கோத்திரன் கெழுமுபல் கலைநற கேள்வி
சூழ்சனப புச்சன் ஞான சூரிய வெனத்து திதே
யேழ்புவி யிறைஞ்சும் வேதா ரணியன்மற் றேனை யோரும்
வாழ்ப்பெருந் தவபபே ஞான மகம்புரி வதற்கெ முந்தரா. (ச௪)

வேறு.

ஆயந்த நான்மறை வந்தண ரரிபநல் வேள்விக
கேய்த யாவையு முபகா ணமுமினி தமைத்தே
வாய்ந்த நெய்சொரிந் தாகுதி விதிமுறை வழாது
காயந்த னற்சொலித் தெழுந்திடக் கனிந்துசெய் தனரால். (ச௫)

போதி னுன்முகன் பூவைமே னியன்மதிப் புனித
ஞதியாகிய கடவுளாக் கருமறை பகாந்து
நீதி யாய்ந்தவி யருத்தினர் நெறிபிற ழாதே
யோதி வாய்ந்துநல் லொழுக்கமுற் றியவுயர் தவத்தோர். (ச௬)

நிரம்பி நற்குண நெறிவழி யொழுகிறன் னிலைஓம்
வரம்பி கந்திடா மாதவர் மகம்புரி சூழ
நிரம்பி சைந்திமீம் யாமொலீ நான்மறை யொலியேழ்
சுரம்பி நங்கிசைப் பாடல் னொலிதொனீத் திடுமே. (ச௭)

மேக மண்டலம் போழ்த்துமே னெழுந்தமே னீரிய
மாக மீதுலா வியசெழு மஸ்திகழ் வண்ணஞ்ஞம்
யாக சாலையி லிரவுநன் பகலுமெண் ணரிய
காக ளம்மணிச் சின்னநல் விசைகலித் திடுமே. (ச௮)

கொழுந்து விட்டனல் சொலித்தது விண்மிசைச் குழுந்
யெழுந்து ஁ந்துபி மூழங்கின விடிக்குான் முழுவ
மழுந்து மோசைவிட் டார்த்தன வதிராதன வெங்கும்
பொழிந்து பூமழை நிறைந்தும் யாகபூ யியினில்.

(௪௯)

பாகு தித்திடு மின்னிசைப் பாட்டளி முரலுங்
காகு ளிர்ச்சிகொ டளிர்மலர் கமலமே லெழுந்த
வாகு திப்புகை நறுமண மகலிரு விசும்பி
னேகு மைப்புயல் சொரிமழை யினுங்கமழ்ந் திடுமே,

(௫௦)

கொடிசி ிந்திடுங் கிழங்குகாய் கனிகுளிர் தருநீர்
வடிசி றந்தநெய் தோய்ந்தசிற் றுண்டிவாய்ந் திடுபா
லடிசி லின்சுவைக் கருணைவெண் சாலினல் லன்ன
முடிசி ருங்கநீர் கடவுளான் முறைதெரிந் தளிக்கும்.

(௫௧)

பொய்வ திந்திடு புறச்சம யந்தனை யொழித்துச்
சைவ சாத்திரத் தத்துவ நெறிபகுத் துணர்ந்த
ஓதய்வ நிறணி யந்தனர் தேன்மழை கமழ்ந்து
பெய்வ னந்தனிற் பிறவும்கேண் டிவபல வுளவால்.

(௫௨)

ஒருப ஸத்தையும் விரும்பிடா வும்பர்கோ னருளால்
வருப லப்பய னிதுவென மகம்புரி முனிவ
ரிருப திற்றின ருயிரஞ் சீடர்பாங் கிருப்பத்
தருப ணைத்தெழு வனந்தனிற் றகும்படி செய்தார்.

(௫௩)

அணைய வற்புத யாகபூ ராறெனும் வருடந்
சுணை ருந்தவர் நிறைவுறச் செய்துதண் டளிர்மென்
ணைய ரும்பிடு கற்பக நாட்டினை வெந்த

ணைய தேவரு மவிதுகர்க் திடவினி நனித்தார்

(௫௪)

உஅ

புள்ளிருக்குவேளுர்ப்புராணம்.

நலன்ஔு! ழித்திடு ண்மிசா ரணியமென் றுரைக்கு
நிலன்ஔுசய் புண்ணியப் பேறென நெடிதுபற் பீலநாள்
வலன்ஔு ழன்ஔுமூ பாவகற் கெழின்மறை மனுவாற
புலன்ஔு யித்தவர் பூரண குதிபுரிற் தனரால்

(௩௩)

எழுது தற்கரி தாமறை யியம்பிடும் விதிகண்
முழுது ணர்ந்தவர் முறைசெய்து வேள்விமுற் றியபின்
பழுது றுதுநீ ராடியவ் வேள்விகூழ் பரப்பிற்

றொழுது சந்தியிற் கடன்கழித் தினிதுகூழ்ந் தனரால்.

(௩௪)

திவ வினின்றிடு நரம்பிசை யெனத்திகழந் தொளிரு
மவண யந்தெழு நாதமஞ் சுழுமுனை யடுத்த
மவுன யோகநன் மாதவம் புரிதரு மகிமைச்
சவுன காதிமா முனிவார் மகிழ்ச்சிசாற் றரிதால்

(௩௫)

பன்ன றான்முறை பகர்ந்திடு பலதவ யியற்றி
மன்னும் வேதியர் மரபினுக் கோதிய யாக
முன்னும் வாய்மையா யுளுற்றின மொளிர்மதி யணிந்த
மின்னும் வேணியன் வீடுறை வழிவினை வறியேம்.

(௩௬)

ஏது வாயிவை செய்தயா மினியது கிடைக்க
வோது முண்மையா முவாயமு முணர்கில மென்வே
கோது நீங்கிய குணத்தினர் குறித்திருந் தனரப்
பேர்து ஐதமா முனிவரன் போந்தனன் மாதேர்.

(௩௭)

வேறு.

பண்டிசைவு கொண்டபுரி றுலொளி பரம்பப்
புண்டர மிகுந்ததுதல் பொற்புற வனேகண்
கண்டுகை புனைந்துசடை கட்டவழி வின்னின்
ஔுண்டிசை விளங்குகதி ழிவானென் னெழுந்தே.

(௩௮)

புன்டொடு மிடைந்துமலர் விண்மணம் வீசும்
விண்டொடு வணந்தனில் விரைந்துகர மீது
தன்டொடு கமண்டலம் விளங்குமுனி சாரக்
கண்டொடு மகிழ்ச்சிகரை கண்டலர்க ளம்மா,

(௯௧)

வேறு.

புனித மாதவர் சூதமா முனிவரன் போத
வினித லர்ந்த செந்தாமரைக் கரங்குவித தெழுந்தே
கனித ரும்பீல முடிமனின் ஸுரைத்தகங் கரைந்து
புனித யங்குசெம் பொன்னெளிப் பதுமபீ டிகைமேல்.

(௯௨)

வைத்த ருகியுங் கொடுத்துநின் வரவுநன் மலரோ
னுய்த்த னுககீர கம்புரி யொளிமிது வனத்தின்
மெய்த்த ருந்தவம் வேள்விசெய் பேறென வியந்து
பொய்தை விவ்வுடற் புனிதமா கியதெனப் புகன்றார்.

(௯௩)

துய்ய மாதவர் சூதமா முனிவனைத் தொழுதே
யைய கேள்பதினெண்புரா ணமுமரு மறையும்
ஜவய மீதுள கலைகளும் வகுத்துணர்ந தனையா
முய்ய நின்றிரு வருளலாற் பிறிதுவே றுளதோ.

(௯௪)

என்றெ முத்தெடுத் துரைத்திரு கண்கணி ரிறைப்ப
நின்றெ மக்குமற றேனைய வுயிர்க்குநீங் கரிதா
யன்றெ னைத்தையு மறைக்குமும் மலவிரு ளகலத்
துன்றெ யின்னகைத் தவனருள் லீமீசேர் சூழ்ச்சி.

(௯௫)

பாது செய்திழற பெறுருவ மெனவுரைத் திரைய
பாது மாதவர் வாழ்மைகண் மிருகியோர் முகுர்த்த
து ணர்ந்தவ ணுந்தக் கடலின்பூழ் கிண்பின்
நிது நீவர்கேட் பனசொலத் தகுமுன வியந்தான்.

(௯௬)

உலகு பாற்றிடு நைமிசா ரணியமென் றுரைக்கு
யிலகு மூத்தம சருக்கமீண் டிரைத்தன னிப்பி,
லலந் கண்டெடுத் துரைப்பரு மனேசமா மகிமைப்
பலன்வி ளங்கிடுத் தலச்சருந் சம்பக ருவனே.

(௧௭)

நைமிசாரணியச்சருக்கமுற்றிற்று.

கீட திருவிருத்தம்-௧௪௮.

த ல ச் ச ரு க் க ம்.

கஞ்சநாண் மலர்மே லுறையயன் முதலோர் கற்பகா லம்பல
தேடி, நெஞ்சினாத் தின்னங் காணரும் பொருளை விழைந்தணிர்' நிகழ்
த்துவ நென்றே, யெஞ்சலில் வளஞ்சூழ் நைமிசா ரணியத தினிலு
றையருந்தவ ரிலகு, மஞ்செவிக் கமுத மாமெனச் சூத முணிவர
னன்புகூர்ந் துரைத்தான்.

(௧)

வேறு.

விடைப்ப ரம்பொருள் மெய்யருள் விளங்கிவெவ் வினையைத
துடைப்ப மும்மல வல்தொலைந் தவர்தொகு யிடமாங்
கிடைப்ப தற்கரு முத்தியைப் பெறுமவழி கேள்வி
நடைப்ப யின்றநன் முனிவிர்கா ணயம்பெறக் கேண்மி

(௨)

உவமை சொல்லரு மியோகநன் கியற்றினு முண்மைத்
தவமு திர்ச்சிகொள் சாந்திரா யணமுதல் விரதம்
பவமொ ழிந்திடப் புரிவினும் ப்லித்திடம் பரம
சிவன ருந்தல வாச்சஞ்செய் வினுமுத்தி சேர்வார்.

(௩)

அன்று சூதமா முனிவர் ஹரைத்தன நிலங்கு
துன்று ரோஹம் புனகித முற்றிடத் துதித்தே
நன்று உயினை யையநீ நால்வகைத் தோற்றஞ்
சென்று தித்திடுஞ்சராசர மியோகுசெய் திடுமோ.
உண்மை சூழ்தலம் விரதநன் றுஞ்ஞவ தெளிதோ
வெண்மை காணரு முயிர்த்தொகு திகட்கெலா மியலும
வண்மை யேதல வாசமற் றதன்பெரு மகிமை
யண்மை செய்மையிவ் வனைத்துநீ யருள்செயென் றுரைத்தார். (௫)
வேறு.

எடுத்த ருநதவ், ருள்செயென் றுரைத்தலு மிணையிரு விழியென்னு
மடுத்த அம்பிவி ழானந்தப் பெருக்கொடு மயிர்ப்புள கிதஞ்செய்யத்
தொடுத்த கங்குழைற் தருகிடப் பற்பல தொகுத் துரைத்தனம்மா
மடுத்த அம்பிய கண்டன்மெய் யருள்பெறு கருணைமா தவர்கேட்ப.
வேறு.

அன்ன தன்றியொன் றுரைத்தன ரையகேன் மகிமை
யின்ன தென்றறி வதற்கும் வியாசன்நன் னிடத்திற்
பன்ன ரும்பதி னெண்புரா ணமும்பகுத் தறிந்து
முன்னர் மற்றுள கலைகள்யா வதுமுழு அணர்ந்தாய். (௭)

திருந்தி டிஞ்சிவ தலவிசே டங்களுந் தீர்த்தம்
பொருந்தி நீமொன் மியமுமேற் புகழ்சிவ தீக்கை
வரும்ப டிக்கிடைத் திடுஞ்சைவா சாரமு மற்ற
மருந்தி றற்றிப்ப விரித்துணர்ந் தனைபெரி தாமால். (௮)

நர்மை யானநன் னெறிதனி னேர்மையாய் நிலவுஞ்
ந்மை யாகிய சைவநான் மியநயந் தெரிந்த

ஐம் யாமறி வுடையயிக் கலிதனிற் சூலவி
ந்மை சேர்மிடந் மண்ணல்கீர்த் தனஞ்செய் லரிது. (௯)

ஆழி சூழ்புவி யினிற்சிவ பத்திதா னரிது
வீழி வரையுமை பாகன்மெய்த் தலம்பெற வரிதுள்
னாழி யற்கையாய்க் கிடைப்பினு முண்மையாய் முத்தி
வாழி மானுடர்க் குதவுபுண் ணியததல மரிது. (௧௦)

எனவு மையநீ யோதினை யிளம்பிறை கங்கை
மனவு சேர்தரும் வள்ளல்பா தாம்புய மலரை
நனவு வாய்ந்திடு பொழுதினு மன்றிநண் ணிடுநீள்
கனவு காண்பினு மருதுநற் கருத்தமைந் தனையே. (௧௧)

முந்த ருந்தவ மெம்மனோர்க் குதவிசெய் முறைபோற
பந்த நீத்திடும் பரமபுண் ணியவரு வெடுத்த
வந்த செல்வநல் வயித்திய நாதமென் றெழில்சே
ரிந்த மாநிலத் தொருதல முளதென விசைத்து. (௧௨)

சயில யாதியா மகிமைசேர் கண்ணுதற் பெருமான்
பயிலும் புண்ணியத் தலம்புவி யினிறபல வுளவால்
வெயில்வி ரித்தெழு மாடமா னிகைமிக விளங்கிச்
சயில நேர்பெறு மனையநற் றலத்திலுத் தமமாம். (௧௩)

எண்ணி டிங்கணப் பொழுதிற் பாதியா யினுமப்
புண்ணி யத்தலம் புகுவதற் கிச்சைசெய் தனர்க்
'எண்ணி வாழ்வாநற் கதியலா துருத்திர னுவா
ருண்ணி னைந்தன பெறுகுவ ரெனவுரைத் தனையால். (௧௪)

அனைய வற்புதத் தலப்பெரு மகிமையை யடியே
நினைய வென்னபுண் ணியப்பல னறிகிலே றினது
புனைய ருட்கிட னனயாம் பெறுமவனைக் புகழ்ந்த
தனைய ருந்தவ வுரைத்தரு ளெனப்புகள் றனரால். (௧௫)

சூய மாதவ ருரைத்தலுஞ் சூசமா முனிவ
னைய மாகுந் சிவவழி பாடன்றி நீங்காக்
காய நின்மனம் வரக்கிணுற் பணிதலுங் கனிவு
மேய மாமகி மைநீதுதி செய்தலு மியல்பால்.

(கக)

சம்பு விற்கனீத கேட்டவன் சங்கர னாவான்
வெம்பு கோபநீத தருந்தவம் விதைத்திடுங் குணத்தீர
நம்பும் வாய்நாறா மிடைவிடா தைபனற் கதைப
டம்பு விக்ககிண கேட்பதா லதிகபண் பினரால்.

(கௌ)

இன்ன தன் மையர்க் குறைபபதை டன்றியே றுகூத
முன்ன வன்கதை பத்தியின மூககா க ளிடத்திற
சொன்ன வன்னர கத்தறிய றேய்வெனன் றரைத்துப்
பின்னர் புணையுஞ் செய்தனர் பெறுகா மென்றான்
வேறு.

(கடி)

வொங்கெழு வெதிரி வனந்தனில் வ்யாசன் வாய் வர் தருள்
செய வன்மொன், வினவகெழி லருளா லுணர்ந்ததற் சரித மிகுதிவ
கூசையின் பலனா, களங்கெழி முனிவீர் கேட்பது வேண்டி மென்ற
ன்ன கீனிப்பிறா லுணர்ந்து, ஆய்க்வேவற் றிலை ந தரிசறக் கடிந்த
சூசமா முனிவரன் மன்னொ.

(கஃ)

தூத்கடற் கரைகண் டிலகும் முனிவ னுடங்குதான் பாரி
நிர் கேண்மின், பாற்கடற் பிறந்த கடுதக ரமல பராபர பாலநேத்
திரநற், சேற்கருங் கண்ணா பாகவே றுகந்த சிவவிவ சங்கர குளிர்
கன், லற்கவி விழ லமந்த, தப பரகு தாரண வெனுமது நாவாம் ( )

கதைமிடற் றண்ண லாலய நோகுகி நடப்பது கால்களா மெ
றதா, மறைவகுத் தறியாப் பரன்றரி சனஞ்செய இநிமது கண்ண

தர மழுயூர், னுறைபரன் சரிதங் கேட்பது செவிதா முறுமதே யுடல
கா மினிய, நறைகமழ் மலர்க ளாருச்சனை செபது நதமண மறிந்த
நாசிய தாம். (௨௧)

எடுத்திவி னுரைத்த வவபவம படைத்தே யிருந்திடு மருந்தவத்
தினிர்சேர்த், தடுத்தினை பகர்தற் கரிதுபூ மியினி லினையநற் றலத்தி
னைக் காணேன், கொடுத்திடு முத்திக் கங்கும மென்று கூறுவர் குண
கடன் மேல்பாற், றொடுத்தயோ சனைது ராதனிற் சுவேத வனயி
டை சூழ்ந்திட மாதோ. (௨௨)

திருத்தரு சாயா வனத்தினுக் கணினன் றிசையினிற் சிரபுர மெ
ன்று, புகழ்பெறு நகர்க்கு நிருத்தின் றிசையிற் பொருந்திடு குரோச
மாந் திரத்தி, னகழ்நயர் நீங்கும் வானொளி புத்தூர்க் காகுநற பிசை
யதின் கீழ்பா, னிகழ்தருந் தெற்கும் வடக்கினு முபய காவிரி நிறை
ந்திட மன்னும். (௨௩)

வேகமாம் பொன்னி மாந்தி யிருபால் விளங்கிடு மெல்லையி னன
வை, யேகயோ சனைமாந் திரமித னுப்ப னிலங்கி மிந்திர தலத்
திற், காகுமோர் குரோசம் வாயுவின் றிசையா மந்நகர் மன்னு ற்
றெல்லைச், சேகரங் கூறிற் கிருமமா யுகத்திற் றிகழ்ந்திடு நான்குயோ
சனையே. (௨௪)

உரைபெறுந் திரேதா யுகத்தனி லொருமுன் றியோசனை தவா
பர யுகத்தின், விரையுமியோ சனையோ ரிடண்டினிக் கவிதான் வந்
திடு முகந்தனி லம்மா, புரைதவிந் திலகு மிப்போசனை தூரம் பொ
ருந்தநற் பொற்புறு மினிய, தரைபுகழ் வயித்திய நாதமா நகரத்
தன்பெரு மகிமைகூ றரிதே. (௨௫)

இனையவற் புதநற் றலந்தனிற் கணப்போ தெண்ணிங் கணத்
தனிற் பாதிங் வனைநரும் வாசஞ் செய்தனர் பெருகி வளர்ந்திடு சக
லபாக் கியழு, நினைவருகிமலன் பதவியும் பெறுவ ரென்றிடு. னித்தி
யப் தலம்வா, நினைவரும் பெறும்பே நனேககற் றங்க ளாவிட வரி
தரிதாமால். (உ௭)

பண்ணிய தலத்திள் பலன்பலித் தென்னப் பகர்ப்பு நெண்
புராணத்தின், புண்ணிய கதைங் ஹத்தம் மாகும் புராணன் வயி
த்திய ராத, னண்ணிய விரைய தலப்பெரு மகிமை யாவது நவிலு ந்
கினியா, னெண்ணிழற் கோடி வருடத் த முடியா தென்னன் சூர
மா முனிவன். (உ௮)

முத்திய கிருத யுகக்கறி கழம்ப வனமிரண் டாமுடி முறை
யாய், வந்திழிம் வில்வ வனநதுவா பரத்தின் வளர்ச்சிழிம் வகு
பீர் வனஞ்சூழ், தந்திரக் கலிபிற் றறமுத்தி கிம்ப வனமதிற் சதுர்
முதன் முஞ்ச, னிரகிரன் பணிய வயித்திய நாந னின் முற் தினிது
றை குவனல். (உ௯)

சிறந்திடு மகிமை யுயர்த்து வொன்றே சேர்த்திழிம் யுகத்தொ
ழம் வேறாய்ப், பிறத்திழிம் பெயர்பெற் றிருத்திடு மதனிற் பெரியவீ
ரேழல கமர்வோர்க், தறம்பொரு ளின்பம் வீதிதற் கருள் உமாத்திய
மையனைப் புலியி, லுறங்குத றவிரந்தே யொருதரம் பார்த்தோ
ருறைவர்பே ரின்பவீ டெளிதாய். (௩௦)

கண்ணகன் புலியிற் பொடிந்ததூள் பருத்துக் கணக்கிட லாங்
சூயி மணலை, யெண்ணலா மெழுந்து சொரிமழைத் திலலை யின்
கணித் தரியலா முயர்ந்த, விண்ணகத் திலகு தாரைத் தொகையை

௩௬

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்.

விதிக்கலாம் வயித்திய நாத, வண்ணல்கூழ் தலத்தைக் கண்டபோர்
பெறும்பே றளவிட லரிதரி தாமால். (௩௮)

மண்ணினின் விளங்கும் வயித்திய நாத மகாதலஞ் சென்னமத்
தியிற்றங், கண்ணின லொருக்கார் பார்த்தவ ரிட்ட தாமியம் பெறு
வர்கெண் கயிலை, நண்ணியே யுபய குலமிரு கோடி சூழ்ந்திட நடு
வினி திருப்பா, ரெண்ணியோர் கற்ப காலமே லைய னினிதருண் முத்
திபெற் றிடுவார். (௩௯)

வரமகத் துவஞ்சேர் வயித்திய நாத மாநகர் பெயர்செல்லக் கே
ட்டோர், பிரமகத் தியுந்தாம் பிறந்தநான் முதலாய்ப் பிழைபடச் செ
ய்தபா தகழு, முரமற வுதறி யெறிந்துதம் முடலி லுற்றநோய் முழு
வதூற் தீர்த்து, பரமபுண் ணிபஞ்செய் யுத்தமர் பெறும்பே றனைத்து
மே பல்த்திடப் பெறுவார். (௪௦)

பெருந்திரைக் கடலி லுளபல புலியிற் பிறந்தவர் திவுக டம்மி,
லிருந்தடு மவர்வர் திறைஞ்சுதற் கெனிதன் றுதலா லிருக்கும ரத
னிற், பொருந்தியே வயித்திய நாதநற் றலத்தின் பொற்புறு திசைத
னைப் பார்த்தே, திருந்திடப் பணிவோர் தீவினை யொழித்தே திகழ்
தரு கயிலைவீற் றிருப்பார். (௪௧)

நாமுமோ சனைது ரத்தனி லிருந்து துவலருந் தலப்பெயர்
நனைந்து, கூறிமெவரும் வல்வினை நீங்கிக் குலவுபே ரின்பவீ யிறை
வா, ரீதிலாப் பெருமை வயித்திய நாத வெழிற்றல வாசஞ்செய்
வேனென், தூறிடு மன்பா னிதஞ்சொல்வோர் தலத்தி லுறைவர்தாம்
பெறும்பலன் பெறுவார். (௪௨)

மடுப்பொலி கமல மலர்மணங் கமழும் வயித்திய நாதநற் றலம்
பார்த், தெடுத்தடி வைத்துப் போகுவ மென்றே யெழுந்தன ரடிங்

நடையம்மா, வடித்திடு மசுவ மேதயா கஞ்செய் யரும்பலின் பெறு
குவ ரன்றிக், கடித்தனை நுகர்ந்த கண்ணுதற் பெருமான் கயிலையங்
இரியுமே பெறுவார். (௩௫)

நனைத்தரு நந்த வனமிகும் வயித்திய நாதகற் றலத்தனை மனத்தி
லினைத்தவக் கிணத்தி லீடும்வெங் கலிதோ டந்தனை நீக்கியே முத்தி
தனைத்தரு மூலகி லதிகமா மகிமை தான்றரு மன்பருக் குதவி
யினைத்தரும் பாரம் வதிந்திடு மிட்ட காமிய மியாவதுந் தருமே. (1)

வருதின மைந்து மூன்றுநான் வாசஞ் செய்திட வேண்டுமா மகிமை
தருமுயர் வழித்திய நாதகற் றலத்திற் றம்முநங் கலிவுகூர்ந் தினகி
யொருதினம் வாசஞ் செய்தனர் பதினா யிரமுய ரசுவமே தஞ்செய்
பெருமகப் பேறு பெறுகுவ ரன்றிப் பேரின்ப வீதிமே பெறுவார். (2)

தருமசிக் தனைசெய் தனர்க்கதி விருத்தி தான்செயுத் தனம்விழைந்
தோர்க்கு, வருதன விருத்தி கொடுத்திடும் போக வாஞ்சைசெய்
பவர்க்குமப் படிபா, மொருபலன் விழையார் முத்தியை விழைந்
தோர்க் குளமகிழ் தரவினி தளிக்கு, மிருகில மதலில் வயித்திய நாத
வெழிற்றல மகிமைகூ றரிதே. (௩௮)

புதல்வரை விரும்பு மவர்க்குந் புதல்வன் றனைத்தரும் புவி
விரும் பினர்கட், கிதமிகு மகில புவனமும் தருமே யெழிற்~~பெறு~~
கன்னியை விழைந்தோர்க், குதவுமங் களகண் னியையது வன்றி யுற
வவர் பிணிவினை தீர்த்துப், பதவிநல் கிடுமல்வயித்திய நாத மகாதலம்
பார்தனி லம்மா. (௩௯)

சாற்றபொயம் மாயக் கடலினி லமுந்திக் கிடந்திடு முயிர்ந்
னைக் கரைதா, னேற்றுநற் பினைதா னாகிடும் பிறத்த இனிப்பிறக் கின்

மன பிறகே, தோற்றமெவ் வயிர்க்குஞ் சொலற்கரும் பரமா னந்த
நல் கிடெய்தோகுத் தெழுத்திட, டேற்றமந் திரங்கட் கிடமாம் வயி
த்திய நாதமா மெழிற்றல மாதேர் (ச௦)

எழுந்துஞ் சுவைச்ச யிருட்டினுற் குருடா யிருத்தி மணக்க
ளுக் கெழுந்து, கொழுந்துவிட் டிலகு தீபமாம் வயித்திய நாதநுற்
றலங்குவ லயத்தி, எழுந்தும்வல் வினைக்கு மண்ணினை மருந்தா யளி
த்திடும் பிறவிவே ரறுக்கு, மொழிந்துமேற் கதியுந் தருமிதந் தினை
வே ருப்பிட லரிதரி தாமால். (ச௧)

திருக்கனன் திலகம் வசுக்கனோ மென்மர் திகழுருத் திரர்ப்பி
னெருவ, ரருக்கர்பன் னிருவர் புரந்தர னயன்மா லாதிபாங் கட
வுள் ரன்றி, யிருக்குரைப் பரிய முத்திபெந் திடவே யெண்ணினர்க்
கருளுநல் லெழிற்செம், புருக்கனற் கோபக் கப்பசா சனைத்துமோ
ட்டிடும் வயித்திய நாதம். (ச௨)

வருசன, நடந்த போதெழு சென்னுள் படினும்வாழ் சுரபிகா
லையிற், பெருகுநுள் படினுஞ் சுழன்றிடு காற்றிற் பிறந்தனுள்
வீழினும் பெருங்காற், திருநில மதிர வடித்தனுள் படினு மிலகும்வே
ளுர்நெடு வீதித், தெருவிவங் கப்பிர தக்கணஞ் செய்வோர் சிறுது
கள் வடினுநற் கதியாம். (ச௩)

மட்டிலா மகிமை வயித்திய நாத மகாதல வீதியி லெழுந்துள்
பட்டபே ரரச ராயுல காள்வார் பகர்தரு முருத்திர ராவா, ரிட்ட
மாம் வரங்கேட் பவர்க்கரு மடங்கா மிலகுபுண் லியஞ்செய்வோர்க்
கிரட்டி, கட்டம்வா ராம லனித்திடும் வளர்மெய்த் ஞானமும் வீ
நல் கிடமே. (ச௪)

உலகெலாந் துதிக்கும் வயித்திய நாத னுறைதல வாசமுந் திருக்
க்கு, மலகுதா ணரியு கலையுணர் மறையோர்க் கமைந்திடு சந்திவந்
தனஞ்செய், யிலகுசோ பாண மீயல்பெறுங் கிரகங் கருங்கன்மா
ளிகையிவை கொடுப்போர், பலகுண மணிசூழ் முடிபுனை வைந்த
ராகிமேற் பரதநி பெறுவார். (௪௫)

ஒத்திடு மகிமை வயித்திய நாத னுறைதலந் தனில்வள ரன்ன,
த்திர யிடம்வீ டிடமிகு மாட மாளிகை தழைந்தெழில் கொழிக்குஞ்,
சுத்திர கூடங் கட்டிவைத் திலகு சிவனடி யார்க்களித் திடுவோர்,
புத்திர ருடனே சகலபோ கங்கள் புசிப்பர்மேன் முத்தியும் பெறு
வார். (௪௬)

ஆலலணி களத்தெம் மையனல் வயித்திய நாதன்வாழ் தலந்தனி
லன்பர்ச், கில்லிடங் கட்டி வைத்தவர் குலமு வேழுட னின்பமுந்
திருப்பார், செல்லுமுத் திரந்துண் போதிகை மரங்கல் சிவனடி யார்
தமக் களிப்போர், சொல்லரு மணிபொன் னுடையா பரணஞ் சூழ்
வர்பே ரின்பீழும் பெறுவார். (௪௭)

வளம்பெறும் வயித்திய நாதன்வாழ் தலத்தின் வழிநடைச் சா
லையின் மீது, தளர்ந்தவ ரிளைப்பா றுதற்கமை தண்ணீர்ப் பந்தல்சத்
திரங்கண்மண் டபந்தன், னுளங்கணிந் துறுதி பெறச்செயு நல்லோ
னுயர்குல மிருபதிந் ரென்றும், விளங்கிடும் விமான மேறியே சிவ
லோ கந்தனின் மேவியே யிருக்கும். (௪௮).

மாடமா ளிகைசூழ் வயித்திய நாத மகாதலந் தனில்வள யிலகு
பூடக சாலை செய்துபோற் தினர்கள் பாருல காள்வர்கோ சாலை
யாடக மதிஞ்சூழ்நக ரதனிந் செய்துவைத் தவர்கள்கோ வுலகந்
தேடரும்பசும்பொன் னுலகினில்வாழ்வர் சேர்குவர்மேற்சிவலோகம்,

அற்புத வயித்திய நாதநற் றலத்தி லணிமண மமைந்தசெங் கழு
புள், பொற்புறு நளின வாவியைப் புரித்து வைத்தவ ரரசுராய்ப் பிற
ந்து, கற்புறு மனையா னுடன்கலந் திருந்து கல்விசேர் புதல்வரைப்
பெற்று, நற்புவி செங்கோல் செலுத்தியே யாள்வர் நண்ணுவர் மேற்
சிவ லோகம். (௫0)

கிகழ்தரும் வயித்திய நாதநற் றலநாத் திவசதொழும் பரிதிபங்
கடவு, ணிகழ்வெயிற் கினிய குளிர்திழ லளித்து நின்றிடுந் தருமிக
வைப்போர், புகழ்பெறும் வேந்த் ராயுல காள்வார் பொன்னுல சமும்
புரந் திடுவா, ரிகழ்விலா விமான மேறியே மகிழ்சூர்ந் தெய்துவர்
மேற்சிவ லோகம். (௫1)

படங்குனித் தாடு மரவணி வயித்திய நாதநற் றலந்தனிற் புரி
ந்து, தடம்புனற் றீரந் தனிற்றரு வைப்போர் சகலபாக் கியம்பெறு
குவர்நன், மடந்தைதன் னுடனே யில்லறம் புரித்து வானுல காள்வர்
மேற் பதவி, யடங்கலும் பெறுவ ரவைவெறுத் திடிற்சொல் லரிய
பே ரின்பவீ மிறைவார். (௫2)

மழுவணி வயித்திய நாதனற் றலத்தின் மன்னுழ்ந் தோட்டம்
வைத் திடுவோர், செழுமல ரொன்றிற் கிலகுமைம் பதின யிரம்வரு
டஞ்சிவ லோகந், தொழுதிடுந் தணங்கள் சூழ்ந்திட விருப்பார் தாய
பத் திரங்கனொன் றினுக்குப், பழுதுறூப் பதின யிரம்வரு டம்பொற்
பமைசிவ லோகமவீற் திருப்பார். (௫3)

புண்ணிய வயித்திய நாதநற் றலத்திற் புகழ்பெறு வாகன மக
னேப, பண்ணிவைத் தவரவ் வாகனம் பார்த்து மகிழ்ந்தவர் பரிந்
துபகார, நண்ணிடம் படிசெய் தவர்கள்வாக் குதவி நல்லனு கூலசா

தகஞ்செய், திண்ணிய வுறுதி யுள்ளவர் வாழ்த்து சேர்குவர் மேற்
சிவ லோகம். (௫௪)

புவனியிற் புதழ்சேர் வயித்திய நாந புண்ணியத் தலத்தணி லம்
மா, சிவதயிங் கரிய விசாரணை செப்தோர் சித்தியும் போகமும் பெ
றுவார், துணித முரம்பை கவரிசு லைசப்பச் சொல்லரும் விமான
மேலேறித், தவயிசு தேவ கணம்புடை சூழச் சார்குவர் மேற்சிவ
லோகம். (௫௫)

திருத்தரும் வயித்திய நாநநற் றலத்திற் திருப்பணி செப்திடி
னம்மா, பருத்தமண் ணைவிற் பருகுநத நாரு பகர்த்திஞ் சதகுண
ஞ் செங்கல், பொருநதமாங் கருங்கல் லாயிர மடங்காம் புண்ணியம்
புவிமுழு தான்வ, ருருத்த தேவ விமானமே லேரி யுறைகுவர்
மேற்சிவ லோகம். (௫௬)

சங்கரன் வயித்திய நாநநற் றலத்திற் றன்மனங் கனிவுகூர்
தமைந், செங்கலோ ரெட்டாற் திருப்பணி செப்தே னெனத்தி
சை பெட்டினும் வைத்தே, யங்கந் குபபொ கத்தனை நினைபு மவர்
சுமை யெடுப்பவ ரெனினுந், துங்கவெண் குடைஞ் முரசராய்ப் பிற
ந்து சூழ்திருப் பணிசெய்து மகிழ்வார். (௫௭)

நிதியம்வைத் திருப்போர் நிலபெறு சிவபுண் ணிபரிமித் தம்
மன மகிழ்ந்தே, மதிபணி பெருமான் பணிசெப வேண்டும் எனத்
திய நாநநற் றலத்தி, லக்கபுண் ணியமாஞ் சிவாலயப் பணிசெய்
யாதவ ருருக்கொடு நரகம், பதிபவோர் பதின யிரம்வரு டம்வீழ்
தனுபவிப் பார்பல துன்பம். (௫௮)

படிபுகழ் வயித்திய நாநநற் றலத்திற் பகர்த்திருப் பணிசெய்யா
திருக்குங், கடினசித் தையர்போய்ப் பசாசதாய்ப் பிறந்து கணக்கில்

புன் னுளிலைத் திடுவார், மிடியராய்ப் போகா திருந்திட வேண்டு
மெனத்திர வியம்புரைத் திடுமக், கொடியர்கள் பிரம கற்பகா லங்
கள் கோரமா நரகில்வீழ்ந் திடுவார். (சூக)

விஞ்சைய ரேத்தும் வயித்திய நாத விபன்டல மநிமையை
விழைந்து, நெஞ்சொடு சிவகா ரியத்தினுக் களிப்ப நிறைந்திடு திர
விய மதனை, வஞ்சனை செய்வோர் மகாநர கத்தி லமுந்துவர் வள்ள
லுக் கென்று, செஞ்சொலா லளித்த திரவியம் பாறு காத்தவர் சேர்
வார்நற் பதவி. (சூ0)

ஏழிலொன் ருரு மிசனுக் கென்றே யிரந்துசெய் தலுந்தமக் கம்
மா, வாழிசூ முலகி லனித்தவர்க் காறு மடங்குபுண் ணியமது சே
ரும், வீழிவா யுமைபங் காளர்கா ரியத்தின் மேன்மைய ரேவலா டெ
ழுந்து, தாழ்விலாச் சிவகா ரியந்தனைச் செய்வோர் தரணியாண் டின்
பமேற் பெறுவார். (சூக)

தோன்றிப புகழ்சேர் பொருள்படைத் தோர்க ட்டாகைபெறு
திரவியம் பகுத்து, மூன்றிலொன் றளிப்ப துத்தம மாறி லொன்றதை
மொழிவார்மத் திமமா, வேன்றிடு மெட்டி லொன்றினை யதன்ம மெ
ன்பர்பத் ததன்மமே லதன்மம், போன்றிடும் பாதி யதிகவுத் தமமாம்
புண்ணியம் பெறுகுவர் மாதோ. (சூஉ)

வடித்தசெந் தமிழ்கூழ் வயித்திய நாத மகாதலந் தனிநிறை
தீர்த்தப், படித்துறை மைய மண்டபங் கொடுங்கை பதிந்திடு சுற்று
மண்டபீ, ளடிப்படை பலமா மதில்சிவா லயஞ்செய் தனர்புவி
யாள்வநிந் திரன்மான், முடித்தல மிருகை குவித்திட விமான மேறி
மேன் முத்திவீ டிறைவார். (சூஊ)

மன்னிய மகிமை வைத்திய நாத மகாதலர் தனித்திவ பெரும
ன், சந்நிதி யிளிற்றோ புரங்கொடி மரஞ்சூழ் மேடைசார் நிருத்தம
ன் உதல், விண்ணிசை பயிலு மண்டபம் யாக சாலகைத் தூண்மடை
ப்பளிங்காம், பொன்னினை யளித்தல் செய்தவ மகிலம் புரந்துபே
ரின்பவீடு ஸ்வாவார். (சுச)

பாவலர் சங்கத் தமிழ்நிறை வயித்திய நாதரத் தலத்திருப் பணி
செய், யேவலாள் வண்டிற் பகடுவை மருப்பே நினைசெலுத் திடம
லர் வார்தோ, லாவலிற் பதஞ்செய் ததுகொடித் திடமல் வேலைசெய்
தார்புவி யாள்வார், பூவல யத்தின் புதுவர்பொன் னுலகம் புரந்து
மேற் சிவகண மாவார். (சுரு)

அற்புத வயித்திய நாதரத் தலத்தி லையனுக் கமைதிருப் பணி
செய், சிற்பநூல் வல்லோர் சிவகண மாவார் திரண்மரத் தச்சர்கா
ரிரும்பு, நற்பதஞ் செய்யுங் கம்மியர் விளங்கு நலமிகு முருத்திர
ராவார், பறவல பணிசெய் கொத்தர்நெற் றியிற்கண் படைத்திடு
முருத்திர ராவார் (சுசு)

அளிந்துரு கிடுமெய் யன்பர்கூழ் வயித்திய நாதரத் தலத்திருப்
பணிக்கங், கிளிஞ்சல்கள் சுக்கா னிவையெலா முன்னங் கிடைத்
திடு தவத்திலிவ் வருவாய்த், தெளிந்தநூல் வல்லோ மமைந்தவன்
றுரைப்பர் திகழ்கரும் பினியதிஞ் சாறு, பொளிந்தகல் செங்கல் பண்.
க்கமை தலினற் புண்ணிய வருவெனப் புகல்வார். (சுன)

பவலினை திங்கும் வயித்தியநாதன் பரிந்துறை தலந்தனி லிரு
ந்து, சிவகயிங் கரியஞ் செயுமத யானை சிறந்திடு சுழிகொள்வாம்புர
வி, குவவுங் னமையொட் டகஞ்சிவ கணமாங் கொடிநினுக் கமை

தூரும் பொன்கல், லிவருளி கருங்கல் லடித்திங் கொட்டி லீபை
ருஞ்சிவ கணமாம். (கூஅ)

வாந்தரும் வயித்திய நாதநற் றலத்தில் வளங்கெழு திருப்பணி
யதனை, யிரந்துமே பிச்சை யெற்றுமே செய்வோ ரேழ்கடல் சூழல
கிணிதாய்ப், புரந்திரும் வேந்த ராகவே பிறப்பர் பூவுல கிணிவருந்
திடின, முரம்பெறு தேவ ராகுவ ரதன்மே லுருத்திர கணங்களா
குவரே (கூஆ)

பரவிமெய் யடியார் வடிபடும் வயித்திய நாதநற் றலத்தனைப்
பணிந்து, திரவிபஞ் சிவகா ரியத்தினுங் கென்று செலுத்தினர் சூரிய
கிரணம், விரவிடு * மருத்தோ தயமகோ தயமாம் வியன்றினங் கோ
டிகோ தானந், தரவினி தாம்புண் ணிபந்தனக் கதிகந் கோடியாங்
கயிலைமேற் சார்வார். (எடு)

பொருப்பணி வில்லாய் வளைத்திடும் வயித்திய நாதநற் றலந்த்
னிற் போந்து, திருப்பணி செய்வோர் தமையெலா மணித ரென்ப
வர் சேர்குவர் நரக, மருப்பணி பெறும்வெள் ளானைமே லேறி வரு
புரந் தரன்முதல் வாணோ, ருருப்பணிந் திடஞ்சூழ் விமானமே லேறி
யுறாகுவர் மேற்கிவ லோகம். (எக)

* அருத்தோதய மகோதயகாலம்:— “மங்கலின்வை காசிமா தத்தி
லாதி வாரத்தி லமாவாசை யாதி யுஞ்சீர்ப், பொங்குதிரு வோணத்தி
னடுவு நன்மை பொருந்துவிதி பாதவந்த மும்பொ லிந்தே, தங்கு
மரு ணோதபகா லம்ம ருத்தோ தயமாகு மிம்மதியிற் சோமவாரந்,
துங்கமதா யுறமுன்போல் வருமே லஃதைச் சொல்வார்மகோ தய
மெனதூந் துணிபு ளோரே.” என்னும் இச் செய்யுளா லறிக.

இன்னமொன் றுரைப்பன் வயித்திய நாந னெண்ணிப்புண் ணாந்
ததலம் விழைந்த; முன்னரே முடிஞல் வருணம்வந் துதித்தோ
முனசெ ப்புண் ணியத்தினுற் படைத்த, பன்னரும பசும்பெரன் சிவ
பிரா விமித்தந் தச்சைப் பணிபொ சூழித்தோ, முன்னரு மனே
க ஈற்பகா னீநீ யுறுபெரு நரநிலவீழ் திடுவார். (௭௨)

சுத்திநல் திதியிய வயித்திய நாந சிவசல மகிமையை விழை
ந்து, பத்திபாழ்த் தனதா னியந்நீன யுகவி பண்ணினர் பூமிதா
னததி, வித்திய மான புண்ணிபம் பெறுவர் நிறைத்தி தானியந
தனத்தை, புத்தியு ருவமா யிதி தவர் நரகம் புகுதுவ ரெண்ணி
லபல் காலம். (௭௩)

தெய்வீக தியர்கூழ் வயித்திய நாந சிவநலத் தனிச்சிந்தேன,
மெய்துகா ரியத்தை, தவிர்த்திட விகாந மெண்ணினர் செத்தகா
கொத்தா, முய்விலா நரக மமுந்துவர் தலநிற் குறுமுப காரமெ
ள்ளாவு, தய்யபூ யிதினிற் பண்ணினர் பிறவித் துன்பநீத் தின்ப
மே பெறுவார். (௭௪)

தமிழ்மணங் கமழும் வயித்திய நாநதன் றலந்தனிற் றடங்கடற்
சிப்பி, யுமிழ்குளிர் முத்து மாலைநன் மணியைத் தொளிசெயா பர
ணநல் லாடை, யமிழ்தென வினிமை செய்யபி டேக திரவிய வரு
க்கமா சையினீர்க், குழிம்பெறு காலம் பெறவுடற் பொரு ள்
நிறுமுனர் கொமுநர குறுவார். (௭௫)

செந்திரு நிருத்தஞ் செய்திடும் வயித்திய நாநதன் சிவதல மகி
மை புந்திகூர் மகிழ்ச்சி பெறவறிந் துதவி புரிந்திடு திரவிய வரு
க்கம், வந்திருந் த்தனைச் சிவபணி செய்யார் வாரிவீண் செலவுசெய்
தவர்க, னந்தினீர்க் கடல்கு முலகினிற் பசாசாய்ப் பிறந்துபல் லுழி
நா ளிலவார். (௭௬)

மகிமைசேர் வயித்திய நாதநற் தலவா சஞ்செய வருபிறப்
பரிதா, மெகினமே முதலாம் பறவைநாய் நரிக ளீரினு விட்டிலு
ரெழும்பு, சிகுகுநக ரித்திர கோபநூற் சிலம்பி சீயமே முந்நிபல
மிருக, மகிவிருச் சிக * முத் துருதரு வளைந்து மருமைபாஞ் சிவ
கண மாகும். (எஎ)

நதைகமழ் நளின வாலிசூழ் வயித்திய நாதநற் தலத்தினி லம்
மா, வுறையும்ப் பெரியோர் மற்றும்வே னுள்ள வுயிர்க்கிடை புது
செய் பவர்கள், குறையிலா நரகன் மூழ்குவர் பசாசின் கொடியவன்
ஹருவெடுத் தலைவார், பிறையெயி றதுகவி பியமது னவர்கா பி
ததிநிம் வேதனைப் படுவார். (எஅ)

ஆரணப் பொருளாம் வயித்திய நாத வண்ணநன் தலத்திருப்
பணிதான், சேரண மான துறழ்பெற் திடவே செய்தவர் பிறத்துல
களித்து, வாரண வுரிபோத்த திருக்குமவ் வள்ளல் வாழ்சிவ லோக
மேற் பெறுவார், காரணன் சிவகா ரியத்தினி னிமித்த மிறந்தவர்
கயிலைவீற் றிருப்பார். (எஆ)

நிதினால் வல்லோ ருறைந்திடும் வயித்திய நாதநற் தலத்தனி
னிறைந்த, வேதியர்க் குபகா ரஞ்செயு மவர்கள் வியன்முடி தரித்
துல காள்வார், கோதின்மு வேழு குலத்துடன் மகிழ்ச்சி கூடர்ந்
தொளி விமானமே லேறிச், சோதிவெண் கயிலை மால்வரை சூழ்
ந்து தூயபே ரின்பமுற் றிருப்பார். (எப)

நித்திய னான வயித்திய நாத நிமலன்வாழ் தலத்திலே தியர்
க்குப், பத்தியாய்ப் பூசை செய்துடன் முக்கட் புரன்றனைப் பூசை
செய் பலமாம், புத்திரன் தன்னப் பெறுவாழ் வுலகம் புரந்திடும்

வேந்தார்ப்பு பிறந்து, சத்திய வானென் றுரைத்திடச் செங்கோல்
செலுத்தபே சிவபாதஞ் சார்வார். (அக)

ஆடக மதில்கூழ் வயித்திய நாத னற்புதத் தலத்திலீர் தண
ரைத், தூடணஞ் செய்வோர் சிவார்ச்சனை செயினும் தூயபூ சாபல
னில்லைத், நெடரு மறையோர் த மமப்பணி வேர்கள் சிவபதம் பணி
பலன் பெறுவார, வேடர்போற கோபித் திடினிருப் பூசி விழியிலே
ற நிடைத்துய நறுவார். (அஉ)

நெய்தவழ் சூல மணிந்திழ் வயித்திய நாதந் தலத்தனி னிறை
நத, தூய்ப்பே திபரை யிகழ்ந்தவர் பொருளோ குறைந்திடும் துண்
டமுற் றிடுவார், வைதவர் நாவை யமன்விழி தூதா வளைத்தரிந் தெ
நிவரென் ளளவா, நெய்ப்பீ நரதி லமுத்திடப் படுவார் மேவுநல்
உழிநான் மாநோ. (அங)

வேலைகு முலகின் மேன்மையாம் வயித்திய நாதந் தலத்தில்
விளங்கு, மாலய மருங்கி னந்தன வனத்தி லசசியாய் மலசலம்
விடுவோர், சூலைரோ யுறுவர் குதந்தனிற் கோசத் துளைதனிற் சலா
கையெற் றிடவே, காலையன் டெண்ணற் கரியபல்லு ழி காலநீ னர
கில்வீழ் திடுவார். (அச)

பச்சிலை யிடினும் பலன்றரும் வயித்திய நாதன லயம்பயி ரீர்
த்தத், தெச்சிலை யுமிழ்வோர் மூக்கினைச் சிந்தி யெறிபவர் கோழைகா
ன்றிடுவோர், துச்சிலை மகிழு மன்னவர் நாசித் துளையினும் வரையி
னும் வலிந்து, கைச்சிலை யம்பு கோத்தரக் கெண்ணெய் காய்ச்சியே
யூறநிடப் படுவார். (அஇ)

தெய்வநா யகனும் வயித்திய நாத சிவனுறை தலத்துள தீர்த்த,
மொய்புன லதனின் மலசலம் விடுவோர் முடிவிலா நரகினில் வீழ்வா,

சுஅ

புள்ளிருக்குலேனூர்ப்புராணம்.

ஊரமனா லயத்திற் புரும்பொழு திருகா லலேபுன லாற்கழிஇச் செல்
கோ, ருயவரிந் திரபோ கந்தனைப் புசிப்ப ருறைகுவர் மேற்சிவ
லோகடி. (அசு)

காசியி லிலக்கம் வே தியர்க்கென்னங் களித்தளித் திடும்பல னெ
ண்ணிப், பேசரும் புதழ்சேர் திருச்சயி லத்தி லொருவருக் குதவி
னர் பெறுவா, ராசைதீர்த் திடவீ ரிலக்கமத் தலத்தி லரியகே தார
மாத் தலத்திற், பூசுராக் களித்த பலன்பெறு வார்ப்பன் னூரிலோர்
சுவளநல் கினரும். (அசு)

உறுபல னாமிவ் வாயிந்திய நாத வுத்தம மகிமைசேர் தலத்தில்,
வறுமைதீர் தரவங் காரக வார மகேசுர பூசுசபண் ணினர்தாம், பெ
றுவர்பூ மியினி விட்டகா மிபமும் பிரமன்மா னுலகமும் பெறுவார்,
சிறுபிறை யணிந்த செல்வன்வாழ் வெள்ளி மால்வரை சேர்வரமே
லம்மா. (அசு)

பிறந்துல கதனில் வாழ்பவர் வயித்திய நாதந் தலத்தனிற் பெ
ருமை, சிறந்திடுஞ் செல்வாய்க் கிழமைவி னிறைந்த சிவனுடி யார்
க்குநல் லன்ன, மறந்திடா தளிப்போ ரன்னமொன் றினுக்கு மன்னு
மா யிரயுக மளவு, நிறந்தரும் விமான மேறியே சிவலோ கருணி
னிலைபெற விருப்பார். (அசு)

சுசித்தல மாமிய் வயித்திய நாத தூயபுண் ணியத்தலந் தன்னிற்,
பசித்தவர்க கில்லையென்றுரை யாட பரிந்தொரு கவளமே யெனி
றும், புசித்திடக் கொயிப்போ ரிந்திப் போசம் புசிப்பர்பொன் னுல
கில்வீற் திருப்பர், நசித்திடம் கினைநோய் பிறப்பொழித் திடமே
னவில்சிவ லோகமும் பெறுவார். (கூ0)

புள்ளிமான் றரித்த வயித்திய நாதன் புண்ணியத் தலந்தனில் வறியோர்க், கள்ளியே பிடிசோ றனிப்பவர் பெறும்பே றளவிட வர் தரி தரூகும், வள்ளிதா கியதன் மிலமோரு பிடியத் தலந்தனின் மறை யவர்க் களித்தோர், வெள்ளிமால் வரையி லாயிரங் கற்ப கீலநா னினிதுவீற் றிருப்பார். (கக)

எத்தலந் தனிநு மன்னதா னஞ்செய் திடுபவர் பேறுபெற் றிடு வர், ரத்தலந் தனிலோர் கோடியந் தணருந் கன்னதா னங்கொடுத் தும்பே, றுத்தமி மாண வயித்திய நாத னுறைதலந் தனிலொரு கவ ளங், கைத்தல நிறைய வளித்தவர். பெறுவர் கயிலைமால் வரையுமேற் பெறுவார். (கஉ)

கன்றுழை யேந்தும் வயித்திய நாதன் கனிந்துறை தலந்தனிற் றரும, மொன்றுசெய் திடுனுங் கோடியா யுறலாற் புண்ணிய கோடி பென் றுரைப்பார், பொன்றுயிப் பிறவி யெனநினைந் தினிய தலந் தனிற் புண்ணிய தரும, நன்றிவாய்ந் திடச்செய் தவர்கள்வாழ்ந் ததன்மே னண்ணிடு வார்கிவ லோகம். (கக)

நறைகமழ் குமுத வாலிகுழ் வயித்திய நாதந் தலத்தில்வீற் றிருக்கு, மறையவர் வேதம் வராதவ ரெனினும் வளர்மகா தான யோக் கியரா, மறையுநால் வேதம் வந்தவ ரெனவன் னியர்தமக் களித்தவப் பலன்வீண், விறையமா மதனா லத்தல வாச வேதியர் மகிமைகூ றரிதே. (கச)

இதமிகு வயித்திய நாதந் தலத்தி லிருந்திடு சராசர மைந் து, வதனமு நெற்றிக் கண்ணுமான் மழுவும் வளங்கெழு லீலகண் டமுஞ்சேர், பதவிடுபற் றிருக்கும் வடிவுள ததனாற் படியிசை யத் தல வாச, நிதமுள பெயரை மனிதரென் றெண்ணி நினைப்பரோ வறிவுதா நிறைந்தோர். (கரு)

வேறு.

எழுதரிய பசும்பொனுல குறையுந் தேவ றிடுச்சண்டர் தீட
விழையோர் வேந்தன் வாழக், கொழுதிபளி முரல்கடப்பீர் தார்
சேர் முத்துக் குமாரநா யகன்குரன் மார்பு கீறு, மொழுகொளி
வேல் வாங்குநெடும் புகழ்சே ருர்ப்பு வுறைகூந்த லம்மையருச் சீன
செய் லுர்கூழ்ந், தழையினெனக் காலனுரை யாத மூதா ரதனும்
புள்ளிருக்கு வேளு ராமால். (கூக)

வட்டமதி போலுமுக மாத ரஞ்ச வந்தபிழத் துணைவிட்டுப்
போகே நென்னு, நெட்டிடற்பைங் கட்டபுரா யல்கை யம்மை
நேர்முகம்பார்த் திருந்துதலை சுற்றி யாடி, விட்டுவந்த வழிபார்த்
தே யோடு மேன்மை விளங்குமூர் மேவுபெரும் போக நல்கி; யட
டசித்தி முத்தியுந்தந் தருளு மூதா ரதனும் புள்ளிருக்கு வேளு
ராமால். (கூஎ)

எண்ணிடுநா லாயிரநா னூற்று நாற்பத் தெட்டுவியா தியினுறு
நோய் தீர்க்க வெண்ணித், தண்ணிலவு சொரிகயிலை மலையி னின்று
தயிலபாத் திரமுஞ்சஞ் சீவி வில்வ, மண்மருந்து மெடுத்தம்மைத்
தையல் கூடி வரத்தழைந்த வெள்ளெருக்கின் வனத்தின் மன்னி,
யண்ணல்வயித் தியனாகி யருள்செய் மூதா ரதனும் புள்ளிருக்கு
வேளு ராமால். (கூஅ)

வளமிருநல் லறுசுவைய வடிசி லன்னம் வகையறிந்து சமை
த்தபருப் பொழுது நெய்தோய்ந், திளகியிடா திருந்தகட்டித் தயிர்பு
சித்தந் கிதமான கனிவடையிட் டப்ப மற்று, முளமகிழ்ச் சிவனடி
யார் தமக்கு வாய்ந்த லூரிலுள்ள மடங்கடொறு மொழியா தென்று

மளவின்மகே சுரபூசை செய்ய மூதா ரதனும் புள்ளிருக்கு வேளு
ராமால். (௧௧௧)

உரியதது கரணபுல னம்பு சிப்பென் றற்பவிக்கு நாட்சிரசி
னெழுத்திற் கிடாக், கரியநெடுங் கூடல்புடைகு முலகின் மீதிற் கற்
பகா லங்கனிலிற் தீரா தான, பெரியவினை தீர்த்திடுமற் நகரில் வந்து
பிறந்தாலு மிறந்தாலும் பிரமன் மாணக், கரியசிவ போகமுத்ந்
யளிக்கு மூதா ரதனும் புள்ளிருக்கு வேளு ராமால். (௧௦௦)

வேறு.

வளமிகு சடாயு புரிவளர் கந்த புரிவரம் வேண்டினர் தங்க
ளுளமகிழ் தீர்வே யளித்திடும் வேத புரியுயர் மகிமைகூ றரிதாய்க்
கிளர்தரு பரிதி புரியிவை யன்றிக் கெழுமியே யருச்சினை புரிந்தோ
ரளவில் ரன்னோர் பெயரினாற் பெறும்பே றளவிட வரிதரி தாமால்.

இந்திர திசையில் வயிரவன் வீர பத்திர னிலகுமேற் நிசை
யில், வந்தகா ரிருள்போல் வடிவுள காளி வடதிசை தூர்க்கைதென்
நிசையிற், சுந்தர நிறைந்த வையனை யென்றுஞ் சூழ்ந்துகாத் திரு
ப்பர்சொல் லரிய, கந்தநான் மலர்ப்பூங் காமிக்கும் வேளுர்க் கினை
கரை கண்டுகூ றரிதே, (௧௦௨)

என்றுவன் புகழ்சேர் சூதமா முனிவ னிலகிய தலப்பெரு மகி
மை, நன்றினி துரைப்ப வுணர்ந்திடு முனிவர் நவிலரு மகிழ்ச்சிபூத்
துருகி, வென்றிசேர் தீர்த்த மகிமைமைய யுணர விரித்தருள் புரியெ
னப் பகர்ந்தார், துன்றிய வுரோம புளகித மல்கத் தூயவன் சொல்
லன்மே யினனால், (௧௦௩)

வேறு.

சொலற்கரு மகிமை பெற்ற சூதமா முனிவன் சொன்ன
ஈலப்பெரு மகிமை தன்னை யுரைத்தனன் றரணி மீதில்

௫௨

புள்ளிருக்குவேளுர்ப்புராணம்.

விலக்கரும் வினைக டீர்த்து வேண்டிய வரத்தை நல்கிப்
பலத்தினை யளிக்குந் தீர்த்தச் சருக்கமேற் பகர்வன் மரதோ. (௧௦௪)

தலச்சருக்கமுற்றிற்று.

கூட திருவிருத்தம் - ௨௫௨.

சித்தாமுத்திர்த்தச்சருக்கம்.

செய்தபுண் ணியத்தி னுருவமே யாகித் தெளிந்தசித் தாமுத்
மகிமை, யெய்தரும் புகழ்சேர் நைமிசா ரணியத் தினிலுறை யருந்
தவர்க் கினிதாய்ப், பெய்ததெள் ளமுதப் பெருக்கெலச் சூத முனி
வரன் பெட்புமீ தூரக், கைதரு நெல்லிக் கனியென விளங்கக் கா
ட்டுதல் செய்தன்மே யினனாள்.

விண்ணவர் துதிசெய் திறைஞ்சிடுஞ் சித்தா முதத்தினை விரு
ம்பிடா தவருங், கண்ணினு னாடி லவநெடும் பாவங் கலங்கியே நீங்
கிந் மெனின்மே, லுண்மையாய் நாடிப் படிந்திடு மவர்க ளுனைந்திடு
பாவமன் னவரை, நண்ணிடா தோயி மென்னவே கூறி னையப்புறு
புகழ்தோ வன்றே. (௨)

இன்னமு தாகி விளங்கிய சித்தா முதத்தினை யிலகிய காதன்,
மன்னிமீ தூர வலஞ்செய்து வந்து மகிழ்ந்துநீ ராடல்செய் திடு
வோர், நன்னிய மஞ்சேர் முறைமையா சமன நலம்பெற விரண்டு
செய் தன்பி, னன்னநல் லிருடி யொடுமனு வோதி யமர்ந்துநீ ராடி
தல் விதியாம். (௩)

குலவிய கிருத யுகத்தனின் மகிமை கொண்டகோட் டி--சாத்
தப்பேர், மலர்தலை யுலகில் விளங்கிடு யுகம்வள ரிட்சு.

ரமதா, மலகிப்பல் புகழ்சேர் துவாபர யுகத்தி லதன்பெயர் சடாயு
தீர்த் தமதா. மிலகிடுங் கலியில் யாவருஞ் சித்தா முதமென வெடு
த்துரை. செயவார். (௧)

தேன்றுளித் திலகுந் தருநிழ னுறையுந் தேனுமா நிலநிற்
போந்து, மூலீறுகண் படைத்த வயித்திய நாதன் முளரிநான் மலர்
ப்பதம் பணிந்து, தோன்றுதன் முலையிற் சுரந்திடும் பாலாற் தாய
மஞ் சனவபி டேகம், போன்றுதான் பொழியும் பொழுதது பெரு
கிப் பொற்புறு தீர்த்தமே வியதால். (௫)

தென்முறைக் கடல்கூழ் தரணியி னிறைகோட் சீர்தீர்த் தப்பெ
யர் திகழும், தோண்டுசெய் பத்தி யுளனொரு வனுக்குத் தாயசெங்
கரும்பினின் சுவையாய்க், கண்டிள மகிழ விருத்தலா லப்பேர் கவி
ன்பெற விளங்கிடும் பல்கான், மண்டுதீம் புனலின் முழுதியே சடாயு
வசித்தலா லப்பெயர் வழங்கும். (௬)

வந்துதாம் பணியுஞ் சித்தர்வா னுலகின் மன்னிய வமுதினை
யெடுத்தே, யந்திவான் மதியுங் கொன்றையு முடித்த வண்ணன்
முடியிசைச் சொரிந்தார், சுந்தர வமுதம் பெருகிமே லெழுந்து தாய
தீர்த் தம்புருந் ததனா, லிந்தமா நிலத்தி லனைவருஞ் சித்தா முதமென
விசைத்தன ரம்மா. (௭)

பொன்னிமா நதிசூழ் தீரமீ னுறையும் பூசுரன் சுந்தர னென்
போன், மன்னும்வெண் குட்ட வியாதியால் வருந்தி மகிமைசேர்
தலந்தொறுந் தீரா, தென்னசெய் வேனென் நிரங்கிமேற் சித்தா
முத்தனைக் கண்டெழிற் றீர்த்தந், தன்னின்மூழ் கினனற் நிவ்விய
தேக மாணது கண்டுதான் மகிழ்ந்தான். (௮)

சங்கரன் வெயர்வை தனிற் பிறந் திடுமங் காரகன் றனதுசெங்
குட்டம், பங்குனிச் செவ்வாய்க் கிழமையிற் சித்தா முதப்புனல் படி.

ருச

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்.

ந்துதீர் தனன்பின், செங்கழு நீர்நல் லோடையொன் றமைத்துத் திகழும் மலரின யெடுத்தே, யங்கணற் கென்று மருச்சனை செய்தே யளப்பரு நல்வரம் பெற்றான். (க)

குருமனை யானைத் தொடுங்கொடும் பாவங் கொலைகள் வாதியா ய்த் தொடர்ந்து, பெருகிடும் பாவ மனத்தையுந் தீர்க்கும் பிடித்தவே தாளனோய் போக்குந், தருசுவத் துரோகி சற்குருத் துரோகி தன் பிதிர்த் துரோகியே யன்றி, வருவிச வாச பாதகன் சித்தா முதப் புன றேயின்மாற் திடுமே. (க0)

கன்றினை யிழந்த பசுவனைத் தனைந்து கறந்துணும் பாவம் வீண் செலவாய், நின்றிடு தருவைக் களைந்திடும் பாவ நெருக்கியே குளக்கரை யழிக்க, வொன்றிடும் பாவந் தயிலம்விற் திடவந் தூறும் பெரும் பாவமேற் செய்த, நன்றியைக் கொன்ற பாவமுஞ் சித்தா முதப்புனல் படியரைந் திடுமே. (கக)

முளைத்திடும் பாவக் காட்டினுக் கதனின் மூண்டெழு காட்டுறு டிப்போல், வளைத்துநீ ருகச் செய்திடும் வறுமை தீர்த்திடும் வருந் கய ரோகந், திளைத்திடும் பிரம கத்தியுந் தீர்க்குந் கிழமைபா கியசுரா பானம், விளைத்திடுந் தோட மனைத்தையும் போக்கும் விளங்குசித் தாகுத தீர்த்தம். (கஉ)

பேசிடும் பலபீ சத்தினுக் குரித்தாய்ப் பிறந்தவன் கேடுதொ னினை ப்போன், கூசிடப் பட்டுறே டந்தனைக் கூறுங் கொடியவன் பந்திபே தஞ்செய், தானைப் பெறுவோன் யித்திரத் துரோகி தொக்கபொய் ச் சாட்சிசொல் வோனு, மேசுற வருதோ டந்தனைச் சித்தா முதப்பு ன லெளிதொழித் திடுமே. (கங)

விதிமனை வியரை வேறுசெய பாவம் வேதனா லோதுவித் தடங்கா, வதுகவா சையினுற் பொருளினை வாங்கு மப்பவம் வேள்வி செய் மறையோன், துன்பெறு மனையா டனைத்தொடும் பாவந் தூய பொன் திருடிய பாவங், கதிதரு சித்தா முதப்புனன் மூழ்கி யேயறு மக் கணத்தின்மாய்ந் திடுமே, (கசு)

ாரிரும் பதனைக் கவர்ந்திடும் பாவங் கண்டசை யோகபா தக மிப், பாரினிற் கொடிய பாவிதன் னுடனே பரிந்துணும் பாவநிந் திப் போ, ணாரினைக் கெடுப்போன் மலர்ப்பொழி லழிப்போ னுடன்கலந் துறவுசெய் பாவஞ், சீர்மிகுஞ் சித்தா முதப்புன லாடிந் தீர்ந்திடு மக் கணந் தன்னிலை, (கசு)

திருடிய மனையிற் நீயிடும் பவமுந் தீர்த்திடச் செய்துநன் னெ நிசேர், தெருளினை யறவே யளித்திடுஞ் சித்தா முதப்பெருந் தீர்த்துமான் மியத்தின், பொருடெரிந் தனயான் புகன்றன னிதனுட் பொருந்திய சரித்திர மான, விருடியர் முறைமை கூறிய சருக்க மினியெ டித் துரைசெய்வே னம்மா, (கசு)

சித்தாமுத்திர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆஹ திருவிருத்தம்-௨௬௮.

இருடியர்முறைமைகூறியசருக்கம்.

அளந்தறி வரிய புராணமூ வாறு மருங்கலை யாவையு முணர்ந்து, விளங்கிய சூத முனிவரன் கமல விரைமலர் வாண்முக நோக்கி, வளம்பெறு சித்தா முதப்பெருந் தீர்த்த மற்றுள தீர்த்தநீ ராடக், கிளந்திடு காலங் காவலர் முதலோர் கிளர்விருக் கமும்பக றென்றே, (க)

வேறு.

ஒவ்வார்புர நகைசெய்திடு மொருவன்விதி தவறா
வவ்வாப்மைநன் முணியோர்பக ரெனும்புறு மொழிகண்
டிவ்வாறென வுணரக்கரை கண்டெண்ணி யெடுத்தே
வெவ்வேறத நியல்யாவும் விரித்தோத நயந்தான். (உ)

இத்தாரணி தனிலேழ்நதி யினிலுத்தம மாசுச்
சுத்தோதக மீறுமெழு கடலிற்சுசி தரலா
லெத்தாபத ருஞ்சூழ்ந்திட வென்னும்முதன் னமயதாஞ்
சித்தாமுத மெனவேதிகை தோ றும்புகழ் பெறுமே. (ங)

வேறு.

கிகழ்தரு மங்கா ரகன்றனக் கடுத்த தென்றிசை யறுதனை
மிகுநந், புகழ்வளர் வாலாம் பிசையருள் கொழிக்கும் பொற்புறு
சந்நிதி முன்னர், கிகழ்குளி ரமுத மெனநலந் தழைந்து நிறைந்ததித்
தாமுதம் விளங்கு, மகழ்கருங் கடல்சூ முலகினுக் கினிய வதிகபாக்
கியந்தர மாதோ. (ச)

வலஞ்சூ முயன்புள் ளரசுதிரு மான்மெய்ப் புகழ்சேர் சதாரந்த,
னலஞ்சேர் கிருத முதனண்கிற் கிருடி நவிலும் விருக்கமெழி, லிலங்கி
யிடெவெள் ளெருக்குமுன மியம்பு மவரை விருக்கமடை, வலஞ்செ
ய் துவந்து நீராடின் மகிழ்ச்சி தருநல் லுத்தமமாம். (ரு)

சுருதி தேடி யோலயிடுந் தூயன் றனக்குப் பாங்கணித்தா, நிருதி
திசையி லணையபெருந் தீர்த்த நிறைந்தே யிலகியிடுந், சுருதி யுலகம்
புகழ்வயித்திய நாதன் றெய்வங் காசினியிற், பொருதி வருதீந் கொ
ழிச்சிராட்சை புரிவோன் பூமி சுதனம்மா (சு)

சித்தா முதநற் றீர்த்தமுதற் சேரு மிருப னுடனான் காய், வித்தா ரமுமேன் மையும்படைத்து விளங்குந் தீர்த்தங் கோடிசூல, * முத ளா ரண்ம்பட... னிடுந்தெரிசித் தோரீக்கும் பரிசித் தோரீமக்கு, மெ த்தா கமுந்தீர்ந் திட்ச்சித்தர்க் கமுத மழைபெய் நெய்தியதால் (எ)

படிமேற் சித்தா முததீர்த்தம் பணிந்து முழுது மவர்பாவ, மடி வே ரற்ற மரம்போல்வீழ்ந் திடுமோர் துளிநீ ரருந்தினர்தா, மிடிவே தனைதீர்ந் தளநைநகர் வேந்தன் மிகுபாக் கியம்பெறுவார், வடிவார் கூந்தன் மனைவியுந் மகப்பேற் றினையும் பெறுவாரே. (அ)

திசுமுஞ் சித்தா முததீர்த்தந் தனையோர் வலஞ்செய் திடுமவர் தாப் புகழுமேருப் புடைசூழும்புவிழ வலஞ்செய் பலன்பெறுவார், திகழ்பூம் புனலிற் படிந்தெழுந்து நிதிபொன் னளித்து நின்னுள்ள, மகிழு மவரெண் ணரிதான மகஞ்செய் பேறு மிகப்பெறுவார். (க)

நித்தஞ் சித்த முததீர்த்த நியமம் புரிந்தே யாடினர்தாம் பத்து னுறு யிரம்பிரம கத்தி முதற்பா தகந்தீர்வர் சித்த மகிழ்கூர் செல்வமிகப் பெறுவர் சிவலோ கழும்பெறுவார் முத்தி வீடும் பெறுவர்தமை யெண்ணி மொழிவ தரிதாமால். (க௦)

வேறு.

மாற்றரிய பிறவ்வே ரகழ்ந்து மேன்மை மன்னிவளர் பேரினிட வீடு நல்கத், தோற்றியிடு மிருடியர்தம் முறைமை கூறுந் தாயசருக் கந்தனையின் நிரைத்தேன் றொல்சீ, சேற்றமுள ந்திதீர்த்த மனைத் துஞ் சூழ விருந்தெண்ணி யெழுந்தகந்த புரியில் வந்து, சாற்றரிய

௫௮

‘புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்.

கங்கைமிகு பாவத் தீர்த்த சருக்கமினிப் பகர்ந்திடுவன் நமியன்
மாடோ. (கக)

இருடிவர்முறைமைகூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - உளக.

கங்கைபாவத்தீர்த்தசருக்கம்.

கொங்கலிழ் காவின் மலர்நிறை குமுத வதியிரை வதியெழிற குமா
கங்கைமன் னுவதி கவுதமை கபிலை காவிரி காத்தியா யனிவெண்
சங்குஞ் ஸுளைந்து திரிந்திடம் யமுனை சரஸ்வதி தாம்பிர பர்ணி
னங்கபத் திரிகோ தாவரி யேம வத்யொடு தூயபொன் டுகலி. (க)

சந்திர பாகை மலகரி ப்ரமதி தகுபிர யாகையே முதலர்
மிந்தமா நதிகள் பராசர தீர்த்த மிந்திர தீர்த்தமீ தன்றி
நந்திதன் றீர்த்தஞ் சண்டிகா தீர்த்த நலமிகு சூரிய தீர்த்தங்
கந்ததீர்த் தங்கண் னுதற்சிவ தீர்த்தங் கவின்பெறு சக்கர தீர்த்தம் ( )
வேறு.

எழில்பெருகு பாதாள கங்கா தீர்த்த மிலகுமுனி தீர்த்தயிவை
யன்றி யின்ன, மொழிதருபுண் ணியதீர்த்தஞ் சேர்த்தோர் கால முள
ரிமல ரயன்சரணம் வணங்கி நின்று, பழிபடுபா வங்களைங்க ளிடத்
தின் மூழ்கிப் பற்பலபேர் நீங்கினரப் பாவம்வந்து, குழியினமற்
றனவதீர்க்கு முபாயங் காணேங் குளம்பாசி மூடியிடுங் கொள்கை
போன்று. (கஉ)

நின்றனமென் நவைவகுத்துக் கூற வேதா நிருமலனை யொரு
முகூர்த்த நினைந்து பின்னர், நன்றுரைசெய் தனவென்றே யாசி
கூறி நலம்பெருகு முபயகா விரியி னுப்பண், வென்றிதரு மொருதல
முண் டதன்பேர் கூறின் வேதபுரி யாமதனிற் றைய லம்மை, யென்

முயினி தமர்ந்திடுஞ்சந் நிதிமுன் னாக வெழின்மிகுஞ்சித் தாமுதந்
சூழ்ந் திருக்கு மாதோ. (ச)

பெரிங்கியிடு மகிமைசு- றரிதாய் மேலாம் புகழ்பெறுசித் தாமுத
நந் திர்த்தந் தன்னிற், பங்குனிமா தம்பருவ தினத்தி னீவிர் பரிநது
ராமயொழும் பீபாபூதிற் பாங்க, ரெங்குநிறை தியிரமீர வியைக்கண்
டோடி யிமெதுபோ னீங்கியிடு மிதன்மேல் வந்தே, யுங்கனிடத் தினி
ன்மூழ்கி னோர்தும் பாவ மொழித்திடுசத் தியுமங்கட் குண்டா மெ
ன்றான். (ரு)

வேறு.

அண்ணல்ங் கமலப் பொருட்டுறை விரிஞ்ச னவ்வுரை பகர்த
லு நதியுந், தண்ணறும் புனல்சூழ் திர்த்தமு மெழுந்து தற்பர வயித்
திய நாச, புண்ணிய னமருந் தலந்தனில் வந்து பொருந்துசித் தா
முத திர்த்தமுண்ணிறை காதல் பெருநிட மூழ்கி யொழித்தன பாவ
ம்யா வையுடைய. (சு)

சேதவான் புனல்கூழ் நதிகளுந் திர்த்தம் யாவையுஞ் சேர்ந்து
மேல் வயித்திய, நாதினை வணங்கி யதுமதி பெற்று நற்றல் நயம்பெ
றச் சார்ந்த, வாதலாற் சகல திர்த்தநற் பலன்சித் தாமுத மாடின
பெறுவர், மேதகு மீன மாதவுத் தாரநாள் விளங்கமே லதிகமா மா
தோ. (ஏ)

தவப்பெரும் பலப்பே நெனத்தழைந் தருமை சார்ந்தசித் தா
முத திர்த்த, நவக்கிர கங்கள் படிந்தெழும் தனேக நல்வரம் பெற்
றன நீங்காப், பவச்சுழ லமூந்தித் தியங்குமா னுடர்க்குப் பலத்திடு
கிசாபலன் மிகுந்தே, யுவப்பினைப் பெறவங் காரக னனேக ருயர்
வரம் பெற்றனன் மாதோ. (அ)

௯௦

புள்ளிருக்குவேனார்ப்புராணம்.

வேறு.

யடலவழி கமலப் புத்தே ஞரைப்பதை மனத்துட் கொண்டு
கடல்புடை சூழும் பார்மேற் கங்கைவந் திகனின் மூழ்கித்
திடமுடிப் பாவந் தீர்ந்த சருக்கமீன் டிரைத்தே னிப்பாற்
படர்புகழ் மாத மேன்மைப் பலன்பெறு சருக்கஞ் சொல்வேன். (௯)

கங்கைபாவந் தீர்ந்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௨௮௮.

மாதபலன்கூறியசருக்கம்.

மன்னும் வாய்மைசூழ் முனிவரர் சூதமா முனிவன்
பன்னு கேள்விசேர் செவிச்சுழு தாமெனப் பகுத்தே
யின்ன தன்றியித் தீர்த்தமான் மியமுழு வதுமிந்
நன்னெ றிக்கதி யாம்பெற நவின்றரு ளென்றார்.

வேறு.

பொருந்துநன் முனிவர் கூறப் புராணமா முனிவன் மேன்மை
திருந்திய கன்னி மாதஞ் சேரமா வாசை தன்னி
லஞம்புகழ் கிறைந்த சித்தா முதப்புன லாடி னோர்கள்
பெரும்பிணி தீர்வ ரன்னோர் பிதிர்மகிழ் கூர்வ ரன்றே.

ஆய்யநற் மலாத்தில் வாய்ந்த சுக்கில பக்கந் தன்னி
லெய்திய நவமி சித்தா முதநிறை யெழினி ராடிண்
வையக முழுதுஞ் செங்கான் மனுநெறி செலுத்தி வாழ்ந்து
பையர வணிந்த நாதன் பதநிழி லினிது வாழ்வார்.

லிருச்சிக மாதந் தன்னின் மேவிய சோம வாரந்
திருத்தமா கியநற் சித்தா முதற்செழும் புனலின் மூழ்கிற்
கருத்தினி னிணையு மிட்ட காமியம் பெறுவர் வெள்ளிப்
பொருப்புறை குவீர்பே ரீன்பம் பொற்பறப் பெறுவர் மாதோ. (1)

ஓதியு தனுமா தத்தி லுதித்திடு பருவர் தன்னி
லாதிரை சேரு நாட்சித் தாமுத மாடி னோர்கள்
கோதிகக் திலகு தேவர் கடன்கழித் தரசர் கோவாய்
வார்திரைக் கடல்கூழ் வையம் புரந்துநீ ரீழி வாழ்வார். (2)

எவ்வகைப் பட்ட பாவி யாபினு மகர மாதஞ்
செவ்வீசேர் திலகுஞ் சித்தா முதப்புனல் செவ்வாய் வார
மோவவிய மனத்த ராகி யொருதின மூழ்கி னோர்க
எவ்வரும் பாவ நீங்கி யளவில்பே ரின்பஞ் சேர்வார். (3)

வேறு.

மகர மாதந் தனிலாதி வாரஞ் சித்தா முததீர்த்தந்
திகழ முழுகு மவரறிவு சேரும் புதல்வன் றனைப்பெறுவார்
புகழ்சேர் திதிறந் பதினான்கிற் புனித முறுமப் புனல்படிந்தோர்
சகல தனமு நவமணியுந் தமது மனையிற் சேர்ந்திடுவார். (4)

வேறு.

தகரவார் கூந்தற் றைய லம்மைசந் நிதிமுன் றாய
புகழ்நிறைந் திலகு சித்தா முதப்புனல் பொற்பு வாய்ந்த
மகரநன் மாத மெந்த வாரமே பெனினும் வந்து
திகழ்தர முழுகு வோர்வாழ் செல்வந் கதியுஞ் சேர்வார். (5)

வேறு.

எழுந்து மகர மாதமுழு தினுந் சித்தா முததீர்த்த
மழுந்தி முழுக்கி யேறமவர் பெறும்பே றம்மா வெண்ணரிதாஞ்
செழுந்திம் புனலம் மாதமதிற் செவ்வாய்க் கிழமை யுத்தமமாங்
கொழுந்தா ருரோம சங்கைசிவ லோக மகிழ்ச்சி கூர்ந்துறைவார். (க)

மன்னுஞ் சித்தா முததீர்த்த மாசிச் செவ்வா யினின்மூழ்கிப்
பொன்னிற் செய்த கோதானம் புகழ்மா மறையோர்க் கினிதளித்தார்
சென்ம வந்தி மிருதவந்தி செப்புங் கதலி வந்தியிவர்
நன்மை மிகுபுத் திரன்றனைநா நிலமு மகிழப் பெற்றியிவார். (க0)

வேறு.

எங்கண யகிமுன் னெழில்பெற விளங்கி யிருந்தசித் தாமுத தீர்
த்தம், பங்குனி மாதப் பருவமூழ் கினர்கர் பாவமோர் கோடி
செய் திடினுஞ், செங்கதி ரவனைக் கண்டகா ரிருள்போற் றீர்ந்திடுந்
திருநிலம் புரந்து, பொங்கொளி சூழும் விமானமே லேறிப் புகழ்
சிவ லோகமேற் புகுவார். (கக)

உகந்தொறும் பெயர்வே றுள்ளதாய் மகிமை யோங்குசித்
தாமுத தீர்த்த, மகந்தனின் மகிழ்ச்சி நல்குநன் மீனத் தமர்ந்தவுத்
தரத்திலா டினர்தா, மிகபர மிரண்டி னெய்துநற் பலப்பே றெய்
துவ ரிந்தமா நிலத்திற், பகர்ந்திடு மிராச சூயமோர் பதினு யிரஞ்
செயும் பலன்பெறு குவரே. (கஉ)

வேறு.

மீன மாதந் தனில்வருநல் வெள்ளி வார முத்தாஞ்சேர்ந்
தான பருவந் தனிற்சித்தா முதந்தோய்ந் திடுவா ளரியசிவ
ஞானம் பெறுவந் கிருச்சரமோர் பதினு யிரநற் பலன்பெறுவ
ரீன மான பிறவியைநீத் தினிய சிவலோ கமும்பெறுவார். (கங)

மீனமாதப் பெளமதினம் விளங்குஞ் சித்தா முதப்புனலிற்
 ருனஞ் செய்வோர் தூறுகுலந் தம்மைக் கரையேற் றுவர்களபி
 மான மூடனே யமாவாசை பருவ மீதிரு ரிய கிரண
 மான தினமப் புணன் மூழகு மவர்தாம் பெறுவர் சிவலோகம் (கச)
 மாக மாதம் மூங்குநின்ன மாத மேட மாதமதி
 லேசு மாதம் பூமிசுத னெழில்சேர் சித்தா முதநீரிற்
 நேகம் புனிதம் பெறமூழ்கி யேறு மவர்சேர் குவார்மிருந்த
 போக மன்றிக் கிருச்சரமோ ரையா யிரஞ்செய் புண்ணியமே. (கரு)
 இடப மாதம் பருவதினத் தினையும் விசாகந் தனிவெழுந்தே
 யடரு மினிய, படித்துறைஞ்ஞம் தழகார் சித்தா முததீர்த்த
 முடனற் புனிதம் பெறத்தோய்ந்தோ ருலகிற் சகல பாக்கியமூந்
 திடிவிற்பனபுத் திரண்றனையும் பெறவர் சிவலோ கமும்பெறுவார்.
 வேறு.

விளங்கிடுந் துதிசேர் சித்தா முதப்புனன் மிதுன மாதங்
 கிளர்ந்திடு நலன்கூழ் செவ்வாய்க் கிழமையின் முழுரு வோர்நல்
 வளம்பெறு கலவி வாய்ந்த புதல்வனைப் பெற்று வாழ்வா
 ரளந்தறி வரும்பே ரின்பப் பேறுமேற் பெறுவ ரம்மா. (கௌ)
 புவிரிற் றீர்த்தந் தம்மிற் புனிதமாம் புகழ்ந்து கேட்போர்
 செவியினுக் கழுதாஞ் சித்தா முதப்புனல் செழித்து மேன்மை
 கவினுறக் கடக மாதங் கதிரவ னுதய காலந்
 தவிருரு திலக மூழ்கிற் சகலபாக் கியமுஞ் சேர்வார். (கௌ)

அற்புத மிலகி மேலா மாவணி மூலஞ் சேரு
 நற்புகழ் படைத்த செவ்வாய்க் கிழமையி னலஞ்சேர்ந் தென்றும்
 பொற்புவாய்ந் திருந்த சித்தா முதச்செழும் புனலின் மூழ்கிற்
 பற்பல போக வின்பம் புசித்துமேற் பதவி சேர்வார். (கக)

* கிரகணம் என்பது கிரணமெனத் தொக்கது.

துகளற வுணர்ந்த மேன்மைத் தூயமா முனிவர் கேட்ப
வகமகிழ்ந் திலகு சூத மாதவ னருள்செய் மாதப்
பகர்பலச் சருக்க வாய்மை பகுத்துரை செய்தே னிப்பாற்
றகவுறு தருப்ப ணஞ்செய் பலன்பெறு சருக்கஞ் சொல்வேன். (உ௦)
மாதபலன்கூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௩௦௮.

தருப்பணபலன்கூறியசருக்கம்.

பெருமை பெறுஞ்சித் தாமுதநீர் தோய்ந்து பிதிர்க்கள் கடன்
ஈரைமேற், றரும விதியாற் செய்திடுவோர் தங்கண் மரபிற் கோடி
குலம், வருபற் பலருஞ் சிவலோகம் வாழ்வார் தீர்த்தக் கரைமீதிற்,
பருகத் தண்ணீர்ப் பந்தல்வைத்தோர் தாமு மனைய பலன்பெறுவார்.

பொங்குஞ் சித்தா முததீர்த்தப் புனித நீரிற் படிந்தெழுந்து, திங்
கட் கலைசே ரமாவாசைத் தினத்திற் பிதிர்தர்ப் பணஞ்செய்வோர்,
தங்கள் பிதிர்க டமைக்குறித்தே தானஞ் செய்வோர் பிதிர்களு
டன், அங்க விமானந் தனிலேறிச் சூழ்வார் தூய சிவலோகம். (உ)

திலத்தாற் சித்தா முததீர்த்தத் தீரந் தனிற்றர்ப் பணஞ்செய்
வோர், நலத்தாற் கோடி தினங்கயா சிராத்தஞ் செய்த நற்பலமாங்,
குலத்தாற் பிதிர்க டமைமனத்திற் குறித்தே யாம பிரணியஞ்செய்,
பலத்தாற் கோடி குலத்தொடும்போய்ப் பதிய வுறைவர் சிவலோகம்.

பதினான் காராட் பவுமதினஞ் சேரிற் பகர்புண் ணியதினமாந்,
துதிசேர் சித்தா முததீர்த்தந் தோய்வோர் கடல்கு மூலகாள்வா,
ரதிமாமோக நவமணியா பரண மளிப்போர் குலங்கோடி, கதிசேர்ந்
திடுந் சிவலோகங் காணி கொள்வ தெளிதாமால், (சு)

பயனைத் தருஞ்சித் தாமுதநீர் பவும் வாரம் விதிபாத
மயன மருத்தோ தயுஞ்சோம வார மாநி சேடனுடற்
சயனத்திருமார்த் துவாதசியே தந்திச் சாயை கபிலைசட்டி
நயமுற் றிடத்தோய்த் திழ்தகோடி யாகஞ் செய்த நற்பலமாம். (௫)

நவமாந்திரகந் தனக்கினிதாட நயக்கும் பொருளுங் கண்மணி
யுஞ், *† சிவநா பமுஞ்சந் கழும்பெருகு சித்தா முதநீர் படிந்தெழுந்
தே, யவமே பொழுது தனைப்போக்கா தருமா மறையோர்க் களித்
தவர்தார், தவமே செயினுங் கிடைப்பவரி தாகும் பேறு தனைப்பெறு
வார். (௬)

சேரு மிருபத் தேழ்நாளிற் சென்ம நாட்சித் தாமுதநன், னீரு
ண் முழுகி யேறினார் ணிதியம் பெறுவ ரேழ்குலமுஞ், சாரு மரிய
சிலைலாகந் தயங்கு மந்நீர் நிதந்தோய்வோர், மேரு வரைபோற் புகழ்
நிறைந்தே மேலாம் பதம்பெற் றினிதிருப்பார். (௭)

புகழ்சேர்ந் திடுபுண் ணியகாலம் புனித மிகுசித் தாமுதநீர்;
திகழ முழுகி யேறுமவர் சேர்வர் னூறு கிருச்சாஞ்செய், நிகழ்நற்
பதவி யஃதன்றி நிமலன் சிவலோ கழும்பெறுவ, நிகழ்வர் பிறவி
யெனும்பெரிதா யிருக்கும் வினைவே ரினைக்களைந்தே. (௮)

வேறு.

மிக்கசீர் மகிமை பெற்ற தருப்பண பலத்தின் மேன்மை, புக்கெ
ழிற் சருக்கர் தன்னை யறிந்தவா புகன்றே னிப்பாற், நிக்கெலாம்
புகழ்ப் டைத்துத் திறன்மிகுத் திடவி ருந்த, தக்கனல் லருள்பெற்
ரோங்கு சருக்கமேற் பகர்வன் மாதோ. (௯)

தருப்பணபலன்கூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௩௧௭.

தந்திச்சாஸய - கிரகணம்.

சிவநாபம் - சாளக்கிராமத்தில் சிவமூர்த்தம் என்பர்.

தக்கனருள்பெறுசருக்கம்.

பூரு வந்தனி னான்முக னனிததிலும் புதல்வன்
பாரு வந்தருந் துதிசெய்வான படைத்தன னன்பின்
மேரு வந்தணி பெறவளைத் தெடுததவில் லியன்றாள்
யாரும் வந்தனை செய்குவ துணர்ந்தில னிகழ்ந்தான்

(க)

இனைய வாரிகழந் திருந்திடு தக்கன்விண் ணளிக்கும்
வளைக ருங்கழ லிந்திரன் முதலிய வாளுே
மனைவ ருநநிறை திமிரும் பிரமயா கததின்
வினைவி னைந்திட லறிந்திலன் வெகுண்டிரை செய்தான்.

(உ)

வேறு.

தாம தக்குணத் தினன்றலை யோடுகை யேந்தி
வாம மேகலை மங்கையர் மனைதொடும் பலியேற்
றேம மெய்திடா தேக்கமுற் றிருப்பவன் நனக்கிங்
வோம வேள்விரல் லவிரல்கல் விடியினென் றுரைத்தான்.

(ஈ)

அன்ன தன்றியாங் கிருந்திடு மமரரை நோக்கிப்
பின்னு மொன்றுரை செய்தனன் பித்தனை வணங்கி
லென்ன தாக்கினை பெறுவிரென் றிதுரிகழ் வேலை
நன்ம கந்தனின் வந்தன னந்தியங் கடவுள்.

(ஐ)

வருதல் காண்டலும் வணங்கின னயன்மனத் தடங்காப்
பெருகு சேற்றமோ டெழுந்தனன் தக்கனப் பெற்றி
கருதி நந்திரா யகன்சபித் தனன்கணத் துழிய
வெருவி யென்னதாய் முடிந்ததென் றேங்கினர் ளின்னோர்.

(இ)

துள்ளி யார்த்திடு கணம்புடை சூழ்ந்திட வெழுந்து
வெள்ளி மால்வரை மேவின னந்திரா யகன்மே
லெள்ளி யேயவ மதித்துயிர்த் திருந்திந் தக்கன்
றள்ளி நாட்பல சேன்றபின் வேள்விதான் புரிந்தான்.

(௬)

அன்ன வேளீவியி லவன்றனக் கஞ்சியே யமரர்
துன்னி னுரயன் முகுந்தன்மற நியாவருஞ் சூழந்தா
ரின்ன காலை விமயமீன் றெடுத்திடுஞ் செல்வி
முன்ன வன்றனை வணங்கியே வாடிமுன் னின்றான்.

(௭)

ஈன்ற தாதைசெய் வேள்வியான் கண்டிவ ணெய்தத்
தோன்ற லேலிடை யளித்தரு ளென்றன டீயோ
னூன்ற கேள்வியில் லாதவ னவமதித் திடுவன்
போன்ற வொப்பினை யிலாதநீ தவிரெனப் புகன்றான்.

(௮)

மலர்ந்த தாமரை வாண்முகம் வாட்டமீ தூரப்
புலர்ந்து பின்னரும் வேண்டினள் பொழிகரு ணையினா
கலந்து யிர்க்குயி ராகிய கண்ணுதற் பெருமா
னலந்த ருந்திரு வாய்மலர் தனையந் தெழுந்தாள்.

(௯)

எண்ண ரும்பரி சணங்களுஞ் சூழ்ந்திட வெய்திப்
பண்ணி மும்பெரு வேள்விமுன் னின்றனள் பார்த்துக்
கண்ணி ணைசிவந் துரைத்தனன் றக்கன்வெங் கடுஞ்சொற்
பெண்ண ணங்குதன் செவிப்புகப் பெரிதுவெய் துயிர்த்தாள்.

(௧௦)

கற்றை வார்சடைக் கண்ணுதற் கடவுளே பரமென்
றுற்று ணர்ந்துதான் மறையுரைத் ததுபருத் துணராய்
பெற்ற. பெண்ணெனச் சிறுமையாய்ப் பெரிதெனை யிகழ்ச்சி
சொற்ற நின்செருக் கழிந்திட வென்றன மிடித்தே.

(௧௧)

௯௮

புள்ளிருக்குவேனாற்புராணம்.

அலன்சு ழுன்றிடு மங்கியில் வீழ்ந்தனள் வாறோர்
புலன்சு லங்கிட நடுங்கினர் பொண்ணிதழ்த் கொன்றை
யலன்கல் சூழிய வையனஃ தறிந்துவே ணியினு
ணிலமபி ளந்திட வடித்தன னெழுதுவெய் துயிர்த்தே. (௧௨)

அன்ன காலையி லண்டகோ ளகைநடு நடுங்க
வெண்ணை யாளுடை கீரபத் திரனெனும் பெரியோன்
சென்னி யாயிரங் கரமிரண் டாயிரஞ் சேர்ந்து
வன்னி யோருரு வெடுத்தென வந்துதின் றனனே. (௧௩)

அலகி லாற்றலா னேழ்கடற் சுவறிநீ ருகிக்
கூலகி ரீவெடித் தெண்டுகை நிலங்களுங் குலைந்து
மலர யன்பத மாலவன் பதமழிந் தொழிய
விலகி பிங்கணப் பொழுதினிற் செய்கவோ வென்றான். (௧௪)

என்ற மற்புய வீரருள் வீரனெம் பிரான்மூன்
னின்ற போதுநன் னெறியிலாத் தக்கனீள் வேள்வி
யொன்று செய்தலுற் றனனிது பொழுதவி யுள்ள
தின்று நல்கெனக் கேளிது மறுத்தன னெண்ணெல். (௧௫)

உரிய ராகியே மருங்குறு மொழிந்தவின் ணவரும்
புரியும் வேள்வியும் புல்லறி வினன்புய வலியு
பிரியல் போகநீ செய்பென விறைவனீ துரைத்தான்
பிரியும் பாரிடந் துள்ளியார்த் திடச்செயிர்த் தெழுந்தே. (௧௬)

வக்கி ரத்தெயி நிலங்கிடப் பத்திணா மருங்கு
மிக்க வெந்திறற் காளியின் குழுவியடை தரர்கூழ்
செக்கர் வானெனச் செந்துகள் பரந்திடச் சென்று
தக்கன் வேள்விசெய் சாலையிற் புருந்தன னல்லா. (௧௭)

வீர னுற்றிடு வெஞ்சின நெருப்புமேற் சூழ்ந்து
கோர வாலெயிற் திஷ்டயிடை குருதிகொப் புனிக்குஞ்
சார தப்படைத் தலைவர்க ணின்றதூந் தன்கண்
ஞாக் கண்டன றழிந்தது வேள்வியென் றனரால்.

(கஅ)

பாக சாதன னடுங்கின னயன்பதைத் தனன்கூழ்
நாக் மேற்றுயி னூரணன் வெங்கின னூப்பன்
யாக மீட்டிநல் லறிவிலாத் தக்கனின் னுயிர்தான்
போக வந்தநா ளிதுகொலோ வெனமுகம் புலர்ந்தான்.

(கக)

பாரி டங்கொளாப் பாரிட நாற்றிசைப் பரப்புஞ்
சாரி மும்பழ யேவினன் றழலெழ விழித்தான்
யாரி னும்வீலி யாரிவ ரென்றுநா யகராய்ப்
பூரி யாரையென் ணியசிறு விதியின்முன் போந்தான்.

(உ௦)

தன்ம னந்தனைத் தேற்றிய தக்கன்முன் னின்ற
வன்மை கூறரும் வீரனை யாரைநீ வந்த
தென்ன வென்றன னீச்சுரன் புதல்வன்யான் யாகத்
தன்ன வன்பெறும் பாகநல் குதியது வாங்க.

(உ௧)

வந்த னன்னவ னருளிநா லென்றனன் மறுத்தா
னெந்தை யன்றிமற் றியாரிதை யாயுளோ ரென்றே
பைந்து முாயணி முகுந்தனை யயன்றனைப் பார்த்து
அந்த மக்கிவ ணிசைவுகொ ணுவன்றதென் றுரைத்தான்.

(உ௨)

ஆம தன்றென வுரைத்திலர் வாய்திற வாம
ஹம் ரின்னிருந் தன்களாஃ துன்னியே வீர
னேம மாமிவர் வுல்லமை யறிகுவ னென்றே
நாம வெங்கதை யரஹுந் நடுங்கிட வழித்தான்.

(உ௩)

அட்ட காசம்வந் தடித்தலு மூர்ச்சைமா லடைந்தான்
மட்டி லாவிநல வீரனமேன மடித்திதழ் கடித்துக்
குட்டி னுனயன் சிரமவெழத் திட்டமலர்க் குழலா
ரொட்டி நின்றொழி யாதுதண் டனைசெய்வ் துற்றார் (உச)

அண்டர் கோன்முத லாகிய கடவுள ரவன்கைத்
தண்ட னைதனை யுறறனா தக்கனைப் பற்றித்
துண்ட மாயுடல் பதைத்திடத் தலையினைத் துணிததுக்
கொண்ட வேள்விவெறு கன்றகிரை கொடுத்தன னன்றே. (உரு)

ஏடி லங்குதார் வீரன்மான் மூர்ச்சைதீர்ந் தெழுந்து
தேடி யேவிமும் படையெலாஞ் செயித்தன னுடன்கூழ்
கோடி கோடிபா ரிடமெலாங் கோதில்வெண் மிமபை
சூடி வேள்வியை யழித்துமேற் றுணங்கையிட் டனவே. (உச)
வேறு.

சங்கிது நிகழ்ந்த தீரே முலகமு மளந்த மாயன்
பாங்கரி னின்ற வீரன் பகரருஞ் சேறறந் தன்னை
நிங்குமி முபாயந் தேடி நின்றனக் கிணவே றுண்டோ
தாங்குமென் றகீக்கை யாழி தானினக் கஞ்சிற் றுமால். (உ௪)

என்றுபற் பலவுங் கூறி யேத்தினன் சினந்த னிந்து
துன்றுபா ரிடமி டைந்து சூழ்தர வெழுந்து போந்து
வென்றிகொள் வீரன் வெள்ளை விடையுந் தருளு மையன்
றன்றிரு வடியை வாழ்த்தித் தலையினால் வணங்கி னானால். (உ௫)

போந்திடும் வானோர் யாக்கைப் புணர்ச்சிவிட் டொழிந்த மூர்ச்சை
தீர்ந்தயன் முதலா யுள்ள தேவர்கிற் சிலவ ரீண்டிக்
காந்தெரி கணறு நெற்றிக் கண்ணுடைக் கடவு டன்பார்ந்
ருழ்ந்துவின் னருளால் லாது தக்கனாக் குயிதி புண்டோ.

உறுதியைத் தெளிந்தா னேனு முணர்ச்சிகூ ரறிவி லாத
சிறுவிதி யென்ப தையன் றிருவுள மரியா துண்டோ
பெறுமப ராதந் தன்னுற் பெரியதண் டனையும் பெற்றா
னிறுமவ னெழுமங் வண்ண மிறைவநல் கெனவி ரந்தார். (௬௦)

மாறிலாக் கருணை யானல் வயித்திய நாத மென்னும்
பேறியர் தலத்திற் சித்தா முதப்புனற் பெருந்தீர்த் தத்தி
லூறுபட் டிருந்த பாதி யுடன்மறித் தலையி ரண்டும்
வேறுநீ ரெடுத்து வைம்பி னெனவரங் கொடுத்தான் மேலோன். ( )

பொருந்திய மாசிச் செவ்வாய்ப் புண்ணிய தினத்தில் வைத்தா
ரரும்புனற் றேய வேற தாமுடல் சிரமுஞ் சேர்ந்து
வரும்படி மீரவிபெற்றம் மறித்தலை விளங்கத் தக்கன்
பெரும்பிழை செய்த பாவம் பெயர்ந்திட நிற்பல் கண்டார். (௬௨)

நஞ்சமுண் டிமையோர் தம்மை நயந்துகாத் தளித்த வையன்
செஞ்சரண் புணிந்தான் தக்கன் நேவதுந் துபிக லிப்ப
விஞ்சையர் பொழிபூ மாரி மேதினி நிறைந்த தம்மா
வெஞ்சினர் யாரு மண்ண லருளினு லெழுந்தா ரன்றே. (௬௩)

ஈசனை யிகழ்ந்த பாவ மிதுவிட வெண்ணில் கோடி
பேசுவந் திடுபா வத்திற் பெரியதோர் பாவங் காணே
ஞசற நெடிய பாவ மதனையுந் தீர்க்கு மாற்றற்
றேசனின் திலுஞ் சித்தா முதநிகர் தீர்த்த முண்டோ. (௬௪)

இறந்தவன் பிழைத்து நன்மை யெய்திடச் செய்யு மேன்மை
இறந்து மங்களமாஞ் சித்தா முதந்தரி சனஞ்செய் தோரும்
பிறந்திடுந் திவலை சேரப் பெற்றபேர் தாமுஞ் சற்றா
முதத்தியிப் பிறவி சேரார் மகிழ்சிவ லோகஞ் சேர்வார். (௬௫)

இருவரா ஸதிய வொண்ண கொருவனை யிகழ்ந்து தக்கன்
வருவதை யுணரா னாகி மகம்புரிந் ததனால் வீரன்
பெருகுதண் டனையை யுற்றுப் பேறுமேற் பெறுதல் 'சொன்னேன்
றறும்வ்வா றிரண்ய வன்மச் சருக்கமேற் றியியன்' சொல்வேன். (1)

தக்கனருள்பெறுசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக இருவிருத்தம் - ௩௩௩.

இரணாயவரமசசருககம,

தேனவிழ் கடுக்கை சூடுஞ் செல்வனைப் பணிந்து வாய்மை
யானநற் கணித ரெண்ணி யளவிடும் யுகத்து னென்று
மேனல னனிக்குந் திரேதா யுகத்தினமே தினிது திக்கு
ஞானநல் லன்பன் சித்தா முதநறும் புனலிற் றேயுந்தான். (க)

அன்னவன் றனக்குச் சித்தா முதப்புன லழகு வாய்ந்த
கன்னலின் சாற தாகி யிருந்தது கண்டு பின்னர்
மன்னவ னுடன டந்த மகிமையைப் புசன்றான் றாய
பொன்னின்வண் பெயர்ப் டைத்த புரவலன் றேரா னானான் (உ)

சோதனை செய்வா னெண்ணி யெழுந்தனன் பதாதி னுளி
காதல்கூர் திசைக ளிற்றின் கவுட்குழி னார்த்த தம்மா
போதவிழ் வாகை சூடிப் புகழ்படைத் திருந்த வேலான்
மாதவர் குழாங்கொண் டேத்தும் வயித்திய நாதஞ் சேர்ந்தான். (ங)

வேறு.

வள்ளவாய்க் கமல நறுமணங் கமழும் வாவியின் றுளிரா வரு
ந்திப், பின்னைவண் டினங்கள் விண்ணின்மே னெழுந்து பெட்டபுறமுள்
ன்றுபாண் யிழறிந், புள்ளின் மரந்துந் தாமரீகூர் அழைப்புகூர்ந்து

மலர்ச் சோலையு நோக்கி, யள்ளிலை நெடுவே லரசர்கோ னுளத்தி
ளப்பரு மகிழ்ச்சிபூத் தனனே. (ச)

மறையவ ருண னுதிக்குமுன் னெழுந்து மகிமைசேர்ந் திஸ
சூர் ராடித், துறைதோறு நின்று தருப்பணஞ் செய்து தாயகாயத்
திரி செபித்தே, நிறையுமன் னவர்த நிலைபெறு முறுதி நின்றுபார்த்
ததிசமித் தனன்பின், னறைகமழ் சித்தா முதப்படித் துறையி னல்
லெழில் கண்டுபூ ரித்தான். (டு)

வேறு.

தெளிந்ததித் தாமுத தீர்த்த மூழ்கியே
யளிந்திடு மனத்தினோர் துளிய ருந்தினன்
குளிர்ந்திடு தன்னலின் கோதில் சாறதாய்
மிளிர்ந்ததி னிரட்டியாய் மிகுந்தி ருந்ததே. (சு)

மின்னொளிர் வேலினான் மேனி மீதினிற்
றுன்னியே வுறுபெரு வுரோக நோய்த்தொடர்
புன்னிழன் முழுதும்விட் டோடக் கண்டன
னன்மகிழ் கூர்ந்தன னயந்து போற்றினன். (எ)

வேறு.

ஆதலி னிட்சு சாரமென் றதன்பே ரகலிடக் துதிசெய விளங்குங்
காதல்கு ரரசன் கதிர்மணிக் குவையுங் கனகமுந் தாளமுந் துகிலும்
வேதமு துணர்ந்த பூசுர ருளத்தின் விழைவுதிந் திடமகூ தானஞ்
சேகள மிலகு தீர்த்ததி ரத்திற் செய்தான் மகிழ்ச்சிபூத் தனனே. (அ)

நின்கமழ் வேலான் காலசெய் கடன்க னெறிமுறை யாற்றி
மே னறிய, மணங்கமழ் பசுந்தே னெழுஞ்செய் சமுநீர் மலரணி
வித்திய ரோத, னணங்குடன் விளங்கு மலர்யம் வலஞ்செய் னதய

எசு

புள்ளிருக்குவேளுர்ப்புராணம்.

னைப் பூசைசெய் தருள்பெற், நினைங்கிடு மிருந்த திருப்பணி செய்
தே யிருந்தனன் பற்பக லங்கண். (க)

நிகர்பகர் வரிய நவமணி குயிற்றி நேர்மையா யொப்பமிட் டி
ழைத்த, பகராம் பசும்பொன் விமானமொன் றையன் பரிவுகூர்
தளித்தனன் பரவிச், சுகரர்தொட் டிடுதெண் டிரையெறி கடல்குழ்
தரணியிற் பகைதனைக் கடிந்து, புகர்தவிர்த் திலகு புகழ்மிகும் வே
லான பொற்புறு தனனகர் போந்தான். (க0)

வேறு.

அன்னதன் பின்ன ரனேகநாட் செங்கோல் செலுத்தியே யவ
னிகாத் தளித்து, மின்னொளிர் விமான மேறிவெண் கவரி யிரட்ட
விண் ணவர்கள்பூ மாரி, நன்மழை பொழிய வரம்மையர் நடனஞ்
செய்திட நறுமணங் கமழும், பொன்னிதழ்க் கடுக்கை யணிந்தவெம்
பெருமான் புகழ்மிகு கயிலேசேர்ந் தனனே. (கக)

வேறு.

அன்பனுக் கிட்சு சார மாம்பெரு மையைக்கேட் டிள்ள
மின்பமுற் றிடவெ ழுந்த விரணிய வன்மன் செய்கை
நன்புகழ்ச் சருக்க வாய்மை யறிந்தன நவின்றே னிப்பாற
றன்பெரு மகிமை யோங்கு சதானந்தச் சருக்கஞ் சொல்வேன். (கஉ)

இரணியவன்மச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஐ. திருவிருத்தம்-நகரு.

சதானந்தச்சருக்கம்;

சிறந்திடு சித்தா முதப்பெரு மகிமை கேட்பவர் செவிதனக் கிணி
மை, பிறந்திட வுரைப்போர் கங்கை நீ ராழி பெரும்புலன் பெறுஞ்

வரன்றி, நிறைந்திடு தீர்த்த நீர்தனின் முழுதி யெழுந்திடு நெடும்
பலன் பெறுவார், மறங்கிள ரியம வாதையை யொழித்து வள்ளல்
பா தாம்புயஞ் சேர்வார். (க)

வேறு.

சித்த முருகு மன்பிணுடன் சித்தா முந்நீர் தோய்ந்தெழுந்து
முத்தம் பசும்பொற் நகட்டினின்மான் முதலாங் கடவு ளுருவெழு
மத்த மலர்தும் பையினறிய மலர்சேர்த் தளிப்போர் பூதான [தி
நித்த மிகுந்த கோதான நிறைவேள் வியுஞ்செய் பலன்பெறுவார்.

இப்பூ மியினிற் புதல்வர்ப்பே நிலலா தவாசித் தாமுதநீர்
தப்பா துதைய காலமது தன்னிற படிநது நவநீத
மப்போ துருக்கு நறுநெய்பெய் தருமைபெறுமா விளககேற்றி
னெப்போ துதற்கு மிகவரிதா யுளநற் புதல்வன் நனைப்பெறுவார்
வளமலிற் திலகுஞ் சித்தா முதப்புணன் மாதந் தோறு
முளமகிழ் தரச்செய் செவ்வாய்க் கிழமைநல் லுதயு காலந்
தளர்வுறு தமர்ந்து மூழ்கி னோர்தருஞ் சென்ம மூன்றி
னளவிடாப் பர்வந் தீர்ந்தே யையன்வாழ் கயிலை சேர்வார். (ச)

வேறு.

முக்க ணயக னுள்பெறு முனிவரின் முதன்மைத்
தக்க பக்குவ நன்னடை யொழுக்கமா சார
மிக்க சீலநல் விரதமே தினிதுதி செய்யு
மிக்கு ணத்தினுன் சுதானந்த முனிவர னென்போன். (ஈ)

அன்ன பண்பின னரியசித் தாமுத மதனி
னன்ன லம்பெற முழுநீர் நணிந்துநான் மறைக
னின்ன மோலமிட் டறிவரு மிறைவனை மனத்தி
னின்னியேசெயம் புரிந்துமேற் தியானமுற் றுறைந்தான். (சு)

* முத்தம் - விருப்பம்.

எசு,

புள்ளிருக்குவேனாபபுராணம்.

பரந்த தீர்த்தமேற் பயிறரும் பசியமண் கே
முரந்துமேலெழுந் னுறைந்திடு முனிவனுத் தமமான்
சிரந்த னில்விழுந் ததுதியா னந்தனை நீங்கிப்
புரந்த னையெரித் திடுங்கன லெனப்புமுவ் கினனால். (எ)

திப மாமெனச் சுடரெழுந் திணைவிழி சிவந்து
கோப வெந்நெருப் பெழுந்திடக் கொதித்திடு முனிவன்
சாப மொன்றுரைத் தனன்றருந் தீர்த்தமீ தெனறு
மேய்ப் சுஞ்செழுந் தவனைக ளொழிந்திட வென்றே. (அ)

அன்று தொட்டருந் தீர்த்தமீ தனையமண் கே
மின்று காறுமாங் கில்லைந் நெறுழ்படைத் திலகு
வென்றி மாதவன் விளங்கிடுந் தலந்தனைப் பிரியா
தென்றும் வாசஞ்செய் திடவரம் படைத்திருந் தனனே. (க)

இனைய தாகிய மகிமைக ளெண்ணருங் கோடி
யனைய தீர்த்தமெவ் வுத்தினும் படைத்திருந் ததனா
னினைகு வேராதின் முழுருவோர்க் கென்றுநீங் கரிய
வினையி னால்வருந் துன்பம்யா வையும்விலக் கிடுமே. (க0)

வேறு.

எதிரிலா திலங்குஞ் சித்தா முதப்புன லென்றுந் தோய்வோ
ரதிகமாங் கொடிய பாவம் யாவையுந் தீர்வ ரன்றிப்
பதிதனைக் கொன்ற பாவந் தீர்ந்திடும் பவிக்கு நல்ல
கதியினைப் பெறுவர் வெள்ளி மால்வரை காணீ கொள்வார். (கக)

உலகெலாம் புகழு மேன்மையுளசதா னந்த னென்ன
மிலகிய முனிவன் வாய்மொச் சருக்கமீன் றிரைத்தே னிப்பாற்

புருடனைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.

‘எஎ

குலவெழிற் புருடன் றன்னைக் கொல்லுமப பாவந் தீர்ந்த
நலமிகு சருக்க வண்மை நயம்வகுத் துரைப்பன் மாதோ.

(கஉ)

சதானந்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௩எஎ.

புருடனைக்கொன்றபாவந்தீர்ந்தசருக்கம்.

திலகமாய் நிறைந்தகான் மீர தேசமீ
திலகுமே மாவதி யென்னு மோர்நகர்
பல்வள மகுந்துபல் காவல் பூண்டிது
நலமல்கே மாசுர னகர்க்கு நாயகன்.

(க)

அந்நகர் தனிலரு மறையு ணர்ந்தவ
னன்னெறி யொழுக்கி நயமி ருந்தவன்
றொன்மறை யவர்குலத் துதித்த தூயவ
னுன்னரு மவன்பெய ரஞ்ச விர்த்தியே.

(உ)

தொருமறை யவர்குழாஞ் சூழ்ந்து பார்மிசை
மிகுபுகழ் வேதியன் றனக்கு வேதநூற்
பகுதியின் மணம்புரி பாரி யாயினு
டகுதியில் சண்டியென் றொருத்தி தானுளாள்.

(ஈ)

சிறியவா யினுங்குல நடத்தை சேருநல்
ஸறிவுமா சாரமு மின்றி யற்பகற்
பிரியமாய் வலிந்துசை யோகம் பீடுசேர்
செறியுள பதியுடன் செயரி னைந்துள்ளள்

(ச)

எ அ

புள்ளிருக்குவேனார்ப்புராணம்.

உந்திரீர்க் கருங்கட லுடுத்த பார்மிசை
யெந்தலு ரினுமிது நடக்கு மோவெனந்
தந்தைதாய் சொல்வழி தள்கி யெள்ளியே
நிந்தனை பற்பல நினைந்து பேசுவாள்.

(ரு)

விரவிய பிதிர்க்கடன் கெடுக்கு மிண்முனாள்
பரபுரு டரைப்பரி சிக்கும் பத்தியாள்
ரூரவரை நிறைதெய் கொடுமை யுள்ளவள்
வரனுடன் பொருந்தியே வலிமை செய்குவாள்

(சு)

பதிதனை யிகழ்பவர் பரிவி லாருட
னதிகமா நல்லுற வாடுங் கொள்கையா
ணிதிதரு பரபுரு டருக்கு நேசமாந்
துதிசெயது சூழ்ந்துப சாரஞ் சொல்லுவாள்.

(எ)

பஞ்சமா பாதகி பதியைக் கொல்லும்வன்
னெஞ்சடைத் தானவ ளாகி நித்திரை
மிஞ்சிய வேளைபார்த் தெழுந்து வேதியன்
றஞ்சிர மீதுகற றுக்கித் தள்ளினாள்.

(அ)

வீழ்தலு மவனுயிர் விட்டு நீங்கியே
பூழ்வினைப் புசிப்பினை யுற்ற தாயிடைத்
தாழ்வுற தவனுட லெடுத்துத் தள்ளினாள்
பாழ்படு கிணற்றிருட் படாததை மூடியே.

(க)

உரமிவர் பற்பல சாதி யாயுள
பரபுரு டரைப்பகற் பொழுதுங் கூடுவாள்
விரவியர் தமக்குமேம் பட்ட கொள்கையா
டரணியிற் கற்பினர் தமைந வைப்பனோ.

(ஊ)

புருடனைக்கொன்றபாவந்தீர்த்தசருக்கம்.

எக

சங்கிவட் கிளமைதா னிருக்கு மாயினுந்
தாங்கரும் புருடந்சை யோகஞ் செய்தலா
னீங்கின தெழினிகழ் தளர்ச்சி வந்தது
வீங்கிடக் கொடியரோய் மிகவி னைந்ததே.

(கக)

தொட்டனைத் திடுமவர் னூர நின்றனர்
விட்டன ரவளுடன் கூடும் வேட்கையை
யொட்டியே விடாதுநோ யுடற ழீஇயது
முட்டிமேற் பெருஞ்சன்னி மூடிக் கொண்டதே.

(கஉ)

இறந்தன ளடைந்தன ளியம லோகமேற்
றிறந்திடா நரகெலாந் திறந்த முத்தினூர்
பறந்தழு னன்பல கற்பம் பாவிபிற்
பிறந்தன னூறுபாழ் பிறப்பு நாயதாய்,

(கங)

இழுக்குடைச் சென்னம்வந் தெடுத்த தன்றியே
புழுச்செழுந் திடத்துயர் பூண்ட லைந்தன
ளழுக்குளாள் பூருவ சென்மத் தந்தன
னெழுக்கமா சாரமு முள்ள தந்தையே.

(கச)

அன்னவன் றன்னுட னடுத்த நன்பினுள்
மன்னுகங் காதரன் மனைத னிற்செயும்
பின்னும்வே னியன்பிர தோட பூசையைத்
தன்னிரு கண்ணினுற் றமியள் கண்டனள்.

(கரு)

இளமையிற் பிதாவுட னெய்தி யன்னவன்
வளமனை தனிற்செயும் வள்ளல் பூசையைத்
தளரிடை கண்டபுண் ணியத்தின் றன்மையர
லனவுதொண் ணூற்றினுள் படுத்த கன்றபின்,

(கக)

210

புள்ளிருக்குவேனார்ப்புராணம்.

மன்னுசீர் வயித்திய நாத மாநகர்
தன்னினூ மும்பிறப் பதுச னித்தனண் ,
முன்னர்போ னாயுட வெடுத்து மூத்துட
லின்னல்கூர்ந் திடப்புழுச் சொரிய வேங்கினாள். (௧௭)

பார்தன ள்நகர்ப் பழைய வேதியன்
வரம்பெறு பெயர்சுசன் மாவென் போன்மனைத்
திரம்பெறு வாசலிற் திரியு நாயுட
லுரந்தவிர்ந் தேயினத் தொழிங்கி நின்றதால். (௧௮)

இதின்முனம் வேதிய னெழுந்து போந்துநற்
பதனல்கப் பார்தசித் தாழு தம்படிந்
ததனரும் புனலெழித் தகத்தின் வந்துசுஞ்
சிடமொழிந் திடச்செபஞ் செயுந்த ஸந்தனை. (௧௯)

தெளித்தன னொருதுளி தெறித்து மற்றதின்
வெளிப்புற மேடைமேல் விழுந்த தண்புன
லொளிக்குநாய் புழுச்சொரி யுடலிற் பட்டது
களித்தன நாயுட னீங்கக் கண்டதால். (௨௦)

அக்கணம் பாவம்விட் டகலத் தேவரின்
மிக்கநன் மாதர்கூழ்ந் திடவி மானமேற்
றிக்கெலாம் புகழ்பெற வேறிச் சென்றனள்
சொர்க்கலோ கந்தனைத் தூய மேனியாள். (௨௧)

இந்திரன் முதலிய தேவர் யாவரும்
வந்தருந் துதிசெய் மகிழ்ந்திருந்தனண்
முந்துசித் தாமுத முழுநூல் தூயவர்
சிந்தைகூர் பலன்மெரிந் துணர்ப்பர் யாவோ (௨௨)

பாரிஷத் கொன்றபாவந்தீர்த்தசருக்கம். ௮௧

வேறு.

நீதினா லோதம லாயசம நெறியுள புருடன் நன்னைப்
பாதகி கொன்ற பாவந் தீர்த்தது பகர்ந்தே னிப்பாற்
சோதில்சீர்ப் பாரி தன்னைக் கொன்றவப் பாவந் தீர்த்த
மேதரு சருக்க வாய்மை விளங்கிட வுரைப்பன் மாதோ. (௨௩)

புருடனைக் கொன்றபாவந்தீர்த்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௪௦௦.

பாரியைக் கொன்றபாவந்தீர்த்தசருக்கம்.

ஓதநீர்க் கடனல் லாடைசு முலகி லுதித்திடு சராசர மனைத்து
மேதநீங் கிடுபே ரின்பமுற் நிலக் விதந்தரு புராணம துணர்ந்த
சூதமா முனிவ னையிசா ரணியச் சூழன்மா முனிவரர் மகிழ [னால்.
வீதலா ததிக மகிமைசேர் கதைதொன் றெடுத்தரு ளுதற்கிசைந் தன

வேறு.

ஊர்ந்துசு லுனைந்துசங் குயிர்த்த நித்திலஞ்
சேர்ந்தகோ தாவிரித் தீர மொன்றதிற்
சார்ந்தெழி றழைந்தநந் தவட மென்னுமார்
கூர்ந்தபோ தாயனக் குலச்சி றப்புளான். (௨)

வேதவே தாங்கமுந் தெரிந்த மேன்மையான்
பூதலம் புகழ்பல புதல்வர்ப் பெற்றவ
ஓதனைப் பூசைசெய் யாந்நி சைவனற்
தேமென் கவைபெயர் யாந்நி சேள்வியான். (௩)

ஈங்கிவை யுணர்ந்தவ னிவைவி டித்தீமேற்
நிங்குசெய் கொள்கைய னாகிச் செந்நெறி
நீங்கின னின்றைசெய் தாண்ம் யாவையும்
வாங்கினன் சந்திவர் தனம் றந்தனன்.

(சு)

தின்றதாம் பூலவா யுடனறி கழ்ந்தெழி
றுன்றுமூப் புரமெரி செய்த தூயனை
யென்றுமா சாரம் தின்றிப் பூசைசெய்
தன்றியுஞ் சிவத்திர விபம ழித்தனன்.

(ரு)

விலக்கிமீம் பிரேதலூண் விரும்பி யுண்டனன்
கலக்கநெரு சினிலனுத் துணையுங் கண்டிலன்
குலத்துணை வியின்மனங் கொதிப்ப வேசுதன்
னலத்தினை நுகர்ந்திட நயந்து கூடினன்.

(ஸ்)

அனையதிங் கினனடி வணங்கிப் பத்திசெ
யெனையிகழ்ந் தேபொரு ளிச்சை வேசிபா
னினைவுசெய் தவண்மனை நீங்கி டாதுவந்
தனைமறந் தனையிகழ் தானம் வாங்கின

(எ)

ஊனமாம் பாவநீ டுக்கி ராந்திகோ
தானம்வாங் கினைபிறர் தனங்க வர்ந்தனை
ஞானமில் லாருட னட்பு வைத்தனை
யானதொன் றிலைகைப் பாமனைத்துமே.

(அ)

என்னுயிர் நாதனை யினைத்து லாழினர்
நின்னருங் புதல்வர்கள் கால நீடின
ருன்னியே யவர்க்குப் பயனஞ் செய்கினை
தன்மமோ விதுவெனத் துளர்ந்து கூறினான்

(இ)

பாரியைக்கொன்றபாவந்தீர்த்தசருக்கம்.

அங்

இங்கிது வன்றியே யினிய கற்பினுள்
பொங்குகோ தாஷிரிப் புனலின் மூழ்கியே
சங்கரன் தீருவடி தன்னிற் பூசைசெய்
தங்கவ னஞ்செழுத் துரைத்தல் விட்டனை.

(௧௦)

போதுனேர் குழற்பொது மகளி ராசையை
யீதுதிங் கெனவிடுத் திரங்கு மென்றனைப்
பாதுகாத் தருளெனப் பகர்ந்து கண்ணினீ
ரோதருந் துயருட னுகுத்து நின்றனள்.

(௧௧)

அடித்தலம் பணிந்தருந் ததியன் னாள்சொல
மடித்திதழ் கடித்துவன் னெஞ்சி னுனெடுத்
தடித்தல் னுலக்கையா லவனி மீதினிற்
றுடித்துவீழ்ந் தனள்பொறி கலங்கிச் சோர்ந்தனள்.

(௧௨)

இரணமுந் தனனாயி ரிருக்கு தென்றுதித்
கிரணமுந் நியதினக் கேள்வன் கண்சிவந்
திரணிய மேனியாள் கிரத்தி டித்தனன்
மரணமா யினள்சிவ கணங்கள் வந்தனர்.

(௧௩)

நாறுபூங் கோதையா ணலங்கொள் கற்பினு
ளேறினள் விமானமே லெழுந்து விண்ணவர்
மர்நிலாப் பூமழை மாரி பெய்தன
ராறணி யண்ணல்சே வடிய டைந்தனள்.

(௧௪)

அத்தரு கொடியனா தாவி லாமையாற்
சித்திரத் தெழுதிய பாலை செய்கையை
யொத்தசை வின்றியே யொடுங்கிச் சோர்ந்தவள்
புத்திர ரனைவரு மிதந்து போயினா

(௧௫)

நன்மைசேர் பாரியைக் கொன்ற தானலிந்
தின்னல்கூர்ந் தெண்ணருந் துன்ப மெய்தினான்
குன்மனோய் வந்தது கொடிய பரவியென்
'மன்னமா நகருளா ரகல விட்டனர்.'

(கக)

இனியவன் பூசைசெய் திடற காதெனத்
தனிநகர் வேதியர் தள்ளி விட்டபின்
மனிதர்சூஞ் சரித்திடா வனத்திற் போயினன்
புனிதயில பாவியைப் புலிபி டிதததே.

(கஎ)

உடறனை யுழுவை வாய்க் கொடுத்து டன்பிடித்
தடர்சமன் றாதுவ ரவனைக் கட்டியே
படர்கொழுந் கனற்சுடு நரகு பாழ்நர
கிடையிட வருந்தியெட் கெம முந்தினான்.

(கஅ)

பறவையாய்ப் பாவியின் வந்து பாரினிற
பிறவினா றெடுத்தனன் பிறக்கு முன்னர்நற
றுறைவழி கார்த்திகைச் சோம வாரநா
ளிறைவனை யருச்சினை செய்தி ருந்ததாள்.

(கக)

நிறைதரு னூறதாம் பிறவி நீன்பொழி
னறைகமழ் வயித்திய நாத மாநகர்ச்
கிறைசெய்சித் தாமுத தீர்த்தத் தேவனிய
துறையகத் திருந்ததொன் மரத்தின் மேலதாய்.

(உ௦)

புராதனம் பிறந்திடு பறவை யோற்பிதக்
திராவுரண் பகலின யிருக்கு நாளினிது
கிராதன்கண் டம்பினு வெய்யக் கெதழற
றராயொளிர் தன்புள் துள்ளிமுந்திது

(உ௧)

வேறு.

கதிதரு மாசி மாதங் தவினாறு மூன்றாஞ் செவ்வாய்
முதிர்சுவை நிறைந்த சித்தா முதப்பின்ஸ் பட்ட போதி
னதிகமான் கொடியி பாவ மனைத்தையு நீங்கித் தீய
விதிதரு பறவைத் தேகம் விட்டிரன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தே. (௨௨)

ஒளிமிகும் விமான மேறி யுயர்சிவ லோகஞ் சேர்ந்தான்
றெளிபுன னிறைந்த சித்தா முதச்செழுந் தீர்த்தந் தோய்வோர்
நளிர்கட ஸாடை குழு நல்லுல காள்வர் யாவு
மெனிதினிற் பெறுவ ரென்றே யிசைத்தனன் முழுது ணர்ந்தோன்.

பத்தியெய் பாரி தன்னைக் கொன்றிடு பாவந் தீர்ந்த
சுத்தமாளு சுருக்கந் தன்னைத் தொகுத்தெடுத்த னுரைத்தேன் மேல
முத்தமர் தமையி கழ்ச்சி யுரைத்திடு கொடிய னான
த்திய சன்மன் செய்கைச் சுருக்கமேற் சொலவன் மன்றோ. (௨௩)

பாரியைக்கொன்றபாவந்தீர்த்தசுருக்கமுற்றிற்று.

ஆஹ திருவிருத்தம்-ச௨௪.

சத்தியசன்மச்சுருக்கம்.

இலகிய சூதமா முனிவ னெண்ணிலா
நலமிசு கைபிசா ரணிய மேவிய
வலகின்மா தவர்செவித் கமுத மாமெனப்
பலனுயர் காற்றைப் பகர லுற்றனன். (௨௪)

முத்திமா நகர்தனின் முத்தன்மை யாகிய
வுத்தம் மதுரை யி னுயர்ந் தைக்குல
நித்திய கன்மவே தீயனை நின்றசெய்
சத்திய சன்மனின் கொடியன் நன் பெயர். (௨௫)

சைவநிந் தனைசதுர் மறையி னிந்தனை
தெய்வநிந் தனையது தினமுஞ் செய்குவ,
னையன்மான் மியஞ்சொதும் புராணத் தனபலின்
வைதுது டணஞ்செய்வன் சொல்லு வார்தமை. (௩)

அன்னபா னாதிக ளனைத்தும் விற்பன்மேன்
மன்னிய சிவத்திர வியம னைப்பன்மற்
றின்னவா றன்றியே யிழிவு செய்குவன்
றன்மமன் றென்பது சறறு மோர்கிலன். (௪)

அரசர்பே ரவைதனி லரிய கல்விசே
ரிவலர் மறையவர் யாவ ராயினும்
வரினவர்க் கொருபொருள் வழங்கி டாதுமேற்
பரவிய கெடுகிதான் செய்யும் பாதகன். (௫)

மிகுந்திடு புசிப்பினர்க் காணின் வெஞ்சினம்
புகுந்திடு கண்ணினன் புவன மீதிலிற
றகும்படி யன்றி யுண்ணுந் தன்மையாற்
பகுந்தெவ ரிடுகுவ ரெனப்ப ழிப்பனே. (௬)

உருத்திடு கோபம்விட் டொழுகி லன்றினன்
கிருத்திரு வஞ்செயுங் கொடியன் கீழ்மையாங்
கருத்தின ருடன்கலந் துறவு செய்குவ
னிருப்பிட மாகுவ னெண்ணிஸ் பாவமும். (௭)

கங்கை ராடிய பலனைக் கைப்பிடித்
திங்கிது தந்தன னென்று விற்பன்மே
லக்கவன் செய்திடு றந்தம் யானையும்
பங்கையா சனன்புகுத் தெண்ணற் பாலவோ. (௮)

புன்மதி யினன்றனக் கெழுவர் புத்திரர்
சன்னிய ரெனவெழில் கொழிக்குங் காஞ்சினி
யென்னுமோர் பெண்ணிவ டனைக்கொ மித்தவன்
பின்னரா றுயிரம் பொன்னைப் பெறறனன்.

(க)

சோர்திடு திரவியஞ் செலவிற் போருதென்
ரோர்ந்துதன் வயிற்றினை யொடுக்கிப் புத்திரர்
சோர்திட நெருப்பெனக் கடுஞ்சொற் சொல்லுவ
னோர்ந்தவன் கெடக்கய நோய்நி றைந்ததே.

(க0)

அனையநோய் நிறைந்திட வவன்ம ரித்தனன்
முனைவினிற் சமன்வீடுந் தூதர் கொண்டுபோய்
நினைவீரி தாம்பெரு நரகி வீந்திடா
தினையவே யவன்றனை யழுத்தி யிட்டனர்.

(கக)

கொடிற்றினைச் காய்ச்சியே கொண்டு வந்துடன்
முடித்திடப் பிடுங்கினர் துள்ளி யார்ததெதித்
தடித்தன ரிருப்புழுட் கதையி னுலணுப்
பொடிப்பட வரிந்துவாய் புகுத்தி யிட்டனர்.

(கஉ)

ஈங்கிவன் மனுவொரு மூன்றின் காலமித்
திங்குது நரகினிற் கிடந்து தேம்பினான்
ஈங்கிடா துடைசிவ நாபந் தன்கையா
லோங்கிவிற் நனனிரந் தொருவன் கேட்டனன்.

(கங)

தரித்திர னுனவே தியன்ற னக்கலன்
மரித்திடு முணமணத் தொடுகொ டாமலே
யுருத்தன னெடுத்தநீ நடவென் றோகினான்
பிரித்ததப் புண்ணிய நாகம் பின்னிட.

(கச)

உற்றபுண் ணியமடுத் துதவி செய்தலான்

மற்றவன் வயித்திய நாத மாநகர்ச்

சுறையர் சோலையிற நாய் பாதிரி

முற்றிய விருக்கமேன் முனிய தாகியே

(கரு)

திருந்துசித் தாமுத தீர மீதினி

லிருந்தன னெழுதநா னிருக்கு மேல்வையி

னருமபொரு ளாமிரு கண்ட ருந்தவன்

வருங்குகன் நிருவிழா மகர மாதநாள்.

(கக)

வேறு

கிளர்ந்திடு நான்காஞ் செவ்வாய்க் கிழமையி லுதய காசும

விளங்கிய தீர்த்த மூழ்கி வீதித்தவெண் ணீற ணிந்து

வளம்பெறு மண்ணல கோயில் வலஞ்செய்து வந்து விண்ணை

யளந்தபா திரிநி ழற்கீ முருஞ்செபஞ் செயகி னைந்தே.

(கங)

குண்டுகை யிருந்த சித்தா முதனறுங் குளிர்நீ ரள்ளி

வண்டிசை யிழற்று நீழற் சுசிபெறத தெளித்தான் மன்னு

மொண்டினி யதனி லொன்று தெறித்துயர் மரத்தின் மீது

பண்டிறைந் திருந்த தீய முனியுடற் பட்ட தன்றே.

(கஅ)

வேறு

எதுழய்கும ப்ரம யட்சதா மூடலவிட் டிலகுதிவ வியவுரு வா

கி, யறுபெரும் பாவ மனைத்தையுங் காணு தொழிந்துநல் லாடையா

பாணு, நறுமணங் கமழ்செஞ் சாந்தனின் திலகுவவமணி மருடமுந

தரித்தே, மறுவினமா தவணைத் தொழுதனன் முன்னம் வந்ததுந்

தீர்த்தம் புகன்றான்.

(கக)

தேறியே தெளிந்த முனிவர தேவ ருலகம்பான் செல்குவ னெ
ன்றே, யேறினன் விழாணத் திலுக்கு மாரி யிமையவர் மிகப்பொழிந்
தனர்வெண், ணீறின யணிந்த சிவகண் மனேகர் நெருங்கிய கவரிகா
லசைத்தீர், நாறிநும் கூந்தற் கண்ணியா மரம்பை நன்னடம் புரிந்
தனன் மாதோ. (உ௦)

இந்திர னெதிர்கொண் டெழுந்தன னிவ்வர நிலகும்விண் னாவ
ருல கதனைச், சுந்தர விமானத் திருந்துசெங் கமலத் துணைவிழிக்
கடையினு ளோக்கி, யுந்தியங் கமலத் துதித்திடும் விரிஞ்ச னுலகமா
லுலகமு நீங்கி, வந்துமேற் சிவலோ கந்தனைச் சேர்ந்து மகிழ்ச்சி
பூத் திருந்தனன் மண்ணே. (உ௧)

வேறு.

உயர்ந்தவர்க் கிடையூ றென்று முரைத்திடு தீமை தீர்ந்தே
யியங்கிய சத்ய சன்மச் சுருக்கமீண் டிரைத்தே னிப்பா
னயந்தருங் குணத்த ராகி நானிலம் புகழு மேன்மை
தயங்குநன் முனிவர் தீர்த்தச் சுருக்கமே லுரைப்ப னம்மா. (உ௨)

சத்தியசன்மச்சுருக்கமுற்றிற்று.

சீட திருவிருத்தம் - சசக.

முனிவர்தீர்த்தச்சுருக்கம்.

மன்னிய மகிமைசேர் சூத மாதவன்
பன்னரு முனிவர்கள் பரிவு கூர்ந்திட
முன்னரோ தியக்கை யதனின் முற்றுறப்
பின்னரு மொருகைத பேசன் மேயினான்.

(௧)

நற்புகழ் வயித்திய நாத மாநக
ரி,றறகு முனிவர்தந் தீர்த்த மெய்துநற்'
பொற்புறம் பூருவ மதனிற் போற்றிடும்
விற்கிடை மூன்றினில் விளங்கி யென்றமே. (உ)

இந்தநம் நடவிரட் சகன்புள் வேந்தன்மேல்
வந்திடு முயர்மிரு கண்டு மாதவன்
சந்தர விருடிதொன மரம்வி ருக்கமாஞ்
சந்திர சேகரன் றகுமெய்த் தெய்வமே. (ங)

வடவிருக் கந்தனை வலஞ்செய் தன்னவர்க
கடன்முறை கைதொழு தியற்றி யாவணித்
தொடர்புறு மூலநாண் மூழ்குந் தாயவ
ரடர்வினை தவிர்சிவ கணங்க ளாகுவார். (ச)

விரவுநன் மகரமா தத்தின் மீதினிற்
பரவிய சுக்கில பக்க பஞ்சமி
வரமிது சுக்கிர வாரங் கூடுநா
ணரர்படிந் திழறசிவ னுருவ நண்ணுவார். (ரு)

அன்றியு முனிவர்தந் தீர்த்த மாடுவேரார்
வென்றிசேர் மிகுபரி மேதஞ் செய்திடும்
வன்றிறந் பலன்றனைப் பெறுவர் மற்றுமவந்
தொன்றுபா தகமெலா மொழித்துத் தள்ளுவார். (சு)

புகுங்கொடு நரகுசேர் * புருண கத்திய
மிகும்பிதர் கத்தியும் வீர கத்தியுந்
தகும்பதி கத்தியுந் தாச கத்தியும்
பகுந்துபாற் றிடுமுனி தீர்த்த நீர்படிந். (எ)

* புருணகத்தி - கருச்சிதைத்தல்.

வேறு.

அகழ்கட லுமித்த பார்மே லளப்பரு நன்மை நல்கி
யிகல்கழிந் திலஞ் மேலா மெழிறழைந் திருந்த நல்ல
புகழ்பெறு முனிவர் தீர்த்தீம் புகன்றன னிப்பா லென்றுந்
திகழ்தர வீர கத்தி தீர்த்திடு சருக்கஞ் சொல்வேன்.

(அ)

முனிவர்தீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - சருசு.

வீரகத்திதீர்ந்தசருக்கம்.

இத்தகு தீர்த்த*மேன்மை யின்னமொன் றுரைப்பன் வீர
பத்திரன் யாக முற்றும் பாழ்படச் செய்து செங்கைச்
சதீதிர மெடுத்துத் தக்கன் றிலையினத் தடிந்து வீர
கத்தியை யடைநது பூமி யந்தாஞ் சுவர்க்கங் காறும்.

(க)

திரிந்தனன் றீரக் காணன் றிகழ்தரு மேனி யெல்லாங்
கரிந்தெழின் லாறி வாழிக் கயிலைமால் வரையை நண்ணி
விரிந்தசெஞ் சடில நாதன் விரைகமழ் மலர்த்தாள் போற்றிப்
பரிந்தியுா னென்செய் வேணிப் பாதக மகல வென்றான்.

(உ)

உரைசெய்த வீரன் பின்னு முன்னியித் தனைய தென்று
கரைதனைக் காணத் துன்பக் கடலினுட் படிந்து யானித்
திரைதனை யொழிந்தே யுண்டி தீர்த்தன னென்றான் கொன்றை
விரைகமழ் தாரான் வீரன் றனககிவை விளம்ப லுற்றான்.

(ங)

காரிரு முலக மேத்தும் வயித்திய நாத மென்னும்
பேரினைப் பெற்று மேலாம் பெருமைசேர் தலத்தின் மீது
நேரினை யரிதாய் மன்னி நிறைமுனி தீர்த்தத் தன்னைச்
சேரினவந் தடைந்த பாவந் தீர்த்திடு மெளிதி னென்றே.

(ச) -

உரைத்திடு மையன் வாக்கி னுறுதியை நயந்து மேரு
வரைத்தடர் தோளான் வெள்ளி மால்வரை நீங்கித் தீர்த்தக்
கரைக்கணற் றவஞ்செய் காற்கியன் காசிபன் வீதி கோத்திரன்
தகைக்குண்மே லாம யிந்தன் பராசர ன்கத்தியின் தக்கன். (௫)

நலமிரு முனிவர் மூழகி நற்றவம் புரிந்து மேலாம்
பலனினைப் பெற்ற வாற்றா பகர்முனி தீர்த்த மென்றே
யுககனிற் பெயர்பெற ரேங்கு முன்மைபு முணர்ந்து வீர
னிலகிய தீரத் துள்ள வெழில்வளம் யாவுங் கண்டான். (௬)

தூயதா மகர மாதச் சக்கில பக்கந் தன்னின்
மேயபஞ் சமியின் வெள்ளி வாரமெண் ணரிய வீர
நாயக னினைய தீர்த்த முழுகினை னுமிங்கி விட்டுப்
போயது பிரம கததி பொற்புறு மகிழ்ச்சி பூத்தான. (௭)

சூழ்ந்துமூ வலஞ்செய் தையன் துவாரபா லகனாய் நின்றான்
வாழ்ந்திடு கலியி னன்னோன் வளரருள் பெற்றுப் பின்ன
ராழ்ந்து மூழ்கினர்க ளெண்ணி லாவரும் பாவ மெல்லாம்
வீழ்ந்திட வெளிதி னின்ப வீடுமேற் பெறுவ ரம்மா. (௮)

விறல்படைத் திருந்த வீர பத்திரன் வெகுண்டு நீங்கர்
மறம்வனார் தக்கன் றன்னை வதைசெய்ய வந்து சூழ்ந்த
திறன்மிகும் வீர கத்தி தீர்ந்தவா துரைத்தே னிப்பாற்
பெறலரும் பிரம தீர்த்த மாண்மியப் பேறு சொல்வேன். (௯)

வீரகத்திதீர்த்தசுருக்கமுற்றிறு.

ஆ திருவீருத்தம் - ௪௩௩.

பிரமதீர்த்தச்சருக்கம்.

மங்கள நிறைந்தே மல்த மகிமைசூழ் பிரம தீர்த்தந்
திங்களவே ணியன்றன் பாங்கிற் சேர்தருந் திசையோ ரெட்டி
லங்கியங் கடவுண் மன்னி யமர்ந்திடு திசையி னென்று
பொங்குமா தவர்கள் கேட்பப் புராதன் முனிபு கன்றான். (க)

இலங்கிடு மிருடி வேதன் கதிராவ னினிய தெய்வ
மலர்ந்தபா டலம்வி ருக்க மிரட்சகன் வருசண் டச
னலம்பெறு மிவர்கள் செய்ய நாண்மலர்த் தாள்வ ணங்கி
வலஞ்செய்து விருக்கந் தன்னை வான்புண் படிவர் நல்லோர் (உ)

மருமலர்ப் பொருட்டின் மேவு மறையவன் வந்து நின்று
நிளமிதஞ் செய்து தீர்த்த நீரினால் வயித்திய நாதன்
றிருமுடிக் கபிடே கந்தான் செய்தருச் சனைபுஞ் செய்தே
யருமக மொன்றி ரண்டை யாயிர வருடஞ் செய்தான். (ங)

செப்பிணைந் திருந்த தென்னத் திகழ்ந்திடு தனத்தான் மின்ன
லொப்பிடு மினீடயா ளன்ன நடையின னுலக மீதி
லெப்பெரி யோருங் கல்விக் கிறைஞ்சிடும் வாணி தன்னே
டப்பெருந் தீர்த்தம் பார்த்தே யனேகநல் வரங்கொ டித்தான். (ச)

சிறத்திடு தீர்த்தஞ் சூழந் தீரமேற் செய்த மேன்மை
யறந்தரும் வேள்வி முற்றி யையன தருள்பெற் றப்பா
ஹைந்திமீம் பசிய பொற்கூட் டோதிம மூர்ந்து பாரிற்
புறந்தரு மவர்கள் போற்ற வெழுந்துதன் னுலகம் போந்தான் (ஐ)

அனையகா ரணத்தான் வந்த வரும்பெருந் தீர்த்த மூழ்கின்
வினையொழித் திடுவரீ வேத விக்கிச யஞ்செய் வோனு
நினையுமவ் வேதந் தன்னை மறந்திடு மவுணு நீங்கா
தெனையமா பாத கஞ்செய் திடுமவர் தாருந் தீர்வார். (ஈ)

மன்னுமா வணியின் மேவி வருமமா வாசை தன்னி
னன்மைசேர் பிரம தீர்த்த மூழ்கினற் றுனஞ் செய்வோர்
பன்னிரண் டாண்டு மேலாம் ப்ரான்சிவ நிசியிற் றுசை
தன்னையன் புடனே செட்வோர் பெறும்பலன் றனைப்பெற் றுட்வார்.

மட்டவீழ்ந் திலகும் பொற்றா மரையுறை விரிஞ்சுன் றீர்த்த
மட்டமி சேர்ந்த செவ்வாய்க் கிழமையி லமுந்தி மூழ்கிற்
பெட்டரா குவர னேகம் வேள்வியெய பலனைச் சேர்வா
ரெட்டரும் வேத பாரா யணவெழிற் பலனுஞ் சேர்வார். (அ)

கண்ணிரு நான்கு பெற்ற கடவுளின் றீர்த்தத் தன்னை
வண்மையாய் வலஞ்செய் வோர்கள் புவிவலஞ் செய்த பேறு
நண்ணுவர் மூன்று கோடி குலநலம் பெறச்செய் தென்று
மண்ணறன கயிலை நீங்கா திருந்திடச் செய்வ ரன்றே. (ஆ)

குருமனை யானைத் தொட்ட கொடியபா தகமுங் கூட
வருசகோ தரன்றன் பாரி மலர்க்கரம் பிடித்த னெந்த
பெருகுபா தகமு நண்பன் பெய்வனை யிதழி னுறற்
பருகுபா தகமுந் தீர்க்கும் பகர்த்திமும் பிரம தீர்த்தம். (க)

மங்கள கரமா யார்க்கும் வரந்தரும் வயித்திய நாதற்
கங்கிதன் றிசையின் மேவி யருடரும் பிரம தீர்த்த
மிங்கிதன் பெருமை யென்னு லறிந்தவா றிசைத்தே னிப்பாற்
பொங்குரு ரியன்றன் றீர்த்தச் சருக்கமேற் புகல்வன் மன்னே. (க)

பிரமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௪௪௪.

சூரியதீர்த்தச்சுருக்கம்.

௯௫

சூரியதீர்த்தச்சுருக்கம்.

ஒங்குசீ ரிராம தீர்த்தத் துரைபெறுந் தென்பான் மன்னும்
பாங்கர்விற் கிடையி ரண்டிற் பரிதியங் கடவு டுர்த்த
நீங்கரு மகிமை பெற்று நிறைந்திடுங் கிரக தோட
மாங்கதின் மூழ்கி னோரை யணுகிடா தகன்று நீங்கும். (க)

கூரிய சாணை வாயிற் கொடுத்திடப் பட்டு வெய்யோன்
சீரிய வுடன்மெ லிந்து சிறப்பொழிந் ததன்மேல் வந்து
வாரிகு முலக மேத்தும் வயித்திய நாதஞ் சார்ந்தே
யாரிணை மலர ணிந்த வண்ணலைப் பூசை செய்தான். (உ)

இறைவன தருளான் முன்ன மியலொழிந் திருந்த மேனி
நிறையெழில் கொழிப்ப வாய்ந்து நிரம்பின ததன்மே லன்னோ
னுமறதரு மிடத்திற் நீர்த்த மியற்றிமே லொளிர்வ ரங்கண்
முறைபெறக் கொடுத்த வாற்றான் முதன்மைதான் மிகுந்த தம்மா. (.)

கண்ணுவ னிருடி தெய்வங் கதிரவ னந்தி கேச
னண்ணியங் தீதனை நாளு மிரட்சைசெய் நலனை யுள்ளோன்
விண்ணுய ரரசு வாய்ந்த விருக்கமே ஸிவர்தாள் போற்றி
வண்மைசேர் விருக்கந் தன்னை வலஞ்செய்து மூழ்கின் வாழ்வார்.

முந்திய வருக்கன் வார மூழ்கிநீ றணிந்தே யன்னோன்
மந்திரஞ் செபித்துப் பம்பி வளர்ந்திடு மரசி னீழ
லந்தனர்க் கினிய தான கோதுமை கிருத மாதி
தந்தமக் கியன்ற தானஞ் செயிற்பலன் சதம டங்காம். (ரு)

கதிரவன் நீர்த்த மீது கனிந்துநால் வருணத் துள்ளோர்
துதிபெறுங் கடக மாதச் சுக்கில பக்க மூழ்கி
லுதிசுநற் பலன ளிக்கு மாதிவா ரத்தின் மூழ்கி
னிகியிகப் பெறுவர் கங்கை கோய்நெடும் பலனைச் சேர்வார். (சு)

கூக

புள்ளிருக்குவேளுர்ப்புராணம்.

மங்கள கரமா மீந்தி ராஜிபர் வாழ்வு கல்கு
மிங்குது வன்றி யிச்சை யுற்றன வினிக ளிக்குந்
தங்குகோ கத்தி யாதி பாதகந் தனைவி லக்குஞ்
செங்கதி ரவன்றன் றாய தீர்த்தநீ ராடி னம்மா

(எ)

திகழ்தரு மிராம தீர்த்தத் தென்றிசை தன்னின் மன்னி
மிகுதிநல் வரங்க ணல்க விளங்கிமே தினியின் மீது
புகழ்பெறு சூரிய தீர்த்த மான்மியம் புகன்றே னிப்பான்
மகிழ்பெறத் தக்க தீர்த்த வண்மையை வகுத்து லைப்பேன்

(அ)

சூரியதீர்த்தச்சருக்கழுற்றிற்று.

கூக திருவிருத்தம்-சஅஉ.

தக்கதீர்த்தச்சருக்கம்.

மலர்தலை யுலகம் போற்று மகிமைசேர் வயித்திய நாத
னிலகுபூங் கோயி னின்று மெழின்மிகு மீசா னத்தி
னலகிழற் குரோசப் பாதி யெல்லையி னமுதம் போன்று
நலமிகுந் தக்கன் முனை நயத்துசெய் தீர்த்த மாதோ.

(க)

வேறு.

இருடிகாத் தியாயன நிலகு தெய்வநல்
லருண்மிகும் விநாயக னதனி ரட்சகன்
கருதருந் கந்தன்வாழ் விருக்கங் கூவினம்
வருமல ரிவர்தமை வணக்கஞ் செய்துமேல்.

(உ)

வளர்க்கிழி தருவலஞ் செய்து வாழ்புணல்
விளங்கிய கண்ணீமா சுத்துணை மேவிய
விளம்பிறைப் பக்கநா னவயி யெய்தியே
கிளர்க்கிழின் குருதின முழுகல் கேண்மையாம்.

(ங)

வித்தியாதரதீர்த்தச்சருக்கம்.

௯௭

தாமகங் கனிவுற முழுசிச் சார்ந்திடு
மாமறை யவர்மன மகிழப் பாறயி
ரோமடுநய் நண்டில முதலிற் செய்ப்வம
போமருஞ் சிவத்துரோ கழம்பின் போகுமே.

வீடணை சைவசாத் திரம்வி. பூதியைத்
தூடணஞ் செய்திந் துரோகி யாகிய
கேடனை யப்புனற் படியிற் கேதமாய்
வாடனைந் திடச்செய்து வறுமை தீர்க்குமே (௫)

அன்பொடு தக்கனற் றீர்த்த மாடின
பின்பிதிர் தருப்பணஞ் செய்யிற் பெட்புறந்
தனஞ்சுலத் தினரொரு கோடி பேர்தமை
யின்புறு சிவபத மெய்தச் செய்யுமே. (௬)

வேறு.

உலகெலாம் போற்றும் வயித்திய நாத வும்பர்கோன் விளங்கு
பூங் கோயி, லிலகுமீ சான திக்கினில் விளங்கு யெழில்வர மெளி
தினி லளிக்கு, வலன்மிகப் பெற்ற தக்கனற் றீர்த்த மானமியம் பகர்
ந்தன னிப்பா, னலன்மிகும் வித்தியா நார்பெருந் தீர்த்த நலந்தனை
நவிலுவன் மாதோ. (௭)

தக்கதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௪௮௬.

வித்தியாதரதீர்த்தச்சருக்கம்.

கறைவி ளங்கிய கந்தரக் கடவுடன் றீர்த்த
மூறைதெ ரிந்துணர் சூதமா முனிவரன் முதிர்ந்த
நறைம லர்ச்செழும் தருமிரு நைமிசா ரணியத்
துறையு மாதவ ருளமகிழ் கூர்ந்திட வுரைத்தான். (௮)

வந்து வான்வூர் நிதந்தொழும் வயித்திய நரன்
விரது சேகரன் கோயிலின் வினங்குமீ சாணை
தைந்துவிற் கிடை யனனையின விதகியர் தரந்தற்
சுந்த ரத்திருத் தீர்த்தம்விண்ணமுநெனச் சூழும். (2)

என்றெ டித்தெடித் துரைத்தன னிதுமுனந் தக்கன்
வெனறி சூழபெருந் தீர்த்தநேர் கீழ்தநிசை வினங்கு
நன்றி சேர்ந்திடு மிருடிந் குணமிகு கபிலன்
வன்றி றறபெறு தெயவம்வாழ் கருதவேண மாதோ (௩)

வருகொ முங்கன விரட்சுகன் வளர்ந்திடும் வில்வம்
பெருவி ருக்கமாம் பேருல கருதனில் வாழுவோ-
ரருகி ருந்திடு மிவர்தமை வணங்கியப புனரேய்ந
துருகு சிந்நையோ மியர்மறை யவர்தமக கம்மா. (4)

கலந்த சார்தநற் புதுமல ரணிநது * காற பாசந
திலஞ்ச ருக்கரை தண்டிலந் தககிணை சோத்தே
யிலங்கும் வில்வமூ லந்தனிற கொடுத்தவ ரெழில்சேர்
நலங்கொண் மங்கல நிறைந்திடு செல்வநன் னுவரே. (5)

ஆடி யென்றுநற் பெயர்பெறு மயனமீ தனைய
நீடி ருஞ்செழுந் தீர்த்தநீ ராடினார் நீங்காக
கோடி பாதகந் தொலைந்துநூற் றெருகுலந் தன்னைத்
தேடி யேகரை யேற்றுவர் சிறப்புடன்/வாழ்வார். (6)

இடப மாதமீ தெய்திய விசாகரா ளிலகு
தடநி னைந்திடு தண்புன லாடினார் தம்மைத்
தொடரும் வல்வினை தொலைந்திடுந் தொல்லுல காளுர்
திடமி ருந்திடு புதல்வினைப் பெறுவரஞ் சேர்வார். (7)

அகழ்பெ ருங்கட லாடைசூழ் காசினி யதனி
னிகழு நலவெழி னிறைந்திடு கன்னியர் நிரம்பித்
திகழ்த ருஞ்செழுந் தீர்த்தநீர் தோய்த்திடிற் திருநதும்
புகழ்கொள் சுந்தரக் கணவனைப் புணர்குவர் மாதோ. (அ)

வேறு

அக்கணிரீ திலகு மையன தருள்பெற் றவனியீ தினிற்றிகழ் தரு
மெண், டிக்கெலாம் புகழும் வித்தியா தரந்தர தீர்த்தமீண் டிரைத்தன
னிப்பாற, றெக்கடுவஞ் சாபம் பெறுஞ்சுத ரிசனன் சொலறகரு மத
னைவிட் டொழிறத, தக்கசீர் விமான மேறிவெண் கயிலை தனின்மகி
ழ்ந் திருந்தவா றரைப்பேன். (க)

வித்தியாதரதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிறறு.

ஆட திருவிருத்தம்-சகஅ.

சுதரிசனன்சாபநீங்குசருக்கம்.

விளங்கிய சுதரி சனனெனு மெழில்சேர் வித்தியா தரன்மிருந்
திடுநல், வளம்பெறு மமுத குணத்தினுள் குமுத வதியெனுந் துணை
விதன் னுடனெ, கிளர்நதிடுங் கங்கை மாநதியதனிற கெழுமீழும்
கிடுஞ்சலக் கிரீடை, துளங்கிடு மினிய துகிறனை நீத்துத் துணைவிழி
சிவந்திடச் செய்தான். (க)

அன்னகா ஹியினிற் றேவல னென்னு மரியமா தவன்வரு கங்
கை, நன்னதி யாடப் போந்தன னன்னோர் நற்றுதி லின்மிரீ ராடு,
மண்ணிய வினையா டையரு வருத்துக் கண்டனன் வளர்வெகு ளியி
னுந், தன்னேநே ரரியா னுழுவையாய்ப் போகத் தக்கதென் றரைத்த
ஒன் சாபம். (உ)

ஆங்கது செவியிற் புகுதுமுன் னடியே மையநின் சாபம்விட்
டொழிந்து, நீங்குநா னெந்நா ளருளசெயென் நிரந்து நின்மன னெ
டியமா தவன்பின், பாங்கரி னின்ற வித்தியா தீரணப் பார்த்துநீ பாரி
தன் னுடனே, யீங்கிது வுரைத்தா யென்பெருந் துயரங் கேளெடுத்
துரைப்பனென் நிசைத்தான். (க)

ஆர்த்திடுந் தரங்கக் கருங்கட லுமித்த வவனியிற் றம்பதி புணர்
ச்சி, பார்த்தவன் செய்த புண்ணிய நசிக்கும் பாய்புலி கரடியாய்ப்
பிறப்பன், போர்த்துடுத திடுநல லாடையில் லாமற் பொறகொடி நீயு
சிற் றலையான், நிர்த்தநீ ராட வந்திடு மிடத்திற் றிட்டியாற் கண்ட
பா தகத்தால. (ச)

செய்திடு தவங்கள் யாவையு மின்று சேரண மாயின வன்றி,
நையுநன் மனத்தா லண்ணலான் வயிறின் வருமவர் நந்திசங் கரன்
மே, லுய்தர வுபதே சஞ்செயுங் குரவ னுண்மைசேர் சீடனின் னோர்
க, ளெய்துநல் லிடத்தி னிடைசெலு மவர்க ளியற்றுபுண் ணியமு
ம்வீ னுமால். (ஞ)

முற்றிழை கணவ னுடன்றனி யிடத்தின் முறுவல்செய வதுத
னைக் காண்போன், மறறவாக் கிடையூ றியற்றுவோ னீரின் வளர்ந்
திடு செளுகமா குவனோ, யுற்றிருந் துழல்வ னெனவிவை யெடுத்தே
யுரைத்துநீ வயித்திய நாத, நற்றலந தன்னிற் றும்பிரபரணி நன்னெ
கிற் தீரகண் ணிடுநாள். (ஈ)

அவனுறை சங்கா தரன்றனைப் பகிரோ யநலநீ பிடித்திடப்
போவாய், சிவனுரு வான மறையவ னனைய திர்த்தநீர்ப் புரோட்ச
னஞ் செய்வா, னிவளுட னீயும் புலியுரு வொழித்தே யெய்துவை
நின்னுல கென்றே, தவமிகும் வயித்திய நாதந் தலத்தைச் சார்ந்த
னன் தன்பவந் தீர்க்க. (உ)

தென்முறை சுருட்டிச் சுழித்தெழுந் தோடித் திகழ்ந்திடு கங்
கைமா நகியி, னெண்ணிறை யதனி னுண்ணு பெண்ணி னுருவமை
யுழுவையு தாகித், தண்டிகா ரணியந் தணிபல ஞான்று சஞ்சரித்
ததன்பினஞ் சிறைநல், வண்ணிறை பொழில்சூழ் வயித்திய நாத மா
நகர்ச் சேர்ந்தனன் மாதோ. (அ)

உறைந்திடும் வயித்திய நாதனுக் கீச திசைதனி லொருகுரோ
சுத்தி, னிறைந்திடு மனைய தீர்த்ததி ரத்தி னியதிசெய் மறையவன்
றன்னை, யறைந்திழுத் தருந்தப் போந்தனன் பார்ததே யருமறை
யவன்புரோட் சணஞ்செய், நிறைந்திடு துளிபட் டதுபுலி புருவ
மிரண்டும்விட் டொழிந்திடக் கண்டான். (க)

தாங்கரும் புகழ்சேர் தாம்பிர பரணித் தன்புணல் பட்டவக்
கணத்தின், வேங்கையா யுறும் பாவமு நீங்கி வேதியன் விரைகமழ
நறிய, பூங்கழல் பணிந்து விமானமே லேறிப் பொறபுறந் தன்னுல
கணைந்தா, னீங்கின நிகழ்ந்தே யிருத்தலால் வித்தியா தானெழிற்
தீர்த்தமென் னுனர்முன். (கர)

வேறு.

பத்தி பூருவ மாகவே பாரினிற் பிறந்தோர்
வித்தி யாதா தீர்த்தநீர் முழுகிழன் விளங்கும்
புத்தி ரன்றனைப் பெறுவதும் புகழ்பெறு வதுமோ
முத்தி வீடுமே முழுவதும் பெறுகுவர் மாதோ. (கக)

வேறு.

கலந்துநண் பிலகு பாரிதன் னுடனே கரைபொரு கடல்புடை
சூழ்த்த, நிலந்தனிற் சுதரி சனனெடுஞ் சரப நீங்கிய சருக்கமின்
கிறைத்தேன், வலம்படைத் திருந்த விசுவதே வர்கணன் மகிழ்ச்சி

கரஉ

புள்ளிருக்குவேனார்ப்புரர்ணம்.

பூத் தெழில்வர நல்கப், பலந்தனை யளிக்கும் வில்வதீர்த் தத்தின்
மானியம் பகர்குவன் மன்னே. (கஉ)

சுதரிசனன்சாபநிங்குசருக்கமுற்றிற்று

ஆட திருவிருத்தம்-ருகர.

வில்வதீர்த்தச்சருக்கம.

சொல்லரும் புகழ்சேர் சூதமா முனிவன் றெடுகேட லுழித்ததொ
ல் லுலகி, னல்வள மிகுநத னைமிசா ரணிய நலந்தர மகம்புரிந் திரு
ந்த, செல்வமா தவர்கள் செலிக்கினி தான தெள்ளமு தம்பொழிந்
தெனச்சூழ், வில்வதீர்த் தத்தின் மகிமையை யெடுத்தலுவித்துரை
செய்தன்மே யினனூல். (க)

வேறு.

அறபுத வயித்திய நாத வண்ணரூ
ஹற்றபூங் கோயில்சூ முதத ரந்தனிற்
பொறபுறம் புண்ணிய திரட்சி யாமென
விற்கிடை மூன்றினில் வில்வ தீர்த்தமே. (உ)

வியன்புக நிருடியாம் விசுவ தேவர்கள்
னயம்பெறுந தெயவமிந் திரனற பாலகன்
பயங்கர வருவுள தண்ட பாணியே
புயர்ந்திடும் விருக்கமேல் வில்வ முண்மையே. (ஊ)

சொல்லிய விவர்தமை வணங்கித் தாயதாம
வில்வமூ லந்தனி லன்னம் மேதஞ்
நல்லகோ தானமே நயந்து செய்திழந்
பங்கிடு மொன்றினுக் கணந்த மாமிப்புகள்

இசைதரும் விசுவதே வர்களி லங்குமென்
முசைதொறும் வில்வம்வைத் திடையிற செவ்விதாய்
நன்குயமுந் தீர்த்தமொன் றியற்றி நாதனை
யசைவறப் பூசைசெய் தனர னந்தநாள், (௫)

ஆதலா லதன்பெயர் வில்வ தீர்த்தமா
மோதநீர் சூழ்ந்திடு முலகில் வாழ்பவர்
காதலால் வலஞ்செயிற் கயிலை மால்வரை
மேத்கு விமானமே லேறி மேவுவார், (௬)

தெளிந்தசித் தாமுத தீர்த்த மூழ்கியே
பளிங்கெனத் திருந்திய மனத்திற் பண்புட
னளிந்திடு மனையவ ரையன் பூசையை
விளிந்திடா திலகுநல் வில்வ மேந்தியே, (௭)

நித்தியஞ் செய்துநன் னியம மாகவே
சித்தியாம் விலவநற றீர்த்த தீரமேன்
மத்தியர் னந்தனில் வந்த ருந்தவ
முத்திசேர்ந திடமுயன் றியற்றி நின்றனர், (௮)

சிலபகல் கழிந்தபின் றேவ நாயகன்
பலனறும் வரந்தனைப் பரிந்த னித்தன
னிலகிய தீர்த்தநீர்க் கெழில்வ ரங்கொடுத்
துலகின்மே லாம்பத முற்றி ருந்தனர், (௯)

சுழலிய வில்வம்வாய்ந் தருகி னின்றிடு
சுழலின் னூழ்கினர் செழிய கங்கைநீர்
சுழன்மிக வருபுர புரணை தோய்ப்பல
ஊமல்வினை விரமிந் திடப் பெய்வ நன்மைமே, (௧௦)

இத்தரு தீர்த்தநீ ராட்டி யீசனை
மொய்த்திடும் வில்வமுக கிளையி னுனிதம்
புத்திபூ ருவமதாய்ப் பூசை செய்தவர்
சுத்தரா குவரவினைத் தொடர்ச்சி நீங்கியே.

(கக)

வளர்த்திடு மாநிலந் தன்னில் வண்புகழ்
விளங்கிடு வில்வதீர்த் தத்து மான்மியங்
ளெந்தனன் கௌதம தீர்த்த மேன்மைமே
வளர்த்தனின் மகிழ்பெற வுரைத்தல் செய்குவேன்.

(கஉ)

வில்வதீர்த்தச்சருக்கமுறற்று.

சீட திருவிருத்தம் - ௫௨௨.

கௌதமதீர்த்தச்சருக்கம்.

பொங்கிடு மிராம தீர்த்தப் புறந்தனிற் புகழ்சி றந்த
வங்கியங் கடவு டிக்கி லைந்துவிற் கிடையின் மீது
கங்கைமா நதியிற் றாய கௌதம தீர்த்த மன்னுந்
தங்கிய பவமாங் காடு தனக்கதின் றிப்போன் மன்னோ

(க)

சேருநல் லிருடி மேலாங் கௌதமன் நிகழந் தெய்வ
மாருதஞ் சோமன் மன்னும் பாலகன் வளர்வி ருக்கஞ்
சாருமா மிரமம் மூலந் தனிற்றில தானஞ் செய்வோர்
பாருதம் போகந் துய்த்துப் பரகதி பெறுவ ரம்மா.

(உ)

கைதரும் பலனா யுள்ள கவுதம தீர்த்தச் சூழந்
கொய்யுனைத் தூரகங் கைம்மாக் குளிர்புகம் பொண்ணின் குப்பை
வைதிக மறையோ ருள்ள மகிழ்ந்திடத் தீர்த்தஞ் செய்வோ
ரெய்தரும் போகம் யாவு மெளிகினிற் பெறுவர் மாதோ

எண்ணிடு மிடப மாத மெய்துபூ ருவநற் பக்க
நண்ணுபஞ் சமியில் விண்ணோர் நயந்திடு மமுதம் போன்று
கண்ணினுக் கினிய தான கவுதம தீர்த்தந் தோய்வோ
மண்ணுல காள்வர் நீங்கா மதுனகர் பரவம் போமால்.

வேறு.

கல்விசேர் கவுதமன் தீர்த்த மான்மிய
நல்வள முரைத்தன னயமி கும்பெருஞ்
செல்வம்வாழ்ந் திடததருங் கபில தீர்த்தமேற்
சொல்லுவன் றாயசொற பொருள்வி ளங்கவே. (௫)

கௌதமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட நிருவிருத்தம்-௫௨௭

கபிலதீர்த்தச்சருக்கம்.

கபல்விழி யுமைக்கோர் பாகங் கனிந்தருள் வயித்திய நாதன்
புயன்மிக வுறைபூங் கோயிற பாங்கரி னிருதி பாகத்
தியல்பெறு குரோசப் பாதி யெல்லையிற் கபில தீர்த்தம்
வியனுறு மமுதம் போன்று விழைந்திட விளங்கு மன்றே. (க)

வேறு.

தகுதிசே ரிருடி கபிலனை நெய்வஞ் சங்கர னிரட்சக னென்
போன், மிருபுகழ் நிறைந்து விளங்குசண் டசன் விருக்கமா மலகநீ
ழலிற்றீழ்ப், பகுதிபெற் றவர்தான் வணங்கியம் முனிவன் பண்புறு
மந்திரஞ் செபித்தோர், புகுபெரும் பாவ நீங்கிமே லான புண்ணிய
பொகழும் பெறுவார் (உ)

அலகிதின் மீன மாதமீ தபர பக்கவட் டயிதனி லீனைய, நல பிகு தீர்த்தந தோய்நதுகோ தரண நறுமணங ஈமழத்தி யயனக், குல மறை யவாகட் களித்திடி லொன்றுக் கனர்த்தமாம் பலன்கொடுப் பே னென், றுலகினிற் கொடாதோன் சுவானமாய்ப் பிறப்ப னெழி குவன முழுக்கின்ப பாவம. (௩)

பெருமைசோ கபில முனிவரன் உளாவெண பிறையணி யண் ணலைத துதிசெய, திருநிலை செவாககும் விழைநதன நல்கு மெழில் வரம வாகுகினைதன, லருமகப் பேறில் லாதவ ரீனைய தீர்த்தமாங் குரைசெயுந் தினத்திற், கருநிடி முதய காலமுழ கிழ்னற கல்விசேர் புதல்வனைப் பெறுவார. (௪)

வேறு.

எந்தைதான மறவா தேததி யெண்ணருந தவம்பு ரிந்து சிந்தைகூடர் கபிலன றீர்த்தச சிறப்புரை செயதே னிப்பால் வந்துமூழ் கினர்தம பாவந தீர்த்துநன் மகிழ்ச்சி நல்குளு சுந்தரச் சோம தீர்த்த மகிமையைச் சொல்வே னம்மா. (௫)

கபிலதீர்த்தச்சருக்கமுறநிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௫௨.

சோமதீர்த்தச்சருக்கம்.

இந்துவாழ் வேணி வயித்திய நாதந் கெழின்மிகு மருத்துவன் ரிசைய, லைந்துவிந் கிடையிற் சோமந் றீர்த்த மமுதமா மெனத்திக ழ்ந தொளிரும், வந்ததின் முழுது வோர்தமை யொழிந்து மன்னுபா தகமகன் றோடு, முந்தைகாட் சித்தா முதப்புன ரெய்ந்து முழுமதி தவம்புரிந் திருந்தான். (௬)

மன்னிய குருவின் மணவியைப் புணர்ந்து வரும்பவர் தீர்த்திட வன்னே, னன்னெயிந் தீர்த்தக் கரைதனின் மூன்று வருடநற் றவம் புரிந் திருந்த, பின்னெழுந் தருளி வயித்திய நாதன் பேறளித் தரு ளினன் பிரிந்து, துனனுபா தகங்க டர்ந்தனன் மேலார் துமிநன் மகிழ்ச்சிபூத் துன்னே. (௨)

தொல்லுல கதனின் மூழ்குந் ரிட்ட காமியம் பெற்றிடச் சூழு, நல்வரம் கொடுத்துத் தன்னுல கதனை நண்ணின னற்றைநாண் முத லா, வெல்லைகண்டதன்போ சோமநற் றிரத்த மென்றுரைத் தனரி தற் கம்மா, வல்லநீ ரிருடி வருபரத் துவாச னவிர்மதி தெய்வமா குவனே. (௩)

பாலக் கினிட னெனுமுனி வான்குழ் பலன்றரும் விருக்கமந் தரீர, மேலதா மிடப மாதமும் பக்கம் விசாகநாண் முழுக்கிழற் பிதா வை, யேலவார் குழனல் லன்னையைக் கொன்ற பாவமற் றெனைய பா தகமு, மோலமிட் டோடு மிந்திர னயன்மா லுலகம்வீற் திருந் துவீ ரிறைலார். (௪)

வேறு.

மறையவர்க் கன்ன தான மன்னுகோ தானந் தீர்த்தத் துறையகத் திருந்து திரத தோங்கமேல் வளர்ந்து நின்ற நறைகமழ் விருக்க ரீழ னயந்துசெய் தனர்கள் பார்மே னிறைபெருஞ் செல்வம் பெற்று நீடுழி காலம் வாழ்வார். (௫)

உன்மைசேர் பலன ளித்து நவிலரு மகிமை பெற்று மன்னிய சோம தீர்த்த மான்மிய முறைத்தே னிப்பாற் பண்ணும் புகழ்ப் டைத்த பராசா தீர்த்த மேன்மை தன்னையிவ் வுலகிந் கேட்போர் தமக்கருள் பெருகச் சொல்வேன். (௬)

சோமதீர்த்தச்சுருக்கமுமறிந்து.

ஆட நிருவிருத்தம்-௫௩௮.

பராசரதீர்த்தச்சருக்கம்.

அங்கசந் தான தீர்த்த மதித்திடுந் தென்பான் புராண
பங்குன்ன றன்னை யேத்தும் பராசரன் தீர்த்த மன்னு
மங்குள ஞான தீர்த்த மாகமூன் மற்றம் மேலோன்
பொங்கவே செய்த வாற்றாற் பொற்புறு மப்பேர் பூணும். (க)

வேறு.

பகர்ந்திடு மிருடி பராசரன் றெய்வம் பண்புசேர் சண்டிகா
யகன்சீர், புகழ்ந்திட வரிய விரட்சுகன் வருணன் பொலிவுறும் விரு
க்கமா மிரமா, மகந்தனி லன்பு கூர்ந்திவர் மலர்ச்சே வடிபணிந் தா
ழிர் நீழன், மகம்புரி பலனும் வெண்ணிறக் கோவை மறையவர்க்
கனித்திடுன் மாதோ. (உ)

புண்ணிய தீர்த்தம் பாடினார் றணிந்து பொற்புறு கத்தவேண்
மனுவை, புண்ணிறை யன்பாற் செபித்திடி லொன்றுக் கனந்தமாம்
பலன்கருண் டாகு, மண்மிசை மன்னர் திரவியங் குரவர் மனைத்திர
வியமப கரிப்போ, னண்ணிடும் வேதம் விற்பவன் முருலோர் மூழ்
கினு நலன்பெறு குவரால். (ங)

நினைத்தவக் கணத்திற் பாவகோ டுகளை நீங்குவர் நவநிதி முத்
லா, மனைத்தையும் பெறுவ ரட்டசித் திகளு மவர்தமக் கேவல்கேட்
டிருக்குந், தனைத்தகுந் தெய்வந் தேடினுங் காணச் சங்கரா னுருவ
ரெண்ணி, யினைத்தென வளவாப் பராசர தீர்த்த மதினொரு பொ
ழுதுமூழ் கினர்தாம். (ச)

ஐய்பசி மாதச் சுக்கில பக்கத் தமர்ந்திடு தசமியி லினைய
பொற்புறு தீர்த்த மூழ்கினர் பதினு விரமரும் புரலியா கஞ்செய்
நற்பலன் பெறுவ ரன்னது மன்றி நவிலருங் கயிலைமால் வரையைக்
சுப்பகா லத்து நீங்கிடா திருந்து காதல்கூ ரின்பமூழ் நிடுவார். (ரு)

வேறு.

வார்கட ஸூலகிணின் மகிமை பெற்றெழிற்
பேருறு பராசரப் பெருஞ்சி றப்பெடுத்
தேர்பெற வுரைத்தன னிராம தீர்த்தநற்
சீர்பெறு சருக்கமேற் நிகழக் கூறுவேன்.

(௬)

பராசரதீர்த்தச்சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆட நிருவித்தம்-௩௦௪.

இராமதீர்த்தச்சுருக்கம்.

அலகில்சீர்-வயித்திப நாத வண்ணல்வீற் நிருக்குந் தானத்
திலகிடு நிருதி பாகத் தெய்தும்விற் கிடையோர் மூன்றி
னலமிகு மிராம தீர்த்த நவிலும்வா னமுதம் வந்து
கிலமிசை யிருந்த தென்ன நிறைந்துதான் விளங்கு மாதோ.

(௧)

மத்தநாண் மலர்சேர் வேணி வயித்திப நாதன் மன்னு
முத்திமா நகரின் மேன்மை முறைமையை மறையோர் கூறச்
சித்தர்தா முணர்ந்து வாசஞ் செய்தகா ரணத்தான் முன்ன
ரத்திருத் தீர்த்தஞ் சித்த தீர்த்தம் தாயிற் றம்மா.

(௨)

வேறு.

இனையவற் புதமாஞ் சித்ததீர்த் தத்திற் கிராமதீர்த் தப்பெயர்
வரவு, தனையுரைக் குவன்முன் றசரத னரிமாத் தாங்குபொற்றவீ
சின்வீற் நிருந்து, புனைமணி மௌலி யரசர்வர் திறைஞ்சப் புகழ்
படைத் தயோத்திமா நகரி, னனையென வருள்கூர்ந் துலகளித் தன
னோ ரறுபதி னாயிரம் வருடம்.

வேறு.

திங்கண்மும் மாரி பெய்யத திருநிலம் புரந்து செங்கோல்
பொங்கிய மகிழ்ச்சி வாய்ந்து புரவலன் செலுத்து நாளி
னங்கண்மா நிலம் ளிக்கு மரசிளங் குமர னினநிதி!
துங்கநல் வேள்வி யேதஞ் செர்ல்லுமந் திரததாற் செய்தான். (ச)

புத்திரன் தன்னை வேணடிப் புரவலன் செய்யா கத்தி
லுத்தம் மான தூய வோதனம் வந்த வாற்றா
கித்தநன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து தெரிவைவழ வருக்கு பீர்தான
பததினி மார்க ணன்கு புதல்வரைப பயந்தா ரன்றே. (ரு)

அரசசெய் யுரிமை வாய்ந்த வனையின் மூததோன் சேடன்
பரவுபாற் கடற்று யின்ற பைந்துழாப் முகுந்தன் வந்து
தரணியிற் பிறந்தான் நேவர் தந்துய ரகற்ற வன்னோற்
குரமிகு மிராம னெனநே யுலகெலா முரைப்பச் செய்தான். (சு)

ஆங்கவ னினையர் தம்மோ டாயுதப் பயிற்சி யானை
யோங்கிய குதிரை யேறற முரமிகு மிரத மூரும்
பாங்குறும் வித்தை வெல்ல வல்லமல் லுயுத்தம் பார்மே
லீங்கிவந் கிணைவே நிலலை யென்றிடக் கற்றா னம்மா. (எ)

விறன்மிகும் விசுவா மித்திரன் செய்திடம் வேள்வி தன்னை
நிறைவுறச் செய்து நீண்ட கல்லுருச் சாப நீங்கி
நறைகமழ் குழல்சேர் மானு தன்மனை நண்ணல் காட்டி
முறைமையான் முனிவன் பின்போய் மிதிலைமூ துரைச் சேர்ந்தான்.

வளமிகு மிதிலை யென்னு மாநகர்ப் புரக்கு மன்ன
னளவில்கீர் மகிமை பெற்ற விலவினை யரசர் மைந்தர்
தளர்வுறு தெடுத்த நாணேற் றுநர்தமக் குரிய ளின்ன
லிளநலம் பெற்ற மாதென் நிசைபெற வுரைத்தி ருந்தான். (ஊ)

இனமுறுஞ் சிலைகு னித்தோர்க் குரியளென் றிசைத்த வாற்றும்
கனமிகு தனுவைக் கையி லெயித்துநா னேற்றக் காணு
முனமது முறிந்த வாற்றான் முழுதுலு காளும் வாய்மைச்
சனகன்வண புதல்வி தன்னைத் தகும்புக ழிராமம் கீர்தான். (க௦)

எழினலம் படைத்த சீதை தன்னுட னிராமன் போதும்
வழிதனிற் பரசு ராமன் வந்துவின் முறித்த வெற்றி
பழுதெனப் பகர்ந்தென் வில்லைப் படியிசை வளைத்தி யேனீ
முழுதுவில் லாளி யென்றே மொழியவக் கணங்கு னித்தான். (க௧)

மன்னவன் றனது மைந்தர் நால்வரின் வேத வாய்மை
முன்னவன் றனக்குச் செம்பொன் முடிதரித் துலக ளிப்பத்
தன்னுளத் தேண்ணும் போது தயங்குகை கேசி வந்தே
பேன்னினைர் தனையென் மைந்தற் கெழின்முடி சூட்டு கென்றாள்.()

வரமுனங் கொடுத்த வாற்றான் மன்னவன் மறுத்தல் செய்யான்
விரவுபே ரின்னல் கூர்ந்தான் வினைந்தவா றறிந்து முன்ன
மரவணைத் துயின்றோ னன்பு மிகுமிலக் குமணன் சீதை
தரைவரப் பன்னாட் போந்தான் றண்டகா ரணியத் தம்மா. (க௩)

ஆயிடை யுபய காவே ரியினடி விருந்தே யம்மா
வேயும்வல் வினைதீர்த் தானு மிறைவன்சூங் கோயிற் பாங்கர்க்
காயுவெங் கோபச் செங்க ணிருதிதன் றிசையிற் கங்கை
தோயுமப் பலன ளிக்குந் தீர்த்தஞ்சூழ்ந் திருத்தல் கண்டான். (க௪)

வேறு.

மன்பதை புரக்கு மிராமனுத் தமநல் வளமிகு தீர்த்தநீ ஶாடி,
மின்புனை வேணி வயித்திய நாதன் விரைமலர்த் தாளினை வணங்கித்
தன்குலப் பிழிக் டருப்பணஞ் செய்து தன்னுள மகிழ்ச்சிகூர்

னன்குழ், துன்பநீங் குவர்பே நிற்பமும் பெறுவார் தாயநீ ராடி
னர் மாடோ. (கரு)

இலங்கிடு மிருடி சுட்டிணன் றெய்வ பராமனமற் திரட்சு
னென்போன், வலங்கொள் ளீரிலக்கு மணன்வள்ளி விருக்கம் வன்னி
யம் மூலமீ தினினன், னலம்பெறு காரான் வருடைகுங் குமங்கோ
ரோசனை ததிரவ நீதந், திலங்கணி மறையோர் செய்கையிற் றுனஞ்
செயிற்பல னென்றுகோ டியதாம். (கக)

வேறு,

அன்னதா லுலகினி லிராம தீர்த்தமாம
பன்னரும் புகழ்ப்பெயர் படைத்த தேர்பெற
வின்னுமித் தலந்தனி லிராமன் செய்திடு
நன்னெறி சடாயுமான் மியந விற்றுமேல். (கௌ)

இலகுடீ ரிராம தீர்த்தத்தின் மேன்மைநன்
னலநவின் றனனினீ நன்னெ றிக்குணம்
விலகிய கொடியனாந் துடில வேதியன்
பலமுறு சருக்கநற் பண்பு கூறுவேன். (கஅ) |

இராமதீர்த்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-ருகஉ.

துசீலச்சருக்கம்.

பண்டரு மரம்பையர் நடம்பயில் பசும்பொ
ஷுண்டருல கத்தினு மனந்தநல் வளஞ்சூழ்
தண்டலை யுதித்திசை தழைந்தெழில் கொழிக்குங்
குண்டின புரப்பெருமை கூறவரி தாமால்.

வேறு.

ஓண்டிறைச் சுதைசெய்வாய் மதகி ஊடுபோய்
மண்டிதீம் புனநுலுந் தேறி வூல்வளை
தண்டர ளமுமுயிதூ திலகுந் தண்பனைக்
குண்டின புரத்தில்வாழ் மறைக்கு லத்தினான்.

(உ)

பழிபடு சிந்தனை யொழிந்த பண்பினான்
வழிபடு பன்னெறி யொழுகும் வாய்மையா
னெழின்மிகு மெககிய சீல னென்றுதா
மொழிகுவ ரணையவன் முறைமை யாம்பெயா.

(ங)

எண்ணரும் புகழ்நிறைந் திலகு மன்னவன்
பண்ணிய தவப்பலன் பலித்த தாமென
நண்ணினன் மனைவியந் நலத்தி னுள்பெயர்
புண்ணிய வதியெனப் புகல்வர் யா வரும்.

(ச)

உத்தம குணத்தினு னுமையி டத்தூநற்
பத்தியுள் ளவள்பதி விரதை கேளிர்கண்
மித்திர ராகமே தருந லத்தினுள்
புத்திரன் றனைச்சிறு பொழுதி னீன்றனள்.

(ஊ)

தொட்டனைத் தன்னவன் றனக்குச் சூழ்பெய
ரிட்டனர் துசீலனென் றிளமை யெய்தினான்
விட்டியிர் நீங்கிமே லுலக மெய்தினார்
கிட்டமா முத்தரக் கிரியை செய்திலன்.

(க)

ஓவிய ரெழுதரு முருவி னொளாளிர்
காவியங் கண்ணினுள் வயிற்றிற் காய்கொடும்
பாவிவந் துதித்தன னென்று பாருளோ
ராவிசோர்ந் திடத்துடித் தழுதி ரங்கினார்.

(எ)

காளையாம் பருவம்வந் தெய்தக் காமனல்
வேளைபார்த் தாசுகம் விடமெ லிந்தனன்
வானேநெர் விழிப்பொது மகளிர் வேய்நிகர்
தோளையே விழைந்தனன் றுசிலன் காலநாள்.

(அ)

பொருடனக் கின்மையாற் புகுந்தி ராவினிற்
நிருடாபோ னீள்கடைத தெருவி னிறறனந்
தருகிறே னென்றுதாம் பூல மாதியாய்ப்
பெருகிடம் யாவையும் பேசி வாங்கியே.

(ஆ)

ஏவண விழியினுட் கீந்து மற்றைநா
ளாவணத் தோனபொரு ளடித்துக் கேட்டபின
றுவணக் குரங்கெனத் தாண்டித் தந்ததுண்
டோவணக் கஞ்செயா துரைத்தி யென்றனன்

(க)

இல்லையான் வாங்கின துண்டெ னிறகணக
கொல்லை காட்டிதி யுறுதி யாகவே
யெல்லைகண் டென்கைநல் லெழுததுங் காட்டிட
வல்லையேற் சொல்லென வழக்கு ரைத்தனன்.

(கக)

கொடுத்தன னென்றுபொய் சொல்லுங் கொள்கைதா
னடிக்குமோ வாணிகஞ் செய்யு வறகிது
கெடுத்திடு நினைவென வறியிக் கேடினி
விடுத்திடு வெணக்கொடி மொழிவி ளம்பினுன்

(கஉ)

இல்லறம் புரிந்திடு யியல்பி னுருறை
வல்லரண் புகும்வழி பார்த்து மற்றைநா
ளல்லிடைக் களவுசெய் தளித்து வேளியுப
பல்லியே பற்பல பொழுது பேரக்கினுன்

(கங)

மன்னுபுண் ணியதினம் வந்த காலையி
லிந்நதி படிந்தொரு நாள தாயினுஞ்
சென்மமத் தியிற்விசுபஞ் செய்தி ருந்திலன்
புன்மதி யினரைரண் புற்று நின்றனன் (௧௪)

அடுத்தவர் வறுமைகண் டிரங்கி யன்புடன்
கொடுத்திடு மவர்தமை யிகழ்ச்சி கூறினன்
கெடுத்தனன் பலரையா சார கினன்வா
தெடுத்துரைத் தந்தணர்க் கிடுக்கண் செய்தனன். (௧௫)

வேறு.

கன்மனக் கொடியன் காலங் கழித்திடு நாளிற் றீரா
வன்மைசேர் ஈமர கண்ட வலிப்பெனும் வியாதி வந்து
துன்னிய ததறற் றேசந் தொறுமபுகுந் துயிர்த்து மாழ்கி
யின்னதென் மெண்ணிக் காணு விடந்தொறும் விழுந்து நொந்தான்.

உபத்திர வசத்தாற நேக மொடுங்கியே மெலிந்து வாடிக்
கபத்தொடு கூடித் துன்பக் கடலிடை முழுகிப் பன்னா
ளிப்பப்ரு வனத்தி னெல்லை கடந்துபோய வயித்திய நாந்
சுபத்தலத் திராம தீர்த்தத் துயதி ரத்தைச் சார்ந்தான். (௧௬)

உற்றது மீன மாத வுத்தர பருவஞ் சேர்ந்த
நற்றின மகின டிங்கி விழுந்தன ன்ணைய தீர்த்தப்
பொற்புறு முன்னர்ப் போழ்ந்த கரையுதை பட்டி. டுந்த
தற்புதப் புனலிற் பின்ன ரவனுட ன்ணைய கீழ்த்தான். (௧௭)

வல்வினைப் பயனாள் வந்த வலிப்பெனும் வியாதி நீங்கி
யொல்லியி னமுத முண்டோ ரொளியிஞ் முடலின் வாய்ந்த
நல்லெழில் கொழிப்பக் கண்டா னுன்மறை யவர்கள் வாக்கா
நெல்லுகா ணரிய தீர்த்த மகிமைகேட் டுன்ப முற்றான்

ககசு

புள்ளிருக்குவேனாற்புராணம்.

அளிந்திடு மனத்த னான துசிலனுக் கற்றை ஞான்று
தெளிந்திடு ஞான சித்தன் கிடைத்தலாற் றிருந்தி வாய்ந்த
பளிங்குவெண் டிரைகொ ழித்த பரவைசூ ழீலக மீதிற்
குளிர்ந்திடு சித்த தீர்த்த மெனப்பெயர் கூறு கின்றார். (உ௦)

வேறு.

பகர்பதி னாயிரம் வேள்வி செய்பல
னிகமதி னிலங்கிடு மிராம தீர்த்தநீ
ரகமகிழ்ந் தாடினார் பெறுவ ரன்றியும்
புகழ்சிவ லோகமேற் பொருந்தி மன்னுவார. (உ௧)

குலவிய மறைக்குலத் துதித்துக் கூறநுங்
கலதிசூழ் துசிலவே தியன்செய் காதையி
னவர்புக முரைத்தன னாதி காவிரிப்
பலமிகு சருக்கமேற் பகுததுக் கூறுவேன். (உ௨)

துசிலச்சருக்கமுற்றிற்று.

கீட திருவிருத்தம் - ஐசு

ஆதிகாவிரிச்சருக்கம்.

பொற்புறு வயித்திய நாத புனிதனுக் கிலகு மேல்பால்
விற்கிடை யிரண்டின் மன்னும் விளங்குகந் தருவ தீர்த்த
முற்பக ரிருடி வாய்மை மொழிசொல்பார்க் கவன்கூழ் தெய்வம்
பற்பலர் புகழ்கோ பால னிரட்சக னிருதி பார்மேல். (௧)

தழைந்திடும் விருக்கம் வாய்ந்த சண்பகந் தருநல் வாச
மிழைந்தசந் தனந் ரந்த மிலகுருந் குமம மித்து
விழைந்திடு மனத்தி னோடு விருக்கமூ லத்திற் றுணன்
தழைந்துதான் செய்யி னென்று கோடிய தாகப் பஸ்கும். (௨)

துதிபெறு மேட மாத சுக்கில பக்கந் தன்னில்
வதிநிரு திகையிற் சுக்கிர வாரமுஞ் சேரு ஞானின்
விதியுட னுணைய தீர்த்த முழுநினர் வேண்டும் போகஞ்
சதுர்பெறப் பெறுவ ரையின் சரணமும் பெறுவர் சாற்றின். (௩)

அடுத்திடுந் துலாமா தார்த மாந்தின மூன்றி னுஞ்சீர்
மடுத்திடுந் தீர்த்த மூழ்கின் மன்னிய வயுத மாண்டு
தொடுத்திடுங் கங்கை தோய்த் தொகும்பலன் பெறுவ ரன்றிக்
கடுத்தனை யுண்ட நாதன் கைலைமால் வரைமேல் வாழ்வார். (௪)

ஆரணம் புகழ்ந்து போற்று மனையநற் றீர்த்தந் தன்னைத்
தாரணி தன்னி லாதி காவிரி யென்பர் தக்கோர்
காரணங் கூறிற் கும்ப முனிவரன கையி லேந்து
மேரணி கொண்டு வாய்ந்த குண்டுகை யினைமுன் வைத்தான். (௫)

நண்ணிடு மவணிற் றீர்த்த நாயகி யாங்கா வேரி
யுண்ணிறை சாதல் கூர்ந்தே யொருநின மகிழ்ந்து வாசம்
பண்ணினண் மறறை ஞான்று பதிநதருண் டிகையெ யித்துப
புண்ணிய முனிவன் சைய மால்வரைச் சாரல் போந்தான. (௬)

வேறு.

கோதி லாப்புகழ்க் கும்பமா முனிவனால் விளங்கு
மாதி காவிரிச் சருக்கமீண் டிரைத்தன னன்னோ
னோது சாபம்வந் துற்றகர தருவர்கள் சாபத்
திது நீங்கிடு சருக்கமேற் செப்புவன் மாதோ. (௭)

ஆதிகாவிரிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-ருகக.

கந்தருவார்சாபநீங்குசருக்கம்.

அன்னமா முனிவன் பின்ன ரநேகநல் வளந்த னைழந்து
மன்னுமவ் வரையி லையன் மலரடி வணங்கிப் பூசை
தன்னையன் புருகச் செய்தான் மமனிய வலகி னின்னு
மின்னிடை மடவார் சூழ விளங்குகத் தருவர் வந்தார். (க)

கருத்தமை காத லோடு கடமுனி வரன யந்து
மிருத்திகை யிலிங்க பூசை செய்வது கண்டார் வீணு
யிருப்பதே யன்றி மண்ணி னிலிங்கமேற் றெய்வ முண்டோ
வுருக்குறைந் ததுநி தஞ்செய் துனக்கென நகைத்தா ரம்மா. (உ)

அவஞ்செய்து பொழுது போக்கு கின்றனை யென்றன் னோர்கள்
சிவன்றனை யிகழக் கண்கள் சிவந்தன கோப வெந்தி
நிலந்தெழு பொறிகள் சிந்த நின்றிடு மவரை நோக்கித்
தவம்பெறு முனிவன் வாக்கார் மனித்தனி சபித்தான் மாதோ (ங)

உத்தம வெழில்கொ ழிக்கு முருக்கொள்சுந் தரன்சிறந்த
சித்திர வருணன் மேன்மை திகழ்மனோ காரி யன்றிச்
சுத்தமாம் வனப்பு வாய்ந்த சுவற்சகன் றாய வர்க்குப்
புத்தமு தனைய சித்தி ராதனென் புகழ்ப் டைத்தோன். (ச)

ஈங்கிவ ரைவர் தம்மை யேகநேத் திரம்வி கர்ண
மூங்கைகான் முடஞ்ச ரீர. முழுவதுங் கராள மூகித்
தாங்கருந் துயரின் மூழ்கக் கடவதென் றுரைத்தான் சாப
மேங்கியம் முனிவன் பாத மிறைஞ்சியே கேட்க ஹற்றார். (ஊ)

அழகினைப் பெற்ற தன்றி யறிவினைப் பெறுத யாங்க
ஞமுலமித் துயர நீங்க வுனதரு ளலது கரணைந்
தழல்விழி யையன் செய்ய தாமரைத் தாணின் வாய்ந்த
முலினைப் பிரியர நெஞ்ச நிறைந்திடு முனிவ வென்றார்.

என்றவ ருரைத்த லோடு மிரங்கிய வுளத்த னாகக்
கன்றுழை யேந்து நாதன் கருணைசெய் தளித்த லால்யான்
றென்றிசைப் போதுந் போது திகழ்ந்திடும் வயித்திய நாத
வென்றிருத் தலத்தின் மூன்னம் விருப்பமுந் திருந்தே னோர்நரன்.

அப்பெருந் தலத்தின் மேல்பா லற்புத மாகி யொன்றிற்
கொப்பிட லரிதா யாகி காவிரி யொளிநு ரீவி
ரிப்பொழுதெய்தி மூழ்கி லெயதுயிச் சாப நீங்குஞ்
செப்பருந் திவ்ய தேகந் திருந்திடப் பெறுவி ரென்றான். (அ)

வரமுனி வரணை யேத்தி வயித்திய நாதஞ் சார்ந்து
சுரநதி யதின்வ ளங்கித் தூயநாந தீர்த்த மூழ்கி
யூயிரு பாவ நீங்கி யொளிசெய்தல் லுருவம் பெற்றார்
பரவுகந் தருவ தீர்த்த மென்றது முதற்ப கார்தார். (ஆ)

வேறு.

தெய்வ நாயகன் வயித்திய நாதன் செந்தளி ரடிபணிந் தேத்தி,
யைவ ருந்துணை வியருட னலங்கு பொன்னுல கிலின்னமு தென்
னத், துய்ய நல்லிசை பயின்றகந் தருவர்கள் சூழ்ந்த தம்முல கின்
கண், ணெய்தி யின்பமுந் றெய்தரி தான பேரின்ப மேற்பெறப் பெ
ற்றார். (க)

வேறு.

கந்தருவ தீர்த்தமொரு பொழுது மூழ்கிற் கண்ணிழந்தோர்
செவிடர்கைகாண் முடம தானோர், சுந்தரமான் தறுப்பெறுவர் செங்
கோல் வேந்தர் துணைபிரியா நண்புசெய்யப் பெறுவ ரன்றிச், செந்
திருமங் களம்பெறுவர். கல்வி லாய்ந்து திகழ்ந்திடுபுத் திரன்றன்னைப்
பெறுவர் சீர்சா, லந்திமதி யுணர்ந்தபிரான் கயிலை யென்னு மரியமால்
வீரையின்பம் பெறுவ ரன்றே.

வேறு.

பிறங்குதன் லுலகந் தன்விற் பெருகெழின் மேன்மை பெற்றுச்
 சிறந்தகந் தருவர் சாபந் தீர்ந்தது சொன்னே னிப்பாற்
 கறங்குதெண் டுரைகொ ழிக்குங் கடலுடுத் திலகும் பார்மே
 லறந்தழை மிருத சஞ்சீ வனநல முரைப்ப னம்மா. (கஉ)

கந்தருவாச்சாபநீங்குசருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - சு0௩.

மிருதசஞ்சீவனச்சருக்கம்.

நிருமல வயித்திய நாத னீள்புகழ்
 பெருகுபூங் கோயிலின் பிறங்கு முத்தரத்
 தொருகுரோ சந்தனி லுலகம் போற்றிடு
 மிருதசஞ் சீவனத் தீர்த்த மேவுமே.
 இருடிகா சிபனதந் கிலருந் தெய்வநேர்
 பொருவருந் தூர்க்கைமேற் பொருந்தி ரட்சகன்
 வருபுகழ் வீரபத் திரன்வ ளர்ந்திடு
 தருவருச் சனமெனச் சாற்றுந் தொல்லுநால். (உ)

ஈங்கிவர் தமைவலஞ் செய்தி றைஞ்சியே
 யோங்கிய தருவினைப் பணிந்து யர்ந்திடு
 தேங்கமழ் நறும்புனந் தீர்த்த மூழ்கியே
 யாங்கமர் தருவணி நிழல கந்தனில். (௩)

சீரணி தாம்பிரத் திலகி வாய்ந்திடு
 பூரண கும்பம்வித் தருமம் பொற்புதும்
 வாரணி வணமுலை மடந்தை யாதியாய்த்
 தாரணி தனிற்செயுந் தான முத்தமம். (௪)

பரவுசீர் விருச்சிக மாதம் பாங்குற
 விரவிய பருவநீ ராழன் மேன்மைசூழ்
 தரணியிற சந்ததி விருத்தி யாந்தனந்
 கிரமூறப் பெற்றிடுஞ் செல்வ ராகுவார். (டு)

ஆதிமத் தியார்ச்சன நாத னென்றதிற்
 சோதிரு ழிலிங்கமொன் றிலகுஞ் சூழ்மனம்
 பேதிபா தன்புமேற் பெருகப் போற்றுவோர்
 மேதினி புரந்துபே ரின்ப மேவுவார். (சு)

வேறு

விடப்படு வேதை தீர்த்திடுங் கலுழன் விளங்குமித் தீர்த்தநீ
 தமுத, கடந்தனை வைதது வயித்திய நாதன் கமலநாண் மலர்ப்பதம்
 பணிந்து, நடந்தன னெடுத்து வேகமாய் வினதை நண்ணிய பயந்
 தனை நீக்கத், தடந்தனி லமுத மிருத்தலா லமுத தீர்த்தமென் னுரை
 த்தனர் தக்கோர். (எ)

மலக்குரம் பையைநித் தியமென நினைந்து மாநிலந் தனிப்பழி
 பாவங், கலக்குநீர் கொடிய பாதகஞ் செய்யுங் காதகன் முதற்பல
 தியோ, ரிலக்குமி முன்ன மியற்றுமித் தீர்த்த முமுகிடி னீக்குமென்
 ணருஞ்சீர்க், குலக்குண மனைவி தன்னுடன் வாழ்வார் குறைவில்பே
 ரின்பமேற் பெறுவார். (அ)

வேறு.

இருநிலந் தனிலுயி ரிறந்த யாக்கையை
 யருமறை யவழினைத் தழுந்தத் தோய்த்திட
 வொருகணந் தாழ்ந்திடா துயிர்பெற் றுய்தலான்
 மிருதசஞ் சீவன மெனவி ளம்பினார்.

தக்கசீர் பெறுதது மாதஞ் சார்ந்தமுற்
பக்கநம் சதுர்த்தியிற் படிந்து மூழ்கினோர்
மிக்கரோ யொழிப்பரா வணியின் மேன்மையிற்
புக்கிடுஞ் சதுர்த்தியின் மூழ்கிற் போம்விடம். (க0)
வேறு.

வளங்கொண்மா நிலத்துளோர் மகிழ் மான்மியம்
விளங்கிய மிருதசஞ் சீவ னந்தனைக்
கிளந்தனன் சனூர்த்தனச் சருக்கங் கேண்மையி
னுளங்கனிந் திடவகுத் துரைத்தல் செய்குவேன். (கக)

மிருதசஞ்சீவனச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆஹ் திருவிருத்தம்-ககசு.

சனூர்த்தனச்சருக்கம்.

தேசயர் காசிப கோத்தி ரத்தின்வாழ்
பூசர னான்மறை யுணர்ந்த புங்கவன்
வீசும்வண் புகழ்மிகும் வில்வ நல்வனம்
பேசுமூர் சனூர்த்தன னென்று பேருளான். (க)

மருக்கமழ் வில்வநல் வனத்தில் வாழ்ந்துதா
னிருக்குளான் வயதொரெண் பதினெ ழிற்புகழ்
பெருக்கிடும் புத்திரன் பிறந்த னன்பரி
வருக்கமு மிரக்கமு முரைக்கற் பாலவோ. (உ)

இந்தமா நிலந்தனி லிருக்கும் யாவருஞ்
சின்தைகூர்ந் தழைத்திடச் செவ்வி வாய்த்திடு.
சந்தர னென்பபெய ரிட்டுத் தொல்புகை
முந்தண னாகமறை யோகி வைத்தணன். (க3)

வளர்ந்தனன் வருடமீ ரெட்டின் வண்புகழ்
விளங்கிமி மந்நக ருறையும் வேதிய
ரிளங்கும ரீர்கள்புடை சூழ ஷீய்தினான்
கிளர்ந்தெழு வனந்தீனிற் கிருக நீங்கியே.

(ச)

தொல்லைநான் மறையுணர் தூய வேதிய
னில்லறந் தனினித மியற்று மாகுதி
பல்குநற் சமித்தொடு பசுநத ருப்பையு
மெல்லைகண் டொடித்தெறிந் தெடுக்கப் போந்தனன்.

(ரு)

நலம்பெறு கானகத் திருந்த நற்பலா
சுலங்கிமீ சமித்தினை யொடிக்க வேறினான்
புலன்கலந் கிடமரப பொந்தி னினறெழுந
திலங்குமுள் ளெயிறறராத தீணமுற றென்செய்வான்.

(சு)

விடநதலைக் கொண்டது புவியில லீழ்ந்தனன்
றெடர்நதுவந் தவரெலாஞ் சூழ்ந்து நோக்கியே
யடைந்தன னெனப்பதைத் தவன்பி தாவுட
னடந்தது பகர்நதுதம் மனையை நண்ணினார்.

(௭)

வாய்புலர்ந் திரங்கியே மனைவி தன்னுடன்
சேய்கிடந் திடும்வனத் திற்சென் றெண்ணரி
தாய்மிகுந் திடமருந் தாயர மாழ்ந்துகண்
பாய்பெரும் புனல்புந் தோடப் பார்த்தனன்.

(அ)

ஆந்திவான் பிறையணி யண்ண றன்பதஞ்
சுந்தைசெய் திருந்துபின் தேறி னானிவன்
முந்தைநா ளானிரு விழியை முள்ளினு
னெந்திடக் குத்தனாள் வினைந்த நோவென.

சேருமிப் பிறப்பின்முன் செய்த கோவதை
பாருளோர் துயருறப் பாம்பின் வாயின்முட்
சாரும்வன் கொடுவிட மாகத் தாக்கலா
லாருயி ரிறந்தன னெனவ நிர்தனன்.

(க0)

பண்ணிய பாவமீ தொழியும் பார்மிசை
வண்மைசேர் வயிததிய நாதன் வாசமாம்
புண்ணியத தலந்தனி லென்று பூசுர
ஊண்மையாய் விளங்கிட வுற்று ணர்ந்தனன்.

(கக)

வேறு.

நிறைபுகழ் வில்வ வனததிலுக கடுத்த நிருதிதன நிசையினி னி
லைகண், டறைதரு குரோச மூன்றினில் விளங்கு மறபுத் வயித்திய
நாத, ஹறைதருந் தானத் திலகுமுத் தரத்தி னொருகுரோ சத்தின்
மூன் னுரைத்து, நறைகமழ்ந் தொளிரு மிருதசஞ் சீவ னந்தனை நண்
னிட நயந்தான்.

(கஉ)

இல்லற மியற்றும் பாரியின் வரமுன் னிறந்திடும் புதல்வனை
யெடுத்தே, யொல்லையிற் போந்த மறையவ னனைய வொளிர்நறும்
புனறனை நோக்கித், தொல்லைவல் வினையால் வந்திடு காயஞ் சசிபெ
றத் தோய்ந்துசெல் குவனென், நல்லல்கூர் துயரத் துடன்முழு
கினனாங் கடைந்தசே யுடையுந் தோய்த்தான்.

(கங)

பயில்செழுந் தீர்த்த நறும்புன லுடலிற் பட்டவக் கணந்தனிற்
புதல்வன், றுயிலொழிந் தெழுந்தோ னெனவெழில் கொழிப்பத்
தோற்றினன் றுயமா மறைபோன், வெயில்கிரித் தெழுந்த பரிநி
யைக் கண்ட விரைகமழ் தாமரை யெனநன், மயிலியன் மனைவி முக
ம ிர்த் திடத்தன் வாண்முக மலர்ந்துபூ ரித்தான்

(கஃ)

வேறு.

ஆதிமத் தியார்ச்சன வண்ணல் சேவடிப்
போதினைப் பணிந்துளம் பொருந்து மன்பிறை
கோதில்வண் மிருதசெங் குவுளை நாண்மலர்
வேதியன் சாத்திவே னூரின் மேயினான். (௧௫)

கல்விசேர் புத்திரன் கற்பு வாயந்தெழின்
மல்குகா தலியுடன் வரங்க ணல்கிடு
நல்லசித் தாமுத தீர்த்த நான்மறைச்
செல்வுவே தியன்வலஞ் செய்து மூழ்கினான் (௧௬)

வேறு.

மன்னமு வலஞ்செய் தருள்பழுத் திருந்த வயிததிய நாத்னை
வணங்கி, யன்னையா யுலக மளித்திடுந் தைய லம்மைசெந் தளிரடி
பணிந்தே, பின்னுமப் பாங்க நுறைகட வுளர்தம பிறங்குபொற் றாளி
ணையேத்தி, நன்மைசேர்ந் திலகு கூவிள வனத்தி னான்மறை வேதி
யன் போந்தான். (௧௭)

வேறு.

அருந்திற லுலகினி லதிக வன்புகழ்
திருந்திய சனூர்த்தனச் சருக்க நற்சிறப்
பிருந்தவா ரென்றுரைத் தனனி னிச்சொல்வேன்
வரும்பெருஞ் சூலதீர்த் தத்தின் மான்மியம். (௧௮)

சனூர்த்தனச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௬௩௨.

சூலதீர்த்தச்சருக்கம்.

கல்வியறி வினருள்ள மகிழ்ச்சி கூரக் கணிதனால் பகுத்துணர்ந்துங் கறபந் தோறு, நல்வளஞ்சேர் மகிலமகிறை வயித்திய நாதனலந்தருபூங் கோயிலினுக் கனிலன் பாக, வெல்லையினிற் சுவேதார்க்க வனததின் மன்னி யிலகிடுமீ ரேழுலகி னினிய தூகிச், சொல்லரிய புகழ்நிறைந்த சூல தீர்த்தந் தூயவமு தெனவினங்கிச் சூழ்மாதோ,

(க)

வேறு.

இத்தகு தீர்த்த மேவு மிருடிசுக் கிரனற் றெயவ நித்திய வயித்திய நாத னீழரட் சகனே ரம்பன் கொத்தில கியவி ருக்கங் கூறிடின் வகுள மென்பா சத்தமி விதிபா தஞ்சூழ் ததுமாதம் விசேட மாகும.

(உ)

கவின்கொள்வா னவாக டார காசுரன் பொருதும் போரிற் குவிந்துமோ கிதராய் மூர்ச்சை யடைந்தனர் சூலவுஞ் சீவன றவிர்ந்தனர் சிலர்க ளன்னோர் தமக்கருள் செய்வா னெண்ணி நவின்றிட வரிய சூலப் படையினு லமைத்தா னாதன்.

(ங)

அனையகா ரணத்தாற் சூல தீர்த்தம தாயிற் றென்றுந் தனையொழிந் தோடாச் சூலை நோப்தவிர்த் திடுஞ்சா வாத வினைகளும் விட்டு நீங்கும் வேண்டிய தனைத்து மேவு நினைவரு முத்தி நல்கு நிறைந்தநீ ராழன் மாதோ.

(ச)

வேறு.

சூலதீர்த் தப்பெருஞ் சிறப்புச் சொல்லிய
கோலமான் மியந்தனைக் கூறி னேனினிச்

வேறு.

துன்புறுஞ் சேட தீர்த்தந் தொடுகட லுலகின் மீதின்
வதிதருந் தநுநன் மாத வளர்பிறைச் சதுர்த்தி மூழ்கி
னதிகபாக் கியங்க ஞண்டா மடுத்தபஞ் சீமிநீ ராடி
னிதிமிகுஞ் செங்கோ லோச்சி' நீழி காலம் வாழ்வார். (க)

நேத்திர மொருமூன் றுள்ள நின்மல னருளிச் செயத
சாத்திரம் புராணம் வேதந் தகுதிபெந் துணர்ந்த னாயோர்
சூத்திரன் சாலை யன்னந் துய்த்திட லாகா நோங்குந்
தீர்த்தநீர் முழுநிறம் நிருஞ் செய்யுமப் பாவந் தேய்ந்தே. (சு)

மனைவிதன் சேட முண்டு வைத்திடு மகவின் சேடம்
வினைசெய்குத் திரன்றன் சேடம் விதித்திடு கிராத்தச் சேடந்
தனைநுகர் பாவஞ் சேட தீர்த்தநீர் தன்னின் மூழ்கி
னினைவினீர் காணு தோடி நங்குமக் கணத்திற் றுணே. (எ)

கூறியிஞ் சேட தீர்த்தங் கொடியபா தகங்கள் மூழ்கி
யேறுவோர்க் கொழிக்குஞ் சார்தி ராயண விரத மெண்ணி
நூறுசெய் திடினுஞ் சேட நுகர்பவந் தீரா தோங்கி
வீறுமப் பவமந் தீர்க்கு மெனிலதந் கிணைவே றுண்டோ. (அ)

துன்பமே வருதல் காட்டுஞ் சொப்பனந் தொடர்ந்து வந்து
வன்புலி பாயக் காணு மனப்பய மதங்கொள் யானை
தன்புழைக் கரத்தாற் பற்றித் தரையினி லடிப்பக் கண்டு
பின்பயந் தெழுதல் சேடன் பெயர்பெறுந் தீர்த்தந் தீர்க்கும். (க)

வேறு.

திருந்துவண் புசுழ்சேர் சேட தீர்த்தமான் மியந்தெ ரிந்த
பொருங்கிடப் புகன்றே னிப்பாற் பெருவருஞ் சிறப்பு வாய்ந்தே

மலர்சுவே தார்க்க மன்னி வளர்ந்திடு விருக்க மாயிந்
நலமிகு தீர்த்த மூழ்கி நானமறை யவர்க்குத் தானந்
திலதருப் பணம்பி திர்க்க டிருத்திபெற் றிடவே செய்வோர்
பலன்றனை யெண்ணி யாவர் பருத்தநிற் துணரப்பர் பார்மேல். (ரு)

வேறு.

ஆரும் பிதிர்க்க ளமாவாசை யடுத்த பருவம் வளர்பக்ருந்
சேரு மிருமூன் றலகுபெறு திதிமேன் மாதச் சிவநிசிகிர்
சாரு மகர சங்க்ராந்தி தருமா வணிமா தப்பிறப்புப்
பாரு ளோர்கள் புகழயன மிரண்மீம் பலன்சேர் தினமாகும். (சு)

ஏழில்சேர் தீர்த்த முழுகினரென் சித்தி பெறுவர் வசக்களெண்ம
ரொழியா வாஞ்சை யினராகி யுறுக்கிக் காம தேனுவினை
விழிநீர் தனும்பப் பிடித்திழுத்த மிகுதோ டத்தின் றொடக்கொழியும்
வழிவா னவர்தன குரவனருள் வாக்கா லுணர்ந்து போந்தனரால். (எ)

போந்த வசக்க ளெண்மருமப் புனித தீர்த்த மெட்டினும்போ
யாழ்ந்து முழுகு மக்கணமுன் னடுத்த பாவம் விடக்கண்டார்
சாந்தந் கமழு நறுங்கூந்தற் றைடல் பாகன் றுளின்மல
ரேந்தி யிறைஞ்சிக் காதலுட னினிய துதிபற் பலசெய்தார். (அ)

பேச வரிய மகிமையினைப் பெறுமா முனிவ ரெழுவருநன்
னேச முடனே வலன்பெருகி நிறைந்த தீர்த்த மிதின்முன்னம்
வாசம் புரிகா ரணமதனூல் வழங்கு மவர்பே ரிஃதன்றித்
தேசமுழுதும் வசக்கள்பெருந் தீர்த்த மெனப்பேர் திகழ்ந்தொளிரும்.

வேறு.

வண்மைசே ரெண்டிசை மகிமை கூறிய
வுண்மையாஞ் சருக்கமீண் டெடுத்து ரைத்தனன

மலர்சுவே தார்க்க மன்னி வளர்ந்திடு விருக்க மாயிந்
நலமிகு தீர்த்த மூழ்கி நானமறை யவர்க்குத் தானர்
திலதருப் பணம்பி திர்க்க டிருத்திபெற் றிடவே செய்வோர்
பலன்றனை யெண்ணி யாவர் பருத்தநிற் துணரப்பர் பார்மேல். (ரு)

வேறு.

ஆரும் பிதிர்க்க ளமாவாசை யடுத்த பருவம் வளர்பக்ருந்
சேரு மிருமூன் றலகுபெறு திதிமேன் மாதச் சிவநிசிகிர்
சாரு மகர சங்க்ராந்தி தருமா வணிமா தப்பிறப்புப்
பாரு ளோர்கள் புகழயன மிரண்மீம் பலன்சேர் தினமாகும். (சு)

ஏழில்சேர் தீர்த்த முழுகினரென் சித்தி பெறுவர் வசக்களெண்ம
ரொழியா வாஞ்சை யினராகி யுறுக்கிக் காம தேனுவினை
விழிநீர் தனும்பப் பிடித்திழுத்த மிகுதோ டத்தின் றொடக்கொழியும்
வழிவா னவர்தன குரவனருள் வாக்கா லுணர்ந்து போந்தனரால். (எ)

போந்த வசக்க ளெண்மருமப் புனித தீர்த்த மெட்டினும்போ
யாழ்ந்து முழுகு மக்கணமுன் னடுத்த பாவம் விடக்கண்டார்
சாந்தங் கமழு நறுங்கூந்தற் றைடல் பாகன் றுளின்மல
ரேந்தி யிறைஞ்சிக் காதலுட னினிய துதிபற் பலசெய்தார். (அ)

பேச வரிய மகிமையினைப் பெறுமா முனிவ ரெழுவருநன்
னேச முடனே வலன்பெருகி நிறைந்த தீர்த்த மிதின்முன்னம்
வாசம் புரிகா ரணமதனூல் வழங்கு மவர்பே ரிஃதன்றித்
தேசமுழுதும் வசக்கள்பெருந் தீர்த்த மெனப்பேர் திகழ்ந்தொளிரும்.

வேறு.

வண்மைசே ரெண்டிசை மகிமை கூறிய
வுண்மையாஞ் சருக்கமீண் டெடுத்து ரைத்தனன

இந்திரன்சாபநீங்குசருக்கம்.

கங்க

விண்ணுல காளுமிந் திரனை மேலைநா
ணண்ணுசா பந்தவிர்த் திடுந லன்சொல்வேன்.
எண்டிசைமகிமைகூறியசருக்கமுற்றிற்று.
ஆ திருவிருத்தம்-சுருள்.

(கர)

இந்திரன்சாபநீங்குசருக்கம்.

இந்திரன்சாபநீங்குசருக்கம்
வந்து வாணல் கதுதனை நீங்கிமண் ணுலகிற்
சந்த நான்மலர்ப் பொழில்புடை சூழ்தல மெங்குஞ்
சிந்தை வெந்துயர் கூர்ந்திடத் திரிந்தனன் மாதோ. (க)

ஒருதீ லத்தினுந் தீர்த்திடக் கண்டில னுமிய
ருருவ டுக்கிர கஞ்செய வுளங்குளிர்த் தெழுந்து
மரும லர்ப்பொழில் சூழ்ந்திடம் வயித்திய நாத
னருமை யாம்பெருந் தலந்தனை யடுத்தன னம்மா. (உ)

அடுத்த வாயிரங் கண்ணினுக் கரியபே ரின்பங்
கொடுத்தி லங்குசித் தாமுத குணதிசை யதனி
லெடுத்த னைத்திடு மியன்முறை மூழ்கினன் சாபம்
விடுத்தொ ழிந்தது வினைந்தது மயிர்ப்புள கிதமே. (ங)

மன்னு நற்புகழ் பெற்றிடு மாகமா மாதந்
தன்னின் மூழ்கியே சாபநீங் கிச்சத மகவான்
பின்னர் மண்டல மொன்றெழுந் தைந்தையும் பிரியா
துன்னி யேயருஞ் செபம்புரிந் துணறந்தனன் மாதோ. (ச)

வேறு.

அத்திமுகத் தண்ணன்முதற் கடவுளரை வுணங்கியன்னோ ன
னைய திரத், துத்தரதிக் கிணைநோக்கி யுணறந்துசெபம் புரியுமி!

துமையோர்பாக, னெத்திசையும் புகழ்வயித்திய நாதனெழுந் தரு
ளிமனத் தெண்ணு நின்ற, வுத்தமநல் வரமனைத்து மளிப்பனெனக்
கருணைபுரிந் துரைத்தல செய்தான். (டு)

ஐயனுரைத் திடுமழுத வாக்கதனை யுணர்ந்துமல ரடிமேற் குழ்
ந்து, பையரவப் பணிபூண்ட மார்பாயான் பகைவருடன் பொரு
தும் போரில், வெய்யவசு ரரைவெல்லும் விறல்வரமும் யான்விரும்
பி முழுகுந் தானம், வையகமிர் திரதீர்த்த மெனவழங்கும் வரமு
மதீழ்ந் தருள்செய் யென்றான். (சு)

அடியேன்மற் றருச்சனைசெய யைங்கரன்றன் கமலமல ரடி
யை வாழ்த்திப், படிமேவுந் துவாரபா லகர்தம்மைப் பணிந்துபுகுந்
துனது பாத, முடியால்வந் தனைசெய்வோர் மொழியரும்பூ ரணபல
மு முதன்மை யாக, மிடிதிரப் பெறல்வேண்டும் விரும்பார்பிட்டு பலடி
பெறவே வேண்டி மென்றான். (ஏ)

புண்டரிகச் செழுங்காடு பூத்ததென வாயிரங்கண் பொலிந்து
தோன்றத், தண்டளிர்க்கற் பகநறுநதா ரணிந்திலகு மகபதிதான் சா
ற்று மாற்றங், கண்டிறைவன் கருணையினு லவையனைத்து மளித்த
னன்பின் காதுல் கூர்ந்தே, யண்டருல கத்தனைந்து பகைவரைவென்
றரசாட்சி புரிநதா னம்மா. (அ)

வேறு.

உந்திராக் கருங்கட லுடுத்த பார்மிசை
யிந்திரன் சாபரீங் கியச ருக்கமென்
சின்றையி லமைந்தன தெரிந்து கூறினென்
வந்ததார் வாசன்மான் யியம்வ குப்பன்மேல். (ஊ)

இந்திரன்சாபரீங்குசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக இருவிருத்தம்-ஊகூ.

துருவாசர்பிராந்திதீர்த்தசருக்கம்.

ஆதலினிற் திரதீர்த்த மெனவகில முரைத்திமெற் றவனைச் சீறி,
யேதமிசக் கொடுஞ்சாப மிட்டதுரு வாசமுனி யிலகு மஞ்சொற்
பேதமுற வேசித்தப் பிராந்தியா யினனதனற் பிறைசேர் ஷேணி,
நாத்தனுறை தலங்கோறும் போந்துபுகழ் சேர்வயித்திய நாதன் சார்ந்
தான்.

(க)

இசைநிறையு ிகிமைபடைத் திலகுசித்தா முததீர்த்தந் தனிலி
சான, திசையதனின் மூழ்கியே நினன்பிடித்த பிராந்திதான் தீர்த்த
தற்றா, லசைவிலருந் தவம்புரியுந் துருவாச தீர்த்தமென வகில மெ
ங்கு, நசைபெருகு மகிழ்ச்சிமிக வுரைத்தனார்மற் றத்தனைத்த நல்லு
மாதோ.

(உ)

கருத்தமைந்து காதல்கார்ந் திலகுசித்தா முததீர்த்தந் கரைமே
லாறு, கிருத்திகைப்பெண் ணிருந்தனார்மற் றவர்களறு வருங்கொர்
பூம் புனலின் மூழ்கித், திருத்தமிகு மனையசித்தா முததீர்த்தந் தனி
லாறு தீர்த்தந் தங்கள, பொருத்தமுறும் பெயரதனற் புகழ்பெறவே
யமைத்துவளர் மகிழ்ச்சி பூத்தார்.

(ங)

கன்னனம்ங் குதலைமொழிக் கார்த்திகைமா தர்களமைத்துக்
கவினுந் தீர்த்தந், தன்னின்முழு கினரிட்ட காமியம்பெற் நிருப்ப
ரது தனைக்கண் டோருந், செந்நெல்லயல் வளந்தருபார் முழுது
மொரு குடைநிழற்நிச் செங்கோ லோச்சி, மன்னுபுக முரசாட்டி
செலுத்திநீ ரீழிநாள் வாழ்வார் மாதோ.

(ச)

வேறு.

வண்ணமசேர்ந் திடுந்துரு வாச மாதவ
னண்ணிய பிராந்திதீர்த்ததுற வின்றன

னண்ணலா ரங்கசந் தான தீர்த்தநல்

லுண்மையை யினியெடுத்த னுரைத்தல் செய்குவேன். (இ)

துருவாசர்பிராந்திர்த்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-சுஎக.

அங்கசந்தானதீர்த்தச்சருக்கம்.

பொங்கெழில் கொழிக்குஞ் செம்பொற் பொருப்பினுக் கரசியான

மங்கைதான் மகிழ்ச்சி கூறும் வயித்திய நாத மென்னு

மெங்கண யகற்கீ சான திசையினி லிலகி யோங்கி

யங்கசந் தான தீர்த்த மாரமு தெனவி எங்கும்.

(க)

வேறு.

இலகிய விருடி வசிட்டன்மேற் றெய்வ மெழில்பெறு சங்கர

னிதனை, நலமிகக் காப்போன் மூவிலைச் சூல நாயக னத்திர தேவன்,

பலனருள் விருக்கம் வெள்ளினமற் றிதன்கீழ் பானிறை கஞ்சபாத்

திரம்பொன், குலமணி கரும்பொன வெண்பரி தானங் கொடுத்திடி.

ஒன்றுகோ டியதாம்.

(உ)

அல்லணி களத்த வண்ணல்வா னவர்கட் கடைந்திடு சோகமோ

கத்தை, யொல்லையிற் றிர்ப்பான் றிருவுளத தெண்ணி யோங்கொளி

வெள்ளியங் கிரியில், வில்வமூ லத்தின் மிருத்திகை யெடுத்து விரி

சர காண்டமா வனத்தி, னெல்லையி லன்னோர்க் களித்ததின் மிகுந்

தே யிருந்திடு மிருத்திகை யதனை.

(ஈ)

சேரண மாகி யவர்புவி விழுந்து சிதைந்திடு மங்மயர வையுஞ்

சம், பூரண மாகச் செய்வதற் கிலகிப் பொற்புறு மூவிலைச் சூலத்,

தோணி முனையா கைழ்ந்தொரு தீர்த்த மியற்றியம் மிருத்திகை யினை வைத், தாரணி யண்ணல் சேர்த்தலா வதன்பே ரங்கசந் தானமென் றுரைத்தார். (ச)

இனையந் தீர்த்த மிருத்திகை ஓயடித்தே யெழில்பெறத் திரட் டிவைத் ததனை. வினைகடர்ந் திடவே விரும்பின ரருந்தின் மிகும் பெரு வியாதியே முதலா, மனையனோய் நீங்கு மஃதலாந் தீரா வினை யெலா மக்கணந் திருஞ், சினவிடைப் பெருமான் நிருவடி சேர்ந், திருந்துபே நிற்பமுந் நிருப்பார். (ரு)

சத்திபெற் றிடவே திரட்டிவைத் திருந்த திகழ்திருச் சாந்தி லொன் றதனைப், பத்தியில் லாத படிநருக் களித்தோர் பாழ்நர சூத னுடை வீழ்வார், குத்திரம் பேசி யிகழ்பவர் கொடிய நரகினி லழுந் துவர் குளிகை, முத்தியைப் பின்ன ரளித்திடும் போக முழுவது முன்னளித் திடமே. (க)

புதல்வரைப் பெறுத பூங்குழன் மாதர் பொற்புறு தீர்த்தநீர் முழுதி, யுதவிசெய் திருச்சாந் துண்டையைக் கரைத்தே யுண்மை யா யருந்திடி னுல்ல, பதமுத வனேக பாக்கியம் பெருகும் பரிவுறு புதல்வரைப் பெறுவார், கதமிகு பகையை வெல்லுவர் குளிகை கை யினி லிருந்திடி னம்மா. (எ)

உறுபய னான குளிகையைக் கடல்கு முலகினில் வாழ்பவ ரரு ந்தின், வறுமைதீர்ந் திடுந்துன் னியித்தமாங் கனவும் வாய்ந்திடும் வலியவே தாளங், குறுகியே நடுங்கி யோழிந் கொடிய சூனியங் குடியிருந் திடாது, பெறுமிடம் பார்க்கு மரியபே நிற்பப் பெறுமேற் பெறுகுவர் மாதோ (அ)

சொங்குலா வியபூத் குழன்மடந் தையர்கள் குளிகையை யருந்
 'திடிந் தீர்க்க, மங்கலி யத்தைப் பெறுவர்பன் னிரண்டு வாரம் தருந்
 திடிந் பெருநோ, யிங்கினி யிருக்கு மிடமிலே யென்றே யெழுந்துதா
 னடக்குமூப் பிணைநீத், தங்கையி லதனை யைந்தின மெடுத்தே யருந்
 திடி னனைத்தையும் பெறுவார்.' (க)

இன்பமே யளிக்கு மிடபறன் மாதத் தெழின்மிகு பருவநீ ராடி,
 மின்புனை வேணி வயித்திய நாதன் விரைமலர்த்தாணினை வணங்கி,
 யன்பொடு ததியோ தனநிவே தனஞ்செய் தவரரு வினையெலார் தீர்
 ந்தே, நன்புகழ் மிகுமங் கலம்பெறு குவர்தே னண்ணுவர் கயிலை
 மூல் வரையை. (க0)

வேதமோர் நான்கும் பிரளயஞ் சூழ மேதகு தினம்பல முழுந்,
 யேதமுந் திருந்து சிதைந்திடு மங்கத் துடனெழுந் தெண்ணரும் புக
 ழ்சேர், சீதநீ ராடி வயித்திய நாதன் திருவடி வணங்கியொன் பது
 நாட், காதல்கூர்ந் தருச்சித் தங்கம்வாயந் திலகிக் கவினுறக் களித்
 தன மன்றோ. (கக)

சேவான் புனல்கு முங்கசந் தான தீர்த்தநீ ரந்தனி லுள்ளந்,
 காதல்கூர் தண்ணீர்ப் பந்தல்வைத் தவர்பூந் காமிக வைத்தவர் மறை.
 யோர்க், காதர வாகு மன்னசத் திரம்வா முகரமன் புடனமைத் தனி
 த்தோ, ரேதநீங் கிடவே யெண்ணில்பல் கோடி குலங்கரை யேற்றுவ
 ரெளிதின். (கஉ)

வேறு.

செங்கதி ரவனைக் கண்டகா ரிருள்போற் செதிந்திடு பாவநீக்
 கிசூல், லங்கசந் தான தீர்த்தநன் மகிமை யறிந்தன புகன்றன் னி

சிவதன்மன் பிரமரட்சசநீங்குசருக்கம்.

சூரு

ப்பாற், பொங்கிய வெழில்சேர்ந் திடுசிவ தன்மன் பொருந்திய பிரம
ரட்சசநா, னின்கொழிந் தோடு மான்மிய மதனை யெடுத்துரைச்
ய்குவன் மாதோ. (கங)

அங்கசந்தானச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-சூஅச.

சிவதன்மன் பிரமரட்சசநீங்குசருக்கம்.

அங்கசந்தான தீர்த்தமுன் னினரு மளவிலா விற்பமே பெறு
வா, ரிங்கிதன்முதிமை தனிலொரு கனையா னிசைந்திட வியம்புவன்
கேண்மின், தங்குபூ ருடத்தின் வயித்திய நாத தலந்தனிற் பிறந்த
வன் றரைமேற், பொங்குமா மறையோ டியபரத் துவாசன் புகழ்
பெறு கோத்திரத் துதித்தோன். (க)

அகலிடந் தனிற்குழந் திலகுமா சார மனைத்தையு மறிந்தவ
னன்றிச், சகலசாத் திரமுந் தெரிந்தவ னெழுதாச் சதுர்மறை முழு
துணர் பெரியோன், புகலுவ ரவன்பேர் சுமதியென் றன்னோன்
பொருந்துமவை சாகமா தஞ்சேர், பகலினீ ளிரவி னிருள்குழந் தில
கு பருவநாட் டரிவுகூடந் தெழுந்தான். (உ)

திலகவே தியன்மே லங்கசந்தான தீர்த்தநீ ராடியே வெள்ளி,
லிலகுமு லத்தி லைந்தெ த்தினையு மியல்பெறச் செபம்புரிந் திரு
ந்தா, னலகைபோற் பிரம விரட்சச துகர வடித்தலி னச்சமுற் றன்
னோ, னலமிகு மனைய நறும்புன லிறைத்தா னனைந்ததம் முனி
யுட லம்மா. (ங)

அக்கணம் பரம முனியுட னீங்கி யணிமணிந் குண்டலங் கிரீட,
யிக்கநீன் முணஞ்சூழ் கற்பகத் தெரியல் விரைகமழ் சாந்தல ரா

புள்ளிருக்குவேளூர்ப்புராணம்.

டை, திக்கெலாம் விளங்குந் திவ்விய தேக மிசைதிகழ்ந் தொளிசெயச் சேணர், புக்கினம் பரிசு யெனவிமா னத்திற் பொற்புறத் தோன்றினன மாதோ. (ச)

அருமறை யுணர்ந்த சுமதிமா மறையோ னேதெய மிதுதவிர்ந் துளதோ, வருநெறி யறிவ னெனவவன் கமல மலர்முக நோக்கிநீ யார்நின், பொருவரு குலம்யா தெவ்வுழை யிருந்து போந்தனை .போக்கரும் பாவம், பெருகிடப் பிரம ரட்சசா மாறும் பிரிந்தொழிந் ததும்பக ரென்றான் (ரு)

வேறு.

திகழ்சவு ராட்டக தேச மீதினிற்
புகழ்பெறு பூசுரா குலத்திற் போந்துளே
னிகழ்பெயர் வளர்ச்வ தனம னெனறுதா
னிகழ்செயா துலகுளோ ரெடுத்துக் கூறுவார். (க்)

சின்தைவே ருகியே திரிந்து நான்மறை
யந்தணர் செய்கட னனைததும் விட்டியா
னிந்தனை பேசி நன் னெறியொ ழித்தனன்
வந்தனை செய்சிவ பூசை மாறினேன். (எ)

வினைவச மென்கொலோ விரும்பி யான்பெறுந்
தனையர்க ளாயுள்சி ரணம தாகியே
யனைவரு மிறந்தன ரரிய கற்புள
மனைவியு மிறந்தனன் மண்ணி ழந்தனன். (அ)

திருந்துசெங் கோன்முறை செலுத்து மன்னவ
னருந்தன மனைத்தையு மபக ரித்தன
விருந்ததி லொழிந்தன யாவஞ் சோரர்தாம்
பொருந்துநன் விரவினிற் கொண்டு போயினார் (க)

எள்ளின ருறவுகொண் டிருந்த யாவருந்
தள்ளின ருரினீர் மலைமை பூண்டவர்
ஒவள்ளிடி விழுந்தியா னிறந்து வெந்நர
குள்ளன வொழிந்திடா தழுந்தி யூறினேன்.

(௧௦)

வேறு.

எண்ணருங் கால மரகினிற் கிடந்தே யேழினன் கரையின்மே
லதன்பின் னு மண்ணினிற் பிரம விரட்சசா யினன்முன் வாழ்நாட்
சிவநிசி யதனி, லண்ணல்கண் மணிமா லிகையினை மறையோர்க் கபு
த்திபூ ருவமதா யனிதத, புண்ணியப் பலனா லினையதி ரத்திற் போந்
துனைப் பிடித்தீட நின்றேன்.

(௧௧)

தீர்த்து ரள்ளித் தெளித்தலா லிலகு திவ்விய தேகம்யான் பெ
ற்றே, னூர்த்திங் கினனின் னருட்கிட னானே னையன் சிவகணங்
குழியிப், பார்த்துநின் றனரென் வரவினை வெள்ளிப் பருப்பதஞ் செ
ல்குவ னென்றான், வேர்த்திடா தம்பொற் கவரிசா லசைத்தார் வி
ண்ணவர் பூமழை பொழிந்தார்.

(௧௨)

தெண்ணிலாத் தவழும் திருமலை மன்னோன் சேர்ந்தபின் றிருந்
தும்வான் புகழ்க்கும், மண்ணுல கதனிற் சுமதிமா மறையோன் வளங்
கெழு தீர்த்தமா மகிமை, யுண்ணிறை காதல் பெருகிட வுரைத்தா
னுயர்செழும் தீர்த்தநீர் கண்டோ, ரெண்ணிப்பல் யாகப் பலன்பெறு
ருவர்பே லெழுந்துமும் கிணர்பல னெனிதோ.

(௧௩)

வேறு.

அரிய மாநிலப் பரப்பெலா மலைந்தலைந் தோடித்
திரித ரச்செயும் பிரமரட் சசுசிவ தன்மன்

பிரியு மான்மியச் சருக்கமீண் டிரைத்தனன் பெருமை
யுரிய நற்றிருச் சாந்துண்டை யுண்மைமே ஹரைப்பேன்.(கசு)

சிவசன்மன்பிரமரடசசுநீவகுசருச்சமுற்றிறறு.

கூட திருவிருத்தம் - சுசுஅ.

திருச்சாந்துண்டைசெய்யுமுறைமை கூறியசருக்கம்.

இலகுந் நினத்தில் வலஞ்செய்து முழுதி யெழில்கொள்வெ
ண்ணீறணிந் தெழுதா, நலமிகும் வேத முழக்கொலி திகழ நலங்
கொள்வாத் தியமெழுந் தியம்ப, வலகிலா மகிமை யங்கசந் தானத்
தடத்தமை மிருத்திகை யெடுத்தே, திலகபாத திரத்தில் வைத்து
மே லையன் நிருத்தமாஞ் சநிதி யதனில. (சு)

எழில்பெற வுனைய பாத்திரந் தனைவைத் திலகுமைந் தெழுத்
தையுச் சரித்தே, யொழில்லோர் பதினா யிரமுருச் செபஞ்செய்
தொளியிகு விபூதிருண் டததிற், பொழிதரும் விபூதி யெடுத்ததிற்
சோத்துப் புண்ணிய தீர்த்தநீர் வார்த்து, விழிமகிழ் திருச்சார்
துண்டைசெய் துமைத்தான் மீதுசாந் றவதுநல் யிதியாம். (உ)

உத்தம வருக்கொண் டிருத்திடு முமைதன் னொளிமல ரடிதனி
ற் சாததி, வைத்திடு திருச்சார் துண்டையை யெடுத்து மரத்திறுந்
செய்தபெட் டியினச், சுத்திசெய் ததனில் வைப்பது விதிமேற்
சுபதினந் தனிலதை யெடுத்துப், பததியீ தூரு மன்பர்கட் களித்தாந்
பலத்திடும் போகமுத் தியுந்தான். (ங)

உரமிகுங் குன்மந் காசுநோய் பெருநோ யோங்கிமே லிஞ்ஞ்
வாதம், பரவுமவெண் குட்டஞ் சுரந்தலை வலிநீ ரிழிவுபா ரிசு

தெழும் பிளவை, விரவிந் தீரா வினையெலாந் திரு மிக்கபே ரீன்
பழு மளிக்குங், கரமதிந் திருச்சாந் துண்டையை யெடுத்துக் கனி
வுட னுந் தினர்க் கன்றே. (ச)

எண்ணிநி நியம மின்றியே குளிகை யெடுத்தருந் தினர்க்கெ
லாம் பலித, முண்மையா யிராது கொடியவெம் பாவ மொழித்திடு
முடல்புள கிதமா, நண்ணும்வே தாளம் வந்தனு காது நலமிகு சித
தியுண் டாகு, மண்ணலார் திருச்சாந் துண்டையை நியம மாகவே
பருந்தினர் தமக்கே. (ரு)

தேசறு குளிகை மகிளையை முழுதுஞ் செப்புதற் கரிதரி தெ
வர்க்கும், வீசும்வண் புகழ்சே ரங்கசந் தான வைபவம் வியாசர்தன
னிடத்தி, லாசுதீந் திடயா னுணர்ந்தன னதன்பே ரவனியிற் புகன்
றவர் கேட்போ, ரீசுர னெனவே மான்மமூக் காள கண்டமூக் கண்
னுமெப் துவரே. (சு)

வேறு

கொழித்திடு மகிமை வாய்ந்து குலவிய திருச்சாந் துண்டை
வழிச்சிறப் பெடுத்துச் சொல்லுஞ் சருக்கமீண் டிரைத்தேன் மாறூச்
செழிப்புறு சரகூண் டத்திந் திருவவ தாரஞ் செய்யு
மெழிந் திருச் சருக்கந் தன்னை யினியுரை செய்கு வேனே. (எ)

திருச்சாந் துண்டைசெய்யுமுறைமை கூறியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௭௦௫.

திருவவதாரச்சருக்கம்.

குழைத்துவிண் படருங் கோடுகூழ் தருக்கள் குலவிய நைமி
ரா ரணியத், திழைத்திட வரிய தவம்புரி முனிவ ரிருந்திடு நைப

பணி விலகித், தழைத்தகண் டிகைவெண் ணீற்றொளி நிறைந்த சவு
னக முனிவர னெழில்சே, ருழைக்கரத் தண்ண லுரைத்திடு புராண
முணர்முனி வனைத்தொழு துரைத்தான் (க)

அய்யகே ளெமக்குச் சிவபெரு மான்நன் னருள்புரி சரிதமாத்
தொகுத்தே, யுய்யுமா றுரைத்த காதையில் வயித்திய நாதனென்
றுமையொரு பாகம், கெய்தகா ரணமு முலகமீன் றளித்தாட் கில
கும்வா லாம்பிகை யெனும்பேர், வையகந் தன்னில் வந்தகா ரண
மும் வருத்துரை செய்யெனப் புகன்றார். (உ)

அவ்வுரை செவிக்கின் னமுதமாய் நிறைபே ரானந்த மாகியே
நீங்காச், செவ்வியாய் திருந்து தெளிந்துநா லுணர்ந்து திகழ்ந்திடு
சூதமா முனிவன், கவ்வைவென்றி டிரைஞ முன்கினுக் கிதமாய்
தனி லதிரக சியமா, பிவ்வகை யெடுத்த வினவமுன் னியற்று புண்
ணிய மென்கொலோ வென்றே. (ங)

முனிவரை வியந்து வயித்திய நாத முதல்வன்மான் மியமுழு
வதும்பா, னினிதநிற் திலகு தலப்பெரு மகிமை யிதுவொளிர் தீர்த்த
மற் றிதுமேற், புனிதமா மூர்த்தி மான்மிய மிதுவென் றறிந்தா டு தல
த்துள வனத்திற், றணியிருந் தனேகந் தவம்புரிந் திடினுஞ் சாற்றுத
லரிதரி தாமால். (ச)

தன்பெரு மகிமை தானறி யாத தற்பர மறிவனோ வறியே,
னென்றனக் கமைந்தே யிருந்திடு மறிவுக் கெட்டின துரைசெய்வே
னிதுதான், முன்பெருந் தவஞ்செய் வியரசன தருளான் மொழிகுவ
னென்பதே யன்றி, யின்பவா ரிதியா மையன்மான் மிம்மா லயனு
மிடா னமுமறிந் திலோ. (ஐ)

வேறு.

பூரு வந்தனிற் றூரகன் புரிந்தநண் டனையான்
மேரு நேர்புய மெலிந்தனன் மகபதி விண்ணோர்
யாரு மோலமிட் டெழுந்தன ரிரசிதக் கிரியைச்
சாரு முன்னிற் படுந்துயர் சாற்றரி தாமால். (சு)

அனைய ருற்றிடு மெலிவுகண் டபயமீந் தனன்மின்
புனையும் பொன்னிதழ்க் கொன்றைவே னியன்புகல் பிறிதொன்
றினையி ஷாதவ ரிருந்தன ரிதற்குமுன் னசுர
னினைவ ருந்தவம் புரிந்துளீர் வரகிறை நாளின், (எ)

அண்ண றன்வடி வனந்தமென் றறிந்திலன் மனத்தி
னெண்ணி யேகிறு பிரமசா ரியைநிக ரிருந்த

வண்ண மூற்றவன் வாங்கின வரங்களில் வடிவார்
ஊண்னு தற்பிரான் புதல்வனைத் தவிர்வது கருதான். (அ)

இறந்தி டாவரம் வாங்கின னெழுந்துபோர் புரிந்தான்
மறங்கொள் கண்ணினான் செம்பனா தியரன்றி வலிய
திறந்தி கழ்ந்திடு படைத்தலை வர்களுடன் நேவார்
புறங்கொ டிப்பது கண்டிபுன் னகைபுரிந் தனனே. (க)

ஈது நிற்கமற் றையன்வா னவரிட ரொழிப்பான்
ரூது சூழ்மலர்க் குழலுமை தனைமணம் புரிந்தே
யோது தற்கரும் பற்பல நாட்புணர்ந் துறைந்தான்
யாது செய்வமென் றிருந்தொரு சூழ்ச்சியெண் ணினரால். (க0)

எண்ணும் வானவ-ரங்கியங் கடவுளை யேத்தி
நண்ணு மெம்மனோர் துயரம் தொழிப்பது நாடி.
யுண்ணி றைந்திடு காதலா னினையுணர்ந் தனம்போய்க்
கண்ணு தற்பிரான் புணர்ச்சிசெய் யுறையுள்கா னுதியால். (கக)

வண்ணம் - வடிவு.

ஆன்ன வேலையில் வெள்கியே யம்பிகை பிரிவா
 ளின்ன வாறுசெய் யென்றன ரென்செய்வா னெழுந்து
 நின்ம லன்வரும் வீரியம் விடுமுன நின்றான்
 பொன்ன வாஞ்சுணங் கிளமுலைப் புறம்பகன் தனளே (கஉ)

இதழு யிர்க்கெலா மளித்திடு மிறையவ னிணையில்
 கதமி குந்திடக் கண்சிவந் தெரிகவின் வாடும்
 உதன நோக்கியே வியோகநீ வரச்செயு மதனா
 சித்தி தங்கொளும் வீரியம் தாங்கெனச் சீறி. (கஉ)

ஆய்யன் கொண்டிடுந் கோபவெந் நெருப்பினுக் கஞ்சி
 வெய்ய செந்தழ லவனெடுத் தன்னுடல் வெதும்பி
 ய்யு மாநில னாகிவா னவர்க்குரை செய்தே
 ஆய்ய கங்கையில் விடுத்தனன் ஞர்களை தடிய (கஉ)

திங்கண் மூன்றின்மேற் சரவணத் தொதுக்கின டிகழு
 மங்கண் மாநில மதுதனிற் காவிரி வடபான்
 மங்கு றேய்பொழிற் சூழ்சர காண்டத்தின் மன்னும்
 பொங்கு * தூபுர நதிபுகழ் படைத்ததென் றிசையில். (கரு)

ஆரும் வண்புகழ்க் கங்கைதா னெதுக்குமஞ் ஞான்றிற்
 சாரும் வெண்டிறை யாற்றனித் தனிபிரிந் தம்மா
 சீரு றுநதிரு வருவமோ ராறதாய்த் திகழ்ந்தே
 யாரு மின்னதென் றறிவரு மெம்பிரா னிருந்தான் (கக)

ஏறு சீர்பெறுஞ் சிற்றுரு வாகியே யிருந்த
 வாறு மோர்வடி வாகவக் கார்த்திகை மாத
 ருறு காதலிற் காத்தன் ருமையுட னமலன்
 கூறு தற்கருங் கூடனமா நகர்குறித் தெழுந்தான். (கக)

புரந்த ரன்முதற் கடவுளர் புடைநெருங் கிடமேற்
பரந்து பாரிடஞ் சூழ்ந்திடப் பல்லிய மொலிப்ப
வரந்த ருஞ்சர காண்டத்தின் வரும்பொழு தம்மா
சுரந்து தன்முலை பெருகுபால் கண்டுமை சொன்னாள்.

(௧௮)

ஆர ணம்முணர்ந் தறிவரும் புராதன்வடுத்த
கார ணந்தனை யறிகிலேன் சிலீழகங் கறுத்துப்
பூர ணக்குட நிறைந்துமேற் பொழிந்தெனத் தீம்பால்
வார ணம்பயி லிவ்வுழை வருவதென் னென்றே.

(௧௯)

வேறு.

பனிவரை யீன்ற மாது பகர்மொழி யுணர்ந்து நாதன்
குனிசிலை ஆதலாய் கேணின் குமரன்மூ விரண்டு பெண்க
யினிதகாத் திடவெ முஞ்சீர்ச் சரவணப் பொய்கை யின்கட்
புனிதநற் குழந்தை யாகிப் பொற்புறத் தவழ்தல் செய்தான்.

(௨௦)

சாற்றருங் கொடிய னுன தாரகா சுரனை வென்று
கூற்றினுக் கிரைகொ டிப்ப வளர்தலாற் கொங்கை விம்மி
யேற்றமாய்ச் சுரந்து தீம்பா லெழுந்தது குமர னுண்ண
வேற்றடங் கண்ணாய் நல்கென் றொருமொழி விளம்பல் செய்தான்.

குளிர்புனற் றனித்த வழந்த குழந்தையைக் கண்டு செய்ய
தளிர்புரை கரத்தாற் றுங்கித் தனஞ்சுரந் தொழுகு தீம்பா
லொளிர்ந்து லளித்தா னுச்சி மோந்தன னாயுத்தந் தன்னிற்
பினிறிவெந் பகைவர் காட்டப் பிறங்கெழிற் புயந்தை வந்தாள்.

(௨௧)

இந்திரன் முதலா யுள்ள விமையவர் தம்மை நோக்கிச்
சுந்தர வாக்கா லம்மை யொருமொழி துயரந் தீர
மந்தர கிரியை மானுந் தாரகன் வலிமை மாற்றந்
தந்திரக் குழந்தை வேலான் றன்னருள் பெறுமி னென்றாள்.

(௨௨)

கசக

புன்னிருக்குவேளுர்ப்புராணம்.

வேறு.

பொன்னுலகத் தனிபுரக்கும் புரந்தரன்விஞ் சையருரகர் பொ
ற்பு வாய்ந்த, கின்னரர்கந் தருவர்முனி வரர்மிடைந்து புடைசூழ்
ந்து கிளர்ந்தி யார்க்கு, முன்னவனுக் குபதேசஞ் செயுமுருகன் முள
ரிமலர்ப் பாதம் போற்றி, மன்னினரன் னையுமையன் வாவுமவிடை
தனிலேறி மகிழ்ச்சி பூத்தாள். (உச)

வேறு.

தன்னிக ரரிய மேன்மை தகுசர காண்டந் தன்னீற்
சென்னியா றுள்ள நாதன் திருவவ தாரஞ் செய்யு
நன்மைசேர் சருக்கந் தன்னை நவின்றன் னிப்பா லென்று
மன்னிய ஈறப்பு வாய்ந்த வரம்பெறு சருக்கஞ் சொல்வேன். (உரு)

திருவவதாரச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-எரு.

வரம்பெறுசருக்கம்.

தொல்லை நான்மறை துதித்திடு மண்ணலுந் துய
வல்லி யங்குழ லுமையுமீ ராறுதிண் புயமுஞ்
செல்வ நாண்மலர் திகழ்தரு முகங்களோ ராறும்
வல்ல னாகிய குமரனைச் சிந்தைவைத் தெழுந்தார். (க)

அண்ணல் சிந்தனை செய்திட வளர்ந்தன னனைய
னெண்ணில் பல்லுயி ரளித்திடு மிறைவிதன் னுடனே
நண்ணு மாயிடை யிருந்திடு நற்புகழ் படைத்த
பண்ணி யத்தலங் கண்டிமேற் றென்றிசை போந்தான. (உ)

பொன்னி மாநதித் தென்கரை பொற்புற விருந்த
தன்னை நேரநூல் தலப்பெரு மகிமைசாற் றரிதான்
முன்னரீ யெனைபு மூரமாய்ப் பூசைசெய் முறையான்
மன்னி யோங்குமாயூரமா' நகரென மாதோ.

(௩)

ஒருக ணப்பொழு திலகுமித் தலத்தின் லுறைவோர்
வருபி றப்பில ருருதகிர னாவர்மா ருது
பெருகு சாவிரி யிடபதீர்த் தம்படி பெரியோ
ரருமை சரற்றரி திடபவா கணர்களா குவரே.

(௪)

என்று நாதன்வாய் மலர்ந்துரை செய்தன னிரண்டு
குன்றெ னத்திக் ழிளமுலைக் கோமள வல்லி
மன்றல் சேர்மல ரெடுத்துமா யூரநா யகனை
யின்று பூசைநன் னலம்பெறச் செய்தன ளம்மா.

(௫)

புனித மாந்துலா மாதநான் மூப்பதம் பொன்னி
யினிய தீர்த்தரீ ராடியெம் பிரான்ற்றை யிறைஞ்சிப்
பணிம லர்க்குழ லாள்பரம் பரனுட னெழுந்து
கனிவு கூரவாஞ் சியநகர் கண்டுள மகிழ்ந்தாள்.

(௬)

அங்கண் மாநிலை அதித்திடு மங்களாம் பிகையோர்
பங்கி னுன்பதங் கார்த்திகைப் பரிதிநாட் பணிந்து
கொங்கு சேர்மல ராலருச் சனைசெய்து குளிர்ரீ
ரெங்க னும்பொழிந் திலகமும் மாதமாங் கிருந்தாள்.

(௭)

கற்ப னீறது கண்டசா யாவன யிறைஞ்சி
வெற்ப னிக்கிடு மன்னவெண் காடனை வணங்கிப்
பொற்பு வாய்ந்திடு பூர்தரா யண்ணலைப் போற்றி
யற்க ளத்திறை யுடனருச் சனநக ரனைந்தாள்.

(௮)

கசுஅ

புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்.

மலர்ந்தி மிக்கழு நீர்நறு மலரினா லம்மை
யிலங்க ருச்சுன நாதனைப் பூசைசெய் தெழுந்த
நலன்கொ ளிந்திரன் வழிபடு நாதனான் மலர்த்தா
ளலங்கல் கொண்டருச் சனைசெய்து மகிழ்ந்தன ளம்மா. (க)

கொண்டல் சூழுமண் ணிப்படிக்க கரையொடு குறுக்கை
யண்டர் நாயகன் பதாம்புயம் வணங்கியன் புடனே
வண்டு வார்குழ லாள்சுவே தார்க்கநல் வனத்திற்
கெண்டை நீள்விழி மகிழ்ந்திடக் கிளர்ந்துகுழந் தனளே. (க0)

போது சூழ்குழற் கார்த்திகைப் பூங்கொடி மாதர்
பாது காததிட வளர்முரு கேசனைப் பரவி
போது மெய்ப்புகழ் வானவ ருடன்பொரு தொழியா
வாது செய்திடு தாரகன் தன்வலி மாற்றி. (க1)

புரந்த ரன் டுகழ் பெறப்புரந் தருள்புரி யென்றே
வரங்கள் பறபல வளித்துநீ வளர்ந்திடு தலத்திற்
பரந்து வைகினர் நினைத்தவர் பாவநங் கிடுவர்
கரங்கு வித்துனைக் காண்பவர் கண்ணுத லாவார். (க2)

அட்ட சித்தியு மாலயன் பதங்களு மன்றி
யிட்ட காமியம் யாவையும் பெறுகுவ ரென்றே
கட்டி வார்குழல் கனிவுகூர்ந் துரைசெய்தென் முலைப்பான்
மட்டி லாதுமேற் பெருகியே வாவிநண் ணுதலால். (க3)

திலக நல்குசித் தாமுதத் துதித்திடு கிருமி
யிலகு மேனைய யாவையு யிமையவ ராகி
யசை லாதபே ரின்பமேற் பெறுமென வளித்தா
ணலனு யிர்க்கரு ளண்ணது நல்வரங் கொடுத்தே. (க4)

அயிலி லங்கிடும் வேற்படை யளித்தனன் மேன்மை
பயிலுஞ் சண்முகப் பிரான்பரம் பரன்பதம் பணிந்தே
மயிலை வெள்கிடச் செயுமெழி லன்னைய வணங்கிக்
கயிலை நேர்சர காண்டத்திற் கவின்பெற விருந்தான்.

(கடு)

வேறு.

விண்ணவர் துயரந் தீர்த்துபொன் னுலகில் வீற்றிருந் தெழில்
பெற விளங்கும், வண்மைசோந் திலகு வரம்பெறு சருக்க வளமெ
டுத னியம்பின னிப்பாற், கண்ணகன் புவியிற் றலப்பெரு மகிமை
காட்டிய சருக்கவாய் மையின, யுண்ணெகிழ் மகிழ்ச்சி கூர்ந்திட
வறிந்த வாறெழித் துரைததல்செய் குவனால்.

(கஉ)

வரம்பெறுசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-எசக.

தலமகிமைகாட்டியசருக்கம்.

ஏடக மதுக்கமழந் திலகு கூந்தலாள்
பாடகச் சேவடி படியிற் றேயந்திட
வாடக நகர்தனிற் போந்த ரும்பெறல்
வீடகங் கனிந்தருள் பிராண வேண்டினாள்

(க)

அருவரை யளித்தபெண் ணரசி யாய்மலர்
முருகவிழ்த் தனிகண்மொய்த் தெழுந்த சோலைகும்
தருமீமா நகருறை தரும நாயகன்
நிருவடி யருச்சினை செய்து போற்றினாள்.

(கஉ)

கந்துக புரந்தனைக் கண்ணுற் றன்புடன்
சுந்தரப் பசுபதி யீச னைத்தொழு
தெந்தையோங் காரமா நகரை யெய்தியே
சந்திர சேகரன் சரணம் போற்றினான். (௩)

விருப்பமீ னாவெற் பாசி பொற்புறு
திருப்பனந் தானுறை சிவனை யேத்தியே
யிருப்பொலி கண்டனே டெழுந்து சார்ந்தனன்
மருக்கமழ் பொழிற்றிரு மங்க லக்குடி. (௪)

பொற்புறு பூதவ னேசன் பொன்னடி
நற்புது மலர்சொரிந் தேத்தி நல்லெழில்
விற்புரை துதலினான் விளங்கு கோடிகா
வற்புத வமலனை யடிப ணிந்தனன். (௫)

மாவடு வெனநலம் வாய்ந்த கண்ணினு
ளாவடு துறையுறை யண்ண லைத்தொழு
தேவடுத் திடுமிடை மருதி னெம்பிரான்
பூவடு பொன்னடி பணிந்து போற்றினான். (௬)

குடந்தைமா நகருறை குளிர்வெண் டிங்கள்சேர்
மடந்தைபா கனைவலஞ் செய்தி றைஞ்சிவன்
டடர்த்தபூம் பொழின்மிகு திருவை யாறனைப்
படர்த்தபே ரன்பினுற் பணிந்து போற்றினான். (௭)

பாங்கர்குழ் தலங்களும் பணிந்து பைந்தரு
வோங்கெழிற் திரிசிர புரத்து றைந்திடுந்
தேங்கமழ் கொன்றைவே ணியன்றன் சேவடி
மாங்குயின் மொழியினுள் வணங்கி நின்றனன். (௮)

திலகவா ணுதலதன் மேற்சி றந்திடு
மலர்சொரி வனங்கொள்வாட் போக்கி மாமலை
யிலுமீங் கோய்நல்வெண் னாவ லெம்பிரா
னலமிகு பொன்னடி நயந்து போற்றினான்.

(௧)

பொன்னிமா நதியிரு புறத்துஞ் சூழ்ந்நீழிந்
தன்னேநே ரருஞ்சிவ தலங்கல் யாவையு
மன்னிபோந் கேத்திமற் றனேக மாந்தல்
மன்னுதற் பரணையும் வணங்கிப் போற்றினான்.

(௧0)

இருவர்தே டரியவெம் பிராணி தந்தருந்
திருவினை யாடல்செய் கூடல் சேர்ந்துள
முருகிட மலர்விழி மகிழ் வொண்ணுதல்
பெருகுகா தலிற்றலப் பெருமை யுன்னினான்

(௧௧)

வேறு.

வழிமதுக் கமழும் பொன்னிதழ்க் கொன்றை மலரணி வள்ள
லொன் றுரைத்தான், கொழிதமிழ்க் கூட லுறைந்துந் தரனங்
கோலம்யான் கொண்டினி திருபப, நெழிலகொழித் திலகு மங்கயற்
கண்ணி யிடத்தமார் திந்நகர்ப் புரந்தே, செழியர்கோ ன்ரக செலு
த்தென வம்மை திருவுளம் பெருமகிழ் கூர்ந்தான்.

(௧௨)

கவினியக வளர்கல் யாணநற் கோலக் காட்சிகண் டுமையவார்
முதலாம், புவிதனி லுறைவோர் பொருந்துபே ரின்பப் புணரியின்
முழுகியே மகிழ்வார், செவிதனக் கமுதாய்த் துதிதரு துலாத்திற்
சேர்ந்திடு பிருகுவா ரத்திற், குவிமுலை மாதர் மைந்தர்கள் வணங்கிந்
சூலவுகா மியமிகப் பெறுவார்.

(௧௩)

கருட

புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்.

ஈதலா ஹைநல் விருச்சிக மாத மிலகிடு தறுவினிற் பூமி
காதலன் வார மிரவிவா ரத்திற் கண்டுபோம நினர்பல னெடுத்தே
யோதரி தட்ட சித்தியும் பெறுவ ருத்தம மாடுமனக கைந்து
பூதலர் தன்னிற் றலம்புக மோங்கிப் பொறபுதுங் கூடல்கே தாரம்
திகழ்திரு வாணக் காநிறை மகிமை சோதிரு வாஞ்சியந் திருந்தும்
புகழ்மிகும் வயித்திய நாதயிவ் வைந்துட் புண்ணிய மகரமாங் கூட
லகமகிழ் தருமக கூடன்மா நகரி னதிகமாம் வயித்திய நாத [ல்
மிகபர மிரண்டுந் தருமெனப் புகன்ற னெழுந்தது துந்துபி விண்மே

மலர்மழை வானோர் பொழிந்தன ரம்மை யையனு மகிழ்ந்து
றைந் ததன்பி, னலகில்பல் புகழ்சேர் கணம்புடை நெருங்க வரும்
றை முழக்கொலி யன்றி, யிலகிய முழவ மதிர்த்திட வாறோ ரேத
தொலி கடலென முழங்க, நலமிகு கயிலை சாரந்தரி சமக்கு நவமுனி
யாசனத் திருந்தார். (கசு)

வேறு.

கவின்பெறு முடாதலப் பெருமை காட்டியே
நவின்றிடு சருக்கமீ தினிந டிங்கிடக்
ருவிந்துவந தெழுந்துளங் கொதிப்ப வெஞ்சினர்
தவிர்ந்திடாப் போர்புரி சருக்கங் கூறுவேன், (கசு)

தலமகிமைகாட்டியசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - எசுந.

போர்புரிசருக்கம்.

இனைய வேலையிற் றுரகா சுரனெனுங் கொடியோ
னனைம லர்ப்பொழிற் கற்பக நாட்டுறை மகவான்
றநீனவெ ருக்கொளத் தறுவனைத் தடுசர் மாரி
ஹைனவில் வான்பொழிந் தெதிர்த்தெனச் சொரிந்தெதிர்த் தனனே,

அளவி றந்திடு மசுரவெம் படையெழுந் தனேக
வளம லீந்திழிம் பொன்னுல கழித்தர மகளிர்
களப ருங்கும யீணிந்திடு கொங்கையிற் கண்ணீ
ரிளகி வீழ்ந்திடச் செய்தலா லிரங்கிவாய் புலர்ந்தாரா. (௨)

சுந்த ரத்தறு வளைத்தேழற் கணைபல தோடுத்தா
னிந்தி ரன்வநீ மசுரன்மார் பினிலிடு கவசஞ்
சுந்தி வீழ்ந்தது செக்கர்வான் பிறைமுகப் பகழி
பொந்து பட்டிடத் துளைத்துரப் புறத்துரு வியதே. (௩)

வேறு.

தத்துந்திரை யெறியுங்கட றனையொத்திடு தீயோ
ரத்தந்தனில் வடிவேல்சுடர் வாளம்பு பிடித்தே
சித்தந்தி மாறித்திசை தோறுஞ்சுரர் மடியக்
குத்தென்றனர் வெட்டென்றனர் கொல்லென்றன ரம்மா. (௪)

வரமுற்றிய வசுரத்தலை வர்கள்பொற்புறு வாடோர்
புரமுற்றெரி கதுவத்தனி பொருந்தும்புனை மௌலிச்
சிரமற்றன ருரமற்றனர் திகழ்மற்புய வலியக்
சுரமற்றன ரலைமொய்த்திடு கடலிற்கிரை யானார். (௫)

குடலைக்கழு கொடுபற்பல கொடிபற்றி யிழுத்தே
கடலுக்கிடும் வலையொப்பிட வடருற்ற கறித்த
படருற்றிடு மசுரர்ப்படு குருகிப்புணல் பரவித்
திடர்சுற்றிய தெனவுற்றிடு சிரமொய்த்தது முடுகி. (௬)

இத்தனமைய ரன்றிப்பொரு திடுதேவரு மசுரர்
தத்தந்தலை வருமுற்றனர் சுரமாரி பொழிந்தார்
மொத்தூற்றிரை யெறியுங்கட லெனமூண்டெழு தீயோர்
சித்தந்திடு மாறச்சுரர் தெய்வப்படை தொட்டார். (௭)

கஞ்சு

புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்.

வரசங்கமழ் தருநீழலில் வாசஞ்செயு மிமையோர்
பாசங்களை பிறைவாய்திகழ் பாணங்கள் விடுத்தா
ராசங்கயி லாணாயுத முசலங்க ளெடுத்தே
மோசஞ்செயு மசுரன்றலை வருமொய்ம்பொ டெறிந்தார். (அ)

சுரர்தொந்த வுயுத்தஞ்செய்து தொடர்தீயவர் தம்பா
லரமங்கைய ரிருகொங்கையும் வழிகண்புன லகலப
பரசும்பல படையும்படு களமெங்கு மதிர்ந்த
முரசுங்கவிழ் தரவற்றது முன்வைத்திடு துவசம். (ஆ)

இரதத்துட னிரதத்தலை வர்கண்முட்டின ரிலைவேல்
கரபத்திர மதனாலிடு கவசத்தை யறுத்தே
யுரமுற்றது கணைதைத்தொரு லீடவிட்டனர் புவிமேற்
சிரமிற்றுட லுருளப்பொரு சிலைபற்றி விழுந்தார். (க)

புரவிப்படை யொடுப்பல புரவிப்படை பொருதி
யிரவிறநிரி தீயோருயி ரியமறகிரை யிறமேற்
பரவிக்கிரி தனையொத்தெழும் பரிமாமத கரிசக்
கரவிற்கர வினையோர்தலை காலாவிட றியநால். (கக)

தோலாவர மகிழ்வுற்றுது துயர்செய்திடு கொடியோன்
காலாள்பரி கரிதேரிவை கருமற்றன கண்டே
மேலாகிய துயரத்தொடு விண்ணோர்க ணமிங்க
வாலாலமெ முந்தோடிடு மதுபோல நடந்தான். (கஉ)

வேறு.

மலர்தலை யுலகிற் றவம்பல புரிந்து மந்திர வேள்விக ளியற்றி,
யிலகுபுண் ணியத்தாற் பொன்னுல கதனி லெய்திய வாலவ ருட
சே குலகிரி போலுந் தாரகன் பகைமேற் கொண்டுபோர்க் களந்

தனிற் சேனை, பலவிறத் ததனூற் சுக்கிரன் பாதம் பணிந்துபற் புல
துதி செய்தான (க௭)

சிஷுவனைத் தனந்தங் கணைகளைத் தொடுத்துத் திகழும்விண்
னுருஞ்சியே வளர்ந்த, மலைகளைப் பிடுங்கி யெறிந்துகோ முனரமா
மரங்களை முறித்தெதி ரெறிந்து, கொலைபுரி யயில்வேல் விடுத்துவா
னவர்தங் கொடுஞ்சம ரிற்பல ரிறந்தார், நிலைகலங் கினராய்க் கணை
யுட றனைப்ப நின்றனர் சிலரெனப் புகன்றான். (க௮)

உணவினைத் தேடி விரிந்தனர் சிலர்மற் றுண்ணுநீர் வேண்டி
னர் சிலர்மே, லிணரெரி றோய்ந்த கண்ணின ராகி யின்றிடு தந்தை
யைத் தாயைக், குணமிகு புதல்வர் மிதுதிரர் தம்மைக் கூவினர்
சிலர்சில ருன்றே, நிணமொழு கிடும்வேற் றுரகன் பின்னு நின்ற
ஊய யெடுத்தெதி துரைத்தான். (க௯)

பனைத்திடு பராரைத் தருவிற்குப் பலம்வேர் பதித்திடல் பற
வைகட் கிறகு, துணைத்தெழு கொங்கை மாதர்கட் குலகிற் றெல்லை
நூல் கற்பெனச் சொல்லு, மணைத்திடாக் குழந்தைக் கழுகைபுற்
பசுவிற் கரசர்கட் கடர்ந்திடு படைநே, நிணைத்திட வரியா யிறந்த
தாற் படைமே லென்செய லாவதென் றிரந்தான். (க௯)

பிருகுசஞ் சீவி மந்திரஞ் செபித்துப் பெரும்படைத் தலைவரை
யெழுப்பி, யொருதுளி யிரத்தம் புவிவிழி லகர ரொன்றுபல் கோ
டியா யெழுந்து, பொருதிட வளித்தான் வானவர் குழுமிப் புகழ்பெ
று சாவணப் பொய்கை, வருமுரு கேசன் மலரடி போற்றி வந்தனை
செய்தனர் வகுப்பார். (க௯)

வேறு.

'சீர்நி றைத்திடு தேவ ரசாரும்
'போர்பு ரிந்த சருக்கம் புகன்றான்

கருக

புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்,

சார்கொ மிந்திறற் றுரகன் றன்சிரம்
பார்வி ளங்க விழுதல் பகர்வன்மேல்.

(கஅ)

போர்புரிசருக்கமுற்றிற்று
ஆ திருவிருத்தம் - எஅக.

தாரகாசுரசுங்காரச்சருக்கம்.

பொற்பமர் பசும்பொன் னுலகில்வா ழிணையோர் புரந்தரன்
பொருதி லழந்தே, யற்பக னீங்காத் துயரீ தூர வடர்பெருங்
காற்றின லடிபட், டிற்றிடம் பராரை விருக்கமெண் ணரிதா யெங்க
ஊங் கிடப்பது போன்று, பற்பலர் வீழ்ந்த பெருங்களம் பார்த்து
வந்துதாள் பணிந்துமுன் னிரங்க.

(க)

ஆறுமா முகவெம் பிரானுய ரபயங் கொடுத்தனி மணிமுடி சூடி,
யேறுகற் தருளு மையன தருளா லிலங்குசே னுபதி யாகிக், கூறுபல்
கோடி யசுரரைக் கொன்று கொலைபுரி தாரகா சுரனை, வேறுவே
றனைகங் கணைதொடித் திலகும் வேற்கிரை கொடுப்பனென் றெ
ழுந்தான்.

(உ)

வலம்புரி முழங்கப் பேரிகை யதிர மலர்மழை பொழியவா
னவர்தங், குலந்தலை யெடுப்பப் புலோமசை பசும்பொன் குலவிய
மங்கல னாணன், னலம்பெற வனைகங் கணம்புடை சூழ நவிலுமெ
ண் டிசைகளுக் கிறைவ, ரலங்கல்வேற் குமர நாயகன் திருநோக்
களித்திடம் பணிசெய வன்றே

(ஈ)

அன்புபொறி சிந்துங் கண்ணின ராகி யசுரவெம் புடைபல
ஞ்முத், தனக்குநே ரிலையென் றெண்ணியே யிறுமார் திருந்தி தார

கன் மருங்கிற், சினத்துமூப் புரத்தை யெரித்தவெம் பெருமா னளி
ததிடு தெய்வநா யகன்றன், வனப்புறம் வெற்றிக் கொடியொடும்
வந்து வலன்றும் பாஹை வதிந்தான். (ச)

இதத்தினை யளிக்கும் வலம்புரி யோசை யெழுந்தது செவிப்
புகும் பொழுதிற், கதத்தொடி சிவந்த கண்ணின னாகிக் காரணம்
யாதென வினாவ, மதப்பெருங் கொடிய செம்பொழு முதன்மை மத்திரி
சுந்தரன் சீதனா, புத்தத்தினை வாணோர்க் களித்திட வேண்டிப் படை
யெடுத்த தன்னெனப் பகர்ந்தான். (ரு)

கணப்பொழு தேனா தாழ்த்திடத் தகாது கருதுதி நின்னுயி
ருண்டு, நிணத்தினை யெயிற்றிற் கிரையிடுங் கால நேர்ந்தெதிர்
நின்றான னென்றே, வணக்கமோ டினைய மாற்றமு முரைத்தான்
வாம்பரி பூட்டிய தேர்மே, லிணக்கமில் கொடிய னேறினன் கவச
மிட்டிவில் லெடுத்தன னெதிர்த்தே. (சு)

அந்தரத் தமரர் சூழ்ந்திட நின்ற வையன்மேல் வைந்துனைப்
பகழி, சிந்தினன் றெய்வ வரன்படை யெடுத்தான் பேவர்தங் கோ
மக னான, விந்திர னுடனே செம்பன்வந் தெதிர்த்தா னிலகிய தனஞ்
சய னுடனே, வந்துபோர் புரிந்தான் றெம்பன்வா லெயிற்றுக் கயிட
பன் மறலிமுன் மலைந்தான். (எ)

நிருதிதன் னுடனே முரனுடற் றினன்முன் னின்றிடம் வருண
னோ டேழுந்து, கருமுகில் சூழ்ந்த தென்னமே காட்சன் கணைபல
தொடுத்தனன் சரபன், பொருதினன் வருகாற் றிறையுடன் காலன்
புகன்றிடு/குபேரனோ டெதிர்த்தான், சுருதியாய்ந் திடமி சானன்
முன் வெகுளி சூழ்சர தெற்பன்விற் குனித்தான்.

கருஅ

புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்.

ஓதரும் புகழ்மேன் மண்டலக் கிறைமுன் னுற்றனன் காலக
னிலகு, பாதலத் ததிபன் றன்னுடன் கால நேமிபற் பலபடை தொ
மித்தான், காதக னான சம்பரன் சபரன் கண்டகன் கணக்கிலாக்
கொடிய, பாதக மிகுந்த சண்டனீள் சுசண்டன் பாரவீற் றனித்தனி
குனித்தார். (க)

தாசரன் முதலா மெழுவர்கள் சூலந் தோமர முதற்பல படை
கள், வாசவ வீரே முலகினுக் கதிபர் தங்கள்மேற் ரெடுத்தெதிர்
வலேத்தா, ரீசனார் புதல்வன் புன்னகை புரிந்தே யிவர்களைக் கடற்
கிறை கொடுத்தான், பேசருங் கொடிய தாரகன் பேழ்வாய்ப் பிளந்
திதழ் கடித்தெதி ரெழுந்தான். (க0)

வேறு

அரனார் மகனா கியவை யன்மலர்க்
கரமீ திலெடுத்தனன்விற் கடுநேர்
சரமா ரிபொழிந் தனனன் னவைவதைத்
தாரமூ றிருவிப் புறமோ டியதே. (கக)

தாவில் வலிபெற் றிடுதா ரகனுஞ்
சேவின் புறவோ னருள்செம் மல்புயத்
தேவின் சிரமைந் துபுதைத் திமையோர்
கோவின் சூலிசத் தையொடித் தனனே. (கஉ)

சூலப் படைதோ மரமா தியெடுத்த
தேலக் குழல்பா கனெழிற் புதல்வன்
கோலத் திருமார் பில்விடித் திருள்கு
ராலத் தைநிகர்ப் பவடார்ந் தனனூல். (கங)

வேறு.

மங்குன் மீது மறைந்துபின் வந்துநின்
றங்கை விற்குனித் தாயிரம் வெங்களை
சங்க ரன்புதல் வன்பட மார்பினிற்
பொங்கு சோரி பொழிய விடுத்தனன்.

(கச)

மாயஞ் செய்து வலியவில் வாங்கியா
காய நின்று கணைக டொடுத்தனன்
சேயன் பாகிய தேவர் பதைத்துயிர்
சாய வேதரை மீதில் விழுநதனர்.

(கரு)

படைதத லைவர் பலரிற் தார்கன்போ
ரிடைக்க ணின்றயி ராவத மெண்ணில்சீ
ருடைபபெ ரும்வலி மாறியொடுங் குயே
துடைப்ப ருந்துப ரத்தொடு சோர்ந்ததே.

(கசு)

வெய்யன் றேரொடு சாரதி வீழ்ந்திட
வையன் வாளி தொடுததன னன்னவன்
கையி லேந்து சிலைவெங் கணையுடன்
வைய மீது குதித்தெதிர் வந்தனன்.

(கஎ)

தொல்லை நான்மறை தேடருந் தாயவ
னல்லை நேரசு ரன்றுணை யங்கையில்
வில்லை நானுட னிற்றிட வெங்களை
யொல்லை விட்டியிர் பார்மிசைத் தள்ளினான்

(கஅ)

இரக்க நீத்த கொடியவ னென்னும்வல்
லரக்கன் வரளெடுத்த தண்ணன்முன் வந்தனன்
சிரச்சம் பஞ்செய்து சீற்ற மிகுந்திடக்
கரத்தி ரள்வலி காட்டி யுடற்றினான்.

(கஆ)

தரணி நின்று பொருதிடு தாரக
 னுருமி ரண்டு பிளவுபட் டோதநீர்
 பரவியேறும் பரவை படிந்திட
 வரன ளித்த வயிற்படை யேவினான்.

(௨௦)

வேறு.

எண்ணரிய விமையவர்தந் துயர நீங்க விந்திரன்பொன் னுல
 குபுரந் திடச்சு வேத, வண்ணவயி ராவதமும் புகழ்சேர் சங்க மாநிதி
 யும் வளர்பதும் நிதியும் வாசத், தண்மலர்க்கற், பகதருயு மகிழ்ச்சி
 கூரத் தாரகா சுரன்வழையாஞ் சருக்கஞ் சொன்னே, னெண்ணல்ச
 ரீரிவாக் களித்த தூய வருமைமிகு சருக்கமே லுரைப்ப னம்மா. ( )

தாரகாசுரசங்காரச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௮௦௨.

அசரீரிவாக்களித்தசருக்கம்.

எண்ணில்வா னவர்சமக் கிரங்கி நோக்கிய
 தண்ணளி மலர்விழிச் சண்முகப் பிராண்
 வெண்ணிலாத் தவழ்ந்திடும் வெள்ளி மால்வரை
 யண்ணலை யகங்குளிர் தரநினைந்துபின்.

(௧)

தொடுத்திடும் பிருகுசெய் சூழ்ச்சி பையவர்
 தடுத்ததஞ் ஞானமோ கிதர்க ளாகியே
 படுத்தன ரிமையவர் பரவை மீதுயிர்
 விடுத்தழற் தாரகன் விழந்த தோர்கிலார்.

(௨)

நமரிவ ரிவசென நாடித் தேடுநற்
 றமர்துணை யின்றியே தனிகி டந்திடு
 மமரர்தம் மூர்ச்சையைத் திர்ப்ப தம்மைபங்
 கமர்கன லொழுகுகண் ணுதலே யாகுமால்.

(௩)

என்றநிச் சுயஞ்செய்திவ் வுலக மீதினில்
வென்றிசேர் காசிகே தாரம் வேதம்வந்
தன்றருச் சனைசெயும் வனமை யாறுடன்
அன்றுமவெண் ணுவல்சீர் சூழும் வாஞ்சியம்.

(ச)

இந்தமா நகரெலா மெழில்கொ ழித்தநல்
லந்திவெண் பிறையணி யண்ண லார்மதித்
சுந்தரத் தலமெனக ரணிபு ணர்ந்ததன்
சிந்தையி னினைந்செ திற் செல்கு வேனென

(ந)

ஒருமொழி புகனறன னுலக மீதினிற்
குருபர ஞ்சிய சூமர நாயகம்
கருமையொன் றெளிமையொன் றுவ துள்ளதோ
ஐருவினை யாடலோ தெளித றோகிலேன்.

(சு)

எண்ணுமப் பொழுதச ரீரி வாக்கெழுந்
தண்ணை திருவவ தாரஞ் செய்திடும்
புண்ணியத் தலநதனிற் போநது நாதனை
யுண்மைசே ரிருதய கமலத் துண்ணியே.

(எ)

திருத்தமா நலனகொள்கித் தாமு தத்தடப்
பெருத்ததீ ரந்தனிற் பெருகும் வானவ
ருருத்தமைச் சேர்க்கமே லுரம்ப டைத்தொளிர்
மருத்துவின் மனுச்சொலஞ் ஞான மாயந்திட.

(அ)

கயிலமால் வரைவளர் கண்ணு தம்பிரா
னயிலினை வேல்விழி யணங்கு தன்னுடன்
பலிபெரு மகிமைபற் பலப டைத்திடுஞ்
சயிலநேர் விடையுதைத் தவனிற் சார்குவன்.

(க)

என்றவக் கணந்தனி லிமய மீன்றவ
 டன்றிருப் புதல்வனஞ் சண்முகப்பிரா
 னன்றிசேர் வயித்திய நாதஞ் சார்ந்தெது
 மொன்றிய மனுவினை யுளத்தி லுன்னினான். (க௦)

ஆருயிர் நாயகன் குறிப்ப நிரதுகூழ்
 மாருதம் வானவர் துன்ப முற்றுவன்
 பாருது மவர்முதற் பலரை யும்மெறித்
 தேருறை தீர்த்ததீ ரத்தி லெய்தியே. (க௧)

வாரமீ தவர்தமைச் சேர்த்து வைத்தபின்
 னாமு தானசித் தாமு தப்புனற
 சீரணி குமரவே டெளித்து ரைத்தனன்
 றுரணி புகழ்சிவ கவசந் தனையே. (க௨)

அமுந்திய விண்ணவர்க் கிரங்கி யன்புகூர்ந்
 தெழுந்துமுன் னிருடியர் கயிலை யெய்தியே
 கொழுந்துவெண் பிறைபுனற் குலவும் வேணியன
 செழுந்தனி ரிணையடி சேவித் தையகேள் (க௩)

பொன்னுல கழிந்தது பொருந்தும் வானவர்
 மன்னிய பிருகுசெய் மனுவிற் பற்பல
 வின்னல்கூர் வியாதிபுற் றனரெ ழுநதிட
 வுன்னரு ளன்றிவே றென்று காண்கிலேம். (க௪)

என்றநின் றிரந்தன டபய மீந்தனன்
 கொன்றைநாண் மலரணி யையன் கூறுமீ
 தன்றியுக் கயிலைவிட் டகன்றி டாமன்முன்
 னின்றன ரருள்பெருங் கால நேர்ப்பெற. (க௫)

கயிலைநா யகன்கிவ கணங்கள் சூழ்தரக்
சூயின் மொழி வரமிருத் திகையுங் கொண்டுமேற்
றயிலபாத் திரநற்சஞ் சேவி தன்னுடன்
பயில்வயித் தியனெனப் பரிந்தெ முந்தனன்.

(கசு)

வேறு.

எய்திவெண் ணீறு முத்திமண் டபக்கூ விளவடி மிருத்திகை
யெடுத்துத், துய்யுந் றயிலந் தொட்டுயி ரளிக்ருந் தூயசஞ் சேவி
யைப் பிழிந்து, கையின லையன் பூசினன் வாணோர் கணப்பொழு
தினிற்பிரு கியற்றும், வெய்யநோ யொழிந்து திவ்விய தேகம் வி
ங்கவே பெருநதன ரம்மா.

(கசு)

வேறு.

மிக்கமயக் குறுமோக வஞ்ஞானந் திரநதிமையோர் வேறு ருது
தக்கசரு வாங்கபூ ரணராகி யெழுந்துதயா பரணே போற்றி
செக்கர்வா னந்தனில்வந் துதித்தசிறு பிறையணிந்த செல்வ போற்றி
புக்கவிட முண்டளித்த வருட்கடலே போற்றியென வேத்திநினரா

வேறு.

நண்ணும் பசுந்தே நொழுதிதழி நறுமா மணம்வீ சிமும்வேணி
யண்ண லளித்த வசரீரி வாக்கின் மகிமை கூறினனாய்ந்
தெண்ண வரிய மேன்மைவளர்ந் திலரு தேவ ரஞ்ச்சனைசெய்
யண்மை யான சருக்கமான் மியமேல் விளங்க வுரைசெய்வேன்.

அசரீரி வாக்களித்த சருக்கமுற்றிற்று.

கூட திருவிருத்தம் - அடக.

தேவாருச்சினைசெய்சருக்கம்.

அலகிலா மகிமை பெற்ற வாமரங்க ளடியேம் வாச
மலரினும் பூசை செய்து மகிழ்ச்சிகூர் விழாவி யற்ற
நலபிசு கருணை செய்ய நாதனே வேண்டு மென்ற
நிலகிய குமுத வாக்கா லிறைவ்னன் நெனவ ளித்தான். (க)

உத்தமன் பின்னு மன்றோர்க் கொருமொழி யளித்தல் செய்தா
னித்தலம் தன்னி னீங்கு மியற்றுமுன் வினையால் வந்து
கித்தியம் விடாது காயுஞ் சுரமுறைச் சுரநி கழ்ந்து
பித்தமே லிடுஞ்சு ரம்வாய் பேசருஞ் சுரமும் பின்னர். (உ)

துன்னிய சன்னி வாதத் தோடநேத் திரநோய் நிற்காச்
சென்னிரோய் சுவாச காசஞ் செவித்துளைக் குறம்பி மூவங்
குண்மனோய் சுவேத குட்டங் குலைவலி கயநோய் மேக
மன்னிய வசூரித் துன்பம் வடிச்சுநீ ரிழிவு மன்றி.

நகந்தனி லுறுநோய் தந்த நலிவுநோய் மார்பு டைப்பு
மிருந்துய ருறுநோய் பிலலி சூனிய வேதை கண்டோ
ரகந்திடுகி டவே பேழ்வாய் திறந்திடு மலகை வந்து
புகுந்துசுந் திடுநோய் புள்ளூர் புகுந்திடிற் பயந்து போமே. (ச)

என்றெதித் துரைத்த மாற்றம் யாவையு முணர்ந்து துள்ளுங்
கன்றுழை மழுத்த ரித்த காழுமுகக் கண்ணும் வெண்ணீ
டுருன்றிய மேனி வாய்ந்த வொளியுமன் புருகக கண்டு
நின்றுபூ நீர்சொ ரிநது நிமலனைப் பூசை செய்தார். (ரு)

பக்குவ மாண வன்னம் பழமிள நீர்பா னீய
மிக்கபா யசந்தாம் பூல விதவகை நிவேத னஞ்செய்
தக்டர வணிந்த வண்ணந் கணிபெறு தீப மேந்தித்
தொக்கவிண் ணவர்க ளாரா தனைசெய்து துதித்தல் செய்தார். (ஊ)

வசந்தகா லத்தி ஷங்கு திருவிழாச் செய்து வானத்
திசைந்ததுந் துபிமு முங்கப் பல்லிப மியம்ப மாத
ரகைந்துநன் னட்டினஞ்செய்ய வணிகொடென் மலயத் தென்ற
லுசந்திரிம் வெப்ப மாற்றி யுறுபதஞ் செயவ மைத்தார். (எ)

தருப்பணங் கவரி தால விருந்தம்வெண் டரள மாலை
திருத்தமா முறைதொ டித்துத் திகழ்ந்தவெண் குடைவி ளங்கு
முருப்பொலிந் திலகு மற்று முளவுப சாரஞ் செய்தே
விருப்புறு சீத ளஞ்சூழ் மிகுபணி பலவுஞ் செய்தார். (அ)

வேறு.

அருள்பழுத் திருந்த வைய னதுமதி பெற்று மேலாந்
தெருள்வலி யுளராய்த் தேவர் கோன்முத லிமையோர் செவ்விப்
பொருண்மிகுந் தொளிசு யங்கும் பொன்னுல கதனைச் சேர்ந்தே
யிருணிறத் தசுரர் செய்தீங் கினையொழித் திலகி னுரால். (க)

வேறு.

இலகிய விரதந் தவம்பல புரிந்தே யேமுல கழம்புகழ் நிறைய
வலகிலா மகிமை பெற்றிடுந் தேவ ரருச்சினை செய்திடு சருக்கப்
பலவ ள மதனைப் பகர்ந்தன னுள்ளம் பரிந்துவா லாம்பிகை யம்மை
குலவிய மலரா ளருச்சினை செய்யுஞ் சருக்கமேற் கூறுவன் குறித்தே.

தேவரருச்சினைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - அநக.

வாலாம்பிகையருச்சினைசெய்சருக்கம்.

அஞ்சிறைத் தும்பி யின்னிசை தொடுப்ப வணிகொள்பூந் தாதி
றைத் தலுந், மஞ்சரி நெருங்குஞ் சோலையின் மருங்கு வள்ளவாய்க்
கும்பகாண ம னுவாரிந், தெஞ்சலில் சுனைகள் பற்பல மல்க விறை

வனு மிலகும் பிகையும், விஞ்சையர் முனிவர் விண்ணவர் சூழ
வெள்ளியங் கிரியில்வீந் திருந்தார். (க)

தெண்ணிலாத் தவமுஞ் சிறுபிறை யணிந்த தெய்வநா யகன்
சிவ கணங்க, ளெண்ணரும் பூத கணம்புடை சூழ விலகுமா ணிக்
கம்வைத் திழைத்து, வண்ணநல் லெழில்வாய்ந் திருந்தவா சனத்தின்
மன்னிவீந் திருக்குமப் பொழுதி, னுண்ணிறை காத லுமையுடன்
முத்தி மண்டப மொளிசெயப் போந்தான். (உ)

விளங்கிழை முத்தி மண்டபச் சூழல் வியப்புறு தென்றிசை
சார்ந்து, கிளர்ந்தபூ வலகிற் செலநினை பொழுதீந் கெழுமுதன்
ளெழிலினை நோக்கி, யளந்திடி னெனேநேர் மகளிரும் பீருட ரைய
நின் றனைநிதர் சொல்ல, வளம்பெறு மவரு மிலையென வியந்து
மகிழ்ந்திடு மாந்தனள் வகுத்தாள். (ங)

அற்றைஞான் றையன் மறைந்தனன் புகழ்சே ரற்புத வழவுள
ராகி, நெற்றியிற் கண்ணு நான்குதிண் புயமு நீறணி மேனியு
நீண்ட, கற்றைவார் சடையு நீலகண் டமுமான் மழுவும்வாய்ந் திடு
களத் திரமும், பெற்றவ ராகி யனேகர்கண் ணுற்றார் பெய்வகை
பார்த்ததி சயித்தாள். (ச)

நிலகவா னுதலாள் கண்ணினுக் கெதிர்பின் றேன்றினன் திரு
ந்துநல் லெழில்கூர்ந், நிலகிடு மிமய மால்வரை யளித்த விளங்
கொடி யாரிவ ரென்று, ணிலயிசை வயித்திய நாதந் தலத்தி னெ
கிழ்ந்து மலரினாற் பூசை, நலமிகச் செய்த பேரென நவீனா ன்யந்
தருச் சனைசெய நினைந்தாள். (ஐ)

அண்ணலே யனைய தலத்துனைப் பூசை செயவரு ளென்றன ளளித்தான், வண்ணவார் கூந்த லிலகுகோ மளவா லாம்பிகை யுந்
வமாய்ந் தொளிசே, ஓரண்ணில்பன் மணிவைத் திழைத்தபொன்
விமானத் தேயின னுருத்திர கணங்கள், விண்ணவ ரரமா மக
ளிர்க ளானேகர் மிடைந்திரு புறத்தினு நிறைந்தார். (சு)

முழுவொலி யாழி னிசையொலி வேத முழக்கொலி யமுதமுந்
றிருக்குங்; குழலொலி மணிமே கலையரம் பையர்பூங் குயிற்சூரற்
பாடலி னெலிமென், மழலைவாய்ப் பசும்பொற சதங்கையி னெலி
தா மரையடிச் சிலம்பொலி பெருநாது, தொழுவரு மன்பர் துதித்
திடு மொலியெண் டிசைதொறுஞ் சூழ்ந்தது தொடர்ந்தே. (சு)

மரகத மயில்பொன் மலையினிற் றங்கி வந்தென விமானத்திற்
போந்து, விரவுமா னந்த வெளியுரு வாசி விளங்குகே தாரமார் தல
த்திற், கரமலர் குவித்து நின்றனகண் ணருவி பாய்ந்திடக் கணிந்துள
முருக, வரவகங் கணக்கே தாரநா யகனை யருச்சினை புரிந்தன
ளம்மை. (அ)

திங்கள்வா ணுதல்வாய்ந் திலகுமம் பிசைவென் டிரைதுரை
யொடுசுழித் தோடுங், கங்கைசூழ் காசி மாநக ளதனிற் கவுண்மதம்
பாய்கடுஞ் சீற்ற, வெங்கரி யுரிவை போர்த்திடுங் கருணை விசுவநா
தனையருச் சினைசெய், தங்கண்மா நிலத்தின் மகிமைசேர் னைமி
சாரணி யந்தனிற் போர்தாள். (க)

கற்பகா லங்கள் பற்பல கண்டு கழித்தருந் தவம்புரிந் தழியாப்,
பொற்புழும் வேள்வி செய்தகத் திருனைப் போக்கிமெய்ஞ் ஞானகு
டியுண்டோன், றற்புத வடிவம் வாய்ந்திருந் திடமம் முனிவர ரனை

கருக் கருள்செய், தெற்பணி பூண்டங் கெழில்கொழித் திலகு மிறை
வ்னை யருச்சினை செய்தாள். (க௦)

குலவிய குருக்கேத் திரத்தினி தமர்ந்த கொன்றைவே ணியன்
றனை வணங்கி, யலகில்வண் புகழ்சேர் திருச்சயி லத்தி லங்களை
னிணையடி பணிந்து, பலதுதி வேத வாக்கிய மதனாற் பரவிநீ ணதி
பல கடந்து, நலமிசூர் திடுபொன் முகலிசூழ் மலைவர் னண்ணுகா
ளத்திவந் தனளால். (க௧)

செம்பொன்மால் வரையின் நெடுத்திடுஞ் செல்வி திகழ்தனி
மலைதனில் விளங்கு, மம்பிகா பதியை யரியகா ளத்தி யையனைப்
பூசைசெய் செழுந்து, கம்பைமா நகிசூழ் காஞ்சிமா நகரைக் கண்டு
கண் களித்தருள் பழுத்த, வெம்பிரா னேகாம் பரணைநாண் மலரா
லெழில்பெற வருச்சினை செய்தாள். (க௨)

அருணைமால் வரையை வலஞ்செய்து வணங்கி யருள்கொழித்
திருந்திடும் விருத்த, கிரியுறை யிறைவன் பொன்னடி பணிந்து
கிளர்மறைச் சிலம்பொலி கலிப்ப, வரிவிழி மாது கண்டுளங் களிப்ப
மன்றுளே நடம்புரிந் திலகுங், கருணைநா யகனைத் தாமரை மலர்ச்
செங் கைகுவித் தருச்சினை செய்தாள். (க௩)

அள்ளிலை நெடுவேற் கண்ணுமை திருச்சிற் றம்பல மகன்று
தென் றிசைசூழ், கொள்ளிடங் கடந்து காழிமா நகரிற் குலவுபொற்
ரோணிவீற் றிருக்கும், வள்ளலைப் பிரம புரிசனைச் செழுந்தேன் மல
ரினா லருச்சினை செய்து, வெள்ளெருக் கிலகும் வனந்தனைக் கண்டு
மிகுமகிழ் கூர்ந்தனள் வியந்தே. (க௪)

நறுமணங் கழம்பூஞ் சோலையு நளின் வாலயு நவமணி யிழை
த்து நிறவுபே ரொளிகூழ் விமானமும் விசும்பி னீணிலை யிலகுநே

புரம, மெழப்படைத் தெழுந்தே யுயர்ந்தபொன் மதினு மெழில்
கொழித் திருக்குநால் வீதி, யுறுபெருஞ் செல்வ மாடமா ளிகைபு
முமையுள முருகிடப் பூர்த்தாள். (கரு)

வேறு.

உளத்தின்மகிழ் கூர்ந்தவள்புள் ளிருக்கு வேளு ருயரெல்லை
மருங்கினினைத் தெனவென் றுன்னி, யளப்பரிய பரிசனஞ்சூழ்ந்
திடவி மாண மதினின்று மிறங்குவளர் வாலையாகி, வளத்தினுட னிரு
ந்தசித்தா முதநீ ரீடி மன்னுமொளி நீறணிந்து மணங்கு லாலி, விள
க்கமிகு குங்குமநன் னுதலி னிட்டு மேகலைகண் டிகைதரித்து விரை
ந்து போந்தாள். (கசு)

வேறு.

பெற்றியிகு சந்திரகார் தந்தகரி பரந்தபிரா காரஞ் சூழ்ந்து,
பொற்றொடியா லயம்புகுந்து விளங்குபே ரானந்தப் பொலிவு தோ
ன்ற, நெற்றியிற்கண் படைத்திருந்த நிமலன்வயித் தியநாத னிணைத்
தாள் போற்றி, யுற்றபெருங் காதலுடன் விதிமுறையாற் பூசைசெய
வுன்னி நின்றாள். (கஎ)

நலன்செய்முணங் கமழ்தருமஞ் சனந்தயில மான்பால்வெண்
டயிர்நல் வாசங், கலந்திருங் குமங்கோரோ சனையிளநீர் கனிதேன்
செங் கரும்பின் சாரே, டிலங்குசருக் கரைநறுநெய் யிளவெந்நீ
ரின்னமபி டேகத் துள்ள, தலங்குதிர வியத்தொடுசந் தனக்குழம்பு
திருமுடிமேற் சொரிந்து பின்னர். (கஆ)

ஒற்றாடை சாத்திவெண்ணீ றணிந்திழைவாய்ந் திடுமாடை யுடு
த்துத் கோண்மேற், பாற்பூண னூல்சாத்திக் கதிர்மகுடந் தரிக்க
மணித் தலனகள் டூட்டி, நற்போதி னொடுவில்வ நறுந்தொடைய

லலங்கரித்து நயந்து னாப, மெற்போன்று சுடருமணித் தீபமெடுத்தீ
 லிலருநீவே தனங்க ளெல்லாம். (கக)

பற்பலபொற் றளிகையினிற் பரிந்தமைத்துப் பெருந்தீப மெ
 மித்துப் பாங்க, ருற்றிலகு சோடசநல் லுபசாரத் துடன்பூசை யுரி
 மையாக, விற்பொருவு துதலுமையாள் செய்துவுளர் வேதபாக்
 கியத்தா லைய, னற்செவிக்கின் னமுதமெனத் துதிசெய்தாண் முழ
 வொலிநான் மருங்கு மல்க. (உ0)

வேறு.

ஜயன்வாய்ந் திடுபே ரன்பினாற் செய்யு மருச்சனை யுவந்தெ
 ழில் கொழிக்கு, நெய்தவழ் கூந்த லம்பிகைக் கிலகு - நித்திய யெள
 வன மளித்தா, னெய்துதற் கரிய விடதுபா கமுமீந் தனெழின்
 மகிழ்ச்சிகூர்ந் திருந்து, வையகந் தன்னில் வருமவர் விழையும் வரந்
 தர விளங்கின ளம்மா. (உக)

வேறு.

அளவில்பல் லுயிர்க்கெலாம் வரம ளித்திட
 வளரும்வா லாம்பிகை பூசை மான்மியத்
 தளவள முரைத்தன னுலகு னோர்க்கரு
 டெளிதரு திருவிழாச் சிறப்புச் சொல்வன்மேல். (உஉ)

வாலாம்பிகையருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவித்தம்-அருந்.

திருவிழாச்சருக்கம்.

பொற்புதுபூங் தமலமிசை யினிதுறையு நான்முகனிப் புவன
 மீதி, னற்புகழ்பெற் றிடுவேத முதலெந்துல் களுநவிலு மனென நன்.

புற், நற்புதமா கியவயித்திய நாதமணைத் தெண்ணரிய வமரர் சூழப்.
பற்பலபல் லியமுழங்க வையனினை யடிக்கமலம் பணிந்தான் மா
தோ. (௧)

வேறு.

ஆரணந் தேடிக் காணு வையனே போற்றி மூல
காரண போற்றி யுன்னுங் கற்பனை கடந்தாய போற்றி
தாரணி தன்னிற றேன்றாத் துணையதா யிருந்தாய் போற்றி
வாரணி செம்பொற் கொங்கை மங்கைதன் பங்கா போற்றி. (௨)

வேறு.

பரிவுயிகப் பணிந்தினை யதுகிசெய்து கண்ணருவி பாய நின்று,
புரிகருணை யுனதுமலர்ப் பொன்னடியை யருச்சினைசெய் துலகம்
போற்றுந், திருவிழவு செயவென்றான் மெய்வநா யகன்றிருவாய்
மலர்ந்து செம்பொன், விரிசிறகோ திமமூரும் வேதன்முகத் தனை
நோக்கி விளம்ப லுற்றான். (௩)

மலைவளர்கா தலிவயித்திய நாதமகி மையையுணர்ந்து வணங்கி
மேலா, நிலைமையெனை யினையதோர் தலத்திலருச் சனைநியமம் புரி
ந்து செய்யத், தலைமைபெறும் வேதவாக் கியமதனாற் றுதிசெய்து
தகுதி யோங்கு. மிலைநெடுவேல் விழிகளிப்ப வரம்வாங்கி யெழுந்து
மகிழ்ந் தியற்றும் பண்பால். (௪)

நின்மனத்தன் புறம்வரம்யா னெவ்வாறு தாத்தருநீள் வெள்ளி
வெற்பும், வன்மைபெறு சூலமுயிப் பொழுதுவிட்டு விடுவன்மகிழ்ந்
தன்பர்க் கீர்த், நன்மைபெறும் வரந்தன்னைத் தள்ளியான் விடநினை
யே ன்யந்து மாதா, தன்மைவியந் தவளருள்பெற் றினியதிரு விழாச்
செய்யத் தக்க கென்றான். (௫)

வள்ளலளித் திடுமியீய வாக்கதனைச் செவிக்கமுதாய் டுன்னி
யோங்கூ, முள்ளமகிழ்ச் சியினுடனே யம்பிகையைப் பணிந்துதுதித்

தன்னுன் சிந்தை, கொள்ளவிழைந் திரிம்வரம்யான் தருகுவன்கே
 ளென்றனள்பூங் கொன்றை வாய்ந்த, வெள்ளநதி யணிவயித்திய
 நாதனையான் பூசைசெய்ய விழைந்தே னென்றான் (௬)

அனையவரந் தரத்தகுவ தன்மநா னிதர்பூசை செய்த லானீ,
 நினையும்வரந் தருவனென வுரைத்தமொழி தவறாது நினக்கூடீந்
 தே, னனையவிழு மலரெடுத்தே நலன்சேருந் திருவிழா ஞானநி
 னையன், நனையிலகு மருச்சனையான் செய்வனிடே பூறுதலிந் துய்
 ய வென்றான் (௭)

இடபவா கனக்காட்சி தருமைந்தார் திருவிழா வின்லி லங்கு,
 பாடவரவந் தரித்தபிரான் நனைப்பூசை செயின்யாவும் பலிக்கு மை
 ந்து, தொடர்வுபெறு சிவபூசை னானதோ டமுந்தீருந் துயன் நன்
 னை, யுடலின்மயிர்ப் புளகமுறத் தரிசித்தோர் பலனெண்ணி யுரைப்
 பார் யாரே. (௮)

சுனமுறு னானம்வரச் சிவபூசை பண்ணுகிற தில்லை யென்று
 ஞானநா யகனையுல குறுதிபெற நன்னியமம் புரிந்தேன் முன்ன
 மானதினால் வருமைந்தார் திருவிழா வினிற்பூசை செய்வே னாய்ந்த
 போனகமந் துளவுபசா ரமுஞ்சைவா கமம்புகலும் விதியானென்றான்

ஆயநறு மலரெடுத்தே யண்ணலினை யடியிலருச் சனைசெய்
 போதிந், னாயமணங் கமழ்தூபஞ் சுடரெழுந்தீ பழநிலே தனமுஞ்
 சூழ்ந்து, காயநில முறப்பணியு முபசாரங் கடந்தவப சாரம் யாவும்,
 பாயும்விடை யண்ணலெந்தார் திருவிழாத் தரிசனஞ்செய் பலனா
 னீங்கும். (௯)

தக்கருநத் துரோகமுதந் சகலபா வமுந்தீருந் தன்வா பூறு,
 மிக்ககோ ழையையுமிழ்தல் வைதல்கோ பித்தல்வே றென்று பே
 சல், புக்கவா னையிற்பூசா காலமதிந் புதல்வனைப்பா ராட்டிந் தேற

டர், திக்கினைவிட டோடுமைந்தார் திருவிழாத் தரிசனஞ்செய்தவர்
கட்கென்றான். (௧௧)

ஆம்பிகைசெங் சூழதவாய் மலர்ந்துரைத்த மொழிசெவிக்கின்
னமுதாய் வாய்ந்த, செம்பதும் மலருறையு நான்முகனன் னனுக்
கிவைவின் ணப்பரு செய்தே, யும்பர்தொழு மன்னவன்றன் னருள்
பெற்றுத் திருவிழா வுபசா ரங்க, ணம்புபெருங் காதலினுற் செய்த
னன்மற் றவைதெரிந்து நவிலவார் யாரே. (௧௨)

பொன்னுலக மகிழ்ந்துபூ வுலகில்வந்தே யிருந்ததெனும் பொ
ற்பு வாய்ப்ப, நன்மைபெறு சங்கரிதி பதுமரிதி நவிலரிய மகிமை
சூழ்ந்து, மன்னிவளர்ந் தோங்குசிந்தா மணிதேனு கற்பகமற் றுளவு
மன்றிப், வன்னுபுக முளகேசன் படைத்தரிதி யழும்பரந்து நிறை
ந்த புரங்கால். (௧௩)

ஒளிசெய்கதை தீற்றியெழில் கொழிக்குமணி மாடமுயர்ந் திடு
மா காய, வெளிமுகம் தொடும்விதி விளங்குமனைச் சுவர்த்தலயிங்
குலிகச் சேறு, தெளிசூழம்பு தோய்த்தெழுது சித்திரம்பொற் புறந்
தெற்றி தோறுந் தென்றல், குளிர்நிலவி னுடன்வீசக் கோதையரா
டவாமகிழ்ச்சி கூர்ந்து நின்றே. (௧௪)

விரவுமொளி வயிரநெடுங் கானிறுத்தி மாணிக்க விட்டஞ் சேர்
த்த, மரகதப்பந் தரிப்பவள மணித்தொங்க னாற்றிமா செறிந்து வாய்
ந்த, தரளமணி யெழின்மலை தொடுத்திளநீர் கமுகரம்பைத் தாறு
தூக்கிப், பரவுநெடு வீதியணி பெறவாயி லிருபுறம்பண் புறவே செ
ய்தார். (௧௫)

வெள்ளிபசும் பொன்னமைந்து விளங்குபூ ரணகும்பம் வீதி
தோறு, முள்ளிலவேல் விழிமாதர் மணிமேடை யலங்கரித்து னுவத்
தா ரளவுதி, தெள்ளுபனி நீர்க்கலவை தெளித்தனர்பொன் னிறங்

கௌசு

புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்.

கோள்சிற குளர்ந்து செங்காற், புள்ளலம்பு வாவிநிகழ் செங்கமலப்
போதுபரிந் திறைத்தார் மாதோ. (கௌ)

அண்ணல்வயித் தியநாதன் திருவிழாப் பெரியகொடி யேற்ற
மாலோன், வெண்ணிலவு சொரிந்திடுசுக் கிலபக்கப் பங்குனிமா தத்
தின் மேவி, நண்ணியகார்த் திகையாகு மிடபவா கணக்காட்சி யதிதி
நாளா, முண்மைபெறு மாயிலிய மிரதமா முத்தரநற் திர்த்த மாமால்.

என்றெழுதிப் பத்திரிகை யெடுத்துமருத் துவர்செங்கைத் தல
த்தி லீந்து, வென்றிமிகு மிந்திரன்கந் தருவர்முனி வாரிய்க்கர் விண்
னோர் சித்த, ரன்றியுல கீரேழி னுறையுமவர்க் கினியமங் களமா யா
ரும், வன்றிறல்சேர் வாகனத்தின் வரத்தக்க தென்றுரைத்து வருமி
னென்றான். (கஅ)

வேறு.

இலகுபத் திரிகை தன்னி லெழுதிய துணர்ந்து செம்பொ
லுலகிலுள் ளவர்க ளண்ட கோளகை யுறைவோர் மற்றும்
பலபல வுலகில் வாழ்வோர் பருப்பதத் தினிலி ருப்போ
ரலகிலா மகிழ்ச்சி பொங்கி யெழுந்திட வெழுந்தா ரன்றே. (கஆ)

குணகடல் கிழக்கு வாய்மை குலவும்வா ளொளிபுத் தூர்மேற்
கிணைதரும் வடபாற் றென்பா லிலகுபன் மணிகொ ழித்தே
யுணவினித் தழுதாய் வாய்ந்த வுபயகா விரியி னுப்ப
ணையுநான் கெல்லை சூழ்ந்தா ரதன்புற மருங்கு நின்றார். (உ௦)

எங்கணு மன்ன சாலை யெண்ணிட வரிதாய் வந்தோர்
தங்கிடற் குவகை பொங்கத் தனித்தனி சமைந்த சாலை
யங்ணன் றனக்கி யைந்தேயணிபெறும் யாக சாலை
மங்கள கரம்வி ளங்க வளஞ்செழித் திருந்த மன்னே. (உ௧)

பஞ்சம சுத்தி மற்று முளவனு கூலம் பார்த்துக்
கஞ்சநான் மலரோ னுள்ளக் கனிவொடுங் கொடிதா னேற்றி
யெஞ்சலி லுபசா ாங்க் னொழில்பெற வியற்றி யண்ணல்
செஞ்சர ணம்ப ணிந்து திருவிழா விளங்கச் செய்தான். (௨௨)

வலம்புரி முழங்க வேத மறையவ ரோத வான்மீ
திலங்குதுந் துபிக லிப்ப வேழிசைப் பாட லோங்க
நலங்கொணமத் துளந்தொ ளிப்ப நடம்பயின் மாத ரம்பொற்
சிலம்பொலி பரம்பத் தாளங் கணீலெனத் திகழ்ந்த தெங்கும். (௨௩)

வேறு.

சிங்கமுகக் கொடியாளிக் கொடியிடபக் கொடியன்னக் கொடி
செஞ் சூட்டுப், பொங்குசின மிதங்கோழிக் கொடியலகைக் கொடி
மகரக் கொடியிப் பூமி, யெங்கும் விளங் கிடங்கீர்த்திக் கொடியுடனே
யெடுத்திலகப் பிடித்தார் விண்ணோர், பொங்கியிடு பூமாரி பொழிந்த
னர்பா வருமகிழ்ச்சி பூத்தார் மாதோ. (௨௪)

மயில்விசிறி மயிற்பிச்சங் கண்ணாடி அருட்டிசா மரையீ யோ
ட்டி, வெயிலுமிழ்ப்பூச் சக்கரவா ளக்குடைசூழ் வெண்கொற்றக்
குடைமா ணிக்கக், குயில்பசும்பொற் குடைவெள்ளிக் குடைமுத்
துக் குடைபவளக் குடைசெ ழிப்ப, வயிலிலகி யிடுமீட்டி படை
வாண்மு னனந்தந்தி வர்த்தி யார்ந்த. (௨௫)

வேறு.

அக்ஷயந கமல மேவு மயன்பரிந் தியற்று மேலா
நல்வர மணிக்கு மைந்தாந் திருவிழா வினின லஞ்சேர்
மெல்லியலுமைபே ரன்பால் விதிமுறை பூசை செய்தாள்
சேல்வவே ளண்ணல் பூசை செய்துவேல் வாங்கி னானல். (௨௬)

களக்

புள்ளிருக்குவேனார்ப்புராணம்.

அருமையாய் வீதி தன்னி லலங்கரித் திடுத்தே ஞர்ந்து
வருவது தரிச னஞ்செய் மகிழ்ச்சியைப் பெற்று வாய்ந்த
பெருமைசேர் பருவந்தன்னிற் பெரும்பழ னளிக்கு மையன்
நிருவுளப் பாங்காய் வாய்ந்த தீர்த்தநீ ராடல் செய்தான். (௨௭)

அலகில்பல் புவனத் துள்ளோ ரனைவரும் விருப்பங் கூர
நலமிரு முகமன் கூறி நவமணி சொரிந்து செம்பொ
னிலகிய விமான நல்கி யேனைய பலவுஞ் செய்தே
மலரவ னன்னோ ருள்ள மகிழ்த்திட விடைகொ டீத்தான். (௨௮)

வந்திமி மனந்த கோடி முனிவர்விஞ் சையர்கள் வாறே
ரிந்திர னிலகு மீரே முலகினி துறைவோர் யாருஞ்
சுந்தர வயித்திய நாசன் றுணையழிக் கமலம் போற்றிச்
சிந்தையின் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து திருந்துதம் முலகஞ் சேர்ந்தார். (௨௯)

எண்ணிலா வுயிர்கட் கெல்லா மிலகுபே ரின்ப மெய்த
வண்ணலுக் கமைந்த தூய திருவிழாய்ச் செய்தே மண்ண
தண்ணளி கூர்ந்து நல்கும் வரம்பல வேற்றுச் சார்ந்த
வெண்ணிறக் கொடியின் போத மேவினன் பிரம லோகம். (௩௦)

வேறு.

பிரமன்வா னவர்கள்பே ரின்ப மெய்திட
வருதிரு விழாச்செய்தன் மகிமை கூறினே
னருள்பொழி குமரநா யகன ருச்சனை
புரிதரு சருக்கநற் பொற்பு ரைப்பன்மேல். (௩௧)

திருவிழாச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-அஅச.

குமரநாயகனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

அய்யனளித் திடமினிய வசரீரி வாக்கதனை யன்பு கூர்ந்து
துய்யசர காண்டவனந் துனிலிருந்தான் சுருதியிசை மல்கச் சூழ்ந்து
செய்யசய்சயவென்னுந் திருந்துபே ரிசைபல்கத் திகழ்பூ மாரிநீதா.
வையகம்பொற் புறநல்க மன்னியயர் மொலியெழுந்து முழங்க மா

பொற்புமிகு குமரநா யகனிலகு குணதிகையைப் பொருந்து
மேலா, நற்புகழ்மங் களம்பெறுதற் குரியர்விழை குவரென்றே நய
ந்து நோக்கிப், பற்பலநன முழவின்னெலி பரந்திடப்பே ரன்புநெகிழ்
பரிவு கூர்ந்தே, யற்புதமெய் திடவிருந்தா னண்ணலும்வெண் கபி
லையகன் றவன்றிற் சார்ந்தான். (௨)

பங்குனியின் முதற்பக்கம் பயின்றதிதி பதினென்றிற் பரிதி கீழ்
பாற், செங்கதிர்பொற் புறவுதயஞ் செயுங்கால மிலகுசெவ்வாய்க்
கிழமை சேரும், பொங்குபுகழ் பெறுதினத்திற் பொருந்தியவா யில்
யராட புனிதன் மேவ, வெங்குமெழில் பெறத்தழைத்தே யிருக்கு
நிம்ப தருமூல மிலகிற் றன்றே. (௩)

இலகிழம்புக் சிமதிகைபார்த் தெதிர்முகம்பொற் புறவிறைவ
னிருந்தான் மேன்மை, குலவியசித் தாமுதநற் குளிர்தீரப் பாங்கர
ருள் கொழிக்கு மம்மை, பலன்விழைவோர்க் கினினோக்குந் திகை
வடபா லெனநினந்தோ பரிவு கூர்ந்து, நலமிகுதென் திகைநோக்கி
நல்வரந்தந் திடநயந்தே யிருந்தா ளம்மா. (௪)

வருகுரவர் தமைக்கண்டு மகிழ்ந்துதிரு மஞ்சனமு மலரும் வா
சம், பெருகுநிலே தனமும்வகை பெறவமைத்தே நிறைதருபே ரன்
பூ லையன். மிருமுடிமே லபிடேகஞ் செய்துசெழு மலரணிந்து

கௌ

புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்.

கிழந்ரல் லன்ன, முருகுநறு நெய்யொழுது முபகாண மளித்தொ
ளிசெய் தூப மேந்தி. (ரு)

அண்ணலருள் பொழிமுகமண் டலமிலகக் கொடுத்தமைந்த
திப மேலோ, ரெண்ணிரிமீ ரெண்வகைநல் லுபசாரம் யாவையுஞ்
செய் திலகும் வாக்காற், பண்ணமைந்த துதிசெய்து பணிந்துபா
வசமாகிப் பண்ணும் பூசை, யுண்மைதனை யுவந்தையள் விழைந்தன
நல் கினனாலக மகிழ்ச்சி யோங்க. (சு)

அம்பிகையு முச்சிமோர் தன்புகூர் தனள்பசுந்தே னவிழூர்
னாய, செம்பதம மலர்போலுந் திருவழியை வணங்கிமுரு கேசன்
சேலு, ரொம்பருமா னேயெனது நாத்துதிப்பக் கரமலர்கொய் தெ
டுத்திச் சாத்த, நம்பிமென் பார்க்கருள்செய் தாளிணைமென். முடிவ
ணங்க நாள்க டோறும். (ஏ)

எனதுவிழி யருண்மேனி யினைத்தரிசித் திடநாசி யிலங்குங்கொ
னறை, வனமலரி னறுமணமின் புற்றிருப்பச் செவிநினது புகழின்
வாய்மை, யனவரதங் கேட்பவரு ளளித்திடவேண் டினனென்றா
னை யனலகித், தனதுதளிர்க் கரத்தினுற றைவரதான் மகிழ்ச்சியிகத்
தழைந்தே பல்கால். (அ)

எழில்கொழிக்குஞ் சரகாண்ட நிம்பவனத் தமர்ந்திரெநின் தனை
யெஞ் ஞான்றும், வழிபடுமென் பினரிட்ட காயியமும் பெறவரங்கண்
மகிழ்ந்து நல்கிப், பொழிமதுரத் தமிழ்ச்சங்கப் புலமைதெரி யறிவு
டைய புதல்வர்ப் பேறு, மொழிவரிய பொன்னாலக முதன்மேலாம்
பதவிமுழு வதுநல் கென்றான். (க)

கின்னைமுனம் பணிந்துருகி நின்றதுதி செய்துகின் தருள்
பெற் றப்பா, சென்னைவணங் கினர்தமக்கித் தனவாசஞ் செய்தியு

ஆதித்தனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

கௌசு

மற் றிலகு மேன்மை பன்னவளர்ந் திடுபுரா ணங்கேட்கும் பலன
பலிக்கும் பணியுள் னங்கட், கன்னியமப் பலனங்கி விலகியிடு மிஃ
துண்மை யாகு மென்றே. (கௌ)

நீர்தாங்குஞ் செஞ்சடில நிமலனுரைத் தனன்பசுந்தே னிகழுவ்
கொன்றைத், தார்தாங்கு மன்னவன்ற னன்புறுசண் முகப்பெரு
மான் றயங்கு செம்மென, வார்தாங்கு களபமுல் வள்ளிதெய்வ யா
னையிரு மருங்குஞ் சூழப், பார்தாங்கற கரியவிமை யவர்குழாம் பணி
யவீற் றிருந்கான் புங்கால். (கௌ)

வேறு.

அய்யனைக் குமரநா யகன ருச்சனை
செய்கிடுஞ் சருக்கமான் மியச்சி றப்பினை
யுய்தர வுரைத்தன றெளிருஞ் செஞ்சடர்
வெய்யவன் பூசைசெய் சருக்க மேற்சொலவேன். (கௌ)

குமரநாயகனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆதித்தனருச்சனைசெய்சருக்கம் - அகௌ.

ஆதித்தனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

அலகில்சீர் மகிமை வாய்ந்த தக்கனுக் கதிதி யென்றே
யிலகெழில் படைத்த கன்னி பிறந்தினி திருந்தாள் வாய்மை
குலவுகா சிபனுக் கண்ணோன் கொடுத்தன னவள்வ யிற்றிற்
பலகிர ணங்கள் சூழும் பரிதிவா னவனு தித்தான். (கௌ)

அன்னவன் பாரி சாயா தேவிமற் றவட னக்குப்
பின்னொரு காலந் தோட்டாப் பெற்றிடும் பேதை தன்னை
நன்மண மனைய வெய்யோன் செய்தன னவடன் னும
மிக்கில மென்சுங் காங்கி மகியென வெடுத்து ரைப்பார், (கௌ)

மூருந்துறழ் மூரல் வாய்ந்த விருவரின் முதன்மை பெற்று
வூருங்குல மடந்தை சாயா தேவநன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தே
யிருங்கிடம் பதம பீடத் தினிலொரு ஞான்று தோட்டாத்
தருங்கருங் குழலி ருந்தாள் கண்டனள் சாயா தேவி. (க)

கொதித்துளம் பதைப்பக் கோப்பங் குதித்திடுங் கண்ண ளாகி
யுதிக்குமா தவனமுன் னின்றே யுரைத்தன ளவளெ ன்க்கு
மகித்திடு சமான மாக வெண்ணியா னிருக்கும் வாய்ந்த
நிதிப்பது மாசு னத்தி லிருந்தன னென்ன லென்றே. (ச)

மான்பொரு விழியாள் பின்னர் வனப்பிழைத் தவன்கொ றீரி
கூன்குரு டெனினுந் தக்க குமடந் தையர்வி சேடந்
தேன்படு மொழிய ளென்னுஞ் சிறந்தில ளிழிகு லத்த
ளுன்பொதி யவளைத் தீண்டி னுறுகுல நரகில் வீழும். (ரு)

ஆன்னவள் புதல்வர் தம்மாற் சுவர்க்கமூங் கிடையா தாகு
மென்னுயிர் நாதா வன்னாட் கிழிந்ததண் டனைசெய் யாயேன
மன்னுமென் னுயிர்வி டுபப னென்றவன் வாராய் பின்னே
பன்னி யவளென றுரி யாகவே பார்ப்ப னென்றான் (சு)

விதிநெறி விசாரி யாது தண்டனை செய்தால் வேடன்
வதிதரு குலத்தில் வந்து பிறப்பன்வாழ் மனைவிக் கென்றும்
பதிகடிந் திடுதல் வேறு படுத்திருந் திடுத றுசர்க்
கதிகதண் டனைய டித்தன் முண்டனந் தாசிக் காமால். (எ)

ந்சபத் தினிக்குச் செய்யுந் தண்டனை தள்ளி நீக்கல்
வாசவார் குழலா யன்ன டனைமனத் தினினி னைந்து
பேசுவ தில்லை யென்று பெருகுதன் கிரணந் தம்மால்
வீசினன் வெதும்பித் தோட்டா வின்முனம் லிழுந்து சென்னன்.

கருகிய மேனி கண்டு கதிரவற் கெதிரே நின்று
மருகவென் மகண்மேற் காதல் விடுத்திட வந்த வாறு
தெரிதர ஷுரையர் யென்றான் சீறி யிழிந்த சாதிக்
குரியவ னின்றோ டேன்ன வுரைப்பதென் றுயிர்த்து ரைத்தான். (1)

இயங்கிய கோப நீங்கி யிழிந்தயா னிலகி வாப்த
வுயர்ந்தவர் தடமைச் சேரி னெழிந்திடுங் களங்க மென்று
சயம்பெறச் சொல்வ தோராய் போலுமென் றனனற டங்கண்
உயங்கிழையுனது மாதை வருந்தியான் கேட்ட துண்டோ. (க0)

எழுந்திடு முயரம் பெண்ணை மூன்றதின் மேலி ருந்து
முழுந்துருள் பொழுதி னின்றன் கைவிர லாழி யூறுஞ்
செழும்புன னிழலிற் பார்த்துத் திகழ்தரு கணையா லெய்ய
விழுந்தவவ் வாழி கண்டு கொடுத்தனை வியந்து நின்றே. (கக)

ஆதலின் விலையாய்க் கொண்ட பொருளென வாயி னுணின்
பேதையென் றிகழ்ச்சி பேசி யிடுமது பொறுது கண்ணின்
மீதழற் பொறிகள் சிந்த வெகுண்டுதன் சாணை வாயிற்
கோதுறக் கடைந்தான் மேனி யெழிலெல்லாங் குலைந்த தம்மா. (கஉ)

என்செய்வான் பரிதி நிற்பெண் ணெனக்கதி மோக மாரு
மண்புவைத் திடுவ னென்ற னவ்வுரை செவியிற் கேட்டு
முன்புநான் முகன ளித்த முரண்மிகு சாணைச் சுற்றைத்
தன்கையா னிதுத்தி விட்டான் றரிக்கில னென்து மீண்டான் (கக)

வருந்திய ஆயரங் காந்தி மதியிரு கண்ணு னோக்கி
யருந்தவ மியற்றும் ஷானோர் குரவனை யடுத்து நின்று
முருந்துறழ் முத்த மூரற் குழுவாய் முகம லர்ந்து
திருந்துஷ்பங் கினியின் வாய்த் திகழ்மொழி யொன்று ரைத்தான்

கடிஉ

புள்ளிருக்குவேளுர்ப்புராணம்.

மூன்னரென் பிதாவுக் கென்னை யிகழ்ந்தது முழுநுஞ் சொன்னே
னன்னவன் கூர்மை வாய்ந்த சாணையி னகத்தி லுய்த்து
மன்னிய லொளிம மூங்கக் கடைந்தனன் வருத்தந் தீர
வுன்னரு ளன்றி வேறென் றுளதுகொ லிரலிக் கையா. (கரு)

என்னுநன் மொழிகேட் டாசா னிலகிய வயித்திய நாதந்
தன்னினீங் கிடுமென் றுன்றன் பாரியோ டெழுந்து தாதார்
பொன்னிதழ்க் கடுக்கை வேய்ந்த வயித்திய நாதன் பொற்றூள்
பன்முறை பணிந்து தீர்த்தம் படிந்தருச் சனைபு ரிந்தான். (கக)

பொருந்திய கன்னி மாதம் புகழ்மிகு மாக மாதம்
வருந்திரான் மூன்று செய்த பூசையின் வாய்மை தன்னைத்
திருந்துபே ருருள்ப டைத்த தேவநா யகன்ம கிழ்த்தே
யருந்திற லெழிலு நல்கி யரியநல் வரமு மீந்தான். (கௌ)

இன்னரூத் துளிப்ப ஆதி விளரிவண் டெழுந்து பாடு
நன்மலர்க் குழலாள் காந்தி மதியுட னுள்க டோறு
மன்னுபே ரின்ப நல்கும் வயித்திய நாதன் பாதந்
தன்னையன் பொடுப ணிந்து தனதுல கதனைச் சாந்ந்தான். (கடி)

மனமிறு மாந்து தோட்டா மகளொரு ஞான்று வாய்ந்த
தினகரன் பாரி சாயா தேவியா சனத்தி ருப்பத்
தன்னுளங் கொடுத்தே யன்னு டனித்திருந் ததுவுந் தீர்த்து
வினவிநல் லுரிமை செய்து விளங்கினன் விண்ணின் மீதில். (கக)

வேறு.

கறைவிளங் கியமணி மிடற்றுக் கண்ணுத
லிறைவனுக் கிரவிநான் மலரே மித்துகந்

வேதமருச்சனைசெய்சருக்கம்.

கஷ்ட

றுறைவழா தருச்சனை செய்தல் சொல்லினன்
மறையருச் சனைசெய்த வணமை சொலவன்மேல்,

(௨௦)

ஆதித்தனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட இருவிருததம்-ககசு.

வேதமருச்சனைசெய்சருக்கம்.

இலகூ சோமக நென்றுரை பெற்றிடு
மலகி லாற்ற லுடையவ னுய்ந்தபொன்
னுலகில் வாழிமை யோர்துய ருற்றிடத்
திலக மான்மறை சேர வெடுத்தனன்.

(க)

வஞ்ச னைசெய் தெடுத்தபின் மாகட
னஞ்சு போலொளிர் சேற்றி னடுவினி
லஞ்சி யேக்கமு றப்புதைத் தானயர்ந்
தெஞ்சி வானவர் யாவும் விடுத்தனர்,

(௨)

அரவ ணிந்திடு மையனை யன்னவர்
பரவித் தோத்திரஞ் செய்தனர் பைந்துழாய்
விரவு மார்பன்ற னைவியன் கங்கைதன்
சிரம ணிந்தவன் சிந்தனை செய்தனன்.

(௩)

வைய முண்டிடு மாயவன் பாய்விடை
யையன றன்னை நினைந்த துணர்ந்தடல்
செய்யுஞ் செங்கண் மகரம தாகியே
வெய்ய சோமகன் வீம்பு பொருதனன்.

(௪)

கடிச

புள்ளிருக்குவேளுர்ப்புராணம்.

குருதி சோர விழுந்தபின் கூறருஞ்
சுருதி தேடி யெடுத்துச் சுரந்தருள்
பெருகு காதலிற் பேதுற னீக்கியே
திருவி னாயகன் செவ்விபெ றச்செய்தான். (இ)

மறைக ணுன்கும் வயித்திய நாதன்ற
னறைம லர்ப்பதம் போற்றி நவிலுநன்
முறைமை யாக முதிர்ந்திடு மன்பிஞ
னிறையும் பூசைசெய் நேசம தென்சொல்வேன். (ஈ)

ஏல வாச வெழிற்றிரு மஞ்சனங்
காலந் தோறுங் கணிந்தபி டேகஞ்செய்
தால முண்டிடு மையனுக் கற்புதச்
சாலி யன்ன கிவெதனந் தானல்கி. (எ)

மற்று முள்ள வகையுப சாரமு
நற்றி றம்பெறச் செய்தெழி னல்வரம்
பெற்ற மூர்ந்த பிரான்றரப் பெற்றதால்
வெற்றி வேத புரியென்பர் மேன்மையோர். (அ)
வேறு.

நாதனை நறுமல ரான யந்துநால்
வேதம்வந் தருச்சனை புரியு மேன்மைசே
ரோதருஞ் சருக்கமீண் டெடுத்து ரைத்தனன்
பூதலம் வருகுசன் புகழ்ச்சி மேற்சொல்வேன். (ஆ)

வேதமருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆஹ திருவிருத்தம்-கஉடு.

அங்காரகனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

கடிநீ

அங்காரகனருச்சனைசெய்சருக்கம்.

பொற்புறங் தவஞ்சூழ் சூதமா முனிவன் புகழ்மிது நைமிசா
ரணிய, வற்புத முனிவ ரகமநிழ்கூர வமையும் காரகன் மகிமை
நற்றிறம் பெறவே யுகைத்தன்மே யினன்மே னவிலருங் காதனம்
தூரச், சொற்சுவை யினிய பொருட்சுவை யுணர்ந்தோர் துதித்தனர்
குவித்தகை யெடுத்தே. (க)

தயங்குபூ ருவத்தி னன்னெறி முதிர்ச்சி தருமிரா தந்திர மென்
னு, நயம்பெறு கற்பச் தனிநபனி வரைஞ்நீ நலன்மிது தாம்வரை
யதனிற, பயன்ற வுமைதன் னுடன்மகிழ் கூர்ந்து பரிவுறு திருவினா
யாடல், வியன்பெறச் செய்யும் விழைவின னாகி விமலன்வெய் யோ
னேநோக் கினனே. (உ)

அங்கியங் கடவு ணடுவினின் றரிய தவம்புரிந் திடுமவர் போ
ன்று, வெங்கதி ரவன்றன் வெயிலகொதித் திடுமங் வெலையின் விழி
த்துமே னோக்கி, யெங்கண யகன்வீற நிருந்தனன் முகத்தி னெழு
ந்தவோர்த் திடுந்துளி யொன்று, பொங்குமாழ் கடலின் வடவைலான்
கணல்போற் புவிதனில் விழுந்தது மாதோ. (ஈ)

உத்தம மான நிலமகள் வாய்ந்த வுபநிட வாக்கிய மதனான்
மத்தநான் மலர்சேர் வள்ளலைத் துதித்தென் வருத்தம தறியகே
றுளரோ, வத்தனே தாங்கற் கரியதாய்த் தாபாக் கினியதி ரூரமா
யடர்ந்த, தெத்துணை கொண்டு தீருவே னிரட்சி யிரட்சியென் றிரங்
கினின் றன்னே. (சு)

இவ்வகை புலமா துரைத்தலு மினிநீ யிரங்குத றவிரெனப் புக
ன்று, ஞவவசே ரண்ண னவிலுமப் பொழுதி னல்லெழில் சிவந்

க அசு

புள்ளிருக்குவேளுர்ப்புராணம்.

வண்ணமதாய்ச், செவ்விதாய்க் கருமை தீர்ந்திடு ஞன் றி நிறமுடைத்
திகழ்க்கி ரவன்போற், கவ்வைநீர்க் கடல்கூழ் புவியினின் றெழுந்து
கறையிடற் றண்ணலைப் பணிந்தான். (ரு)

மாந்தளிர் மேனி டையனன் னவனை மகிழ்ந்துவாய்ந் திருந்திடு
குருரஞ், சாந்தநீ செப்து புவிக்கணு கூலந் தனைப்புரி தராங்குமங் கள
முண், டார்தகு முபய காவிரி யதனுக் கமைந்திடு நாப்பண்வார் கட
லிற, கேயந்தமேற றிசையின் வயித்திய நாத மெனுந்தல மியல்பெற
விளங்கும். (க)

பூசுரர் மனையி னித்தியாக் கினிசெய் புகைநறு மணங்கமழ்ந்
திலருந், தேசுநல் கிடெம்புண்ணிய தலத்தைத் தெரிசனஞ் செய்த
வக் கணத்தி, னேசமுற் றுளத்தி னினைந்தன யாவு நிலைமையா யளி
க்குமென் றுரைத்தான், பேசரு மகிழ்ச்சி கூர்ந்துதென் றிசையைப்
பெட்புமீ தூரநோக் கினனே. (எ)

எண்ணரி தாகி யிருந்திடுந் தலங்கள் யாவையு மினிதுற வண
ங்கிப், புண்ணிய கங்கை நதியினீ ராடிப் புதுமல ரால்விசு வேசன்,
வண்ணமேசர் பாதாம் புயந்தனி விலகு மகிழ்ச்சிக்கூர்ந் தருச்சனை
புரிந்து, தண்ணளி முரல்பூந் தருவளர் வயித்திய நாதமா நகர்த
னைச் சார்ந்தான். (அ)

தீந்தரு வினேனோ யொழிந்திட விளங்கித் திகழ்ந்தகித் தாமுத
தீர்த்தந், தோய்ந்துநன் னிறப்பட் பிடைதரித் திருந்து தாயநீ றணி
ந்திழை யினிதா, வாய்ந்தமுப் புரிநு லணிந்திடு மார்பின் மன்னமுத்
தரியின் றசைய, வாய்ந்தசே ருருத்தி காக்கான் மாரை யற்புத
வொளிசெயப் புனைந்தான். (க)

கனிவுட னெழுந்து சிந்துர முகக்கற் பகவிநா யகன்றனை வீண
ங்கிப், பனிமதி யணிந்த வயிததிய நாதன் பதரம்புயங் கண்டுகண்
களித்தே, புனிதமஞ் சீனும்பஞ் சாமுதம் பஞ்ச கௌவியம் பூங்கனி
யினரீ, ரிணியநல் லபிடே கந்தனக் கமைந்த திரவியம் யாவையு மெ
டுத்தே. (க0)

அளபபருங் காத லுடனபி டேகஞ் செய்துநல் லாடையா பர
ணம், வள்ததொழி சாத்தி நிவேதன மளித்து மந்திர விதிமுறை
வழாது, விளக்கிய தூப தீபமும் கொடுத்து மேதகு சுகத்திர நாம,
மிளக்கமும் திடுகூ விளங்குந் தேந்தி யினிதருச் சனைபுரிந் தன
னே. (கக)

திவ்விய மான வன்னநெய் யொழுகித் திகழ்ந்திடு மபுபந்
கனிமற், நிவ்வகை யனேக விதநிவே தனமற் நினைமைபெற் திடநித
மளித்து, நவ்வீசே ரண்ண றனைப்பணிந் தெழுந்து நலம்பெறு துதி
பல செய்தான், கவ்வைஞ்ஞ் கடலின் விடதுக ரமலன் கண்ணின்
முன் னெழுந்தரு ளினனே. (கஉ)

பூமக ளினிய புதல்வரின் றனக்குப் பொற்புற வேண்டிய வர
ங்க, ளேமமெய் திடயார் தருகுவங் கேளென் றிசைத்தன னண்ண
லே ளினது, தாமரை மலர்பொற் றுளினே நினையுஞ் சிந்தைதந் தரு
ள்புவி தனின்மே, லாமணி பெறுநற் கிரகரின் றங்க மாகுமா திக்க
நல் கென்றான். (கங)

அன்னது மன்றி வேண்டின னினைய தலந்தனின் மாதமீ. ரா
றின், மன்னிய செவ்வாய்க் கிழமையி லினிய மகேசுர பூனைபண்
னிணர்நா நன்மைசேர் சகல பாக்கியம் படைத்து நலம்பெறு புத

கடிபு புள்ளிருக்குவேனூர்ப்புராணம்.

லுஷைப் பெற்றுப், பின்னாவெண் கயிலை சேர்ந்துபே ரின்பம் பெ
றுமவர நல்குநல் கெனவே. (கச)

வேறு.

அங்கா ரகன்வேண் டியவரங்க ளனைத்து மளித்தே பெருங்கரு
ணை, யெங்கோன் விளங்கி யிருந்தனன்மற நெழில்சேர் சித்தா முத
வடபாற, செங்கோ கனக முகமலர்தென் றிசையை ேரக்கி யிட
வுறைந்து, கொங்கார் மலரா னிதம்பூசை புரிந்து மகிழ்ச்சி கூர்ந்
தனனே. (கரு)

இன்னோன் புகழ்சேர் மான்மியமற நின்ன மொன்று பகர்வ
னெனப், பன்னான் முறைகண் முழுதுணர்ந்து பதினெண் புராணங்
கரைகண்ட, தன்னே ரிய ங்முனி வரன்கூழ் நைமி சாரணிய,
நன்மா முனிவா செவிககினிய வமுத மொழியா னவில்கின்றான். ( )

வேறு.

இலகிய சுவேதவிக் தெழுந்த தெம்பிரான்
மலர்முகந் ஸனிலொரு கறபம் வண்மைசேர்
நிலமிசை விழுந்திட நிமலன் செய்தன
னலர்குச னுதிரமே னியினு தித்தனன். (கௌ)

நடுங்கினர் வானவர் நாதன் பார்த்தவன்
கொடுந்தழ லுருவினி லுதிரங் கூருவ
தொடுங்கிடச் செய்குவ னென்று ரைத்துமே
லடுந்திறற் குசன்கருத் தமையக் கூறினான். (கஅ)

மங்கள வாரநின் மகிமை யிவ்வுல
கெங்குளோர் களுந்துதித் தேத்த நல்கினேன்
செங்கைகூப் பினர்க்குநின் குருநர் தீர்த்துநீ
பொங்கிய புகழொடு பொலிக வென்றனன். (கக,

வேறு.

எண்ணருந் துயர்ங் கூர விருந்தசெங் குட்டந் தன்னுற்
கண்ணினு லொருவர் பாரார் கடல்விட முண்ட கண்ட
வண்ணிலே நின்னையன்றி யடியனேற் காணு முண்டோ
நண்ணுமிக் குட்டந் தீர நல்வழி யருள்செய் யென்றான். (௨0)

மங்கள வருவ மான வயித்திய நாதஞ் சேர்ந்து
பங்குனிச் செவ்வாய் தன்னிற் பரந்திடு மமுத மென்னும்
பொங்குளும் புனலின் மூழ்கிப் புராதனன் வயித்திய நாதன்
பங்கயச் சரணங் கண்டு பணிந்திடிற் றீரு மென்றான். (௨௧)

ஆறணி யண்ண லோது மனைத்தையு முணர்ந்து மேலாம்
பேறரு டலத்தைச் சார்ந்து பிறங்கிடு மகிமை கண்டு
கூறரும் வீர பத்திரக் குரிசிலை வணங்கி மற்றும்
வேறுவே றின்றொச்சிச் சித்தா முதப்புனல் விதியாற் றேய்ந்தான். (1)
வண்மைசேர் மாசி மாதப் பிறப்பினிற் றீர்த்த மூழ்கித்
திண்ணிய படிமே லேறும் பொழுதினிற் குட்டந் தீர்த்தே
யெண்ணரும் பசும்பொன் மேனி யெய்தினுள் குசன்பின் வாய்ந்த
புண்ணியக் கவச மொன்று புகன்றய ரீசா னத்தின். (௨௩)

ஓடையொன் றியற்றித் தூய வொளிசெய்செங் கழுநீர் வைத்துக்
கோடைநூன் றினூநீங் காது குளிர்மணங் கமழும் பூவா
லாடைவெம் புலத்தோல் பூண்ட வண்ணலுக் கேற்கும் வண்ண
நாடியே சாத்தி நின்று நலம்பெறத் துதிக்க லுற்றான். (௨௪)

கமலநான் முகனுங் காணக் கண்ணுதற் பிரானே போற்றி
யமலனே போற்றி யெங்க னையனே போற்றி நீங்காத்
தமலம தோழிப்போர்க் கென்றுந் தயையுரி பரனே போற்றி
துமலநீர்த் துயிர்த்துத் தோன்றாத் துணையதா யிருந்தாய் போற்றி.

துமலல் - தும் அல்லல்; தும் - துகள்.

சுருதிதே டரிய நாதா தாயனே போற்றி யென்றே
வருதுதி பலவுஞ்செய்து வள்ளல்பூங் கோயில் வாய்ந்த
நிருதிதென் நிசையிற் சித்தா முநிநிறை வடபா னீங்கா
தருகுதென் முகம தாக உமர்ந்தினி திருந்தான் பன்னாள். (உக)
வேறு.

திறஞ்சே ரினிய செபந்தவஞ்செய் திலதர்ப் பணநெய் யாகுதி
செந், நிறஞ்சே ரங்கா ரகன்றன்னை நினைந்தே யளியா தவர்க்கம்மா,
விறந்தே யிடுமப் பலனதனா லினைய தலத்தி னியல்பெறுநல், லறஞ்
சேர்ந் திருந்தோர் மற்றெவர்வர் தவர்க ளெ வர்க்கு மஃதாமால். ()

ஆண்ணல் வரம்பெற் தினிதுறையு மங்கா ரகனாக் கிப்புலனென்யிடு
றெண்ணியளிப்பாராக் கெண்ணருநல் லெழினமங் களமவந் தெய்தி
நண்ணும் புகழ்பொன் னவமணியுந் கொழிக்கு மன்னோ னன்மகிழ்ச்
பண்ணு மதனா லவநினைவின் படியே யனைத்தும் பலத்திடுமே. [சி
வேறு.

அற்புத மிகவங் காரகன் பூசை செய்திடுஞ் சருக்கம்யா னறி
ந்த, நற்பெரு மகிமை யுரைததன னிதன்மே னாதனைக் கலைமதி விதி
யாற், பற்பல மலர்கொண் டருச்சனை புரிந்து பணிந்தவாய்ந் திடுது
தி புகன்ற, பொற்புறு சருக்க மான்மிய மதனைப் புவிக் கிதம் பெறப்
புக லுவனே (உக)

அங்காரகனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

கூட திருவிருத்தம்-கருசு.

சந்திரனருச்சனைசெய்சருக்கம

எண்ணிலா மகிமை பெற்ற தக்கனாக் கிருபத் தேழு
பெண்ணெழில் கொழிக்க வந்து பிறந்தன ரணையர் தம்மை

விண்ணின்மீ தியங்குந் தூய வெண்மதிக் களித்தா னன்னுன்
கண்மணி யெனவி ளங்கு ரோகிணிக் கன்பு செய்தான். (க)

ஏனையர் துயரங் கூர்ந்தேயிருந்தனர் சின்னாள் பின்னர்
வானின்வெண் ணிலவு காலு மதியினை நீங்கி வந்து
தேனினு மினிமை வாய்ந்து திகழ்ந்திடு சொல்லாற் றந்தை
தானிதம் பெறவே கேட்பச் சாலவு முரைத்தா ரந்தோ. (உ)

பொன்னிளங் கெடம்பு போன்ற புதல்வியர் நடந்த யாவு
முன்னர்நின் றுரைத்த போது முதிர்ந்திடு சினத்த னாகி
வெந்நெருப் பெனவே கண்கள் சிவந்திட விண்ணின் வாழு
மன்னவங் றனைச்ச பித்தா னடித்தது கயநோய் வந்தே. (ங)

குமுதவாய் விள்ள வெள்ளை நிலவுகொப் பளிக்குந் தூய
வமுதமே னியிற்க ளங்க மடித்தது கண்டு பார்மே
னமதுநோய் நலிவு தீரு மெத்தலத் தென்று னைந்தே
தமதுநே ரரிதாய் மன்னும் வயித்திய நாதஞ் சார்ந்தான். (ச)

எய்தரு மகிமை பெற்றே யிருந்திடுந் தீர்த்த மூழ்கி
வைதிக் விதிவ ழீரது சந்திவந் தனஞ்செய் தாய்ந்த
தாய்நீ றணிந்து தூய கண்டுகை தரித்துத் துத்திப்
பையர வணிந்த நாதன் பதமலர் பணிந்து போற்றி. (ரு)

வேறு.

பூசைக் கமைந்த மஞ்சனமும் புதுமர மலரு நறுஞ்சாந்துந்
தேசற் பெர்லிந்த தீபமுஞ்செஞ் சாலி யினிய திருவமுது
மீசற் கேய்ந்த பரிசிஞ் லமைத்தே யிளவி யுருகுமன.
நேசத் துடனே பூசைவிதி நியம மாக நிதஞ்செய்தான். (கூ)

அய்ய னவன்முன் னெழுந்தருளி யடுத்த சாபந் தனைநீங்க
 லேசய்து திகழ்பூ ருவபக்கந் தன்னிற்கலைகள் செழித்தோங்க
 வெய்து மபர பக்கமதி லிறங்கப பருவந் தனிலிலகித
 துய்ய கலையீ ரெட்டுகிறைந் துலகு துதிசெய் திடவளித்தான். (௭)

பெண்ணிற் கனமத்த கற்பினராய்ப் பெருகு மெழில்வாய்ந் திடுமினிய
 வொண்ணித் திலநன் னைகமாத ரிருபத் தேழு பேருளுள
 நண்ணப் பனிமா மதிவாய்ந்த நலஞ்சேர் போகந் தனைநுகரச்
 கண்ணெற் றியினிற் படைத்தமணி கண்ட னருள்செய் தன்னம்மா.

மருத்தாம் வயித்திய நாதனுமாம் வள்ளல் கலைமா மதிக்கருள்கூர்ந்
 திருந்தே வரநல சினனவலன்செய தினிய அதுபற பலசெய்து
 திருந்து மூலகு தனைச்சேர்ந்து செந்தா மரைவான் முகமலர்ந்து
 பொருந்து மனைவி யனைவர்களும் புகழ்சே ருரிமை பெறச்செய்தான்

வேறு

குளிர்ந்தரு மமுத கிரணமா மதியின் கொள்கைமான் மியத்
 தனை யெடுத்துத், தெளிசா வுரைசெய தனனிரன் மேற்செங் கதிர
 வன் மண்டலத் திளிப்போர், தொளிபெற வருவ னென்றெழுந் து
 யர்ந்து பரந்துவீழ் சடாயுவி னுமகி, ரளிதரு மன்பர் முகமலர்ந்
 திலகு மகமகிழ் கூர்தரப் பகர்வேன். (௧௦)

சந்திரனருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆஹ திருவிருத்தம்-கூசுச.

சடாயுவருச்சனைசெய்சருக்கம்

திருந்திய நான்முக னளித்த செவ்வீசேர்
 பெருந்தவ நாரத முனிவன் பேசரு

மரும்பகை கழந்திடு மம்ங ரீடன்வந்
திருந்தபே ரவைமகிழ் கூர வெய்தினுன். (க)

பொன்மூடி தரித்தா சரிமை பூண்டிடு
மன்னவ ன்ருக்கியங் கொடுத்த வந்தனை
நன்னெறி பெற்றிடச் செய்துந் னல்வர
வெண்ணவெங் குலஞ்செயுந் தவமென் றேத்தினுன். (உ)

இகல்புரி நயம்புலப் பகைக டிந்திடு
மகடியாழ் முனிவரன் மன்னன் வரய்மையும்
புகண்மொழிப் பரிவையும் பூரித் தன்னவ
னகமகிழ் தரப்பல வாசி கூறினுன். (ஈ)

தரணியோர் குடைநிழ றனிற்பு ரந்திடும்
புரவல னிகபரப் பேறு பொற்புற
நரசுரர் தமக்கெலா நல்கு நற்றலந்
திரமுற வைபனே யருள்செய் யென்றனன். (மு)

பூவிரித தோங்குபூம் பொழின்மி குந்திடுங்
காவிரி வடகரை தனிற்கண் டோர்கள்கண்
மேவரி தாம்மகிழ் கூர்வர் விண்ணவர்
யாவரும் புண்ணியத் தலமென் றேத்துவார். (ரு)

சித்தநன் மகிழ்பெறச் செய்யுந் செவ்வீசேர்
முத்திமா நகர்தனிற் சடாயு முக்கிணக்
கொத்துவாய்ந் திருந்தக விளமெ டித்துளம்
பத்திகூர் சிவார்ச்சினை பண்ணும் வாய்மையால். (சு)

தாரணி சடாயுமா நகர மென்றீதான்
 பேரணி பெறவுரைத் திடுமெ னப்பெரு
 காரண முணர்ந்தநா ரதவ ருந்தவன்
 சேரணி வேந்தனாக் களித்தல் செய்தனன். (௭)

மன்னவ நெழின்முனி வர்னை நோக்கியித்
 தன்மைசேர் சடாயுவின் றந்தை யாவன்மே
 னன்மையாக் குலவரன் முறைமை யாதெனப்
 பன்னரு நன்மொழி பரிந்து கூறினான். (௮)

தக்கனற் புதல்வியாம் வினகை தன்னையென்
 டிக்கெலாம் புதம்படைத் திலகு காசிபன்
 மிக்கநன் மனைவியாய்க் கொடுத்த னன்மிகு
 பக்குவ வணங்கரு ணனைப் ப யந்தனன். (௯)

பின்னார்நற் கருடனைப் பெற்றெ டித்தனன்
 முன்னவன் மூதறி வுள்ள சேணியை
 நன்மணம் புணர்ந்தன னலமி ருந்திடு
 மன்னவ ளிருபுதல் வனைய ளித்தனன். (௧௦)

தகுதிவாய்ந் திலகுசம் பாதி யென்பவன்
 மிகுதிநம் படைத்துமுன் பிறந்த மேன்மையான்
 புகழ்பெறு சடாயுவென் னுலகம் போற்றிடு
 மகிமையா னவன்றனக் கிளைய வள்ளலே. (௧௧)

சூழ்தரு மிவர்கொலற் கரிய நண்புடன்
 வாழ்பெரு நாளினிற் கயிலை மால்வரைத்
 தாழ்த்தடஞ் சாரணின் தேறி னாந்தித்
 தாழ்கட லெனக்கிளர்ந் தார்க ளங்குளார். (௧௨)

பையவெய் தவர்தமைப் பார்த்தி யாங்களிப்
பொய்மயக் குறுபிறப் பொழிக்க வெண்ணினேந்
தெய்வநா யகன்றரி சனஞ்செய் வோர்களைச்
சைவரா யிருந்துந் தடுத்த னீதியோ.

(௧௩)

என்றபின் வாசலி னிருந்த யாவரும்
வன்றிறற் றழுகினுக் கிலகு ஞானம்வந்
தொன்றியே புண்ணிய பாவ வுண்மைபை
நன்றுணர்ந் தறியுமோ வெனந் கைத்தனர்.

(௧௪)

கன்மம்விட் டிருந்திங் கழுகி னுக்கா
னன்மைசேர் ஞானநல் குவதுண் டாக்கொலோ
வென்னுபுன் மதியென விகழ்ச்சி கூறியே
யன்னவர் போவெனப் புகன்ற கற்றினார்.

(௧௫)

பத்திகூர் தாவவர் தமைப்ப ணிந்துநன்
முத்திசேர் நெறிதனை மொழியு மென்றிரந்
தெத்தனை யோதுதி செய்த தெண்ணரி
தத்துனை நெறியுணர்ந் தளித்தன் மேயினார்.

(௧௬)

வேறு

புகழ்பெற நிதஞ்செய் கன்மநன் கியற்றிப் புகலுதற் கரும்பிர
வஞ்சந், திகழ்சிவாக் கிணையா னடப்பதென் றெண்ணு மவன்சிவ
ஞானியா குவன்மே, நிகழ்தரு மவன்ற னுளத்தினன் னெறிசேர்
கிட்டைந் விவேகமில் பறவை, யிகழ்தரக் கடவ தலதுனை யினோ
யோ னுடன்புக விடேமென விசைத்தார்.

(௧௭)

ஆய்வு, சிணையைச் செலுத்தி மயர்க ளறிந்திட வமர்ந்து
ம் பாதி, நொய்யதாம் பட்சி சாதியா னவலும் வேதநன் னெளி
நினைக் கேண்மின், வைதிக மறையோர் தமக்குமெய்ஞ் ஞானம்

ககக

புள்ளிருக்குவேளுர்ப்புராணம்.

வரும்வழிச் சிவார்ச்சனைப் பலனஞ், செய்யவே லரசர்க் கந்தனர்
தமைச்சே விப்பது ஞானசா தகமாம். (கக)

ஒழிந்திடும் வணிகர்க் கந்தனை ருரக ரொளிர்மலர்ப் பாதசே
ஷையினுள், மொழிந்திட வரிய ஞானசா தகமா முறைமையி னுதித்
தஞ் திரர்க்குச், செழுந்திரு ஞான சாதக மூவர் சேவையி னுல்வரு
முனிவர்க், கெழுந்துசெய் யரிய தவத்தினுள் ஞான மெய்திடுஞ் சா
தக மாகும். (கக)

நலன்கொள்கத் தருவர்க் கின்னிசைப் பட்டல் ஞானசா தகமா
தாஞ் சித்தர்க், கிலங்குநன் மவுனங் கின்னரர்க் கெழில்வாய்ப் திருந்
தபூ மாலைகட் டுதனற், பலன்பெறும் வித்தியா தரர்க்குவாத் தியங்
கள் பகுத்திசை பெறவடித் திடுத, னிலம்புக ழினை யேயிவர்க் கெ
ன்று நிலைமையாம் ஞானசா தகமாம். (உக)

பொருந்திடும் பட்சி சாதிமே லெழுந்து பொற்புறச் சாய்த்து
தாழ்ந் தயர்ந்து, திருந்தும்விண் மீதில் வட்டமிட் டேறிச் செல்வது
தெய்வநா யகற்கும், வரும்பெரு மகிழ்ச்சி கூர்தரச் செய்யு மாத
லான் ஞானசா தகமா, மரும்புக ழிலகு மவரவர் சாதி தருமமே
யனைவரும் விழைவார். (உக)

என்றுநின் றுரைப்ப விருந்திடு மவர்க ளெழுந்தநீ பறந்திடும்
வேச, நன்றுணர்ந் தறியக் காட்டிய பின்னர் நாதனைத் தரிசனஞ் செ
ய்ய, வென்றிருந் விடையார் தருகுவ மென்று மேலுமொன் றுரை
த்தனர் பானு, வன்றிற லிலகு மண்டலம் புகுந்து வருமள வென
வகுத் தம்மா. (உஉ)

வியந்துநீ யெழுந்தே யினையவ னுடனே செல்லுந் திலைமைய
விட்டிப், பயந்துவீழ்ந் திடினமேற் செய்வதென் னென்றார் பரிந்து
செய் விரதம்விட் டிடுவோ, னயந்தரு புராண னுடனஞ்செய்.

னண்ணிடு நரகம்யான் புகுவன், நுயர்ந்திடும் பாவ மெய்திடக் கடலி
னென்று தியையரைத் தன்னே. (உ௩)

தரித்திடுஞ் சபதங் கூடியே தரையைத் தன்னெழின் மூக்கினுற்
கீறி, டவிரித்துவன் சிறகை யுளர்த்திரு வருஞ்சூழ் வேகமாய்ப் பறந்த
னர் கதிரோ, னெரித்திந் கிரணந் தாங்கரி தாகி யினையவ னிலகிய
கந்த, புரிச்சர காண்ட வனத்தின்மந் திரப்பொற் குண்டமேற் புகழ்
பெற விழுந்தான். (உ௪)

வன்றிந் மகிமை சிற்சில வாகத் தாழ்ந்திட வருந்திமே லெ
ழுந்தே, யொன்றரை முகூர்த்தந் தன்னிலா காய வெளிகடந் தோடி
மேற் பானு, தன்றழ லொழுரு மண்டல மணித்தாய் நெருங்குமவ்
வளவையிற் றழைந்து, வென்றிசூழ் சிறகு வெந்துசம் பாதி விர்திய
வரைதனில் விழுந்தான். (உ௫)

வேறு.

மணிமந் திரவவு டதகுண் டமு * மிளையவன்வண் புகழமு தம
தாக, வணதண் புனலொளிர் தடமும் பிறையர வணியும் பரனையு
மிமவான்றன், கணிதம் பெறுதவ மதின்வந் திடுமுறை தனையும்
வளர்முரு கனையுஞ்சூர், தனியுந் தெளிவுறு பொழுதின் னறிகுதறரு
மின் பழுமிக வுளதாக. (உ௬)

கண்டபின் குண்டந் தனிற்றின மூன்றிற் கவினுறு படிவம்வா
ய்ந் தெழுந்தே, தண்டகா ரணிய மிதுவென வுணர்ந்து தமனிய வுல
கினி லுறையு. மண்டர்போற் றிடுநல் வயித்திய நாத வண்ணலை யரு
ச்சனை புரியு, கண்டுகா தலினுந் தீர்த்தநீ ராடி வந்துமூ வலஞ்செய்து
பணிந்தான். (உ௭)

அதிகமா மகிமை பெறுமப சார நிறையவே தாகம முறைத்த
வீதிமுறை வழாறு விருச்சிக மாத மேவுபிற் பக்கவட் டவிராட்
கதிபெறப் பூசை செய்தருள் பெற்றுத் தவின்பெறு தண்டகா ரணிய
மூர்திரகணி யருந்திச் சஞ்சரித் தின்ப முற்றினி திருந்தனன் மன்னே.

அத்தரு புகழ்ஞழ் தண்டகா ரணிய மதுதனிற் றசரத னெழில்
சே, ருத்தம மான மந்திரத் தலைவ ருடன்பதா திகன்புடை சூழ,
முத்தவேண் குடைநீ முயற்சிலை வளைத்து முதிர்சின வில்ங்கினம் வெ
ருவப், பத்திவாய்த் திருந்த பெருவலை கட்டிப் பலவிதீ வேட்டை
கான் செய்தான். (௨௭)

விரிசுடர் வெயிலின் வெப்பமீ தூர வுண்ணுநீர் சேட்டகையால்
வருந்திப், பரிசன முழுதுஞ் சோர்ந்திடப் பராரை விருக்கீ மூலிற்
துயின் தனன்பாங், கரியபுற் றினைக்கா லாலுதைத் தனனா லரவு
கண் டிவந்திட வெழுந்து, புரிசினங் கொண்டு வருவது கண்டு பொ
ருப்புவிட் டெழுந்தனன் சடாயு. (௩௦)

திரண்டுகூர் வாய்த் தழக்கினா லரவு தீண்டுமுன் கொத்திபே
யழுத்தி, பிரண்டினுன் டமதாய்க் கடித்தெறிந் தனனவ் வேல்வையி
லரண்டெழுந் தரசன், முரண்டரு காலன் பிடிக்கவந் திருந்தா னெ
ன்றி கணையெடுத் தனன்முட், புரண்டிடச் சடாயு விரைந்துநன்
மொழியாற் புகன்றன னடந்தன யாவும். (௩௧)

உரைத்தபி லிணிய கணியளித் தெழுந்தே யுண்ணுநீ ரெடுத்து
யான் வருவன், வரைப்புய மன்ன நின்களை திரப் பழுநீர் வாழுமு
தூரைத், திரைக்கடல் போலுந்தாணிகள் சூழச் செல்லினித் தமை
யுய்ங் காத, லரைக்கணப் பொழுது மறந்திடா திருக்க வருள்புரி
யென்றுபோற் தினனே. (௩௨)

குலமுறை மையுந்தான் வந்திமும் வரவுங் கூறினன் மகிழ்ச்சி
கூர் தரசு, நிலைய வெழில்சேர் மார்புறப் புல்லி யினியதிங் களி
புன லருந்திப், பலதுதி புகன்று சடாயுவை மறவாப் பரிவொழி தன்
னக் ரணைந்தா, ன்லமிகு மனைய சடாயுவவ் வனத்தி னுட்பலவுறை
ந்துசஞ் சரித்தான். (௩௩)

வேறு.

உளத்தினில்வாய்ந் தருகியபே ரன்பாற் கங்கை யொளிர் புனற்
கோ தாலுரிநீ ராந் யுண்மை, விளக்கயரும் பலனளிக்க மேவும் பொ
ன்னி வெள்ளநீர் தோய்ந்துசிறை விரித்து ளாந்து, வளத்தினைநன்
முனிவரங்கள் வாசஞ் செய்யு மகிமையினை யினையதென வருத்தி
யார்ச்சு மளப்பரிய தண்டகா ரணியந் தன்னி லைம்பதினா யிரம்வ
ருட மிருந்தா னம்மா. (௩௪)

இனையநலந் தருவனத்தி லிராமன் சீதை யிலக்குமணன் மூவ
ரும்வந் தனரி லங்கு, மனையந்தமை முனிவரந் ளாந் கூறி யாச்சிர
மந் தொழந்துதித்தா ரிலங்கை யாளும், வனைகழல்கு ழிராவணன்மா
ரிசன் கூட வரவிரத மேறியவர் வாசஞ் செய்யு, நினைவரிய மகிமை
நிறை தானப் பாங்கர் நீடுபெருந் தேர்நிறுத்தி நின்று பார்த்தான். ( )

செஞ்சொல்விழி மாரீசன் சீதை கண்முன் சிறந்தபொன்மான்
வடிவெடுத்துத் திகழ நின்றான், கஞ்சமலர்த் திருவனையாள் காதுவ்
கூர்ந்து கணவனுடன் பிடித் துவரப் புகன்றான் கையில், வெஞ்சிலையு
மடுகணையு மெடுத்து நீங்கா விருப்பமுறு மிலக்குமணன் தன்னை மே
வும், வாஞ்சியிடைச் சீதைதனைப் பாது காத்து வைத்துநில்லென் றெ
ழுந்துவதீ மான்பின் போந்தான். (௩௫)

அகப்படும்பான் மையதாகி யனேகந் தூர மகன்பிழ்வுவெங்
கணைதொடுத்தா னுசை தாவென், நிகத்தினொடு பரத்தினையு மளிக்கும்

வாய்மை பிராமன்வாக் கதபோலக் கூப்பிட்டெய்த, மிகப்பெரிய
கணையுடனே வீழ்த்த தந்த வெய்யகுரற் சீதைசெவி மேவும். போ
திற், திகைத்துமிகப் பயந்துசேல் விழிநீர் பரயத் திறல்செயிலக் கும
ண்ணைச்சிக் கிரம்போ வென்றான் (ந௯)

தடுத்தாரத்தான் கொடுமைமொழி புகன்ற ளப்பாற் றமைய
னிருந் திடுமிடந்தான் நேடிச் சென்ற, னடுத்துநின்ற விராவணன்
சந் நியாசி வேட மதுகொண்டு வந்துபிட்டசை யருந்தக் கீகட்டா,
னெடுத்தனன்பின் றன்னுருவ மிராமா வென்ற னென்செய்வா ளவ
ன்பற்றி யெடுத்துத் தேரை, விடுத்தனன்றென் னிலங்கையதில்
விரைவிற் செல்ல வெய்துயிர்த்தா டவியையை வெல்வார் யாரே. (1)

அரக்கன்மடி யினிலிருந்து வருந்திச் சீதை யழுதகுரற் சடாபு
செவிக் கனலிற் செம்பை, யுருக்கிவிட்ட தெனக்கேட்ப துணர்ந்து
சுன்கண் னொழுகனலிற் சிவந்திடத்தே ரோடா வண்ணம், பருப்
பதம்போ னின்னாதித் தான்ப ரந்த பாலிநதித் தீரமதிற் பாவி தள்
ளிச், செருக்கினொடு பெண்ணெடுகிங் கரையிற் சேர்ந்தான் சிற்ற
பிகக் கொத்திமுடிச் சிதறச் செய்தான் (ந௯)

வாம்பரித்தேர் வண்டில்பொடி பட்ட தோங்கு மணிக்குட
யின் றலைகீழாய் விழுந்து மண்மே, லாம்பிகவிழ்ந் திருந்ததெனக்
கிடந்த தம்மா வடல்கிளர்சா ரதியுமிறந் தனன்வில் லம்பு, தூம்பு
படு துணியுந்து ளாகச் செய்தான் சுழன்றெழுந்து சிறகைவிரித்
கடித்தான் னாயா, டேம்பியழு திடப்பதகன் றரையில் விட்டுச்
சிறகு கா லிரண்டுமறுத் தெறிந்தான் மாதோ. (௧0)

கொடியகணை கழுத்துருவி யோட விட்டான் குண்டலமபொற்
சடாபீவிழுந் தனன்கோ தண்ட, நெடியவன்றன் னருந்ததிக்கற்
பணையா டண்ணை நீண்டகரத் தாலெடுத்தோர் நிமிடப் போதின்;

மடியில்வைத்து விரைந்தெழுந்தா காச மார்க்க மாகவிலங் கைளை யணைந்து வளர சோக, வழமிழலின் வைத்தனன்மேற் பறவை வேற் றற் கழித்ததம்ப ரீடணங்காங் குரைப்ப தானான். (சக)

வேறு.

சிந்தை தளர்ந்து சேகரினைத் தேடி யிராம நிலக்குமணன வந்து பாவி நீடுகடந்து மணிரீர்ச் சனைகள் பரந்திருந்த, கந்த வரை யில் வாம்பரித்தேர் கணைவில் லொடிந்து படுகளம்போன், திர்த வித ம்மீழ்ந்திருந்தனகண் டிமரு சிதைபட் டதுங்கண்டார். (சஉ)

ஒழுக வுதிர முயிர்த்துடலி னுயிருண் டில்லை யெனக்கிடந்த, கழுகி னுருவங் கண்டுவனே காலன் வேட மாறிவந்து, கொழுநி வரிவண் டரற்றுநெடுங் கூந்தற் சேதை தனைப்பிடித்தே, முழுதுந் தினுரு னிவனுயிரை முடிப்ப னென்று கணைதொடித்தான். (சக)

அன்ன வேலைத் தசாதனுக் கிளையோ னியானென் றுரைத்த தற்கு, முன்ன நடந்த செயலனைத்து மொழிந்து சேதை தனையிலங் கை, மன்னுங் கொடிய விராவணன்றன் மடியி லெடுத்து வைத்து வந்தா, னின்னல் கூரப் பொருதிவிழுந் தேனென் றிவையும் புகன் றனனால்: (சச)

வேறு.

அன்னநல் வாய்மை மொழிசெவிப் புகுத வன்புயி தூர்ந்துள முருகி, யுன்னுயிர் விடுஞான் றுற்றதான் மனத்தி னொருசிறு தயரமு ரினையேன், முன்னைநீ பூசை புரிந்திடும் வயித்திய நாதமா நகர்தனின் முதன்மை, மன்னிய சித்தா முதவட பாலின் வயித்திய நாதன்வாழ் தென்பால். (சரு)

அற்புத மான வட்டிகுண் டத்திற் கணித்துநற் சிதைதனையி டிகுப், பொற்புவாய்ந் திடுமுத் தரக்கிரி யையினைப் புரிசுவ னென்ற

ஈன் ஸ்மி, யிற்குறை காலிப் பரப்பியே தலைசுழத் தொங்கவிட் டிற
ந்தனன் சடாயு, மற்புய வலிமை யுடையவ னெடுத்து வந்துபின்
னம்முறை செய்தான். (சக)

குலவிய மகிமைப் புகழ்பல படைத்துக் குணங்குடி யிருந்திடு
ஈரே, மூலகுபோற் றிடுஞ்சித் தாமுதப் புனலின் மூழ்கியுத் தரக்கிரி
யையினே, நலமுறச் செய்த விராமன்வெள் ளெருக்கி னீழலி னற்
பிதிர் பிண்ட, மிலகுதர்ப் பணமும் வேதநன் டனுவா லெழில்பெற
வியற்றினன் மாதோ. (சௌ)

ஆணைய நியமஞ் செய்துமுடித் தரவு மதியுந் தண்புன்னும்
புனையும் வயித்திய நாதனடி பணிந்தன் புருவா கிப்பூசை
தனையாய்ந் தரிய வேதவிதி தவறா திலக்கு மணனோடு [தான்
கிணையு மவைதாம் பெறவியற்றி நெடுங்கா னகத்தென் றிசைபோ
வேறு.

இலங்கெழிற்சீ தையைத்தேடி நடந்திராம னினியதிரு வணை
யியற்றி யிலங்கை சேர்ந்து, வலன்கொள்கணை தொழித்திரா வண
னைக் கொன்று வந்தடித்த வீபூடணனுக் கிலங்கை வாழு, நலன்கொ
ண்முடி சூட்டியருந் ததிக்குக் கற்பு நல்கியிடுஞ் சிதையுடன் விமான
மேறிக், கலந்துரிமை மிகுமிலக்கு மணன்பின் சூழக் கனகமதி
லயோத்திசென்று காநல் கூர்ந்தான். (சக)

வேறு.

அற்க ளத்திறை தன்னை யருச்சினை
பொற்பு றச்செய் சடாயு புகழ்த்திற

உற்ச ருத்த நவின்றனன் காலவன்

சொற்றி நங்கொள் சருக்கமேற் சொல்லுவேன்.

(௫௦

சடாயுவருச்சனைசெய்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௧௦௧௪.

காலவச்சருக்கம்

ஜேமே னிய ந்றனை நிகழும் போற்றிடுங்
காலவ னெனும்பெய ரிருடி காணையைச்
சாலவே சூதமா முனிவன் றண் மசேர்
ஜேமா முனிவரற் குரைத்தல் டெய்தனன்.

விழுமிய தேள்வியான் மேன்மை பெற்றிடு
மெழுபது சீடர்க ளுடனி ருந்தனன்
வழுவறச் சந்திவந் தனமி யற்றினன்
பொழுதுவீண் போக்குவ திலன்பு கன்றிடின.

இலையவன் றலங்கள்சஞ் சரித்தற் கெண்ணியே
புனைநலம் பெற்றகா விரிப்பு துப்புன
றனைவலஞ் செய்துமூழ் கினன்பின் சார்ந்திடும்
வினையொழி சந்தரபுட் கரிணி மேலியே.

தோய்ந்தன னரங்கநற் றுணைப்ப தாம்புய
மேய்ந்திடும் படிதுதித் திறைஞ்சிப் போந்தனன்
வாய்ந்தசீர் முட்டமா நகர மாதியாப்
பாய்ந்திடு நதித்திருப் பதினாற் றெட்டுமே.

ஆங்குள தீர்த்தநீ ராடி வண்டுழாய்
பாங்குறத் தரித்திடு முருந்த ணைப்பணிந்

*தோங்கிய காதன்மீ தூரப் போற்றியே
 வீஞ்ருமென் மகேந்திரப் பொருப்பி னின்றனன (ரு)

வேங்கையின் றோல்விரிந் திருந்து வேங்கட
 லோங்கிய கிரிக்குறே ரொன்று மில்லையென்
 றாங்கவ னினைத்துந டுதிந் செய்பவிற்
 பாங்குறு புணரிடுப புகழ்முத்தொன். (உ)

மத்தியா னந்தனில் வளரும் வேங்கடத்
 துத்தம சுவாமிபுட் கரிணி யொ ண்புனற
 சித்தநன் மகிழ்பெறத் தோய்ந்து செவ்வீசேர்
 மத்தியால் வேங்கட நாதன் பாதமேல். (ஈ)

மருக்கமழ் பைந்துழா யணிந்து வந்துபின்
 விருப்புறு மகேந்திர கிரியை மேவியே
 திருப்பொலி செயன்முறை விசுவ தேவமு.
 மருத்திமே லறுசுவை யடிசி லுண்டனன். (அ)

தரணிமேற் றிசைபுகுஞ் சாயங் காலேபி
 லரண்மலி மதுரநா யகினை யன்பினுற
 பரவின னீங்கிதிற் பழுது வந்திடன்
 விரவுதி யினிலுயிர் வடுவ னென்றனன். (க)

இம்முறை யாயிரம் வருட மெய்துஞான்
 றம்மறை யிருடிசே துவினி லாய்புனற்
 சேம்மையா யாடிமேற் சித்த பாதகை
 யிம்முறை யோழியுத் தரத்தின் மேயினான். (க0)

செல்லுழி யுபயகா விரியின் றீரமேன்
மல்கும்வெள் ளெருக்குநல் வனத்தின் பாங்கரி
னெல்லையி னடந்தன னெழுந்தி ராக்கதன்
கொல்லவந் தவனெனக் கொதித்து நின்றனன் (கக)

நாதனே யெனநர சிங்க மந்திர
மோதியொண் புனலெறித் திறைப்ப வுக்கிரஞ்
சூதக மாகியல் விருடி தான்மிகைக்
காதக விராக்கதன் கலிந்தி றைஞ்சினான். (க௨)

இறைகட லுலகிலிவ் வருவம் வந்தது
புரையிறப் பகரெனப் பூரு வந்தனி
லுரைபெறு துந்திவ னெனவு ரைப்பென்
வரையறை பெறும்பெயர் வாய்மை யென்றனல் (க௩)

மல்லிகார்ச் சனமகா தேவன் முன்னரி
னெல்லையா ணருஞ்சிவ நிசியி னேர்பெறு
செல்வமா மறையவன் சிவபு ராணனூல்
சொல்லுமா யிடைப்பல தூட ணஞ்செய்தேன். (க௪)

கந்தரு வீக்குலத் துதித்துக் கானதூல்
வந்ததாற் பாடினேன் மறைவ லோரெலாஞ்
சுந்தைகூர்ந் ததிசயித் தனர்சி வந்தவ
னொன்றுவெஞ் சாபமோர் நொடியிற் கூறினான் (க௫)

அகந்தைசெய் யரக்கனா யைந்து சன்மீ
சகந்தனி லெடுத்திடத் தக்க தென்றன
னிகழ்ந்துசீர்ப் புராணநூ லினைப் பழித்தலாற்
புகன்றது பலித்தது புனித னென்றனன். (க௬)

வேறு.

செனறபின் னான்கு சென்மஞ் சிவநிசி யாதனி னாதன்
றன்றரி சனத்தா லைந்தாஞ் சன்னநீ வயித்திய ராதன்
வென்றிசேர் தலத்த ரக்க னுருவினை யெடுத்து வேதம்
நன்றறிந் திலகு கால வனைப்பிடித் திடந டப்பாய்.

ஆன்னவன் மனுவொன் றேதி யரும்புன றெளிப்பான் பின்ன
ரின்னவல் லுருவ நீங்கி யிடுமெனப் புராண வாய்மை
நன்னெறி யறிந்து கூறும் வேதிய னவின்ற னன்னேன்
சொன்னவப் படிச னித்துத் தொடர்ந்தன னென்ற னம்மா. (௧௮)

அருட்கிட னான வுன்கை யரும்புனற் பட்ட போதே
யிருப்பொலி பாவ நீங்கிற் திலகுக் தருவலோகம்
பொருட்கெனச் செல்வனென்று புகன்றுபொற் புறம்வி மானந்
திருத்தக வேறித் தெய்வக் குழாம்புடை குழச் சென்றான். (௧௯)

வேறு.

மகம்ளவேங் கடநாதன் றரிசனத்தில் விசாதம்வந் சதனால் வெ
ய்ய, வங்கியின்மூழ் குவனென்று சீடர்தமை யழன்முட்டி மென்ற
ன்னே, ரெங்கன்குலக் குருவேனின் றினைநீங்கி யசங்களெவ்வா
றிருப்போ மென்றே, செங்கைவிரித் தெமையிரட்சிப் பதுசேவை
யன்றோவென் றுரைத்தல் செய்தார். (20)

அரிசகிப்பன் பூசாவிச் சதிவர்தா லன்பருக்கென் றருதான் முன்
னந், தெரியவுணர்த் தினையதினைச் சிந்தையில்லவத் தியம்பினமென்
றிரங்கித் தேம்பும், பரிவுடையோர் தமைப்பார்த்துக் காலவனீ ரீத
யுத்தப் புடியா மென்றே, யுரிமையுறப் புகன்றிடுத றவிர்த்தங்கி
முட்டிமென வுரைத்தான் மாதோ. (21)

என்செய்வா ரதன்பினெரி யழன்முட்டி. வைத்தனர்கா லவனெ
முத்து, தன்செய்கை யுறுதிமுறை மனுவேர்தி யங்கியின்முழ் கின்
றாழாமன், மின்செய்சிற் றிடையுபய நாச்சியா ரிணமயோர்கள்
விரைந்து செல்லப், பொன்செய்பாம் பணைநீங்கி யவனெதிர்கார்த்
திகைப்பருவம் போர்தான் மாயன். (௨௨)

மன்னும்புயித் தியநாதன் தனக்கிலகும் வாயுதிசை யதனின்
வந்து, நன்மைமிகு காலவனுக் கெதிர்நின்று நளினமலர்க் கரம்பி
டித்துத், அன்னும்புனக் கனனிக்கி யெடுத்துவரக் கேளென்றான்
யரந் தீர்த்தி, பன்முறைகா லவனன்னோன் மனைப்பணிந்து பரிந்து
துதி செய்தான் பாங்கால். (௨௩)

இனையுதலந் தன்னைய நீயிருத்தல் வேண்டும்பே ரின்ப லீழி,
தனையளிக்கு மாதலினும் தலவாசம் யான்செய்வரத் தருதல் வேண்
டும், புனையுறதும் பசந்துளப வேங்கடநா யகவென்று புகன்ற
னன்னோ, னனையபடி வேண்டும்வர மனைத்துமளித் தன்னடங்கா
மகிழ்ச்சி கூர்ந்தான். (௨௪)

வரங்கொடுத்த வாய்கமயினால் வரதவேங் கடநாத னெனவா
னோரு, மிரங்குகருங் கடலுடுத்த பூவுலகத் தனிவுள்ளோ ரேனை
யோருங், கரங்குவித்துத் துதிசெய்தார் காலவனுக் கருண்முருந்தன்
கமலபாதம், பரிந்துபணிந் தவரிட்ட காமியம்யா வையும்பெறுவார்
பலகாள் வாழ்வார். (௨௫)

வேறு.

*கருத்த மைந்திடு காலவ னாரணன்
திருப்ப தாமபுயம் பூசைநி தஞ்செய்து
மருத்து ழாயணி வள்ளல்வை குந்தம்வாழ்ந்
திருக்கு நற்கதி யின்பமேற் பெற்றனன். (௨௬)

தெளிவு பெற்றிடு சீடர்கள் யாவரு
 நளின மங்கைத னாயகன் பாதமேற்
 றளிர் பசுந்துழாய் சாத்திய கங்குளிர்
 தெளிதின் வைகுந்த மெய்தியின் புற்றனார். (2.௭)
 வேறு.

மத்தநற் றுழாயணி வளள லைத்தொழும்
 பத்திகூர் காலவன் பண்பு கூறினே
 னுத்தம மாணநல் லுறுதி வாய்ந்திடு
 சித்திர கேதுவின் செய்கை சொல்வன்மேல். (2.௮)
 காலவச்சருக்கமுற்றிற்று.
 ஆட திருவிருத்தம்-௧0௪௨.

சித்திரகேதுச்சருக்கம்.

இனிதின்மூ வாறு புராணநன் குணர்ந்தே யெடுத்திதம் பெறப்பகர்
 முனிவரன் சவுன காதிமா முனிவர் முகமலர் தகமகிழ் கூரப் [குத்
 புனிதன்வாழ் தெய்வ நாயகன் வயித்திய நாதனற் பொற்புறு சரிதந்
 தனிவொரு காதை யற்புத மாகத் தகும்படி யுரைத்தன்மே யினனூல்,
 வேறு.

தயங்குசவ் வீர தேசந் தனைப்புரந் தளிப்போன் மேலாஞ்
 செயம்பெறு சித்திர கேது திகழவன் மனைவி கற்பு
 வியந்தறி வரிய மேன்மை விளங்குமே மாங்கி யன்னே
 னயந்தரும் புதல்வ னின்றி நாடொறும் விசார முற்றான். (2)

எண்ணினன் சிவனை மாலை யிந்திரன் முதல்வா னோரை
 நண்ணும்வே தியரை முன்னம் பூசனை நயந்து செய்கேன்
 நிஷ்ணிய கொடுங்கோ லோச்சித் திரிந்ததாற்சேர்ந்த தென்னைப்
 புண்ணியப் புதல்வற் பேறு கிடைத்திடாப் புன்மையென்றே. (௩)

இம்முறை யிரங்கு போதிற் காற்யெ முனிவ னென்போன்
செம்மசேர் சித்திர கேது நிருத்தகு மனையிற் போந்தான்
கொம்மென வெழுந்து வேந்த னருக்கியங் கொடுத்துப் போற்றி
விம்மிவெய் துயிர்த்தி ருந்தான் வினவிமேன் முனிவன் மாதோ. (ச)
மனத்தூறு கிலேசத் தன்னை வகுத்துரை யென்று வேந்தன்
மனக்கிதம் நுபுறந யத்து கூறின னதன்பின் நக்கோ
நினத்தினன் மநிலை பெற்றோ யென்குற புதல்வ னில்லை
பின்னக்குழை யுரைப்ப தென்னென் றிம்மொழி நிகழ்த்தல் செய்தான்
வேறு.

ஆரசுறும் குரைப்ப வுணர்ந்திடு முனிவ னகங்குளிர்த் தெடுத்து
ரை செய்தான், புரவல புதல்வற் பேறுனக் கில்லாக் காரணம் புந
துவன் முன்னம், விரவுநல் வளஞ்சேர் கலிங்கதே சத்தின் வேந்தன்
பாகலிற் நிருத்தாய், திரமுற வேத முணர்ந்தவே தியன்றன் சிவநிசிப்
பூசையை யிகழ்த்தாய். (சு)

அன்றவன் பூசைத் திரவிய மதனி லளித்திடு பழத்தினை யெடு
த்துத், தின்றனை யப்பால் வேறிடந் தன்னிற் சிவநிசிப் பூசையை
முடித்தான், மன்றலிப் புவியிற் கிழிநா ளிருந்தே மரித்தனை யியற்
நிய பாவ, மொன்றியே புதல்வற் பேறுனக் கில்லா துளந்துயர்
கூடர்திருந் தனையே. (செ)

உனக்குநல் லுறுதி யுபயசா விரியி னூப்பணி லொருதல முளது,
மனத்துயர் தீர்க்கு மாமிடை வரத வேங்கட நாதினை வணங்கித்,
தனக்கினை யில்லாத னையலை வயித்திய நாதினைப் பணியின்மேன்
மூன்று, தினத்தினிற் புதல்வற் பேறுதான் கிடைக்கும் வகைவட
முலையவன் செய்வான் (அ)

வன்றிற லுறுதி வேள்விபா னியற்ற வளர்திர வியமனித் திடு
நின்ற தா மாமற் செல்லுதி டெனவே நிறையுமா தவனுரைந் தனன
பின், வென்றிசே ரரசன் முனிவரன் மனத்தின் விழைந்தன ய
வைபு மீட்ட, தன்றுன விமையமுன் போத்திடச் செய்து தான் படை
டடெனபூத் தனனே. (க0)

நல்லனான் னுற்று, தைலே வயித்திப் பாதனை விதிமுறை
பணிந்தோ, செல்வமா முனிய னுரைத்தவப் படியே செய்து நனவே
ங்கட நாதன், சொல்லரும் புத்தகேர் புதல்வனைப் பெறுகை சூழ்த்த
டுஞ் சிவசிவிரா, மொல்லையிற் குழா திபறறுதி வயித்திப் பாதனை
வணங்கிடென் னுரைத்தான். (க0)

திசுழ்த்திடுத் தலத்தாக முவலற் செய்து பெய்வா யுகனருள்
பெற்றுப், புசுழ்த்திட மகிமை பெற்றதன் றேசம் போந்துமா த்
தொடும் பொருத்தி, நிகழ் பெ ரன்பாற சிவசிவி வீரக வியமமா
யிபற்றின ததன்பி, னுகல்நாறு முள்ளோர் துதிசெய்ய புதல்வ
னுதித்தன னுத்தம் தினைதல். (க0)

சுதிதுகாட் சென்ற டின்புல் வறுக்குத் திகுத்தரு மணிமுடி
சூட்டி, நெறிமுறை செய்கோல் செலுத்திடச் செய்து நேசமாம்
வேங்கட நாதன், பிதிவிலவை குத்தங் கயிலைமால் வறையும் பெற்றன
னிக்கதை கேட்போ, ரதிவு புதல்வந் பேறுபெற் நிகவா ரளப்பரு
திதிபடைத் திடுவார். (க0)

வேறு.

புத்தி தாரவெம் பிரான்ப தந்தொழுஞ்
சித்திர கேதுவின் சருக்கஞ் செய்பினே

வீரசேனச்சருக்கம்.

௨௩௧

னுத்தமன் வீரசேனன் னுண்மைசேர்
சுத்தமாஞ் சருக்கமே லெழுத்துச் சொல்லுவேன்.

(௧௩)

சித்திரகேதுச்சருக்கமுற்றிற்று.

சீக திருவிருத்தம்-௧௦௫௮.

வீரசேனச்சருக்கம்.

சா. நரு நல்வளந் தழைத்து நாடொனுஞ்
சீர்திகழ் வாலிய தேச மன்னவன்
கார்பிகர் வண்மைசேர் கரத்தி னுண்புக
ழார்சொலந் பாலரெண் ணரிய தாகுமே.

(௧)

விளங்கிடு மவன்பெயர் வீரசேனன்வா
ழிளங்கும ரணைவிழைந் திகப ரம்பெற
வளர்ந்திடும் விரதநன் கியற்றி மான்மிய
மளந்தறி தருஞ்சிவ புராணங் கேட்டனன்.

(௨)

உரைத்திடு புராணிக ருளம சிழ்ந்திட
விரத்தின மிழைத்தவா பரணம் யாவையும்
வரைப்புய மன்னவ னளித்து வண்மைசேர்
தரைக்கண்வீற் றிருக்கவா சனமுந் தந்தனன்.

(௩)

தாழ்ந்திடு புவிதனிற் றுவி ருந்தன
ளுழந்திடு புராணந் தகதைய னைத்ததையும்
வாழ்ந்திட வுண்ணாண் மவுன நீங்கியே
சூழ்ந்தபே ருடன்பல சொல்வ முங்கினான்.

(௪)

இனையமன் னவன்றனக் கிதம ளித்திடுந்
தனயன்வந் துதித்தனன் றகுதி பெற்றநற்
நினமதிற் கித்திர சேன னென்றுபே
ரனைவரு முரைத்திட விட்ட ஐழத்தனன். (ரு)

ஆப்புதல் வன்றனக் கீரெட் டாண்டினிற்
செப்பரும் புகழ்சவு ராட்ட தேசம்வாழ்ந்
தப்புலிக் கிதஞ்செய்மன் னவன ளித்திடு
மைப்புயற் கூந்தலா டனைம ணஞ்செய்தான் (சு)

இருபதான் டினிற்சய ரோக மெய்கிமேற்
பெருகியை யைந்திலென் பெழுந்தி யாக்கையைக்
சுருகிடச் செய்துமேற் கனத்த தாதலா
லருமையாம் வயித்திய மனைத்துஞ் செய்தான்.

நலிவுசெய் ததுதனை நாடி மன்னவன்
மெலியுதுண் ணிடையுடன் விதன மீதுறப்
பொலிவிழந் தெண்ணிடும் பொழுத ருந்தவ
மலிகவு தமமுனி வான்வந் துற்றனன். (அ)

அருங்கிய முதலிய வளித்து மன்னவன்
விருப்புது முகமனும் விளம்பிப் புத்திர
னிருக்குமந் நிலைமையு மெடுத்தக் கூறினான்
நிருக்கிளர் முனிவரன் நியானஞ் செய்துமேல். (ஆ)

மன்னகேள் சிவாகதை மகிழ்ந்து கேட்பவர்
பின்னொரு வர்களுடன் பேசி டாரதை
யுண்முக மாகவே யுணர்வர் நீமுன
மன்னிய ருடன்பல பேசிக் கேட்டதால். (க0)

இத்தகு நோய்தொடர்ந் தெய்திற் றீறிலா
வத்தன்மான் மியந்தனைக் கேட்கு மாயிடைச்
சித்தம்வே றுகவே, சிலசொற் சொல்பவன்
புத்திரன் கயவியா தியைப்பொ ருந்துவான். (௧௧)

நதலா துயர்ந்தவா சனத்தி ருந்துமே
ஞானம் புராணனால் கேட்கு நன்மையில்
பாங்க மிரவுரவம் பதிப மூழ்கினுஞ்
சாநகம் பெறறெடுங் காலந் தான்செலும். (௧௨)

புகன்றிடு புராணநிற் தனைசெய் புல்லறி
வசூந்தையர் புத்திர கீன ராகுவா
நிகழ்ந்திடக் கயவியா தியும்வந் தெய்திடு
நிகழ்ந்துநீ ரிழிவெனு நோய்நி ரம்புமே. (௧௩)

விடையுந் தவன்றல புராண மேன்மைநன்
னடைபெறக் கேட்பவர் நடுவெ முந்திழ்
னடைகுவர் குன்மனோ யன்றிக் குட்டமுந்
தடைபடா தெய்திடுந் தளர்ந்து வாடுவார். (௧௪)

திகைப்பொழித் திடுஞ்சிவ புராணங் கேட்டுமே
னகைப்பவ ரிரவ்ரவ நரகஞ் சேர்குவார்
வகைத்திறம் விளங்கவா சித்த் பேர்க்குநற்
றொகைப்பொரு ளளித்திடார் நரகிற் றேய்குவார். (௧௫)

வண்ணமசேர் புராணமான் மியம்வ ருத்தெடுத்
துண்மையாய்ப் புகன்றவர்க் குயர்பெ ரும்பொரு
ணுண்ணிழை யாடைநல் கிடார்க ணெந்துதன்
கண்ணிழந் தருநர கமுந்தி யேங்குவார். (௧௬)

இட்டகா மியந்தரு மெழிற்புள் ஞாரிளிற்
 ிட்டமாஞ் சடாயுஞ் டத்தி னுக்குறற்
 பிட்டதி ரசம்விடை பிதங்கு மோதக
 மட்டிலா நிவேதன மடுத்துச் செய்தனன்.

(௨௧)

வேறு.

மிக்கபுகழ் படைத்தோங்கு சடாயு ஞண்ட வேதிகைநற் பசம்
 பொன்னவற் திழைத்து மேன்மை, தக்கநவ மணிகுயிற்றி யதன்
 வெண் ணீறு தனையணிந்து பின்னர்த்தன் புதல்வன் பாரி, தொக்க
 பாரி சன்னஞ்ஞாநின்று வேந்தன் றெல்புகழ்மேற் தேசமறிற் பாதி
 நாய, செக்கநிற மொளிரவயித்திய நாதர் கீட்டு திருவருள்பெற்
 றெழிற்காடிஞ்சித் தேர்மேற் போந்தான்.

(௨௨)

பெருமைபெறு பிரதோட காலத் தன்னிற் பிறங்குசெவ்வாயை
 கிழமையினிற் பிதிர்க்கள் ஞான்றி, னருமைபுகு சடாயுஞ் டத் தில
 கும் வெண்ணீ றணிந்தால்வெண் குட்டமுத லனைத்துந் தீர்வார்,
 பொருந்தியிடம் பகைவர்தமை வெல்வர் லிட்டிப் போகேனைன்
 னரைத்திடும்பேப் பூத மோடுங், கருதியிடு மிட்டசா மியங்க ணல்
 குங்கைகண்ட பலனாகும் சடல்குழ் பார்மேல்.

(௨௩)

வேறு.

கிளர்த்திடு முலக மீதிற் கெழுமுசெங் கோல்செ வுத்தி
 யளந்துகண் டெடுத்துக் கூற வரியவன் புகழ்ப டைத்து
 வளம்பெறு வீர சேன மான்மியச் சுருக்க வாய்மை
 விளம்பின னிப்பாற் சீல வீருத்தந் சுருக்கஞ் சொல்வேன்.

(௨௪)

வீரசேனச்சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-௧௦௮௧.

சீலவிருத்தச்சருக்கம்.

குற்றநீத் திலகிய குணமி குந்திநி
நற்றவ மியற்றுநன் முனிவ னுரதன்
பெற்றிசேர் கதைபிறி துரைத்த தன்றியே
மற்றுமோர் கதைவகுத் துரைத்தன் மேயினான். (க்)

வெயில்விரி பசும்பொன்வாய்த் திலகி விண்ணொடீ
மெயிலுடுத் தெண்ணரும் புசுத்த னைத்திசை
பயில்பயி டுனிசி தேசம் பார்ப்பனர்
மயிலிய லாரொடும் வாழ்வ தன்னதில். (உ)

குலவிய கண்ணுவ கோத்தி ரந்தழைந்
திலகிடப் பிறந்தவன் கபில னென்றுபே
ருலகுளோர் கூறுதற் குரியன் பாரிபேர்
நலமிகு சுசூணையென் னுரைப்பர் நாட்டினின். (ஈ)

ஏலவார் குழலெழிற் சீல விர்த்தனை
யாலமுன் டவனரு ளால னித்தனள்
காலகா லங்கனிற் கருதிச் செய்சடங்
கோலநீர்க் கடலுல குவப்பச் செய்துபின் (ச)

வேதவே தாங்கமு மோது வித்திடுங்
காதல்கூர் பருவம தறிந்து கற்றுணர்
போதகா சாரியன் புத்தி ரன்றனக்
கேதநீங் கிடவளிப் பதுமி யற்றினான். (ரு)

இளையவ னாழ்வசத் தியற்கை யென்கொலோ
நினைகிலன் பாவமீ தென்று நித்தனை
தனைநிதஞ் செய்தனன் நரணி மீதினி
லனைவரும் பழித்திட மதுவ ருந்தினன். (க்)

சண்ணளி புரிந்திடுந் தாயைத் தந்தையை
யெண்ணருந் தாடணஞ் செய்தி கழந்துகள்
ருன்றறும்வே சிவர்துக ரெச்சி லுண்டனன்
பண்ணிடுங் கொடுமையார் பகுத்துக் கூறுவார். (௭)

அன்னவள சேடம்பான் கொடேன கன்றுகில்
லென்னுமப் பொழுதிலும் வலிந்தெ டித்ததைத்
தன்னுத றவிரங்கிலன் றிருந்து மெல்லினும்
புன்னகை செய்துபுல் லுதலொ றித்திலன். (௮)

பிறங்குடேவல் விழியொரு பெண்ணை யின்னுடைபு
தியூந்தன ளவளுநல் லீரதி யாமென
நிறங்கிளர் பருவமெப் தினணி ணைப்பினு
மறஞ்சுடி மெனல்விடித் தவளைப் புல்லினன். (௯)

எண்ணியென் சொல்வன்யா னவள்பின் னீன்றிடும்
பெண்ணையும் புணர்ந்தனன் பெரிய பாவிதான்
மண்ணினி லாதிமத் தியார்ச்சு னேசுர
வண்ணல்வீற் றிருந்திடுந் தலம டித்தனன். (10)

அணையநற் றலந்தனி லவன்கொ டிந்தொழி
றனையுரைப் பரிதுரா டொறுந்தன் னெஞ்சினி
னினேகுவ லிவர்மனை சிதியெ டிக்குமா
றினையதென் றிரவினிற் றிருடி யேகுவான். (11)

வீடையுக் தேறுமவ் விமலன் றன்னரு
ளுடையவன் மறைக்குலத் துதித்து மாமறை
தடைபடா துணர்ந்தவன் சடாயு குண்டநீ
றிடைவிடா தணிந்திட முடிந்து றங்கினான் (12)

அணங்களு டனைவிடிக் தவன்முன் போலொளித்
திணங்குதல் விரவினிற் திருடற் கெய்தினுண்
குணந்தரு சடாயுகுண் டத்தி னீற்றினைப்
பண்தொகு முடிப்பென வெடுத்துப் பார்த்தனன். (கங)

உண்ணுதற் கமைபவோர் காசு மின்மையாற்
றுண்ணென ஆகியே தூற்றி விட்டுமேல்
வண்மைசே ராடையைக் கவாந்து மாதிலை
ரண்ணுமுன் எமன்கணம் வரவி றந்தனன். (கச)

சிவகண மியமதூ தரைச்செ யிர்த்தடர்ந்
திவர்ப்புண நீவிர்வந் திடுவ தென்கொலென்
றவந்தம விலக்கிமுன் னூறு நீறது
தவழியன் னவனுட றன்னின் வீழ்த்தது. (கரு)

கண்டிலீர் போலுமென் றுரைத்துக் கண்ணின்முன்
விண்டொடும் விமானமே லேற்றி மேவினா
ரெண்டிசை புகழ்த்திடு சடாயு வின்னெழிற்
குண்டநீ றணிபலன் கூறப் பாலதோ. (கக)
வேறு.

திருமுஞ் சீல விருத்தன் திருத்தமாம்
புகழ்கொள் வாய்மைச் சருக்கம் புகன்றன
னிகழ்சு வாசினி மான்மிய நீணில
மகிழும் வண்ண மெடுத்து வகுப்பன்மேல். (கௌ)

சீலவிருத்தச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-கௌஅ.

ந்தன ஞண்டிரித் திரையோர், தினையள வேளூர் மின்றியே பித்தர் செய்கையை யெய்தின ளப்பாற், புனையிழை தன்னை யிருடியாச் சிரமம் புகச்செய்து போந்தனர் தாமும், (டு)

மெல்லிய தன்னை மணம்புரிந் தவனும் விருப்புறு மன்னையும் ப்தாவு, நல்லமா முனிவ ரிடத்திலோர் மாத நான்குமா தம்மொரு வருடஞ், செல்லுநா ளளவும் விதிமுறை வாசஞ் செய்தனர் வேறு வே ருக, வொல்லையி லிவர்க ணினையறிந் தொருபாழங் கிணற் றினிற் றள்ளினின் றொளித்தே, (சு)

அலகைக ளிருந்த வதன்பின்மு வருங்கா னுதுபோய்த் தேடியே பார்த்து, * நிலவரங் கண்டு வெய்துயிர்த் தெடுத்தி னின்றனர் மூப்பது வருடஞ், செலவரி திதன்முன் செய்தபுண் ணியத்தாற் சேர்ந்தனர் வெள்ளெருக் கிலகி, நலயிக வளிக்கும் வனத்திலப் பொழுதி னடுங்கியே நின்றன புறம்பின், (எ)

கன்னுவ முனிவ னுச்சிர மத்தின் கடைப்படு வடதிசை யதனி, னெண்ணமும் குலைந்தே யவையெலா மேங்கி நின்றபின் கணங்குழைப் பதியை, வண்மைசே ரொழுக்க முறைமையாற் றொழுது வணங்கின ளதிகயித் தம்மா, பெண்ணணங் கவளை யின்றவ ரிருந்த பெரியவே தியர்பதம் பணிந்து, (அ)

கேட்டனர் தலத்தின் மகிமையை மறையோர் கெழுமுசித்தா முத தீர்த்தம், வாட்டடங் கண்ணுண் முழுகிடச் செய்யின் வலி மைசேர் பசாசனு காது, நாட்டமூன் றுடைய வயித்திய நாத னற் பதம் பணியுமப் பொழுதி, லீட்டிநல் வினையா லிகபரம் வேண்டும் யான வயு மளித்திடு மென்றார், (க)

திலகநான் முறையோ ருரைத்தவப் படியே தீர்த்தநீ ராடிடச் செய்து, நலமிகும் வில்வக் கிளையினால் வயித்திய நாதனை யருச்சினை புரிய, விலகுதாய் தந்தை செய்தன ரணங்கு மியற்றியே வலம் வரும் பொழுதிற், சொலமகிழ்விக்குஞ் சடாயுகுண் டத்தின் றாயநீ நள்ளியே டீணிந்தான். (௧௦)

ஆரமு தீனைய வணங்கிவட் கடுத்த வலகைநோ யன்றியே யச்சோ, கோரமாம் வினைக ளியாவையு நீங்கிக் குலவுபே ரின்ப மெய் தினர்தஞ், சீரணி விளக்கந் தோன்றிட நின்றா டிகழ்ந்திடு மனையகுண டத்தின், காரண முணர்ந்து மூவரு மெண்ணிக் கரை பெறா மகிழ்ச்சியைப் பெற்றார். (௧௧)

கரங்குவித் திலக மூவலஞ் செய்து காசினி யதனின்மே லா ன. வரந்தரும் வயித்திய நாதனை வணங்கி வாழ்மூ ரெய்தின ரத னாற், புரந்தரன் முதலாங் கடவுளர் போற்றும் பொற்புறு சுடாயு குண் டத்தின், திரம்பெறு மகிமை யரிதரி தென்றே செப்பின னாரத மூனிலன். (௧௨)

வேறு.

துய வாய்மைச் சுவாசினி வண்மையை
யேயு மாறு வகுத்தெடுத்தோதனை
னாயும் வன்புகழ்நான்றதுச் சீலனன்
பாயி லங்கு சருக்கம் பகர்வன்மேல். (௧௩)

சுவாசினிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம்-௧௧௧௧.

துச்சீலச்சருக்கம்.

திருந்துகாம் பிலிய மென்னுந் தேசம்வாழ் மறையோன் வேதம்
விரந்துதுச் சீல னென்போன் மத்தநாண் மலர்சேர் பித்த

னரும்பலன் கொடுப்ப தென்னென் றனேகமா ரிந்தை பேசி
யிருந்தனன் சோரன் வீட்டிற் பொருள்கவர்ந் தெழிற்றீ யிட்டான்.

ஆரிய ரன்றிச் சுற்றத் தார்களு மவனைத் தள்ளிப்
பூரியா போவென் னூரின் புறத்தினில் விடுத்தா ரன்னேன்
பாரிபுத் திரர்பின் போதப் பற்பல லூர்க டோறு
மோரியை பொத்துக் கூப்பிட் டோடியே திரிந்தி ரந்தான். (உ)

வழிதனி லிடிவி முந்து மாய்ந்தனள் பாரி யன்னே
ளழியுமுன் மைத்தன் கூட விழுந்திறந் தனனொ ழிந்து
செழியகா னகத்திற் சின்னா டிரிந்தன னதன்பின் செவ்வி
பொழிதரும் வயித்திய நாதம் போந்துபூங் கோயில் சேர்ந்தான். (1)

சிலபகல் சென்ற பின்பு திருந்துமஞ் சனமெ டிக்கு
மிலகிய பணிதான் செய்தே யிருந்தன னவனைத் தூய
நலமிசு மெதிவ யிற்றி னோய்நலி துன்ப முள்ளான்
குலவுபுண் ணியவி பூதி குண்டரீ திரிக வென்றான். (ச)

செவியினிற் கேளான் போன்றே யிருந்துபின் றேடிப் பார்த்துப்
புவியினின் மருந்து வாங்கித் தின்றிடிற் போமெ டித்துக்
சுவியுமிச் சாம்ப லுன்றன் கொடியரோய் தீர்ப்ப தில்லை
விவிதமாம் பணம்ப றிக்க வேண்டியே வைத்தா ரென்றின். (ரு)

ஆங்குகழ்ந் தெடுத்த ரைக்கு மம்மொழி யுணர்ந்து நின்று
தாங்கருங் கோபந் தன்னுற் சபித்தனன் கண்சி வந்து
வேங்கையாய்ப் பிறப்பா யென்றே வெளியிலங் வெதிபோ முன்ன
ரீங்கின னரவர் தீண்டி நெடியவப் பாவி யம்மா. (சு)

துணைவினி னரகத் தன்னிற் றேய்ந்திடத் தள்ளி விட்டா
ரணையவ னரகின் வீழா தருஞ்சிவ பணிமுன் செய்த
வினைவசு மதனான் மேன்மை விளங்கருச் சுனமா மூதூர்
தனையிணைந் தடல்செ நித்த தழல்விழி யுமுனை யானான். (எ)

தேடரு மகிமை பெற்றுத் திகழமுத் தலத்தில் வெய்ய
வேடனவ் விபூதி குண்ட நீறுமே னியின ணிந்து
காடதிற் புகுந்தான் கண்டு பிடித்ததக் கணற்கண் வேங்கை
யோடினன் குத்தித் தள்ள வொழிந்ததவ் வருவ மன்றோ. (அ)

நிறம்பொலி விபூதி குண்ட நீறுபட் டிறந்த வாற்றாந்
சிறந்திடும் விமான மேறிச் சிவகணஞ் சூழ வெள்ளிப்
பிறங்கல்வீந் திருந்தான் மிக்க பெருமைசேர் குண்ட மேன்மை
சுறங்குநீர் கடல்கூழ் பாரிற் கணிப்பரி தன்றோ வென்றான். (க)

இலகிய வெதிவி பூதி குண்டநீ றணிந்தி ருந்து
* கலதைசெய் வியாதி நீங்கிக் கருணைசெய் வயித்திய நாத
னலமிகு பொற்றாள் போற்றி நவிலரு மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
சிலபகல் வாசஞ் செய்து திருந்துமாச் சிரமஞ் சேர்ந்தான். (க௦)

வேறு,

துலங்கும் வன்புக தோங்குதுச் சீலநன்
னலங்கொள் வாய்மைச் சுருக்க நவின்றன
னுலங்கொ டோளுதங் கன்னுயர் மான்மியப்
பலன்பு கன்ற சுருக்கம் பகர்வன்மேல். (கக)

துச்சீலச்சுருக்கமுற்றிற்று.

ஐ. திருவிருத்தம் - ககஉஉ.

உதங்கச்சருக்கம்.

பின்னரும் விபூதி குண்டப் பெருமையச் சூத னென்னு
நன்முனி ஊர்பு கன்ற னுன்மறை யுணர்ந்து நித்ய
கண்பகன் கியற்றிக் ழாமக் குரோதநீத் தண்ணல் பாதம்
பன்முறை பணிவோன் சீடர் பரிவுகூர் தரவி ருந்கான். (க)

சற்குண மறையோன் சீட னொருவன்றும் கயனோ யுற்றுப்
பற்பல துயரு ழ்ந்து வருங்கியே குருவைப் பார்த்துச்
சொற்பெறு கால மூன்றுந் தெரிந்திடுந் துயோ யிந்நோ
யற்பக லொழியா தென்னை யடுத்ததை யருள்செய் யென்றான். (உ)
வேறு.

முனபுவை சியனீ மூர்க்க நடைமிகு துரோகி பூசை
யன்புடன் செய்வோர் தம்மை யகந்தையா லிகழ்ச்சி செய்தாய்
தென்புவி யாளுங் கால தூதுவர் சினத்து வந்து
பின்பிடித் திழுத்து வெய்ய பெருநர கததில் கீழ்த்தார். (ங)

ஆங்கது நீங்கி நாயாய்ப் பிறந்தனை யதன்பின் வந்து
பாங்குள மறைக்கு லத்தி லுற்பவித் தனையப் பாவத்
தோங்கின கயனோய் தீரு முபாயமொன் றுரைப்பன் கொன்றைத்
தேங்கமழ் வயித்திய நாதன் செவ்விசேர் தலத்தைச் சேர்ந்து. (ச)

நிறைந்திடும் விபூதி குண்ட நீற்றினை யணிந்த போதிற்
குறைந்துநீங் கிடமற் றொன்றும் கொடியனோய் தீரா தென்றே
யறைந்தன னினைய மேன்மைத் தலந்தனை யடுத்த வெண்ணீ
நிறைந்திடப் பத்தி நீங்கி யெடுத்தவ னுடவி லிட்டான் (ஊ)

அடுத்திடும் வியாதி தீரக் கண்டில னுசான் றன்னைக்
கடித் துடல் வெளுத்த தன்றிக் காரிய மில்லை யென்று
தொடுத்தன னனைகம் வார்த்தை துகளுறு சாம்ப லென்ன
கொடுத்திடு மென்றி கழ்ந்து கொடுமொழி பின்னுஞ் சொன்னான்.

உரத்தூரத் துதங்கன் கூறும் வெய்யசொற் பொரும லுள்ளத்
திரங்கமில் பாவி காசு மாசுவை யென்று சாப
மரைக்கணப் பொழுதுந் தாழா திட்டன னவன்வ லாரி
புரத்தினிற் பிறந்து சோயிற் புறத்திலோர் டுரத்தி ருந்தான். (௭)

உத்தம மறையோன் சித்தா முதப்புன லுதய காலம்
பத்திமீ ஸூர மூழ்கிப் பனிமதி யணிந்த வேணி
நித்தியன் றனைப்ப ணிந்து நிறைந்திமம் விபூதி குண்டச்
சுத்தம் றணிந்து மீதி கொண்டொன் னகர்க்குச் சென்றான். (௮)

எய்தும்வே துடனம் கிழந்தே யிந்திரன் பூசை செய்த
துய்ப்பநா தனைவ ணங்கிச் சூரிய தீர்த்தப் பாங்கர்ப்
பையவக் குண்ட நீற்றுப் பரியபோக் கணத்தை வைத்துப்
பொய்கையிற் றீர்த்த பாணம் பண்ணுதற் கெழுந்து போந்தான். (9)

அத்தரு பொழுதிற் காசு மனையபோக் கணத்தை மூக்காற்
கொத்திடக் குண்ட நீறு பட்டதாற் கொடியாந் தேகஞ்
சுத்தமாய் நீங்கித் தேவர் சூழ்ந்திட வ்மான மேறி
நித்தன்வாழ் சயிலை சார்ந்து நிலைமைபெற் றிருந்தா னம்மா. (௧0)

இப்படி யனைகம் வாய்மை யெய்திய விபூதி குண்ட
மெய்ப்பெரு மேன்மை தன்னை விதிவழா துறுதி யாகச்
செப்பினன் புராண மூவா முணர்ந்துளந் தெளிந்த னாயோ
மொப்பருந் தவத்தோ ரெல்லா முயர்பெரு மகிழ்ச்சி பூத்தார். (௧௧)

உதங்கச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௧௩௩.

புள்ளிருக்குவேளார்ப்புராணம்
முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரசித்தபத்திரம்.

இப்புராணம், பல்லவராயப்பட்டு ம-ந-ந-ஸ்ரீ, அழகப்பிள்ளை யவர்கள் தந்த ஏட்டுப்பிரதியின் உதவியால் அச்சிடப்பட்டது; இங்நன்றி யாவராலும் இனிது பாராட்டற்பாலது: இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சிதம்பரம் செங்கழுநீர்ப்பிள்ளையார்கோயிற்றெரு 110-ம் கெம்பர்வீட்டில் நம்மிடத்திலும், சிதம்பர சைவப்பிகாச வித்தியாசாலை மாணேஜர் ம-ந-ந-ஸ்ரீ, பொன்னுசாமிப்பிள்ளையவர்களிடத்திலும், சென்னையில் கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தலைவர் ம-ந-ந-ஸ்ரீ, ஊ. புஷ்பரதசெட்டியாரவர்களிடத்திலும், வயித்தி சுரன்கோயிலில் மளிகைவியாபாரம் ம-ந-ந-ஸ்ரீ, முருகப்பமுதலியாரவர்களிடத்திலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விலை அணு-அ, தபாற்கூலி அணு-க.

இங்ஙனம்,

சு சொக்கலிங்கமுதலியார்.

